

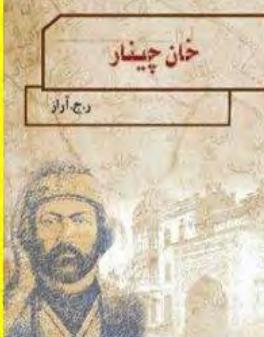
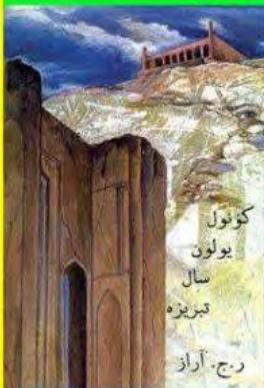
خدا آفرین

فرمکنی، اجتماعی، علمی

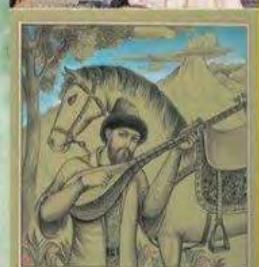
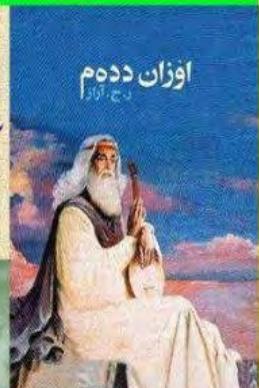
تورکجه- فارسی

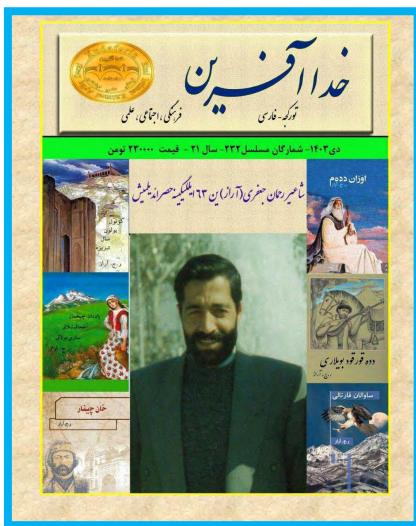
دی ۱۴۰۳ - شمارگان مسلسل ۲۳۲ - سال ۲۱ - قیمت ۲۳۰۰۰ تومان

شاعیر رحان جعفری (آراز) ين ۶۳ ميلكىكىيە حصرائىدىلىمىش

خدا آفرین ۲۳۲ xudafarin 232

آدش

شماره مسلسل ۲۳۲ - سال ۱۴۰۳ دی ماه - ۱۴۸ صفحه

مدیر مسئول سردبیر و صاحب امتیاز:

دکتر حسین شرقی دره جک (سوی تورک)

خبرنگاران: فرید ستاری فر

علی محمد نیا

تانای شرقی دره جک

زمینه مجله:

فرهنگی؛ مسائل اجتماعی؛ معلومات عمومی و طنز و سرگرمی سالم

روش مجله:

آموزشی؛ تحلیلی؛ خبری؛ اطلاع رسانی؛ پژوهشی

گستره توزیع: آذربایجانهای شرقی غربی؛ اردبیل؛ و تهران

آدرس چاپخانه: تهران چهار راه خانقاہ پاساز گوهری نسب چاپ ارسباران/پ ۳

نشانی مجله تهران خیابان وصال شیرازی پلاک ۷ طبقه سوم واحد ۵

تلفن: ۰۹۱۹۲۲۸۱۹۱۶

نحوه ارسال مقاله:

تایپ شده بصورت word به ایمیل یا آدرس ماهنامه به زبانهای ترکی و فارسی

جهت معرفی آثار دو نسخه همراه با توضیح مناسب ارسال نمایید.

اشتراک ماهنامه: شش ماه ۱۰۰۰۰۰ تومان به شماره کارت بانک شهر

۷۰۰۷۸۶۴۷۹۳۸۹ به نام حسین شرقی دره جک واریز نمایید.

KHUDAFARIN

Cultural and social monthly magazine managing Director
Publisher and chief Editor: Dr.HOSSEIN
SHARGHIDAREHJAK(SOYTURK)

XUDAFORIN

Aylıq Elmi, İctimai, mədəni Dərgi
Təsisçi və Baş Redaktor: Dr.HÜSEYN
ŞƏRQİDƏRƏCƏK(SOYTURK)

Say 232 – il 22- Aralik -oqaq 2024-25, Tehran

تیراز: 1000

www.khudafarin.ir

Telegram: <https://t.me/xudaferinderigisi>
khudafarin@yahoo.com

۲	ملا محمد سليمان اوغلو فضوليینین کیمليیننه اوترى باخىش
۳	ادىي و مدنى شخصىيتارىمىز
۱۱	سان كى اولدوزلار الە نميش...
۱۲	اون سۆز
۱۶	نيسىگىللەر شاعرى، آراز
۲۱	آراز حاقدا كىم نە دئىدى!
۲۲	گۈرمەدىيىم انسانلارلا ايلگى لى
۲۶	شاعير اولا بىلىم زىن آنان دوغماسا شاعير
۳۰	اون سوز
۳۴	تكجه تائىرى كلمىسى اوجادىر
۴۱	شاعير رحمان جعفرى «آراز» يىن حيات و يارادىجىلىغىينا اوترى بىر باخىش
۶۴	اوغوزلاردا عايىلە محبت معنوى عالمى (۲)
۶۷	سلسلە گفتارهای ملى (تورکى) اسلامى
۸۳	زيان باستانى آذربايجان
۹۲	ايلىكىن تورك ادبى قايقلارى و محمد فضولى يارادىجىلىغى
۱۰۴	گۈركىلى شرقشناس عالييم پروفessor، امكدار علم خادىمىي رىستم عىلئۇين خاطرهسىنى ياد ائدرىكىن
۱۰۸	مرورى بر تارىخ هنر عاشيقى (۱)
۱۱۵	ساغالان گۆلۈ و ساغالان كىنى
۱۱۸	سومويه دايىنمىش بىچاق(حکایە)
۱۲۹	شاعيرىمىز - شاعيرىمىز

ملا محمد سلیمان اوغلو فضولینین (۱۴۹۴-۱۵۵۶) کیمليينه اوترى باخىش

MOLLA MƏHƏMMƏD SÜLEYMAN OĞLU
FÜZULİNİN(1494 - 1556)KİMLİYİNƏ ÖTƏRİ BAXIŞ

صفوى و عثمانلى دؤولتلرى آراسىندا ال دىيىشدىرىدى. او، هر اوچ امپرييانىن مامورلارى اوچون شعيرلر يازمىش، ايلك معلوم شعيرىنى آغقويونلۇ شاه الوند ميرزە يە يازمىشدىر. فضولى شعيرلىنinin چوخونو عراقين عثمانلى حاكمىتى دئورونده قلمه آلدигىنidan، اونا بعضا عثمانلى شاعرى ده دئىىرلر. عمرو بويو اونون بىر نىچە حىمايدارى اولوب، لاکىن هئچ واخت اونو تام قانع ائدن بىرىنى تاپمايىب - يازدىغى كىمى اونون شاه سارايينا قوشولماق آرزوسو هئچ واخت حياتا كىچىرىلمە يىب. آذربايجان، آنادولودا و هندوستان كىمى يىرلىرى گۈرمك اىستەممەسىنە باخماياراق، عراق دان كنارا هئچ واخت سفر ائتمە يىب. ۱۵۵۶-جى اىلde فضولى و با خسته لييندن اولوب و كربلادا دفن ائدىلىيبدىر .

فضولى داها چوخ آذربايغان اثرلىرى يارادىب. خصوصىلە قىللەرى (محبت شعيرىنinin بىر فورماسى) و ياخىن شرق فاجعەلى سئوگى حكايەسىنinin شرحى اولان لىلى و مجنون لىرىك پوئىماسى ايله تانىنir. او، همچىنinin تورك، فارس و عرب دىللرinden ديوانلار (شعير توپلولارى) يازمىشدىر. اونون اوسلاپىو "حىسلرinen اينتنىسيو ايفادەسى" و مىستىك مئتاfora و سيمولولارдан اىستىفادە ائتمەسى ايله سەچىلir. اونون پوئىياسىندا نظامى، جامى ، حافظ ، حبىبى و نسيمى كىمى شاعرلەرندا تاثىرلەر وار .

فضولى يازىلارى آذربايغان پوئىياسىنى و دiliyini يئنى زiroوهله اوجالدىمىشدىر. آذربايغان دiliyininen اينكىشافىندا مهم رول اوينامىشدىر. اونون يارادىجىلىغى آذربايغان، فارس و عرب ادبى تجروبەلرinen، همچىنinin شىعە و سنى اينانجلارىninen اولاشدىرىلماسى كىمى سعجىلندىرىلىib. او،

Baş yazar və sorumlu müdir : Dr. Hüseyin

Şərqidərəcək (SOYTÜRK)

مدىر مسئول و سردبیر: دكتور حسين شرقى دره جى

محمد سلیمان اوغلو؛ (1483-1556)، داها چوخ فضولى تخلصو ايله تانىنian، ۱۶-جى عصرde ياشامىش و دوغما آذربايغان دiliyinende اثرلر يازمىش شاعردىر. فارس و عرب دىللرلى كىمى. او، تورك ادبىاتinin ان بؤيوك شاعرلرinden بىرى، هم آذربايغان، هم ده عثمانلى ادبىاتinin گۈركىلى سيمالارىndan بىرى گئىش تانىنib و حيران اولوب، اونون شهرتى تركستان (اورتا آسيا) و هيندىستاندا قدر گئىش چىخىب .

1483-جو اىلde معاصر عراق دا آنادان اولان فضولى اوشاق ايكن ادبىات، رياضيات، آسترونومىيا و دىللرلى اويرنمىشدىر. اونون ساغلىغىندا وطنى آغقويونلۇ،

بازیلیمیش شاعر) بنگ و باده (حشیش و شراب) ۱- جی اسماعیلا و ایکی قصیده و بیر ترجیح بند حصر ائتمیش دیر. او، نجفده امام علینین (ع) حرمینین محافظه چی سی وظیفه سینده چالیشمیش دیر. فضولینین عمرنون سونلاریندا امام حسین (ع) مرقدینده شام یاندیردیغی دا معلومدور. عثمانلی امپریاسینین سلطانی ۱-جی سلیمان ۱۵۳۴-جو ایلده بغدادی الله کئچیرنده فضولی آرتیق الی یاشلاریندا ایدی. او، سلطانا اوزون بیر قصیده تقدیم ائتدی و همچینین اونلارین رغبتینی قازانماق اوچون اؤز اطرافی اولان عثمانلی مأمورلارینا قصیده‌لر یازدی. بو مأمورلاردان بیری اولان جلالزاده مصطفی چلبی بغداددا اولارکن نیشانجی (عثمانلی امپراتورلوغونون امپراتورلوق ایداره‌سینین باش چیسی) تعیین ائدلیمیش و شاعره شیعه زیارتگاه‌لارینا اندیلن عیانه‌لردن هر گون دوققوز آغچالیق یاردم آلماسینی تشکیل ائتمیش دیر.

آذربایجاندا، تورکیه‌ده، ایراندا و عراق‌دا مشهور شاعر اولاراق آنیلیر.

او، فضولی آدی ایله یازمیش دیر. بو آدی یا "تواضع کار، آرتیق" و یا "اوجا، اوستون، فضیلت‌لی" کیمی ترجمه ائتمک اولار. فارسجا دیوانیندا (شعیرلر توپلوسو) باشقا هئچ کیمین بله تخلص سئچمیجیینی بیله-بیله فرقله‌نمک اوچون بو آدی سئچدیینی یازمیش دیر.

فضولینین گنجلیگی حاقیندا چوخ آز معلومات وار. او بایات طایفا سیندان اولان آذربایجان تورک اصیل‌لی شیعه مسلمان ایدی. بعضی معاصر من布尔 اونون فضولی بغدادی کیمی بحث ائتسه‌لر ده، اونون همین شهرده و یا اونون اطرافیندا دوغولوب بویا-باشا چاتدیغينا ایناسالار دا، دیگر من布尔 اونون کیمی یاخینلیق‌دакی نجف، هیله و یا کربلا شهرلرینی گؤستریرلر. اونون آتاسینین بیر واختلار هیله ده مفتی (اسلام حقوق‌شوناسی) اولدوغو بیلدیریلیر، بو دا فضولینین چوخ گومان کی، تحصیل‌لی عائله‌دن اولدوغونو گؤستریر.

او، اوشق ایکن ادبیات، ریاضیات، آسترونومیا و دیللری اؤیرنیمیش، دوغما آذربایجان تورکجه سی ایله یاناشی فارس و عرب دیللرینی ده اؤیرنیمیش دیر. او، اوشق‌لیق‌دان پوئزیایا ماراق گؤستریب، شعیرلری اونون ایلک الهامینین ۱۵-جی عصرین سونلاریندا یاشامیش آذربایجان شاعری حبیبینین یارادیجیلیغیندان قایناقلاندیغینی گؤستریر.

فضولی عراق‌دا ۱۴۷۰-جی ایلدن صفویلر سلاله‌سیندن اولان ۱-جی شاه اسماعیلین ۱۵۰۸- جی ایلده بؤلگه‌نی فتح ائتدی و اختا قدر بؤلگه‌نی اداره ائدن آغ قویونلو کونفیڈئراسيیاسینین ترکیبینده یاشاییردی. صفویلرین حاکمیتی الله کئچیرن زامان فضولی آرتیق مشهور بیر گنج شاعر ایدی. اوزونون ایلک معلوم شعیری اولان فارسجا قصیده‌سینی (مدحیه) شاهها حصر ائتمیشدی. او، ایلک معلوم آذربایجان شعرینی، مثنوینی (قافیه‌لی قوشمالارلا

توتالیتاریزم، فنوداللارا و اویدورما دینه قارشی ناراضیلیغینی عکس ائتدیرن" کیمی تصویر ائدیر. اونون شعیرلرینی ادبیات تدقیقات چی سی مصین ماجیت ده «مجاز و میستیک سیمووللاردان مهارتله ایشلتیدینه» گؤره «چوخ قاتلی قورولوشلو» کیمی تصویر ائتمیش دیر. ماجیت همچینین قنید ائتمیش دیر کی، فضولینین آذربایجان دیلینده کی شعیرلری «چوخشاخه لی قورولوش ما لیک دیر کی، بو دا ایفاده مکمللیگی ایله بیرلشرك اونلارا دایمیلیک وئریر».

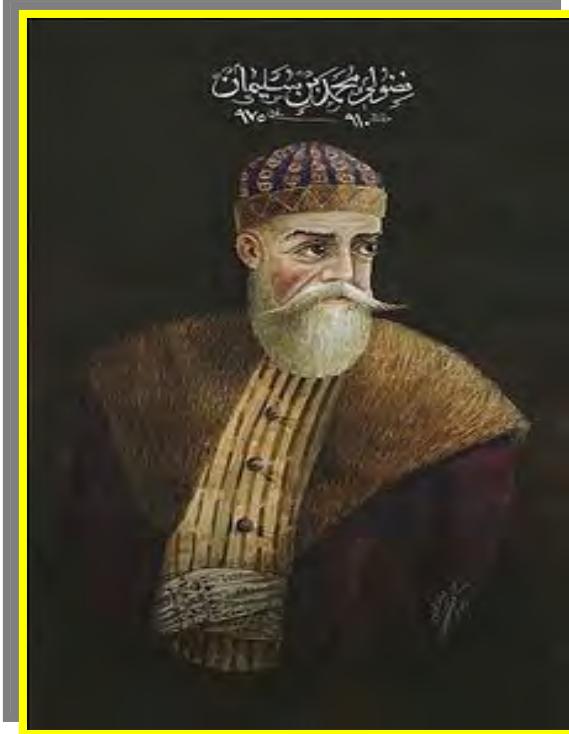
فضولی داها چوخ آذربایجان دیلینده کی اثرلری، خصوصیله غزللری (محبت شعیرینین بیر نوع) و مثنوی لیلی و مجنون ایله تانینیر. ۱۵۳۵ و یا ۱۵۳۶- جی ایلده یازیلمیش و رومانتیکانین یاخین شرق حکایه سینی شرح ائدن لیریک بیر شعیردیر. فضولی اثرده گؤستریر کی، سلطان سلیمانین بغدادی فتحی زامانی اونو مشایعت ائدن بعضی عثمانلی شاعرلرینین خواهیشی ایله اونو یازماغا وادار ائتمیش دیر. بو طلبی چاغیریش کیمی قبول ائدرک، ایشی بیر ایل عرضینده باشا چاتدیردی.

اونون حکایه سی اولکی عرب و فارس وئرسییالاریندان داها چوخ ماراق دوغورموشدور کی، تورک ادبیاشوناسی اسکندر پلا بونو شاعرین ایفاده سینینن صمیمیتی و لیریکلیگی ایله علاقلندریر. اثر ایرانیكا ائنسیکلوبئدییاسی طرفیندن "تورکون مثنوی عننه سینینن کولمیناسیبا نقطه سی کیمی تصویر ائدیلمیش دیر کی، او، شخصی و اینسانی محبت فاجعه سینی میستیک حسرت و روحانی آرزو مسطوی سینه قالدیردی". اونون تفسیری ایله لیلی و مجنون حکایه سی گئنیش شکیلده تانینیر و فضولینینن پوئماسی تورک ادبیاتینین ان بؤیوک ائرلریندن ساییلیر.

فضولینینن دیگر مشهور اثری حسین (ع) بن علینین (ع) وفاتیندان بحث ائدن «مقتل» (تاریخی اولوم حقیندا شعیر) «حدیقه السعدا» («مبارکلر باگی») دیر.

فضولی پولو پایلاماقدا مسئول اولان اوقاف ناظرلرینین امکداشلاریندان آلا بیلمه ينده، آذربایجان دیلینده یازیلان شیکایت نامه آدلی پوئیک مکتوبدا مایوسلوغونو بیلدیریر. چلبيه مکتوبدا او، سیاسی و تئولوژی غیری- ثابیتیلریندن چوخ تاثیرلندیینی ایضاخ ائدرک، بوتون او میدلرینی ایتیردیینی بیان ائدیر. مکتوبدان سونرا اونون تقاعدو بربا ائدیلدی. همین واخت او، کربلادا امام حسینین حرمینده کی بكتاشی معبدینده شام یاندیردی. او، شعیرلرینده یازیردی کی، هئچ واخت احتیاجلارینی اؤدین بیر حیمايدار تاپماییب و شاه سارایينا قوشولماق ایسته یی هئچ واخت حیاتا کىچمه يیب. ۱۵۵۶-جی ایلده او، بغداددا، يادا کربلادا وبا خسته لييندن وفات ائتدی و کربلادا امام حسین (ع) حرمینین یاخینلیغینددا، توربه ده (کیچیک توربه- مقبره ده) دفن ائدیلمیشدیر. بكتاشی شیخی (معنوی بلدچی سی) عبدالmomون دده تیکدیرمیش و شاعر اونون یانیندا دفن ائدیلمیش دیر. فضولی آذربایجان تورکجه سی، فارس و عرب دیللرینده شعیر و نثر یازمیش دیر. ائرلرینین اون بشی گونوموزه قدر گلیب چاتمیش دیر. اونون یارادیجی لیغینی "میستیک و ائروتیکلیگی اؤزونده بیرلشیدیرمه سی، مؤوضو عalarینین شرطی لیگی ایله اولسالوبونون صمیمی لیگیله وحدت ده اولماسی و احتیراصلی محبت، مرحمت حسلرینی اینتئنسیو شکیلده ایفاده ائتمه سی ایله فرقلندریر. بدختلیکلر و مصیبتلر قارشیسیندا صیرلیدیرل». شعیرلرینده محبت مؤوضو عalarیندان تتر- تتر استیفاده ائتمه سی اونا عالیملر طرفیندن عشق شاعری لقینی قازاندیرمیش دیر. اورتا عصر تورک ادبیاتی عالیمی عبدالقادیر کاراچان قنید ائدیر کی، فضولینی فرقلندرین اونون «صمیمی لیگی، شووقو، ساده لیگی، حساسلیغی و ایفاده گوجو» ایدی. علیرضا عسگرزاده فضولی پوئزییاسینی "درین هومانیزم روحونو تظاهر ائتدیره رک هم کوتله لرین، هم ده شاعرین اؤزونون

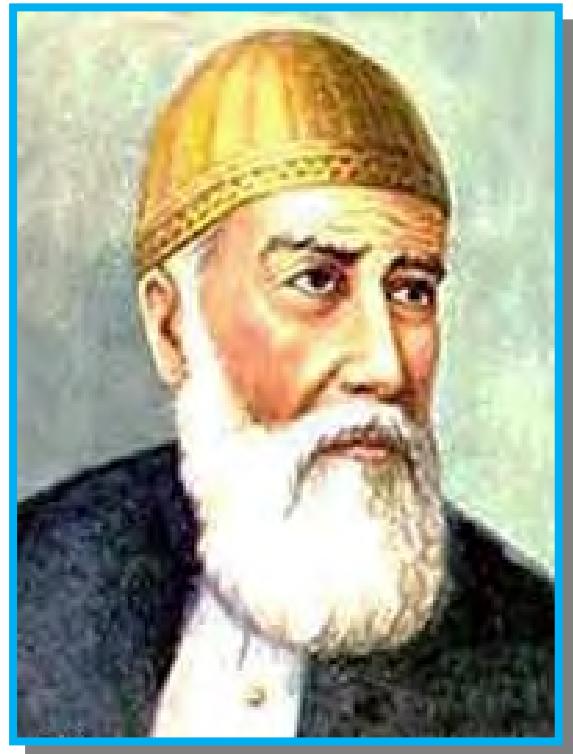

شاعرین کئچیجی اولدوغونو یازیر و اونو اساسسیز دیوارلا مقایسه ائدیر. کاراھان دیوانداکی بیر نئچه قصیده‌لری شاه اثر حساب ائدیر، او جمله‌دن محمده صبا ("یئل"), سو گول و خانجار ("خنجر''), ائله‌جه ٥ فضولینین سلطان سلیمانین بغدادی اله کئچیرمه‌سینین خاطره‌سینه سویله دیبی قصیده. بونا با خاماپاراق، دیوانداکی غزلر داها مشهور ایدی. کاراھان بیلدیریر کی، فضولی «اوز غزل‌لرینده لیریکا، میستیک عشق و هیجان زیروه‌سینه چاتمیش‌دیر». فضولی فارس دیلینده ٥ بیر نئچه اثر، او جمله‌دن ٤١ غزل، ٤٦ قطعه، بیر نئچه اونلارلا قصیده، یوزدن چوخ رباعی و داها چوخونو اوزونده عکس ائتدیرهن دیوان یازمیش‌دیر. قاراھان بیلدیریر کی، بو شعیرلر توپلوسو بونو نومایش ائتدیریر. شاعرین فارس دیلینی مکمل بیلمه‌سی ایسته‌نیلن کلاسیسیک فارس شاعری ایله برابر ایدی. مجمع النثر اون سؤزله آچیلیر، بورادا شاعر پوئزیانین مزیتلرینی، اونون سونسوز مفتونلوغونو، آغريلاری حظه چئویرمک با جاريغینی وصف ائدیر.

او، همچینین "هفت جام" ("یئددی قدح" ، همچینین "ساقی نامه" ده آدلانیر، ٣٢٧ بیت‌دن عبارت یئددی حصه‌لی مثنوینی یازیب و هر حصه

٦٨٠-جی ایلده ایکینجی اموی خلیفه‌سی ١-جی بیزیده قارشی ووروشدوغو کربلا دؤیوشونده اسلام پیغمبری محمدین (ص) نوه‌سیله علاقه داردیر. مقدمه‌ده شاعر ایضاح ائدیر کی، عرب و فارس دیللرینده دؤیوشله باغلی اثرلر مؤوجودد اولدوغو حالدا، تورک دیلینده هئچ بیر اثر یوخدور و تورک خالقی بو بیلیکلردن محرومدور. ١٥-جی عصر فارس شاعری حسین کاشیفینین «رؤضه الشهدا («شهیدلر باغی») اثربیندن اویغونلاشدیریلمیش بو اثر تورک مقتل

ژانرینین شاه اثری حساب اولونور و چاغداش دؤیوشو احاطه ائدن اثرلر آراسیندا ان تانینانیدیر. او، ١٥٤٦-جی ایلدهن اول یازیلمیش‌دیر، چونکی کیتابخانا قیدلری مؤوجودد اولان ان قدیم نسخه‌نین، قاهره الیازماسینین همین ایله عایید اولدوغونو گؤستریر.

فضولی هم ٥ ده آذربایجان تورکجه دیوان مؤلفی اولموش دور کی، بو دا اونون بو دیلده کی ان گئنیش اثری دیر. او، ١٣٠٠ یاخین غزل، ٤٠ قصیده، ٤٢ قطعه بیر نئچه اونلارلا رباعی (ؤرد میصراعلی شعیر) و داها چوخونو احاطه ائدیر. دیوانینین اون سؤزونده او، علمین پوئزیا اوچون اهمیتینی وورغولاپیر، اونسوز

بیر اینسان کیمی بؤیوک بیر شاعر اولدوغوندان هئچ ده آز یوکسک فکیرلی اولمامیشیدیر». فضولینین عربجه اثرلرینه اون بیر قصیده و «مطلع ال اعتقاد» («ایمانین دوغولماسی») آدلی نشر اثری داخیلدری. نشر اثرینده اسلام تئولوژی اینتیظامینا اویغون اولاراق بشریتین منشایی و طالعینی تحلیل اندیلیر. «علم الكلام». فضولی اثرده یونان و مسلمان فیلوسوفلارینین بو مؤوضولارا باخیشلارینی تقديم ائدیر. معلوم اولان يئگانه اليازما نسخه‌سی روسیه نین سانكت پئتئبورق شهریندە آسيا موزه بینین کیتابخاناسیندا ساخلانیلیر. اونون عربجه قصیده‌لرینین داهما بؤیوک بیر دیواندان فراهمئنلر اولدوغونا اینانلیر. رسولوموز محمد (ص) و اونون عمیسى اوغلو و کورکنی علینی، عینی زاماندا بیرینجى شیعه امامی اولان علی (ع) بحث ائدیلر. ماضی اوغلو قید ائدیر کی، فضولینین علیه (ع) یازدیغی قصیده‌لر اونون شیعه مذهبینین گؤستریجی‌سی کیم باخیر. اونون عرب قصیده‌لرینده ایشلتىبىي مضمون و مجازلار آذربايچان و فارس دىللریندە کى کیمیدىر. ماضی اوغلو علاوه ائدیر کی، بو قصیده‌لر «ایفاده و فورما باخیمیندان مكمىدىر» و اونون عرب دىلینى مکمل بىلدىينى گؤسترىر.

توركولوق پروفسورو كاتھلئئن بورىيل طرفىinden "بوتون آذربايچان شاعرلارینین ان اوئنده گئىدىنى" كیمی تصویر ائدیلەن فضولى ھم ده ان بؤیوک تورك شاعرلاریندن بىرى كیمی قبول ائدیلیر. او، آذربايچان و عثمانلى ادبىاتينا بؤیوک تأثیر گؤسترمىش و شعيرلارینین اكتريتىنى عثمانلى عراقى فتح ائتدىكىدىن سونرا يازدیغى اوچون بعضا عثمانلى شاعرى حساب اولونور. اونون يارادىجىلىغى بير واختلار توركوسناندا گئنىش يايىلمىش تورك ادبى دىلى اولان چاغاتاي دىلیندە يازىلماش ادبىاتا دا تأثیر گؤسترمىش دىر؛ عثمانلى و چاغاتاي ادبىاتىندا سونراكى يازىچىلار شاعرين يارادىجىلىغىندان استىفاده ائتمىشلر، چونكى اونون پۈزىياسى ايله

خصوصى موسىقى آلتىنه يۈنلىپ. اثر اۆزونمىخوصۇلۇغو ايله سئچىلىر مىستىك ائلئەمنىتلە دولودور. شاعرين باشقا بير فارس مثنوىسى صحت و مرض (ساغلاملىق و خستەلىك)، ھمچىنин حسن و ايشق، گۈزلەك و سئوگى 'آدلانىر). بير دروپىشىن خستەلىكلە مباريزىزه آپاردىغى اوچون فيزىكى، داها سونرا ايسه عشق موبارىزەسى اوزوندن پسيخولوژى اولاراق بىدىنinin ساغلاملىغىنى ايتىرىپ بىرپا ائتمەسىندىن بحث ائدیر. فضولىنinin فارس دىلیندە «رند و زاهد» («رېند و زاهىد») آدلی نشر اثرى ده واردىر کى، بورادا زاهيد آدلى ايله اوغلو رىند آراسىنداكى مناسىبىت تصویر اولونور. زاهيد اونو مسجىدە گئتمە يە، قرآن اوخوماغا و شعير يازماقдан چكىنمه يە تشويق ائدرىك اونو شريعته (اسلام دىنى قانونلارينا) اویغون ياشاماغا يۈنلىتمە يە چالىشىر. رىند اولجە آتاسىنinin فيكىرلارine مقاومت گؤسترىر، لاكىن سوندا اونلارى اۆز اىستىي ايله قبول ائتمە بى سئچىر. بوندان علاوه، فضولى ۱۹۰ تاپماجادان عبارت «رساله عمومىه» («تاپماجالار رسالەسى») و ۱۳۴ كوپلەتدىن عبارت «انىس القلب» («اورىيە ياخىن») اثربىنى يازدى. قصیدە. سونونجو پارچا فضولىنinin سلطان سليمان اوچون يازدیغى عثمانلى سلطانلارى اوچون بلدىچى مكتوبون بير نؤوع اولان نصىحتىنامە شكلىندهدىر. قصیدە ده فضولى سلطانا نئچە ايدارە ائتمك و خالقا خىدامت ائتمك بارەدە گؤسترىش وئىرر. تورك ادبىاتى پروفسورو حميده دميرلىن فيكىنجه، فضولى خالق، سلطان و دؤولت آراسىندا اویغون مناسىبىتلە دايىر «دؤور اوچون چوخ قاباقجىل شرطىلە» اۆز ملاحظەلرینى تقديم ائدرىك، ئالم حؤكمدارا خالقىن باخىشىنى تقديم ائدیر. دميرل ائرده استىفادە ائدیلەن دىلین تىپىك بير نصىحتىنامەن داهما گوجلو اولدوغونو و حتى انقلابى مانيفىست خصوصىتلىرىنە مالىك اولدوغونو بىلدىرير. او، فضولىنinin اثرلارىنندىن بىلە نتىجە يە گلىر کى، «او،

فضولینین پونزیاسی آذربایجان تورکجه سینین اینکیشافیندا مهم رول اوینامیش و آذربایجان پوزیاسی و تورکجه سینی یئنی زیروهله چاتدیرمیش دیر. کاراھان فضولینی هئچ بیر دیل و تئکنیكا خطاسی اولمادان غیری-دوغما دیللرده شعیرلر یازماق باجاريغينا گؤره اونو «پارلاق دیلچی» حساب ائديردى. او، تورکجه اثرلرینین اکشريتىنده اوولكى فارس اثرلریندن الهام آلسادا، مؤوضولا را دايىر شرھلرینه «اۋۇز شخصيتىنین خصوصى دامغانسىنى» علاوه ائده بىلدى كى، بو دا اونو مشهور ائتدى.

فضولینین غزللىرى توركىيەدە، او جملەدن كلاسيك تورك موسىقى سينين خالق موسىقى سى ايله قوووشدوغو كند يېرلرینده يوكسک طبقةنین نمايندهلى و ايفاچىلار طرفىنندن بىنيلمكده داۋام ائدير. اسلام دونياسيندا ايلك اوپىترا "لili و مجنون" ۱۹۰۸-جى ايلده آذربایجان بسته كارى اوزئىير حاجىبىيو طرفىنندن و فضولینين عينى آدلى اثري اساسىندا بسته لنمىش دير. شاعرين قزللىرى دىگر آذربایجان بسته كارى جاهانگىر جاهانگىروون ۱۹۵۹-جو ايلده بسته لidiي فضولى كانتاتاسىنinin دا مؤوضوسو اولموشدور.

فضولى آذربایجان، توركىيە، ایران و عراق كيمى اولكەلرده مشهور شاعر اولاراق قالىر. آذربایجاندا بير استان اونون اونون آدینى داشىيىر. تېرىزىدە بير كۆچه شاعرين آدینى داشىيىر. ۱۹۹۴-جو ايلين اوكتىابىندا توركىيە يازارلار درنه يى و استانبول بؤويك شهر بلدىيەسى بىرگە استانبولدا فضولى حاقىندا اونون آناندان اولماسىنин ۵۰۰-جو ايلدۇنومونه حصر اولونموش علمى كنفرانس تشکيل ائتدىلر. همين ايلين دئاكتابىندا كونىادا باشقا بير كنفرانس كىچىرىلدى.

عنعنوى مۇموضوع و ايدىئالارى يئنى دن شرح ائتمك باجاريغينا مالىكدىر و بىو، اىكى ادبى عنعنەنى بىر- بىرىنە ياخىنلاشدىرمىش دير. بكتاشىلر فضولىنى ۱۶-جى عصرلر آراسىندا ياشامىش و بئكتاشى ادبىاتىنى تمىيل ائدن «بىئددى بؤوك شاعر» دن بىرى حساب ائديرلىر. اونون يارادىجىلىغى آذربایجان، فارس و عرب ادبى تجربه لرىنinin اوغرولو اوزلاشىسى كىمى سعجىلندىرىلىپ. ائلجه ده شىعە و سنى عقىدەسى باخميندان دا اهمىتلى دير. اونون ھم ده شاعر اولان بىر اوغلو وار ايدى و آتاسىنinin شرفينە فضلى آدینى گۇئتۈرموشدو. فضولىنinin پۇئتىك تحصىلىنى فضولى دن آدلىغى، آذربایجان، فارس و عرب دىللرینى دەم دىنى، ھم ده دونيوي شعيرلر يازدىغى گومان ائدىلىر.

۱۶-۱۹-جو عصرلرده بوتون تورك مدنى منظرەسىنده گئنىش شكىلده تانىنان و حىرانلىقلا قارشىلانان فضولىنinin يارادىجىلىغى هيىدىستان كىتابخانا كاتالوقلارىنinin گۇئستىرىدى كىمى تكجه عثمانلى امپريياسى، ایران و توركستان دئىيل، هيىدىستان يارىم آداسىندا دا مشهور اولموشدور. شعيرلر مختلف دىل منشائى كاتىبلەر طرفىنندن گئنىش بىر اراضى ده مختلف يازى سىستەملەرىنندن استىفادە ائدرك ترانسکرېپسىيا ائدىلمىش دير. فضولىنinin "لili و مجنون" اثري هيىدىستانىن مسلمان اهالىسى آراسىندا خصوصىلە مشهور دور. ادبىاتشوناس عالىم سالوادور فاوارانىن تصویر ائتدىبى كىمى، لili و مجنونو «غرب ده رومئو و جوليئتتانىن مدنى و ادبى باخىمدان تمىيل ائتدىكلىرىنinin اسلام انكوبىوالىنى» كىمى گۈرهن جنوبى آفриقا مسلمانلارى آراسىندا فضولىنinin نفوذونو يوكسکدىر. فضولىنinin بعضى اثرلرى انگيليس دىلىينه ترجمە اولونوب صحبت الاتمار توركولوق قوندار ژاررىنق طرفىنندن ۱۹۳۶-جى ايلده لونددا "مئيەلر يارىشماسى" آدى ايلە، لili و مجنونو ايسە ۱۹۷۰-جى ايلده لندنده يازىچى-ترجمەچى صوفى حورى طرفىنندن "لila و مئز" آدى ايلە ترجمە ائدىلمىش دير.

ایره لیله بین اوستاد شاعیرلریمیزدن اولان «رحمان آراز» ادبی محیطیمیزه عطیر ساچان شاعیردیر. او، سارسیدیجی بیرجیسمی خسته لیگه معروض قالسادا، حیاتینین داهادا آغیر شرایطیندە ده، یازیب یاراتماقдан اوزاقلاشمادقی. منجه بو هونر و ادبیاتین اعجازلارینداندیر. رحمان آرازین جیسمیندە عؤمورلوک داومى اولان بو آغیر خسته لیدن سونرا، بیر شاعیرین شعیر و صنعتله سون درجه ده یوغرولدوغونو باشا دوشە بیلیریک. یقین کی، زامان ھمیشه اونون ده یرینى اۆزو و ئوره جىدىر. یئرى گلمىش ایکن، ایکى آى اونجە چاپ اولوب یايمىلانان «ساوالان قارتالى» آدلی شعیر کیتابىنا يازىغىم «رحمان آراز»^۱ باشلىقلی اون سۆزه بىرده قايتىماق اىسته يېرم :

"... بو آجى گونلرى ياشاماقدا اوچۇن،
گۈيلىم! دۆز، سىلەپىم قابالار كىمى.
ھىجرانى، حسرتى ايلمه-ايلمه دوز،

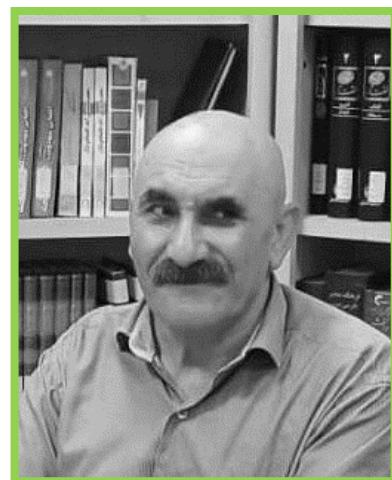
باياتى، اوخشاما، ساپالار كىمى. (رحمان آراز)
آراز بويدا نىسىگىل، آراز درينلىكىدە احساس، آراز جوشغۇنلوقدا وطن سئوگىسى تاپا بىلیریک «رحمان آراز»ين قوشما و گرايىلىلاريندا. «رحمان آراز»ين چاپا حاضيرلادىغى بو ۵-نجى شعیر مجموعەسى چاپا يئتردىگى شعیر مجموعە لرى كىمى، اولدقجا سئومە لى و اوخو مالىدىر. اونون بو كیتابداكى شعرلىنى اوخوياندا، ھر بير شعیر پارچاسىنى اوخويوب قورتaranادك، نئچە نئچە گۆزىل تشبىھ لر، درين دوشونجە لر، يېرلى - ياتاقلى دئىلە ن كنايە لر و مىللى روح يارادان چىلغىن مصىعلىلە قارشىلاشىرىق. «رحمان آراز» ھر نه يە توخونوبسا، ايج دونياسىنinin طوفانلى ھاراي و هئچقىرىقلارينى بديعى مصراعالدارى ايله چئورە سينه پوسكۈرن بير وولكان كىمىي گۈروننور. اونون شعیر دونياسى جرياندا اولان چاغداش آذربايجان شعرىنин هئچ بير واريانتى كىمىي گۈروننور. يالنىز اۆزو و اۆزو كىمىي گۈروننور. بىز اونون

^۱ساوالان قارتالى . رحمان آراز. آذرتوران نشرىياتى تېرىزى ۱۴۰۳-

ادبى و مدنى شخصىيەتلەرىمیز

ƏDƏBİ – MƏDƏNİ ŞƏXSİYYƏTLƏRİMİZ

صدىار وظيفە ئىل اوغلۇ

ادبى چىنگ(۵)

رحمان آراز

سوسوز، ياغمىرسىز، قوب قورو دوزلاق بىر چۈلدە تىكانلى كوللارين آراسىندا بىر قىزىل گول كولوندا آچىلان گول قونچاسىنى يقين کى، ھر بىر اينسان تعجبىلە نر، يئريمكىدە اولسا دورار، دايىنار، حئيرتلە او گولون - چىچگىن گۆزە لىيگىنە حئيران - حئiran باخار. بو سوسوز ، شورانلىق چۈلدە كىم بئجرىب بو گۆزە لىيکىدە قىزىل گولو - دئىه ر.

بىزىم اولكە ده، آنادىلىيمىزدە يازىب يارادان شاعير و يازارلار بئلە بىر شرایطىن يئتىرمه لرىدىرلر. بوز ايلە ياخىندىدير كى، اونلارين ھر بىرى شورانلىقدا بىتىميش بىر قىزىل گول كىمىي اۆزو، اۆزونو يئتىرىبدىر. آنا دىلىنى ، ادبىاتىنى ، فولكلور و كىيملىكىنى مدرسه لرده و علم اوچاقلاريندا اوئىرنە يەن بىر شاعير، يقين كى اۆزو اۆزونو يئتىرىر . بو بىزىم مدنى حىاتىمизىن شاھكارلارىنداندیر. گنجلىك ايللىرىندەن بىرى شاعير و ادبىاتىمizلا اوغراشىب، شعیرىمizين ذىروه يوللارىندادىر.

دؤورو ايسه «ساز» اصطلاحى ايشلنيرميش . بو شاعيريميزين اينجه صنعت تاريخيمىزى و اونون اينجه ليكلرين باجاريپ يازماغىنى گؤستيرir. بو فاكتلار بو شعيرده گئرونن دولغونلوغون دانيلماز فاكتى دير. اودور كى، تاريخ كيتايلارى كىمى «رحمان آراز»ين شعيرلريندە هميشه شيرين بير جذبه وار و شاعير بو جذبه لرى ايله بىزى ايسته دىگى نقطه يه آپارىپ چىخارىر و اوخوجو جرگە سيندە ساخلايىر.

سازىندا- سؤزوندە ائلين نفسى ،
گونوگوندن آرتدى ائلين هوسى ،
«يانيق كرمى» دى «آراز»ين سىسى ،
صبح اولوب اوجالىر اذان قارداشىم ،
منيم سازلى- سؤزلو اوزان قارداشىم.

دوغرودور، هانسى شيرين بير آشيق مجليسى دير كى، صبح اذانينا قوشماسىن، بيز چوخ واختلار بونون شاهىدى ده اولموشوق و اونلارلا قىيىدە آلينان تاريخى ياداشتلاريمىزدا دا يازىلدىغىنى تاپا بىلىك، صبح اذانى نا ده ك سازلى سؤزلو مجليسلىريمىز داوام ائدير مىش سه ، خالقىمىزدا سازىمىزدا و سؤزوموزده اولان سايغىنى ماراغىنى گؤستيرir. يوخاريدا گله ن بئيت ده « ائلين هوسى» اصطلاحىنин يئرلى -ياتاقلى اولدوغونو گؤستيرir. تاريخىليلك باخيمىنдан دا، طبىعى اولاراق آذربايجانىمىزدا يارانان مىللە ادبیات اوز قايغانىنى اؤتن عصرلرده اولان كۆك و سوپوندان آلمىش دير. اونون كۆك شيفاهى خالق ادبیاتىنidan باشلانمىش، اونونلا مايانلىمىش و بوگونكۇ گئودەسىنده اولان قول- قانادلارينا آخىنمىش دير. يوخاريدا كى بئيتلر بىزى باشا سالىر كى، سن بوسان ، اونو ائيرىن، تانى و اونونلا ياشا، اوز دريندە ياشاماق ايسته سن.

بولودلار اودلانىب، گۈئىلر ياخيلib،
دولوب، داشىب چايلار سئل هارا گئدىر.
سۇكولوب گئچىيدلر سينىب كئرپولر،
جيغىرلار كىسىلىمىش، يول هارا گئدىر

شعيرلريندە گئنيش مۇضۇ و مۇضۇن جغرافىياسى نين سئيرىنده اولوروق. دئىيە بىلىرىك كى، داش آلتىندا بىر دوبون قويمايىب. هر نه دن، هر يئردىن يازىب، ياردىب. هامىنин اۋز پايى وار «رحمان آراز» شعيرلريندە، اونون يازدىقلارىنин آراسىندا هر كىمسە ائرك سؤزونو تاپا بىلىر. مصرعلىنى اوخدۇقجا ائله بىل آنا وطنىن سئيرىنە چىخمىسان، آنا وطنىدە اولان گۈزە لىيكىرى، سئولە ن هر بىر مىللە ماراقلارى، شيرىنلىكلىرىلە ، آغرى- آجىلىقلارىلە، بئلە گۈرورسەن. اونون صمىمى شعيرلريندە بو مصروعلى كاغاز اوزرە يازاندا اوخوجسو ايلە دانىشىرميش كىمى گۈرۈنۈر. «رحمان آراز» هر بىر شعيرىنندە آذربايجاندا اولان عادتلر، عنعنە لر ، تارىخى تجروبە لر ، اعتراضلار و مىللە وارلىغىمىزدا مقدىلسلىشىمىش هر نه بى بول- بول تاپىرىق:

سازى بايراق ائيلە، قالدىر گۈيلە،
منيم سازلى سؤزلو اوزان قارداشىم .
ائلين دردىن -غمىن چك زىلە- بمه،
بوردو اويماق- اويماق گزە ن قارداشىم ،
منيم سازلى- سؤزلو اوزان قارداشىم

دده قورقود چالان قوپۇز دؤشوندە،
اوغۇز خانىن بوز پاپاغى باشىندا،
سازىن - سؤزون آذربايجان ياشىندا،
تورك ائللىرىن بويا دوزەن قارداشىم ،
منيم سازلى- سؤزلو اوزان قارداشىم
سۇز و اىفادە لرى اولدۇقجا يئرلى - ياتاقلى گلن بو مصروعلى مىللە ائلمانلارىمىزى، تارىخى نىشانە لىريمىزى آيدىن و دقىق صورتىدە گۈستىرir. مثلا، "دده قورقود"ون "قوپۇز" و "اوزان"ين "ساز"ينى نظردە آلاق، بو ائلمانلارين هر هانسىسى نين يئرى دىگىشىلسە تارىخىليلك باخيمىنдан يالنىش بىر بىلىك يارانا بىلەدى. بوناگۈرە كى «رحمان آراز»ين دوغرو- دوزگون يازدىغى كىمى خالق آراسىندا گئدىن دانىشىقلاردا، دده قورقود دؤورو «قوپۇز» و اوزانلار

دونياسينين سيموللارينى و تاريخيمىزدە اۆز وئرن
حادىھە لرى دوغرو فاكتلارلا مصىعىرە بوکوب اوخوجويا
تحفە ئىتمك يوخارى سوپىھە دە بىليك، سئۇگى و
باچاريقلا برابر يازماق عظمىنى دە طلب ائدىر، و
شاعيريمىز دە اولان قابلىيترلەر گؤستىرىكى، او بو
ايشىن عهده سىندىن باچاريقلا گلە بىلەمىشدىر.
پئمانى اوخويوب قورتاردىقدا آدىغىم لىذتنى دولايى
حقىقتا عشق اولسون دئدىم «رحمان آراز»دا اولان بو
قدە ر گئنىش خىال و بىليك دونياسينا.
«رحمان آراز» سوالان قارتالى پئئماسىندا يازىر:
يوردو موزون داغ – داشى، دوشىركە لرى،
دئدىلر: واراقلا، گل اوخو بىزى.
او زون گئجه لردىھ قىش گونلىنىدە،
شعير ايلمە سىلە گل توخو بىزى.

اوزالت توركستانىن گوللو خالچاسىن،
ارىشى آرغاچى اۆزوندن اولسون .
يىتلانى، گۆلۈ، چئشىسى،
يوردو موزون داغ – داش دوزوندىن اولسون.
و يا :

تورك خالچاسى بىر يازىلى كتابدى،
بوياalar مركب ايلمە لر قلم.
آرزيلاр دوزولوب اريش- آرغاچا،
سئۇگى باخچاسىندا گىرخان كرم.
گئنىش خىال واحە لرى كىمى گۈرونن بو پئئمادا هر
مصرع سىنيلە دوغما و تانىش گۈرونور. مصراعلاردا يېر
آلان اوسطورە لشمىش شخصىيت و آبيدە لريمىزى

اۇندرى مانقوردلار چاشقىنلار اولان،
يادلارا دىز چۈكۈپ، سجده لر قىلان،
آجى توستۇ اولوب گۈزلەر دولان،
آيسىز گىچە لرده ائل هارا گىدىر.

بو بىئتلەر دە اۆز تاسوف و اورە ك آغىلارىنى گؤستىرن
شاعيريمىز اوميدىنىن هئچ واخت الدن وئرمىر و
گلچىگى داھادا آيدىن و اوغۇرلۇ گۈرۈر و بىزى حيات
عشقىلە ياشاماغا چاغىرىر:

جهالتىن چر آتىنى دوردوروب،
آياغينا بوخوو - قاندال ووردوروب،
قول - قىچ ائديب، باجاقلارин سىنديرىپ،
ايچىن نالىن سوکوب، باداقلا قارداش.
اصيل صنعت ائله بئله اولور، حيات وئرىپ، ياشادىر،
صاباحلارا دوغرو آپارىپ بىزىپم پاك آماللارىمىزى. بىر
تجروبە لى شاعير كىمى «رحمان آراز» يىن «سوالان
قارتالى» كىتابىندا بىز اومود و آرزيلارىمىزى
بوللوجاسىنا تاپىرىق. بو اونون صنعت خالق اوچوندۇر
دئىيلەن فيكىرە اورتاق اولدوغۇنو گۈستىرپ. دونانىن بو
اويونبازلىقلارلا دولانان چاغىندا، مىللەي وارلىغىمىزىن
كىشىگىنندە دوردوغۇنو گۈستىرپ.

«رحمان آراز» بو كىتابا يېرلشه ن و كىتابىن عنوانى
اولان «سوالان قارتالى» او زون پئئماسى ۱۰۰ صحفە
نى ئىحتىوا ائدىر. پئمانى ايکى دۆنە او خودوم، بىر
دۆنە او زوم اوچون، بىر دۆنە دە اون سۆزە شعير
پارچالارىندان شاهىد گىتىرمك اوچون. يازىلان
دۈرتكۈلىرىنىن هر بىرىسى شاهىد گىتىرمك اىستە
دىگىم پارچا نىن يېرىنندە او تورا بىلدى. بو يۈز
صحفە ليك پئىمادا قالاق- قالاق تارىخى، علمى،
مدنى و فولكلورىك كىتابلارىمىزىن عصارە سى يېرلە
شىبدىر. شاعيريمىزدە بو قدر گىش مطالعە و
ذهنىنىدە اولان يادداش گوجونە حقىقتا گووه ندىم. بو
تايسىز حافظە دە يېرلشه ن تارىخى دوشونجە لرى
او خوجولارينا آشىلاشدىرماق اىستە يىن شاعر، يازدىغى
شعير چارپارالارين پئتىكلىكىنى آزالتمادان ذهنىنىدە
اولانلارى اوخوجويا چاتدىرىدىغى گۈزل مضمونلارا

اسماعیل هادی سان کی اولدوز لار الله نمیش...

سازلی - سؤزلو گئنیش و درین بیر اوزان دیلینه دایانمیش، یاراتیجی، گوجلو تورک دیلین آخارلیلیغی، آذربایجانین یاشیل طبیعتی گۆزللىگی ایله ال - الله وئردىكىدە، ايستر- ايستەمز ھر بير انساندا شاعرلىك جوشارلىلیغى يارادا بىلىر. بونون اوچون الى قلم توتماق، يازى - پوزو بىلمك ده گرەكمىر. بورالاردا جىزىما- قارادان باشى چىخمايان ساوادىسىزلازدان بىلە، نه جوشغۇن اوزان «علسگەر»لر، نه پولاد سؤزلر يازان شاعر «حداّد»لار... چىخمىش. بورادا تكجه مىزەلر، موللاalar، شاعرلر، اوزانلار، اهل قلم يازارلار... سۈز- سۈپىلەم، على (ع) دىلى ايلە دئىشك، «امراء الكلام» ... دىل - قلم پەلوانى دئىليل لر. قارى ننھلر، قوجا بابالار، چوبان چودار، قاتىرچى ناخيرچى، باقل ناقال، كتابچى كابابچى، تاباقچى قاباقچى، دميرچى كېرىچى... سيرادان انسانلار بىلە سۈز اوستاسى، دىل آيناسىدىرلار. يىتىركى بو گوزگويە ياد توزو قونماسىن، شهريار دئمىشىكىن، دىل باشقى دىل ايلە قارىشماسىن، تاكى «ائشىدىنلر، اوخويانلار كسىل اولماسىن»

بورادا بير داها تارىخى روللارىندا گۈرور و درك ائدىريك. عصرىمېزدە قارانلىقلارلا اورتولموش گئىلرین آلتىندا قات- قات ازىلىب ياشاماقدا اولان چاغداش اينسانلاردا، بو كىمى پۇئمالارين درين تاثيرى البته كى زامان سوره سىنده اۋزو نو گؤستره بىلە جىكىدەر. مصرىلارى جىلخا تورك سۈزجوكلىلە يارانان بو ايکى چارپارادا مقدس حىيسىلىرىمېزلە ياناشى درين فولكلور مدنىتىمېزدە اۋزو نو گؤستىرى.

همن پۇئامادا اوخويوروق:

توركۇن بركتلى سفره سى آچىق،
پايلاماغا لاوش، يوخاسى اولمۇش.

وېلدورانت نه گۈرە ل آچىق سۈپىلە مىش:

«تۈركلر آوروپايا شالوار گىيىدىرىدى»

ياي چكىب، اوخ آتىب جىدىر دوزوندە،

آلتين اوزە نگىلى آتا مىندىرىدى

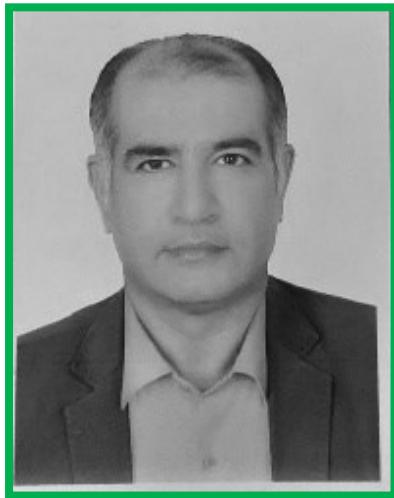
بئيوک آذربايجان وورغۇنو اولان بو قدرتلى شاعيرىمېزىن ادبى اوغورلارى شعيرىمېزدە يارانان بديعى ادبىات اوغورلارىنى بىزە وورغولا ياراق صاباحلارىمېزا داهادا ايناندىرىدى. او بير آيدىن دوشونجە لى شاعير كىمى بئيوک تورك مدنىتىنىن تارىخى كۈكلەرنىن باشلامىش فولكلور مدنىتىنى، دونن و بوگۇنونو بىزە شعيرلىلە آشىلادى. بو ئىللە - اولوسلۇ شاعيرىمېزه اوزون عۆمۈر، جان ساغلىغى و يئنى- يئنى يارادىجىلىق نائلەيتلىرى آرزو لا ييرام.

يوللارى اوغورلو اولسۇن

اوئن ايللەرن بىر رەحمان آرازىن شعير كىتابلارينا بير چوخ علمى - ادبى فيكىرلر سوپىلەنمىش و اوئن سۈزلر يازىلماشىدىر آشاغىدا همن يازىلارين بىر چوخونو اوخويوروق

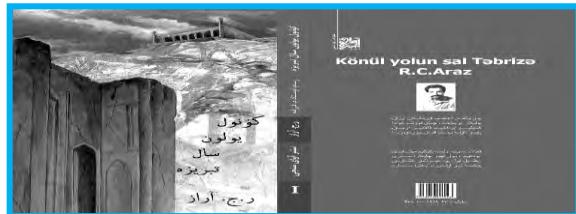
اکبر حمیدی «علیار»

اون سؤز

دئييرلر پيغمبرلردن سونرا، تانرىنин أن ياخين قوللارى شاعرلردىرلر، بو، بير طرفدن شاعرلرين يوكسک مرتبهلى انسانلار اولدوقلارىنин، باشقان طرفدن ايسه، اونلارين اوزهرينه قويولان بؤبۈك بير گۈرهونين گؤستريجىسى دير. وارليغين گۈزەللىكلىرىنى، خيرالىقلارىنى، اينجهلىكلىرىنى گۈرهەن كيمسه البتە كى، گۈزەل اولمالىدى، يوكسک اولمالىدى و گۈزە-لىگى قدر، يوكسكلىگى قدر دە، باشقالارىنى دا يوخارى سوپەلرە قالدىرسىن دئيه، گۈرهە داشيمالىدى. رحمان آرازى گۈردوكتە، دينلەدىكتە، اوخودوقدا دوغورдан دا آدام شاعرين، شاعرلىگىن نه قدر يوكسكلىگىنى، اونملى اولماسىنى اۆز گۈزوپلە گۈرور، اورەبى ايله دويور، هله بلکە، اولوملو آنلامدا، اونا قىسقانير دا! رحمان آرازىن شعرىندن يازماق اولدوچجا چتىن و آساندىرى! چتىن بونا گۈره کى، بىلميرىن هاراسىندان و هانسى گۈزەل، قاباريق اوزەللىكلىرىندن يازاسان، آخى بير دئىيل، اىكى دئىيل، ...، يوز دئىيل؛ آساندىرىن بونا گۈره کى، هر هانسى سطرينە، مصرعىنە ال آتسان سنه، يازماغا هانسى سا آنلاملارى، قونولارى خاطرلاياجاق، آشىلاياجاق، اوپرەدەجك!

اوخوجونو، آرازىن شعرىنە بىرینجى باخىشدا حئيران ائدن، دولايىسى ايلا دا اونو آقىشلاماغا وادار

هه... ايندى اوستهلىك، بو قاينار قازانا بير بالاجا دا ساواددان دوز، بىليمدن، دونيا گۈرۈشىندن داد... قاتىلىرسا، البتە كى تام داماق دادينا اوغۇن بىر اثر مئيدانا چىخار. هله بىر ده شاعر- يازار داشىدىغى مسئولىتى دوشۇنوب، يازدىغى دىلە علمى ياناشىرسا، اونون گئچمىشى، تارىخى، دونو - گونو ايله تانىشىرسا... او زامان، اول آلە، «رحمان» اوزان كىمى، اولو بىرىسى سۆز مئيدانىدا آت سەيريدىر دئمك ... كى چاناغينا سىغمادان «آراز» اولور، چايا چئورىلىر، پارلايان بىر اولدوزا- آيا چئورىلىر.

نە دئىيشلر؟! - «آراز لامدان آخار» و البتە - «سوپۇن لام آخانى، آدامىن يېرە باخانى!»... ايكىسى دە سىرلى - سەھىرلى اولوركى اونون سەھىرلى دونياسينا گىرمك اوچون ياناشىب، دىللەشىب، دانىشىب، دىنديرىپ، دىنلەيىب... سۆزونە ساۋينا قولاق ياتىرماق، دادينا دوزونا چۈرك باتىرماق گەرەكىر

الينىزدەكى بو دفتر آرازىن تۇمو يوخ، ديشا ووردوغو اينجي لردن تكجه بىرىدىر، دنىزىدىن بىر داملا دئمكدىر. آما ائلە بو تىكەجىك آينادا دا اونون درينلىكلىرىنى سىئر ائتمك اولار. دىلەن دورولوغۇ، فكرىن درينلىكلىگى، بىلگى آلانىنин گئنئىشلىگى، شعرىن اويناقلىغى، سۆزۈن توکنمىزلىگى، تصويرلىرىن چالارلىغى... هر بىر مصارعدا گۈز قاماشدىرىپ. يالنiz يورولماماق، دورماماق، سۆزلىرى داملا- داملا دادماق، آددىم- آددىما شاعرلە يوللاشماق... گەركىر. درينلىكلىرىنە دوغرو شاعرلە آيقالاشماق ... گەركىر. و سونوندا دا بىزە تكجه شهريارلا سىلەشىب «ياشاسىن شاعر افندى!» دئمك دوشور.

(قايناق: كۈنۈل يۈلۈن سال تېرىزە). قم -ناشر: آواى منجى، (۱۳۹۴)

اوزو بير كتاب دير. بو شعرین و آرازین باشقما شعرلرى-
نین ده، مصراعالریندان اورنک سئچمك
اولانقىزىدىر، بو معنادا كى، مصراعالرین، بئيتلىن
هر تك-تكى شابېتدىرلر، بونا گۈرە ده من،
تصادوفى اولاراق، بير نئچە اورنک وئرمە يە
چالىشمىشام:

شعر گرگىن، آجى-شىرىن بير حياتىن،
بىر ياشامىن اوخونوشو، ايلمه-ايлемه توخونوشو،
مىن بىر- ايکى خىاللارين گۈرونوشو،
دوزوم-دوزوم سۆز چلنگى، گول-چىچە يى،

شاعرلرىن نفسيىدى

«دالغا» شعريندە شاعرانە تصویرلر، بدیعى آخار-
باخارلار اوخوجونون ذؤوقون اوخشايير، بلکە ده بو،
شاعرین دنيز اورهېي نين حىات دالغالارى يلا اولان
باغلانتىسى نين، علاقەسى نين گؤسترىجىسى دىر:

دنىزىن اورهېي جوشا گلنده،
هوندور دالغالارين مىنير بوينونا،
آرزو سون، ايستە يىن سانكى دالغالار،
او بويدا دنىزىن آلير قويونوا،

هر بير درين دوشونجەلى شاعر اوز ياشادىغى
دئوردن اون ايللر، بلکە ده يوز ايللر اوندە ياشايير، بئله
انسانلارى اوز ياشادىقلارى دئورده باشا دوشن اولمۇر،
يا دا اولماماق قدر آز اولور. تاريخ بويو چوخلارينى
تكىfir ائدىبلر، الله سالىپلار، ان آزى لازىمى دىھرى
اونلارا وئرمە يىبلر و تكجه زامانىن اوتتمەسى، گله جك
اونلارى آنib، اونلارا برايئ قازاندىريپ. آراز دا بئله بير
تنھالىغى، يالقىزلىغى دويور دئوردن، دئورەسىنده كى-
لردن شكait ائدىر، گىلئيلەنir، قلم-دفترىنى تكجه
سېرداشى حساب ائدىر:

يازا-يازا، دردلرىمى منىم بىرجە قلم بىلدى،
گۈزلىرىمین قان ياشىنى بارماق بويدا قلم سىلدى.
شاعر اوز معنوى وارلىغينا، كولتورونە فخر ايلە
باخاراق، آذربايجان ناغىل لارىندا خىر قوهلىرىن شر قوه-
لرە غالب گلمەسىنى اۋيونەرك خاطرلايىر؛ بو، بير
طرفدىن ده بوغونكۇ قارا دئوللە، دولا يىسىسى ايلە ده

ائىن، اونون سۆز داغارجىغىنىن گئنىش، دولو
اولماسىدى. شخصاً منيم اۆزومە، حجم جە كىچىك
اولان بو كتاب، بير سۆزلۈك حؤكمونو داشىيپير. آرازى
اوخودوقدا بير چوخ اوندولمۇش، يا دا يادداشلارين
قارانلىق بوجاغىنا كۈچورولمۇش يالخى، چىلخا
سۆزجوكلر يىنيدن اوخوجونون دىلينه، دىلىمېزه
قايدىر. ايللردىر منيم كىمي، تەراندا ياشاماغا محکوم
اولان بير دوست -چىلخا تور كىجهمى اونو تدوقدا موغانما
دؤنوب اون گون ننه مىن يانىندا قالىب يادىر غادىغىم
دىلىمى يىنيدن ائيرەنib قايدارام- دئىيردى. آرازىن
اثرلرى ده آدامى، هر هاردا اولورسا، موغانىن،
اردبىلەن، تېرىزىن، اورمۇنون، قاراداغىن، زىگانىن،
همدانىن، ساوانىن، ماراغانىن و بير كلمە ده
آذربايجانىن اىستى آنا قويونوا قايتارىر، اونوتقانلىق
خستەلىگىنى درمان ائدىر، اصلىنى-كۈكونو،
كىچمىشىنى گۈزلىرى اۇنوندە جانلاندىرير، يادلارا
اويماق توزو باسمىش كۈنلۈنۈ قالا يلايىب جىلالاندىرير
و يىنيدن اونو ياشاما، دوزگون حياتا، اۆزۈ كىمى
ياشاماغا قايتارىر.

يوخارىدا قىد ائتدىگىم كىمى، دويغولو شاعرىمېز
دويدوقلارىنى، آدىقلارىنى، تانرى نىن اونا
باغىشلادىغى دوشونجەلرلى باشقالارى ايلا پايلاشماڭى
بىر عەدەلەك و گۈرە ساناراق شاعرین و شعرىن نئچە
اولمالى لىغىنى «شعر» پۇئماسىندا هر طرفلى شرح
ائتمىش دىر. بو دولغۇن، آخىجى و آيدىن پۇئما، منجە

داورانانیشلارى، بىرى-بىرىلىرى ايله و باشقالارى يلا اولان هومانىتار مناسبىتلرى تشكىل ائدىر. «ائلىمین سوی-كۆكۈن دوشۇن زامان» شعرىنە بوتۇنلوكله، و آشاغىداكى مصراعالارا دقت يېتىرىن:

بىزىم ائلده قادىن كىشى يە قارداش،
آسنانين دىشىسى، ائركەيى اولماز.

بوگون اوستاد «منظورى»^۲ كىمى تدقىقاتچىلار، بىلىملىق قانىتىلارلا، بىر چوخ يونان ميفلرىنىن تورك ميفلىرىندىن قايقاڭلۇنما فكىرىنى ايرەللى سورورلر، بو، ثبوتە يېتىرىلسى دۇنيا ميفشوناسلىغىندا دئورىم ياراتماق آنلامىندادىر. هر حالدا بونو دئمك اىستىرىم كى رحمان آراز اۆز شخصى مطالعەلرى و تدقىقلەرنىدە بئله بىر سونوجا چاتمىش و بو فکرى بلکە ۵۵ بىرىنجى اولاراق، ايرەللى سورموشدور:

«قىلقامىش» دان افسانەلر بارىنمىش، قىلقامىش، «تۈرە يىش»، «كۆچ ناغىلى» مىز، چوخلۇ داستانلارا قول-بوداق اولموش.

ياراتماق، ياشاتماق اىتى عاخلىمىز، قارانلىغا گونش، چىلچىراق اولموش.

شاعر دىلىمىزىن گئنىشلىكىنە، اۆزەللىكلىرىنە و امكانالارينا دايىناراق، اۆز كىملىگى حاقدا اولان يوکسک بىلىمىنى آتالاردان، آنالاردان، ائلىمىزىن عادتلىرىندىن، تارىخى آبىدەلردن، داش يازىتلارдан اؤپىرنەمەسىنى بىلدیرىر:

تورك دىلى سىنيرسىز بىلگى ساياردى، كۆكۈندىن تۈرە يىر، سۆزلر چو خالىر.

سۆزجوكلر سۆزلرە اوخشار، او ياردى، سۆزلر اۆز رىتمى ايله ئىنir، او جالىر.

كورسو توولارىندا، او جاق باشىندا، كۆنلۈمە سىلىنمز سۆز يازدى آنام. قايالار دؤشوندە، بولاق باشىندا، قوى ايتىب-باتماسىن - سۆز قازدى آتام.

بوگونكى باياوغى مدنىيتىرلە (اگر مدنىت آدلاندىرىماق دوغروسا) باسىقىنا معروض قالان اصىل مدنىتىمىزى توتوشدورماق دئمكدىر:

آنام دئىهن ناغىللاردا، مليك مەد قارا دئوين جان شوشەسىن تاخچالاردان گۇئىرۇوبان داشا چا خىب، دونىانىن گئرچەك ماھىتىنى قاورايان رحمان آراز، دونىانىن يالان اولدوغۇنو، دئتاللارلا قانىتلايىر و اونا آلدانانلارى باشا سالماغا چالىشىر: يالان دۇنيا بورونبىدو دومانلارا، مىن بىر-ايىكى گومانلارا،

مئيدان وئرير يامانلارا، حاققا گۈزۈن يومانلارا، زىدە سالىر ايناملارا، ايمانلارا،

تارىخى درىن بىلەن شاعر، تورك ائللىرىنىن مقدس ايناملارينا سايقى يلا ياناشىر و بو اسکى ايناملارين بوگونكى دوزگون، دوغرو ايناملارلا، تك تانرى يا تاپىنماقلە اوست-اوستە دوشىمەسىنى توركلىرىن اسکى دؤورلەرن ساغلام دوشونجە يە مالك اولدوقلارىنىن آيدىن نىشانەسى كىمى وورغولايىر:

ازل گۈندەن بىزىم ائلىن آندامانى چىراق اولموش، ان مقدس سئودىيگى يئر، او جاق او لموش، نە گۈزەلدى ائىنالىنىن، ائل داغىنىن سحر-سحر گونش ايله آداخلانان، داشلار ايله چاتاقلاقلانان، داغ باشىندا يانار، سۈنۈز ائل او جاغى،

«كۆنۈل يولون سال تبرىزە» شعرى، شاعرىن تبرىزە و تبرىزىن شاعره قارىش-قارىش هۇرولدوپۇنو جانلاندىرىراراق، دوغما يوردوندان اىراق دوشىن هر كىمسەدە نوستالوژىك حسلر يارادىر.

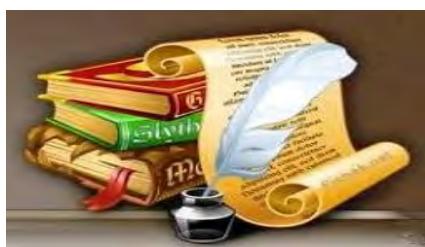
گۈرە جەيىنiz كىمى، آرازىن شعرىنىن آپارىجى گوجونو، هرنە دن اۇنچە، معنۇي وارلىقلارىمىز، آيدىن و پارلاق كىچمىشىمىز، آتا-بابالارىمىز، بوگونكى عصردە اولوسلىر آراسى بىهنىلىميش انسان حقوقلارى يلا او يغۇن گلن دوشونجەلرى، عادت-عنعنەلرى و

^۲ اوستان ناصر منظورى: كىtieھەشى شفاهى

واردیر، بونا گؤره ده هر بير شاعر افزا لويونده بير موسيقى وورغونو، هر بير موسيقى چى ايسيه سؤز وورغونودو؛ آرازدا دا عيني خصوصيتى گئورو ووك: نئىين، بالابانىن يانىقلى سسى، گؤيدن ملكلرى يئره ائندىرىپير. تارىن، كامانچانىن، سازىن نفسى، انسانى كؤورەلدىر، داشى دىنىدىرىپير. دونيادان گىلىئىلى، ائلىميمىزىن-دىلىميمىزىن بو گونكى گرگىن دوروموندان راضى قالمايان، خلقين خبرسىزلىكىنندن استفاده ائديب اونلارى أن ايلكىن حقلرىندن يوخسون^٤ ساخلايانلارين نالايق و پيس عمللىرىندن آجييان شاعر، يئنه ده اومسوقلوغما^٥ يئنيلمير، آيدىن گله جه يىن آچىلماسينا و هر شئىين ياخشى اولاجاغينا اينانير و نهايىته اوخوجويا اوامود آشىلاماقلا اونو حركته، اولوملو آددىملار آتماغا هوس- لندىرىپير:

دئورانلار سوووشوب، آرا آچسا دا،
قازانلار قاينايىب، جوشوب داشسا دا،
«آراز» بولانسا دا، داغلار اوچسا دا،
گۆزۈندن قاينايىب دورولا جاقدى...

بالتا دا، ميشار دا داها كسىه نمز، زوغوم تورپاقلارين اوره يىندهدى. فيرتينا، قاسىرغا بير ده أسىه نمز، سира قارا داغلار كوره يىمدەدى.
(قاياناق: كۈنۈل يۈلون سال تېرىزە). قم -ناشر: آواي منجى، (١٣٩٤) تهران

^٤ يوخسون : محروم
^٥ اومسوق : نالمىد

آيدان، سودان دورو اوز وارلىغىمى، دانىشدىغىم سؤزدن، دىلدىن اويرەندىم.

سويمومو، كۈكمۇ، كىيم اولدوغومو، لايلا چالان دىلدىن، ئىلدىن اويرەندىم. اوز ايچىنده يانىب قوورولان آراز، مانقوردلوغو، مانقوردلارى دانلايىب قىناباراق، دىلدىملى^٦ بير ايفاده ايله، مانقوردلاشمانىن و مانقوردلاشمامانىن سونوجلارىنى گوزگو اولاراق گؤستىر و هر بير آذربايجانلىنى دوغرو، يوخسا دا يانلىش يولو سئچىمكده اوز انصافينا، دوشونجه سىنه بوراخىر:

وارلىغىن ياشادىب قورو يان ئىللر، كىمسە يە قول اولوب كىچىلەمە يىبدى. كۆكون بالتالا يىب قورو دان ئىللر، آيىلىب سايىلىب سئچىلەمە يىبدى.

گون بە گون، آن با آن كىچىلەر دونيا، داغلارى أرى بىر، تېھ يە دئونور. ئىنинدىن، بويوندان بىچىلەر دونيا، اىيە سىز ائولرىن چىراغى سۈنور.

گئت-گئدە اوزونو اونودان بير ائل، نئجه وارلىغىنى قورو ياجا قدى؟! تورپاقدان كۈكلرى كىسلەن آغاچ، بوداقلارى سىنىب، قورو ياجا قدى.

اوز آدىن اوزگەدن سوران ئىللرە، وارلىغىن حراجا قويان ئىللرە. باشا يورغان چكىب اويان ئىللرە، آدىم باشى، تله قورو لا جاقدى.

عمومىتىدە دونيائىنин هر يئرىنده، خصوص ايله ده آذرباي詹اندا شعر ايله موسيقى نىن قئىيم بير ايلگىسى

^٦ دىلدىم: منطق

دئین شاعر، اۇزونون يوردونا باغاندىغىنى دفعەلر دىلە گتىرمىشدى. غربت چىن شاعر، اۇزونە قايىتما و اساس وارلىغىنا دئنمه دويغۇلارىندا، اصرارلى بىر سۆز اوستاسى دىر. اونون ائله بىر شعرى يوخدوركى بو حس و دويغو بىلنەمەسىن و دىلە گتىرىلمەسىن. كىچىن گونلرىن حىرىتىنى چىن شاعر، او گونلرىن قدرىنى بىلەمەدىگى حىسى ايلە دولودور. بو باخىمدان اۇزونو قىتايير و حىرت دالغالارى ايلە بو دويغۇلارى شعرە چكىر:

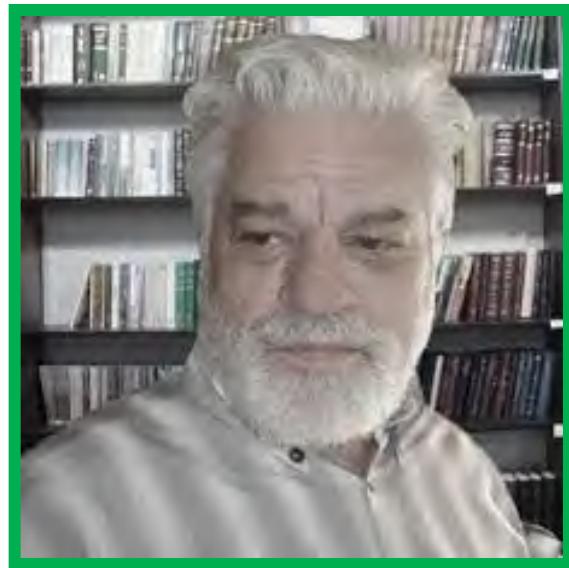
ایندى اۇتنلىرىن سوراغىندا يام،
حىرت دىنizى نىن قىراغىندا يام،
باياتى، شاعرلىرىن دوداغىندا يام.
قدرىنى بىلەمەدىم كىچىن گونلرىن،
دورنا قاطارى تك اوچان گونلرىن.

آراز، قاراداغلى دىر. بونا فخر ائدير، بو بؤلگەنин عاشيق مدنىيىتى، سازى - سۆزو، آنالار لايلاسى، توركى دىلى و بوتون وارلىغىنا فخر ائدير:
كۈنلۈم قاراداغدان شعىر يازاندا،
عاشيق يادا دوشور، ساز يادا دوشور.
دوماندا دوشىنده، شئه باتاندا،
ياغىشلى - ياممورلو ياز يادا دوشور.
آرازىن ديوانى نىن هر صحىفەسىنده، اۇز يوردونا محبت ايلە برابر، حىرت دويغۇلارى سىئىمك اولار. بىر يئerde نىسگىل دولو سۆزلر ايلە اوشاقلقىق چاغىندا ياشادىغى يېرلىرى ياد ائدير و حىرت دولو سۆزلر دىلە گتىرير:

كاش ايندى اولايدىم قوشما بولاقدا،
گوهنلى قوزئىي، قار ياتاغىندا،
آشايىدىم عاشيقلى، اھر اوزونە،
دويونجا باخايدىم اوروش دوزونە.

بو باخىمدان «تبرىزىن يولونو سال قاراداغ» چوخ سجىھىۋى بىر شعردىر:
بەشتىدى، جىنتىدى، بىزىم قاراداغ،
آخرىم، باخارىم، گۆزۈم قاراداغ،

دوكتور حسين محمدزاده صديق «دوزگون» نيسگىللەر شاعرى، آراز

آراز تخلص ائدن آقاى رحمان جعفرى، حىرت و نىسگىل شاعرى دىر. الە گتىرە بىلەمەدىگى آمال و آرزو لارى نىن حىرىتى، دولعون و غنى وارلىغى نىن نىسگىلى، الدن وئردىگى و چىچكلىنى دىر بىلەمەدىگى مقدس دويغۇلارى نىن اۆزلىمى، يورد و وطن حىرىتى. شاعر بوتون وارلىغى ايلە ائلينە - يوردونا باغلى دىر. تبرىزى يوردونون اساس سىيمگەسى او لاراق دفعەلرە شعريىنده اويوب، اونا فخر ائتمىشدىر:
خىالىمداڭ ئىتمىز تبرىز،
حىرت دردى بىتىمىز تبرىز.

وطن حىرىتىنده اولان شاعر، تبرىزىن تارىخىنە فخر ائدير. تبرىزى، يوردو موزون شرفى و شهرتى، سلطانى و خاقانى سايىر. آچىلان سحر، شاعرلىرىن روحو-جانى، معرفتىن گۇھرى كانى، شەھىدلرىن قىزىل قانى، اولكەمەزىزىن فخرى علامەلر شهرى، شەمسىن وطنى، دىنizى دالغالى و سوفرەسى آچىق بىر يئر سايىر:
عطىر ساچىر باغدا گولو - چمنى،
والە ائدىر يوردا گلىب گىندىنى،
علامەلر شهرى، شەمسىن وطنى،
معرفتىن گوھر - كانى تبرىزىم.

گولشنیم اولدو خزان، قوپدو توفان، اسدی کولک.

*

غمدن، هجراندان ساوای سن شاعریم شعر یازمیسان، دردالیندن سیزلايان نی سن، کامانسان، سازمیسان؟ ایله باشلایان غزلری هم رمل بحرینده (فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلان، فاعلن) تقطیع ائتمک اولور و همده هجا اولچولریمیزین اون بئشلیک (۷+۸) و اون آلتیلیق (۸+۸) بؤلگولرینه سالماق ممکن گلیر.

شاعر، گنجلریمیزین یاشاییشلارینا حکم سورن اجتماعی شرایطدن آجى چکن بیر دوشونجه صاحبی دیر. بعضن غلط و ناتاراز تربیه‌لر نتیجه‌سینده اوزوندن چیخیب اوزگه دونو گئین و اوزونو بگنمه‌ییب اوزگه‌لره اؤیونن آزغینلاری بیر آتا کیمی نصیحت ائدیر، اونلارا اؤیود وئریر و اوز ائللرینه باغلانماغی و ائللر سایغی بسله‌مگی توصیه ائدیر:
 اوزگه‌لره اؤیونوروک،
 ایگده وئرسه سئوینیریک،
 ائگئیلرە گووه‌نیریک،
 اومور- کوسور ائلیمیزده.

آراز آذربایجان تاریخی و مدنیتینه باغلى بیر شاعر دیر. ان اسکی اسطوره‌لر و تاریخی افسانه‌لریمیزی اوخوبوب اؤیره‌نن شاعر، اوز شعرلرینده اوغوز خان، بایات ائلی، دده قورقد قهرمانلاریندان آد آپاریر و اونلارین باشلارینا گلن حداثه‌لری توصیف ائدیر. همده تأکید ائدیر کی اسطوره‌لریمیزین قهرمانلاری ابدی اولاراق بئینیمیزده و کؤنلوموزده یاشایاجاقلار:
 اوچاق آلبیشیرسا، توستو قالخیرسا،
 اوغوز خان دیری دیر، باسات یاشاییر.
 ائللر کروان- کروان داغلار آشیرسا،
 آتلار کیشنه بیرسه قیرآت یاشاییر.

آرازین دیلینه و شیوه‌سینه گلديکده، تأکید ائتمه‌لیم کی تورکجه‌میزی ان ساغلام و تمیز بیر شیوه ایله یازان بیر سؤز اوستاسی دیر. شاعریمیز دیلیمیزه سونسوز بسله‌دیگی سایغی و حورمت نتیجه‌سینده، دیلین ادبی فورماسى ایله شفاهی شکلینی

سازیمدا با یاتیم، سؤزوم قاراداغ،

تبریزدن یولونو سال قاراداغا،

گئدیر مین بیر جیغیر- یول قاراداغ.

شاعرین یارادیجیلیغینی، دئدیگیم کیمی، توکنمز وطن حسرتی بوروموشدور. او، وطني بیر علوی معشوقه کیمی سئویر، سؤزلریندن بئله آنلاشیلیر کی وطنسیز یاشایا بیلمیر، وطن اونون جسمینده روح و جان کیمی دیر:

بیر آغاچ آتنیندا بولاق باشیندا،

قوروکوب کؤیسومو آلايدیم وطن.

باغریما باسايدیم، کؤنول سازینی،

بیر یانیق کرمی چالايدیم وطن.

شاعر، طبیعت وورغوندور، طبیعته قارشی چیخانلاری قیناییر، هر کسه توصیه ائدیرکی طبیعتین نعمتلریندن یارارلانما اوچون، اونو قورو سونلار. مدرن یاشاییشدا، انسانلار، ایستر- ایستمز دوغال شرط‌لرینی پوزور و اولمازین لطمه‌لری طبیعی قایناقلارا وارد ائدیرلر. شاعر بونا آجئییر:

چایی یاتاغیندان آبیریب انسان،

عالمی اویونجاق قاییریب انسان.

گئیون آی اولدوزو، گونو گئرونمور،

آغ بولودلار کؤلگه سالمیر، سورونمور.

اووزان مدنیتی و عاشيق گله‌نگینی حفظ ائدن شاعر، شعرلرین بوتونلوکله، عاشيق شعری شیوه‌سینده یازمیشدير. اویناق لهجه ایله قوشمالار و باشقما عاشيق شعری یاراداراق، آنلام باخیمیندان دا عاشيق شعری مضمونلارینی اوز یارادیجیلیغیندا ایشلتمه‌نی اسیرگمه‌میشدير. اونون شعرلرینی اوخويان بعض حس ائدیر کی بیر بیلگیلی عاشیغین خلاقیتی ایله اووز- اوژه گلمیشدير.

بونونلا یاناشی عروض قالیبلرینده ده غزل فورمالاریندا یازدیغی شعرلرده ایشلتدیگی اوستادلیق سببی ایله، بو شعرلری ده یئرلی هجا بؤلگولرینده بؤلمک و تقطیع ائتمک اولور. مثال اوچون آشاغیداکی مطلع لر:

کئورپه‌لیکدن باغریمی قان ائیله دین ظالم فلک،

آیریلیدان اثر یوخدور، اورادا سئوب سئونلرین
هامايسينا يئر وارديز:
يئددى جهان سigar شاعر قلبىنده،
يئرلىرى گؤيلره توخور خيالى.
سانكى قىزىل اوزن، سانكى آرازدى،
دنىزدن دنىزه آخىر خيالى.
انا محبىتى و آنا سئوگىسى ده شاعريمىزىن شعرلىرىنده
اساس غايىلەرن بىرى سايىلىر. او، آناسينى صاف و
دورۇ عشق ايله سئوبر، دردلرىنى يالنىز اونا دئىير و
دونيا چكمز غم و نيسگىللرىنى آناسى اوچون ديله
گتىرىر. اوزونو ده آناسىنин نيسگىلى حساب ائدن
شاعر، اونا بىر مقدس آبىدە كىمى باخىر. آناسى
آردىنجا حسرتله دئىير:
خوش گونلريم، سعادتىم،
سنلە گلېب گئتدى، آنا!
گولر اوزوم، باھار يازيم،
سنسىز سونا يئتدى آنا.
آناسينى غريب بىلن شاعر، اونون مزارىنин زيارتىنە
ده گىدە بىلمەدىگى اوچون اوزولور. «آنا گونو»
مناسبتى ايله ياردىغى شعردە دئىير:
چوخداندىر آنا جان گله بىلمىرم،
غريب مزارىنин زيارتىنە.
سن گلن يوللارين توزون - تورپاغىن،
بىردى كاش قويابىدەم گۆزۈم اوستونە.

من نيسگىللى شاعريمىز آقاي رحمان جعفرى آرازىن،
بو شعر مجموعەسىنин ائللرىمىز اىچىنده
يايىلماسىننى چوخ سئوينج ايله قارشىلايىرام. اومىد
ائدىرم قدر بىلن ائللرىمىز، اونون يارادىجىلىغىنى
منىمسە يىب، شعرلىرىنى داها دا گئنىش يايماغا همت
گؤسترسينلر.

(قايناق: «دده قورقود بويلارى». قم ناشر . آواى
منجي، ۱۳۹۵)

دكتر ح.م. صديق تهران- ۹۶/۹/۱۶

ياخينلاشدىرىر. بو ايش ايسە تقدىرە لايق بىر ايش دىر.
اونون چىلخا سؤز داغارجىغى چوخ گئنىش دىر. هر بىر
آنلام و مفهوم قارشىسىندا سۈزجۈگۈ واردىر، لفت
تاپىب ايشلتىمەدە چتىنلىك چكمىر.

شاعر سۈزجۈكلىرى هم دىلىمېزىن دوغما و چىلخا
شفاهى فورماسىندا، همده يازىلى آبىدەلر يېمىزدىن
آلير. يازىلى آبىدەلر يېمىز آراسىندا دده قورقود كتابىنا
داها دا سايىغى و سئوگى بىلەن آراز، بو كتابىن بىر
چوخ سۈزجۈك و عبارەلرېنى شعرلىرىنده ايشلتىمگە
چالىشىر:

گلەيملى- گئدىملى دونيا،

گلن منه باخىر گئدىر.

سون اوجو اولوملو دونيا،

حيات چاي تك آخىر گئدىر.

آرازىن شعرلىرىنده آرا- سىرا طنزدە گۈرونور.
طنز شعرى، اصليندە تقىيد اندىجى شعرە دئىيلir.
بىلە شعرلىدە تعليمى اۋەھلىكلىرى دە گۈرونور. لاكن هر
حالدا، بورادا آچىق - آيدىن بىر تنقىد واردىر.

انسانلارين اينانجلارى، داورانىشلارى و اونلارين
چئورەلرېنده انسان توپلۇمالارى اىچىنده اولان هر بىر
زادىن گولونج يۈنلىرىنى تنقىد ائدىب پىسلەين
شعردىر. طنز، اصليندە دوز و دوغرو سۈزلەرى ديلە
گتىرمىك اوچون يارانمىشىدىر. كريمى مراجعاى دئىير:
شاعرم، شام و سحر فكر ائدىرم، سۈز يازىرام،
آجىغىن گلسە دە، ياكىلەسە دە، دوز يازىرام.

بعضن طنز مفهوملارى دا شعرلىرىنده گۈرونون آراز
جعفرى، چوخ ايتى و كىرىن ديل ايله سۈز دئىير:

گۆزۈن وئردىگىنىن دالىنجا قالدى،

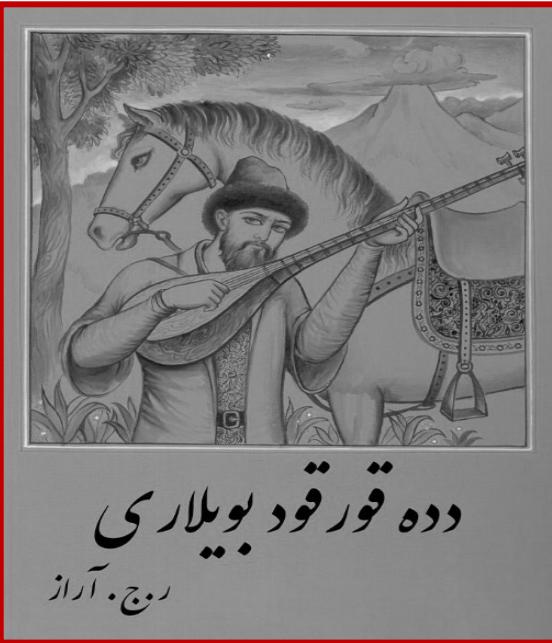
نه وئرىب، نەدە كى آلمايىدىن فلڭ!

و يابو شعرى:

ازىلدىن ترسەدى، ايشى دونيانىن،

چىراق اوز دىبىنە ايشىق سالما ماشىش.

آراز شعردىن و شاعرلىكىن مقصىد و غايىنە دە ديلە
گتىرمىشىدىر. او دئىيركى شاعر، ابدى آبىدەلر
يارادىجىسى دىر. شاعرين قوردوغو دونيادا هيجران و

و ائليندن آيريلانى، ائلينه يادلاشانى تاريختىن
يادداشىندان سيلينجه يىنى بىلدىرىر:
«آراز»، ائل-گونوندن ألىن اوژنinin،
آدى-سانى، اىزى-تۇزو اولمادى.

و ظولمون يئerde قالماماسىنى خاطيرلا ياراق بئله
سۈپەلەيىر:

قارانلىق نە قدر ايگىد اولسا دا،
اوغرۇن-اوغرۇن بوجاقلارا دولسا دا،
قارا بولود كىيمى گئيو آلسا دا،
بىرالچىم ايشيقىدا جانى چىخمالى،
آى، اولدوز، گونشىن الين سىخمالى.

و دىلين ملى وارلىقدا اۇنم و اهمىتلى اولدوغۇندان
دانىشىر، ائله و دىلە چوخ اۇنم وئرير:

ائللرین وارلىغى دىلە باغلىدى،
وطن اوغوللارى ائله باغلىدى.
دنىزلىر چايىلارا، سئلە باغلىدى،
اۆز دوغما دىلىنى تانرى حاقى، آنا پايى سايىر:
گل آييرىما ائل-اوبارمان،
قوى ياشاييم ائلىم لە من.
تانرى حاقى، آنا پايى،
شىرىن لا يلا، دىلىم لە من.

دكتور ح. م. صديق

(ائل آراسىندا)

آراز تخلص ائدن آقاى رحمان جعفرى، چاغداش آذربایجان شعر دونياسىنин پارلاق اولدوزلاريندان سايىلir. ايندى شعرىمىزدە هدف سايىلان بىر چوخ اۆزەللىكلىرى اونون ياردىجىلىغىندا اىزلهمك اولار. دوغما هجايى قالىبىلاردا شعر يازان آراز، درين انسانى مضمونلارى آخىجي بىر دىل واسطەسى ايله اوخوجويا چاتدىرا بىلir. الينىزدەكى كتاب اونون شعرىنин بدېعى اۆزلىكلىرىنى داشىيان بىر مجموعه دىر. كتاب، حيدربابا مكتبينه باغلى «سارى بولاق» منظومەسى ايله باشلايir. شاعر ھم بو شعردە و ھمدە «آجقا قىشلاق» منظومەسىنده، بىر چوخ دىلە و ياشايىش طرزىنин چوخلو بوجاقلارينا توخونور. او ايلك منظومەنى قارا داغىن شاعرانە وصفى ايله باشلايir:

قاراداغى گونش آلىر قويونوا،
تئللرین دارا يىر، سالىر بويونوا.

منظومە يە باشلايىش سايىلان بو وصفىلدن سونرا،
شاعر ھر جوره گەركلى مضمونلارى شعر دىلى ايله سارى بولاغا خطاب بىيان ائدير. ائللرимىزىن گنجلرىنى اۆز كىملىكلىرىنە اعتناسىز قالماماغا چاغىراراق دئىير:

كىچمىشىن، دونەنин اونودان ائللر،
جوشgun بولاقلارين قورودان ائللر،
أمه يىن زاي ائدىب چورودن ائللر،
تارىخىدە يوخ اولوب ايتىب باتىبىدى،
اودوزوبدو، وارين يوخا ساتىبىدى.
او اۆز شعرىنин، الهامىنىن قايىناغىنى دوغما ائلى بىلir:

شاعرین ماھنىسى، شعرى، غزلى،
ايلهامىن اۆز دوغما ائلىنىن آلىر.
شعير اىلمە-اىلمە اينجە تاخىشىن،
آنلا يلاسىندا، دىلىنىن آلىر.

«دوغوم گونوم» شعرینده ایسه سانکی تاریخی بیر رسم کتابینی واراقلاییب اینجه لیکلرینه حیران اوپرسان.

وطن حستى موضوعو کتابین مختلف يئرلریندە دالغالانمقدادیر. مثال اوچون بير يئرده دىرى:

عماوغلو، گىئىرسن آغجا قىشلاغا،
وطن تور پاغىندان پاي گتىر منه.
 يولون دوشسە يايلا غينا، داغينا،
ائىلدىن سوراق آلىب ھاي گتىر منه!

و يابى:

گونئىدە، قوزئىدە آخسا دا «آراز»،
گۈزلەر ئىگران باخسا دا «آراز»،
آيرىليق قانلىسى چىخسا دا «آراز»،
يانان آذربايچان، موغان، مىل اولار.

بورادا تېرىزە اولان سونسوز عشقى دالغالانىر. بير يئرده دىرى:

يارادىب ياشادان ئىللر وار اولسون،
بىرىنجى لر شهرىدى تېرىزىم.
تىكىب، قوران، سالان اللر وار اولسون،
يوردون آيدىن سحرىدى تېرىزىم.

شاعر آراز، شعرىن رسالتى حاققىندا دانىشىر. او بير يئرده دىرى:

شىئر اورەك سىسى، سۆزە ناخىشىدى،
حياتا پىجرە، آينا، باخىشىدى.
قوروموش چۈللەر ياخان ياخىشىدى،
كىين، نىفترت تونقالىن سۇندورەر شعرىم.

آرازىن يوكسک انسانى دويغولارى و اوغا اىدەيالارى قات-قات کتابىن ھە صحيفەسىنده دويولماقدادىر. شاعرین اىچ دۇنياسى صاف و زولالدى:

دونيا لاردان آيرىيالى،
اۆز دونيامدا ياشابىرام.
درە-تىپە، داغلار كىچىپ،
دوز دونيامدا ياشابىرام!

همىن منظومەدە آتالار سۈزلىيندن ده اولدوقجا فايidalاتىر و اونلارى گۈزەل شكىلده شعرىنده ايشلەدىر:

بىر مثل وار: «گۈركاتىتدانى، چاپ كندى!»
«قوردونكىو دا بير قارانلىق، بير چىدى!».

يئر بىر كوتانى، دندى،
«آغاجى ايچىندين قورد يئىھەر، چورور»،
«داخىدان دومان قالخار اۆز باشىن بورور».

همىن شىوه «آغجا قىشلاق» منظومەسىنده ده دوام ائدىر. او بو منظومەدە شهرىاردان تأشىر آلاراق اوزدىن ايراق «تمدن» ايلە علاقەدار دئىير:

شهرىاردان تاثىرلەر كى تمدنە باخىشى:
زامان، دئوران چوخ عىبە جى دە يىشىدى،
دىلى شىطان چوبوغونا اىلىشىدى.

ابلىيس دىش قىجىرتىدى، بىزە گولوشدو،
تمدن آدىنا وارى يوخ اولدۇ.
اودماڭى آز، اودوزماڭى چوخ اولدۇ.

همىن منظومەدە آنا محبتى، سئوگىسى و حؤرمىتى ايلە ايلگىلى بىر نئچە بىت واردىر. او جملەدن:

يازدىغىم شەرلىرىن باش سۆزو آنام،
آلشان اوچاغى، اود-كۈزۈ آنام.
بال كىيمى سوزولۇن داد-دوزۇ آنام،
باياتى، قوشمالار ساپا دوزولدو،
اورە يىمەن سوزگىجىنيدن سوزولدو.

شاعرین طبىعت مظھەلرینى وصف ائتمەسى چوخ گوجلو و اويناق كلمەلر ايلە بىتىشمىشىدى. بو وصفلىدىن شاعرین قىسى، بؤيوك بىر اجتماعى دردى بىيان ائتمىكدى.

«داش باشىندا بىر كول يئمىشان» باشلىقلى شعرىنده يازى- يايى اولدوقجا گۈزەل وصف ائتدىكىدە، خستە-لىگە توتولوغونو شرح ائتدىكىدە، واختىلا آذربايچان كىندرلىيندە اولان عمومى محرومىتى و هابئلە داوا-درمان مسأله لرىنى بىر تارىخ كتابى كىمى آچىقلابىر.

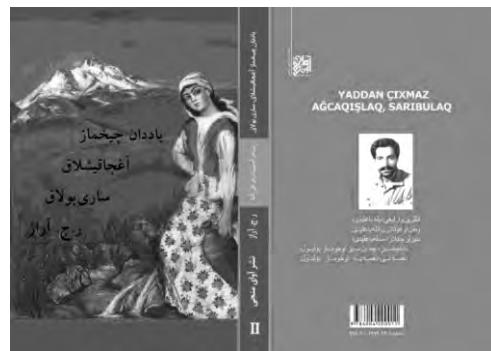
حمید احمدزاده «تیلیم خانلى» آراز حاقدا کیم نه دئىدى!

معاصر شاعریمیز، رحمان جعفری «آراز» گئرچىكىن آنادان شاعر دوغولوب، شهرىار دئميشكىن شاعر اولا بىلمىسىن آنان دوغىماسا شاعر / مىسىسن آ بالام هر سارى كؤينك قىزىيل اولماز. رحمان اۆزو ده بو اينامدادىر: شعرتارى وئرىگىسى دير انسانلارا باغيشلانىپ. آما شاعر يالنىز آللە وئەن وئرىگى يە كفایلتىمىزىر. بلکه پايدان دا آرتىق، چالىشما قىسمىنى الله گتىرمە يە جان آتىر. او بو يولدا بىر محقق و عالىم كىمى گئچە-گوندۇز بىلمەدن مطالعه اىتمىش، بو يولدا بىر غنى ادبى ثروتە مالك اولموشدور.

آرازى شعر عالمىنە چكىن اۆزونو گؤستىرمەلر دئىيل، يالنىز آنادىلى و اۆز دوغىما مدنىتى اولموشدور. شاعر بو نىن دن آسىلى اولاق، تورك دىلىنە عايد اولان بىرچوخ منبع لرى اوخويوب و درىندىن دوشۇندوكىن سونرا، بو دىلده، گونوموزه چاتان ناغىل لاردان، اسطورەلەرن، دئىيىملەرن، ائل متل و مثل لرىندىن ان قىمتلىرىنى، پارلاق اينجى كىمى شعر ساپىنا دوزوب و بىر چوخونون اۈلومدىن قورتولماسىنا سىب اولموشدو. بو باخىمدان منجە بوگونه قدر، اوتاي و بوتاي شاعرلىرىنىن سيراسىندا، آراز جنابلارى نادر شاعرلىرىمىزىن سايىلىرى.

**ساغ اليندە كوره كىنى «سالورقازان»
سول اليندە قارتال قىيىناتق «قارا بوداق» اوتوروبىدور
«قانتورالى»، «بئيرە ك»، «بوغاج»، «دلى دومرول»**

اصليندە او معنوياتا باغلى بىر شاعردىر. معنوياتدان او زاقلاشىپ مادياتا اويانلارا خطاب اىدەر ك دئىير: بىلمەدىن بىر دۇنيا يالان دونيادى، دارگۈزدو، وئرىدىگىن آلان دونيادى. دونن آچان، بوجون سولان دونيادى، اۆزونو دۇنيا ياق قول ائىلەمىسىن.

آرازىن كتابىندا، همde آذربايچان موسىقىسىنە و آشىقلارىمىزى سئوگى و حؤرمىت دولو مراجعەلرى واردىر: دويماق اولماز آشىقلارىن سۈزۈندەن، جئىرانلارىن آلا-قارا گۈزۈندەن، او جاقلارىن آلۇووندان، كۈزۈندەن، او شاقلىقىدان سازا-سۈزە وورولىدوم، بولاق كىمى آخىب سوزوب دورولىدوم.

شاعر آراز، شعرىمىزىن عروض قالىبىلارىندان «غزل» نوعوندا دا طبىعىنى سىناماقدادىر: سن دئىمە، نازلى نىڭارىن كۆھنە نىدىرى وارايمىش، اۆزۈنۈن باشى ساغ اولسۇن، ائىلەدى قوربان منى. واختىلە ميرزا على اكابر صابر أن ياخشى شعرىن تعريفىنده، «خلقىن اوخدوغۇ و ازىزلىدىگى شعر أن ياخشى شعردىر.» جملەسىنى ايشە آپارىر. آراز ايسە، شاعرىن اۇلمىزلىگىنى شعرىنىن ائل اىچىنده و ائلدىن اۇترو اوخونماسى بىلىر: بىرچە شعرىم ائلدىن اوتور اوخونسا، اولمەرم، ياشارام ائل آراسىندا.

من آرازىن نشر اولان بو كتابىنى اونا و او خوجولارينا تېرىك عرض اندىرم و او مىد اندىرم اونون شعرلىرى، صابر دئميشكىن، ائل آراسىندا گىرسىن و دىلدىن دىلە دولاشسىن. (قىيىناتق: «ياددا چىخماز آغجا قىشلاق، سارى بولاق». قم. ناشر. آواى منجى، ۱۳۹۵) تهران - قىش ۱۳۹۴

تۇرپاق محبىتلى، تۇرپاق اىستكلى

تۇرپاقدان آنامىن اىيىن آلىرام

آيدان، سودان دورو اوز وارلىغىمى

دانىشىدىغىم سۆزدن، دىلدىن اوئيرەندىم

سويمۇ، كۈكۈمۇ، كېم اولدوغۇمۇ

لا يلا چالان دىلدىن، ئىلدىن اوئيرەندىم

سۆزون خلاصەسى شاعرىن يېنى چاپدان چىخان

«كۈنول يولون سال تېرىزە» كتابىنىن يېرى لەپ

بوش اىدى. منجه انقلابدان سونرا يايىلان كتابلارين

ايچىنده، حجمىد آز اولموش اولسا دا، مضمون

باخىمىندان تايى آز اولان كتابلارдан بىرىدىر. بو شعر

توبپلوسو وزن و قافىه باخىمىندان، تام بختيار واهابزاده

آچان جىغيرىن آردىندان گىئن بىر ادبى ثروتىمىزدىر.

يعنى شعرلىرىن بىرچوخۇ دؤرلۈك اولوب و اورادا

ايلىك بئيت اوچونجو بئيت ايله و ايكىنجى بئيت

دئوردونجو بئيت ايله بىر قافىهدىدىر. محتوا

باخىمىندان شاعر رحمان جعفرى، بولود قاراچورلۇنون

ايىنى بوراخمايىب. بىر حالداكى كتابىن اولىنىن،

آخرىنەدك اوستاد شهرىيارىن ادبى روحۇ و شعر

خزىنەسىندىن فايدالاندىغى، آيدىن آشكار گۈروننمكە-

دىر.

اولو تانرىيدان بو ائل شاعرىنە، توتدوغۇ و باشارى ايله

گىئتىدىگى ادبى يولدا بوندان دا آرتىق، نائىلىتلر دىلە-

يىرم. (قايناق: «ياددا چىخماز آغجا قىشلاق،

سارى بولاق». قم. ناشر. آواى منجى، ۱۳۹۵)

حمىد احمدزاڈە «تىليمخانلى» تەھران / قىش / ۱۳۹۴

اوچا بويلىو «بورلاخاتىن»، ائل آناسى، آسلام قادىن

داغلار قىىزى گوى اولدوزو «بانى چىچك».

شاعير ائل مىللرىندن بول-بول فايдалانىر:

«بولاق گىرە ك گۈزۈندەن بولاق اولا»

«آراز»: سوتۇتمىكلە بولاق داشىب دولماز

«آراز» دونيا گۈرۈشۈ باخىمىندان، بولود قاراچورلۇ

«سەند» يىن اصىل دوامچىسى دىر:

«دە بولود» كىيمى اوزان شاعرىن

اوزونىن، گۈزۈندەن، دودا غىينىدان اوپ

دە قورقۇد ايلە گۈرۈشۈرمەن.....

سازىندان سۆزۈندەن دويا بىلەمېرە م.....

دە قورقۇد بىر قىلا ووز بىر اوندردىر.....

ساج آغامىش دە قورقۇد دار آياغدا.....

بونونلا بىلە، اوستاد شهرىيارىن شعرىنىن تأثىرى

آرازىن شعرىندە دالgalانىر.

شاعرىن اورەيىن سىخان، يادلارдан آرتىق، اوز

قىينىندان چىخىپ ، قىينىنى بىهنهمىن، استحالە

اولموش، اوز ائلينە و آنا دىلینە انگل اولان كىرسىلەر،

رضازادەلر، طباطبائىلر، مختارى و... كىيمىن مانقوردلار

اولموشلار.

آراز اوشاقلىق چاغىندان آنايوردۇ اولان قاراداغدان

آيرىلىميش اولسا دا، يېنە ويكتور هوگو كىيمى،

شهرىyar كىيمى، كىند شاعرى سايىلىر. اونون شعر

داوارجىي تورك مەنەتىنىن بىر قىسى اولان كىند

عنەنەلرە ايلە دولو اولاراق، گوجلو سۆز و ادب

خزىنەسى دىر:

دجل اويناق ، شىشىو بويىنۇز، زىنقرولۇ

چىپىشلىرى، اورۇشلىرى، كۈۋوشلىرى، گۈى داغلارا

يايان گونلەرەدا قالدى؟

...آغىزلىغىن، بولاماسىن- چۈلدە ساغىيپ اوچاق

چاتىب يېيەن گونلەرەدا قالدى

بئش قانادلى، قارا يونجا يارىغانىدا

شاعرىن سۆزۈنون اصل معناسى، آنادىلى و آنا

وطنى دىر:

گئتمک ایسته ییریک» دئدی. علیار قارداش، مندن اونلارا قوشولماغی ایسته دی، هم ده شاعرین نهقدر آخیجی طبی و قدرتلى شعرلریندن دانیشدی. او جمعه، آخشام چاغى سفره گئتمەلی ایدیم. قور خوردوم كرجه گئدیپ، قاییدینجا، طیاره بير دؤنه اولورسا دا اولسون، واختیندا اوچسون و من سفردن گئرى قالیم. ائله اونا گؤره، عذر ديلەدیم و او گۈرۈشو الدن وئردیم. آنجاق دوستلارдан كرجین آدرسىنى الده ائدرەك، گۈرمەدیبیم دوستوم اوچون، يازدیغیم و نشر ائتدیردیبیم توركجه كتابلارдан بير نئچەسینى، پست ائتدیم.

بىر مدت سونرا، تىلفونوم سىلسندى و اۆزونو رحمان جعفرى آدلاندىران بىر كىس، منيمىلە دانىشماغا باشلادى. سىسى چوخ احساسلى و شاعرلر سىسینە اوخشايان ھامۇرنىك بىر سىس اىدى: «پاي وئردىن، پاينىنى آل!»

كتابلار اليه چاتمىشدى و اۆزونون نشر ائتدیردیبىيكتابدان منه ده پاي گۈندرىك فىكىرىنده اىدى. دانىشىغىيمىز چوخ آز اولدو. قارداشىنىنىن تىلفون نومرەسىنى وئرىدى و بئله قرارلاشدىق كى كتابى قارداشى منه چاتدىرسىن و دئمك، بىر نئچە ساعات سونرا، آخشام باشى كتاب اليمە چاتدى: «كۈنۈل يولۇن سال تېرىزە!»

او گئچە جعفرى بىزىم ائودە قوناق اىدى. دال با دال اونا چاي تۈكۈرдوم و دؤنه دؤنه، سئوغى ايلە شعرلرینى اوخويوردوم، اوخوماق كى يوخ، دىنلەيىرىدىم. بىر - اىكى دقىقە تىلفوندا سىسىنى ائشىتمك، اونون شعرلرینى اۋز سىسى ايلە جانلاندىرىماغا يئترلى اىدى. جعفرى ده منىم گۈرمەدیبیم انسانلارلا ايلگى قورانلار سيراسىنا داخل اولموشدو.

سەندىن آيرى دوشن گۈندىن
قارلى داغلار آشان گۈندىن
گئچە - گۈندۈز سوراخىندا
«تىرلان - كەھلىك» بولاغىندا،

دوكتور مرتضى مجدفر

گۈرمەدیبیم انسانلارلا ايلگى لر

اونبىش ياشىمدان توركجه و فارسجا مطبوعاتلاردا چالىشىدېغىم اوچون، گۈرمەدیبیم بىر چوخ انسانلارلا ايلگى قورموشام. هر بىر روزنامە و مجلەدە ايشلەدیبیم گۈنلرده، ياخىندا و اوزاقدا ياشايان اوخوجولارдан مكتوب و بو سون ايللەرde الكترونىكى مكتوب يا خود ايميل آلمىشام. بو مكتوبلار، منلە مكتوب صاحىبىنىن آراسىندا ايلگى ياردىبىلار. ايلگى لر دوام ائتدىرىلىپ، تىلفون واسطەلى دانىشىقلارا و بعضاً گۈرۈشلە سبب اولموشدور. آنجاق ان قالارقى ايلگى لر، اونلارى هەچ بىر زمان گۈرمەدیبیم انسانلارلا اولموشدور. بو ايلگى، قىلدەن و يازى لارين سطرييندن قالخان بىر ايلگى و هر بىر زمان اۆزو ايلە اورەك دئۈيونتوسو و هيچان حسى دوغوران آن لارى يارادان، ايلگى دىر. ائله اونا گۈره، ايندى منىم ان ياخىن دوستلارىم، مندىن ان اوزاقدا ياشايانلار دىر. بو منىم كىچمېش ٣٨ ايلدەكى عادت - عنعنەم اولموش و گونو - گوندىن بئله دوستلارىمەن آرتماسىنا فخر ائتمىش.

نئچە آى بوندان اولى، حورمتلى يازىچى و شاعر، اكىر حميدى «علیار»، منه زنگ ائتدى و «جمعە گونو كىچىدە ياشايان، شاعر دوستلارىن بىرىنىن گۈرۈشونە

عزيز حميدى / شاعر:

حؤرمتلى شاعر رحمان آرازىن شعرلىرىنى اوخودوقدا منه ائله گلدى كى او اۋۇلۇيوندە بىر ادبى درنکدىر، بۇتون گنج شاعرلەرنىن حضوروندا أىلەشىپ اوپىرىھەنمەلىدىرلەر. آشاغىداكى مصراعالار اىچىمدىن سو كىمىمى آخدى آرازا:

باخ «آراز»دا شعرە، سۆزە،
حئيرەتلىن ئىندىر دېزە.
قوى اووزەررەيك سالىيم كۆزە،
خان آرازىيم گلر گۆزە،
«كۈنول يولون سال تبرىزە».
دور دولاناق بو داغلارى،
گدىكلىرى، آرازبارى.
آلما، آرمود، گىيلەنارى،
قابدان-قاپا سوزە-سوزە،
«كۈنول يولون سال تبرىزە».
كەھلىك سوزۇر، دالدا فرە،
گىئىدىر بىزىيم «ھئرھور».
آى گۆزەل، گول درە-درە،
كۈدەلرى گزە-گزە،
«كۈنول يولون سال تبرىزە».
قوجا تبرىز منىم آنام،
قوجاغىيندا بەيم، خانام.
اولارمى آنامى دانام؟

بىرگون «آجى» قىراغىيندا
بىرگون «ائينال» اوچاغىيندا
«قاراملىك»، «شام قازان»دا
كۆورەلىرىم شعر يازاندا.

گنجىلىييم تام سىنده كىچمىش
دادىن دادىب، سوپۇن اىچمىش.
چۈللەرىنده دولاشمىشىام
گۈللەرىنده سولاشمىشىام.

جعفرىنىن شعرلىرى، ائلهبىل منىم اوشاقلقىق و جاوانلىق گونلىيىن خاطرهلىرى ايدى. او منى، آنامىن يادىنا، آنا وطنىمىن يادىنا، تبرىزىن و گزىب- دولاشدىغىم كۆچەلرین يادىنا سالىر و كۈنلۈمون يولونو تبرىزە سارى يوللاندىرىرىدى:

آچ گۈزلىرىن آنا، گۈزۈنە قوربان!
بىر جە كلمە دانىش، سۆزۈنە قوربان!
اوچاغى آلىشىدىر، آئۇى قىزىشىدىر،
كولونە، اودونا، كۈزۈنە قوربان!

شعردە آراز تخلص ائدن و آراز كىمى جوشان رحمان جعفرى، ايندى نىچە مدتدىر منىم وفالى دوستلارىيىن بىرىسى دىر. ايندىيە قدر اونونلا تكجه اوچ دۇنە تىلفونلا دانىشمىشىام، آنجاق ائلهبىل ايلىرىدىر دوستوم دور. يازى، خصوصىلە شعر ائله گوجلودور كى انسانى، گۈرمەدىيى دوستلارلا ايلگىلىشىر و ائله، بو سببىن آسىلى او لاراق حؤرمتلى شاعرىمىزىن يېنىكتابىنىن باشلانىشىندا مندى دە بىر يازىنىن گلمەسىنە راضى لاشدىم و اوخودوغونۇز بو قىسا يازى، بو دوستلوغون دوامى آرزو سو ايلە يازىلمىش دىر. عزيز شاعيرىمىزە جان ساغلىقى، اوزون عۇمۇر و ياردىجىلىيغىيندا اوغۇرلار آرزو لاپىرام. (قاینات: «ياددا چىخماز آججا قىشلاق، سارى بولاق». قم. ناشر. آواى منجى، ۱۳۹۵) تهران - ۲۰ بهمن ۹۴

قوربان پوروپی علیار / آشیق، شاعر

آراز تخلصلو رحمان جعفری جنابلاری ایلا یاخیندان
تانيش اولاندان سونرا اونون شعرلری ايله ده تانيش
اولدوم. روان و آخيچى قوشمالارى، گرایلى لارى منى
اونون يارادىجىلىغينا وورغون ائتدى. شعرلرينده وطن
نيسگىلى، يورد حسرتى سانكى منيم اورهيمىن
سوزلرiddi. ائلهجه ده اونون طبىعت وصفينده
دئيىلىميش شعرلرى اورهك اوخشاييان، كؤنول آچاندى.
همده يازدىغى شعرلر سازىن دوشونه و آشىق
هاوالارينا ياتان، ياراشان شعرلردىر، ائله او اوزدن ده
منيم شاعرين سازلا سىسلەندىرىدىيگىم نئچە - نئچە
شعرى دىنلەيىجىلەر طرفىنдин سئوپىلېب
آلقيشلانمىش دىر. گۆزەل شاعرىمۇزه يئنى-يئنى
اوغرلار آرزو لاپىرام.
(قايلاق: «ياددا چىخماز آغجا قىشلاق، سارى بولاق». قم. ناشر .
آواي منجي، ۱۳۹۵) (قايلاق: «ياددا چىخماز آغجا قىشلاق، سارى بولاق». قم.
ناشر . آواي منجي، ۱۳۹۵)
اورميه / قىش / ۱۳۹۴

سن ده دور گل گىئدەك بىزە،
«كۈنۈن يولۇن سال تېرىزە».
قوربىت يئرددە يووا قورسان،
ياخشى يوخسا ياوا قورسان.
غمى قاوا-قاوا قورسان،
كدرىن قاۋازانسا دىزە،
«كۈنۈن يولۇن سال تېرىزە».
كىيار قالىب ياماجىمىز،
اونسوز قالىب اوماجىمىز،
يونسوز قالىب توخاجىمىز،
آستارايمىز چىخىب اوزە،
«كۈنۈن يولۇن سال تېرىزە».
آراز، سۈزۈن داددى، دوزدو،
اوره يىين كۈز، اوزۇن بوزدۇ!
هر بئيتىن بىر كتاب سۈزدۇ،
گىلمە يەسن يامان گۈزە،
«كۈنۈن يولۇن سال تېرىزە».
اوخودوقجا سۈزلىرىنى،
گۈرۈم اىسلامق گۈزلىرىنى.
ايزلەدىكىجه ايزلرىنى،
دئىدىم آققىش قىلىنىزە،
«كۈنۈن يولۇن سال تېرىزە».
گۈز مونجوغۇ دوزە-دوزە،
قىسقانىرام من دە سىزە،
بىر گۈزآللى باخ «عزىز»،
كىسىكلىرى ازە-ازە،
«كۈنۈن يولۇن سال تېرىزە».
(قايلاق: «ياددا چىخماز آغجا قىشلاق، سارى بولاق». قم.
ناشر . آواي منجي، ۱۳۹۵) ۹۴/۹/۱۰

گۇۋىدەسى نىن تىكالى مفتىللر آراسىندا سىنيرلىنىش، او سىنيرلرده قارى دوشمانلارин دىرناق اىزلىرىنى دويان شاعر، يورمۇغۇن دويونله يىب، غضبىنى ده گىزىلەدە بىلمىر. اوره يىنى قەرتۇتوب كېچمىشلىرىنى اوخشاپىر.

(قايىاق: «ياددا چىخماز آجقا قىشلاق، سارى بولاق». قم. ناشر آواى منجى، ۱۳۹۵)

تهران / قىش / ۱۳۹۴

مهدى عبداللهى «ئىنگ آبادلى»

حسين محمدخانى «گۈئىلى»

شاعير او لا يلمسن آنان دوغماسا شاعير

ميس سن آ بالام، هر سارى كؤينك قىزىل اولماز «اوستاد شهرىار»
شاعيرلىك دئدىكىن آللاه وئرگىسى دىر؛ يعنى دوغرو آنلامدا شاعير اولانلار، شاعيرلىك استعدادينا مالىك او لاراق، اصلن درس او خوماسالار دا، شعر سؤيلەمكده هئچ ده چتىنلىك چكمە يە جىكلر. آغيزىلاردا اولان مىنلرجه باياتى، آنا لايالارى، او خشمالار، آغىلار، او زان داستانلاريندا گىندىن شعرلىرىن بؤبۈك حىصەسى كىسگىنلىكى دئمك او لار تحصىل آلمامىش، آنجاق ذاتن شاعير دونيايا گىلمىش كىشىلر و قادىنلارين همىن آللاه وئرگىسى او لان استعدادلارى نىن گۇرۇنۇشودور.

«كۈنۈل يۈلون سال تېرىزە» كتابىندا شاعر احساس و دويغو سوپۇندان ھابئلە عقل و منطق اونوندان گۆزەل بىر خمير يوغىرۇلدوپ، او خميرى او خوجولارى نىن شعرلىرىن آلوووندان قىizarمىش اوره كىلىنى تىدىرىنە يا پماقدادىر. عقللىن احساسى بىرلشدىرىپ، او خوجونو تام اوز اختىارىنا آلىر، هارالارا اىستەيىر آپارىر.

شاعر بوتون زىرۇھىلدن آشىر، دوزنگاھلاردا تورك ائللىرىنى آرايىب تاپىر، اونلارين عنعنه لىلە ياشايىر، اونلارلا قارىشىر، اونلارلا آلىشىر. سون درجه ده باجاريقلا بو ائللىرىن داۋانىشلارى نىن، تارىخى نىن، عادت - عنعنه لىرلى نىن عکس صداسىنىي مصراعالارا كۈچچوروب، قەرمانلىقىلارىنى اون پىلانا چكىر. داغلاردا دولاشىر، ياما جلاردا بىر ترلان كىمى سوزور، طبىعتىن نفسى ايلە دىنجه لە دېجى فضالاردا قاناد چالىر و اۇزونو بىر آزاد قوش كىمى حىس ائدىر. درەلرین حىات سوپۇ جوشدوران بولاقلارى نىن گۆزەسینىن قانتارىپ، آذربايجانىن حىاتىنى ابدى لىشدىرىمە يە دوغرو جان آتىر.

بعضا ده اوره ك سىخىجى دوروملاردا، آذربايجانىن و بوتون تورك دۇنياسى نىن بېلۈك - بېلۈك اولمۇش

قاباغينا قويمالى اولدوقلارينا گۈرە يئنه ده سېچىم
چتىن اولور. بونون سببى نهدىرى؟

سۆزسوز كى، بونون سببى شاعيرين اۇزونه قايدىدىر. بو
گونه كىمى اثرلىينه اون سۆز يازدىغىم شاعيرلىن
ايچىندە هەنج بىرىسىنىن آراز قدر مطالعەسى
اولدوغۇنو دويمامىشام. او، يالنىز شعر كتابلارى دئىيل،
تارىخ و ائل بىلىمىمىزىن چىشىتلى قوللارينى دا
اۋىرەنمىش و منىمسەمىشدىرى. بونو اونون شاعرلىنندن
چوخ ياخشى دويماق اولور. اوستەلىك بو كى، اونون
شعريندە آتا- بابا يوردۇ اولموش سەھىرلى طبىعتلى
قاراداغ ماحالى، اورانىن داغلارى، مئشەلرى، چايىلارى،
بولاقلارى، اوزانلارىنىن سازلارى، سۆزلىرى، ائلهجه ده
عادت- عنعنهلىرى، خالقىن دانىشىق دىلىنىن ده
ائتىگىسى آز اولمamىشدىرى.

طبعى آراز كىمى جوشماقدا اولان شاعير، باشقا
اثرلىرى دېقتىلە اوخويوب- اۋىرەنن كىمى تورك
دونياسىنىن ادبى شاه اثىرى و انسانلىق مكتىبى اولان
دده قورقۇد بويلارىنندان دا غافىل اولمamىش، اونلارى
آرتىق دېقتىلە اوخوموش، درىندن اۋىرەنمىش،
قاورامىش، منىمسەمىش، اتىنه، قانىنا، جانىنا
سىندىرەمىشدىرى. بئلهكى، ائلىمizه و ائلىمizin
طالعىينە دە دده قورقۇد كتابى آچىسىنندان باخاراق
بئله سۆيەلەمكىدەدىرى:

سوپىوندان، كۆكۈندەن دئۇنمز بىر ائلىن
آى، اولدوز، گونشى سۈنمز بىر ائلىن
گۆى تانرىيدان اوزو چۈنمز بىر ائلىن
ناسىل ياشاماغى قورقۇد بوبۇندان

قوپۇز چالمىش، سۆى سۆيەلەمىش توپۇندان/
قاراداغ بؤلگەسى بو گونه كىمى بؤيوك و اوستاد
اوزانلار او جوملەدن دده قوربانى، عاشيق حسین جوان
و باشقالارينى بىسلهمىشدىرسە، اونلارين ھامىسىنا
سايىغى ايلە ياناشاراق، اوزانلار اوزانى و دەھلر دەھسى
دده قورقۇد و اونون آدى ايلە باغلى بويلاز ايلە دوغرو
آنلامدا يوغۇرمۇش، قاینایىب- قارىشمىش و
بىرلشمىش شاعير آراز، ھەمین بويلارى بىر اوخوجو

سۆز يوخ كى، ائله بو آللە و ئەركىسى و ذاتى
شاعيرلىك قابىليتى ده تحصىل آلماق، باشقا
شاعيرلىن اثرلىينى اوخوماق، شاعرلىنى دينلەمكە
داها آرتىق پارلاياجاقدىرى. بونو دا سۆيەلەمك گەرەكىر
كى، ذاتى شاعيرلىگىن ده اۇلچوسو و گوجو ھامىدا بىر
اولمايىر، بلکە بعضى لرين طبىعى داھا دا آخارلى
اولاراق، آز زاماندا اوزون و يارارلى بىر شعرى يازا
بىللىرلە.

ھەر بىر شعرىن اوخوجو و دينلەيىجى يە اولان ائتگى
گوجو اونو يارادانىن ذاتى اولان شاعيرلىك قريحەسى،
تخىول و دوشونجە گوجو، دونيا گۈرۈش، گۈرۈب-
گۈرۈرۈكلىرى و اوخويوب- اۋىرەندىكلىرىنندن آسىلى
دىرى.

بوتون اوخوجولارينا ائتگى بورا خابىلەن، شاعرلى ايلە
چوخلۇ دوستلار و تانىشلار قازانان شاعيرلىردىن بىرى
دە حۆرمەتلى شاعير دوستومۇز رەحمان جعفرى دىرى.
شاعرلىنندە آراز تخلۇص ائلهين رەحمانى دوغرودان دا
آللە شاعير ياراتمىشدىرى. ھەلە بو گونه كىمى بىر دئونە
ياخىنдан گۈرۈدوگوم بو شاعيرىن گون ايشىغى
گۈرمۇش و گۈرمەمىش شعر دفترلىنى واراقلادىقجا
نە قدر شاعير اولدوغۇ آرتىق گۈزە چارپىر.

بعضن آدام بىر شاعيرىن ايشلەدىگى بىر اثىرinen اون
سۆز يازمالى اولدوقدا و يا يازماق زوروندا اولدوقدا،
اونون شاعرلى اطرافيندا دانىشماغا هەنج بىر اورە يە
يانان پارچا، بئىت و يا مىصراع تاپا بىلەمە يېرىر. بو گونه
كىمى چوخلۇ بئله- بئله ايشلەر دوشوب چىخدىغىمى
ھەنج واخت اونودا بىلەمیرمە.

شاعير آرازىن يىنىزدە اولان شعر دفترىنە فيكريمى
سۆيەلەمكىدە ده چتىنلىكىلە قارشىلاشىرام؛ آنچاق بو
قارشىلاشما سۆيەلەدىگىم باشقا كىتابلاردا
قارشىلاشمالارىم ايلە بوتونلوكلە فرقلى دىرى. اونلارين
عكسيينە اولاراق بورادا بو قدر سەچمەلى و ائرنك
گۈستەرمەلى پارچالار و مىصراعلارين اىچىندەن آدام
بىلەمیر ھانسىنى سئچسىن، ھانسى فالسىن؟ دئمك
شاعرلىن ھامىسى گۈزەل و ساده دىلە دئىشك قوناق

دلی دومرول، بوغاج، قاراجیق چوبان
قورقود بویلارینى بائى لر دينله مىش
بىر- بىرىندىن اىگىد يئى لر دينله مىش
هابىلە:

ايچ اوغوزون، ديش اوغوزون منلىگى
قورولتايى، توى- دويونو شنلىگى
آلاسيوان، آلاچىغى، گونلوگو
قورقود بویلاريندا نارىن يازىلماش
قاياالار دوشوندە داشا قازىلماش
تورك دونياسىنин باش اوجالىغى، زنگىن
مدىتىمىزىن پارلاق اولدوزو و دونيا چاپىندا سايى آز
اولان شاه اثرلىرين بىرى يعنى دده قورقود كىتابىنىن
اۇنمى اوزرە شاعير آراز سؤيلە يېر:
آتالار سىلىنمز ايز قويوب گئدىپ
قىلىجىدان كىسىلى سۆز قويوب گئدىپ

.....

شاعير آراز حاقلى اولاراق، دده قورقودون معنوى
حياتىنى ائلينە، ائلىنин ايسە ياشايىشىنى قورقود
أتانىن سازينا- سۆزونە، ميراث قويدوغۇ زنگىن مدىتە
باڭلى بىلەر ك بئلە سؤيلە يېر:
دده قورقود، ائلى واركىن دىرىدىر
آشىقلارين اوندە گئدن بىرىدىر
ارنلىرين اوچاغىدى، پىرىدىر
نوح قدر ياش وئرمىش تانرى ددهمە
قوپۇزو سوساندا ائل باتىر غەمە
سۆزو گئدن مىلى داستانلاريمىزى چوخ ياخشى
قاوارىيان، اينجەلەين و درىنلىكلىرىنى باشا دوشىن
شاعير اوغوز ائللىرىنىن آراسىندا قبول اولمۇش
دؤيوش قورالارى، آخاريnda اولان سوسىيال ياشايىش
طرزى، انسان سئوهرىلىك و ساغلام اجتماعى حيات
دورومونو اوخوجولارينا نه گۈزەلجهسىنە
آشىلاماقدادىر:
بئويوك روحۇ دۇرد دىوارا سىغما يىب،
بىر كىمسەنى سىخىشىدىرىپ سىخىما يىب

كىمى اوخومامىش، بلکە اونلارى بىر مكتب كىمى
گۈتۈرەرك، وار گوجو ايلە بو مكتبى ئويرەنمىش، اوندا
گئدن هر نەيى اولدوغۇ كىمى سؤيلە يە بىلمىش دىر:
ايچ اوغوزون شانلى بايات بويوندان

اوغوزخانىن تۈرەمەسى، سۇبىوندان
اولدوزوندان، گونشىندان، آبىندان
دده قورقود آدلى بىر ار قوپموشدو
دورلو سۆزو اورەكلەرە هوپموشدو.

شاعيرين بعض ائلە شعر پارچالارى ايلە توشاشىرىق
كى، اوندا دده قورقود كتابىندا سۆزو- صۆحبتى اولان
نېچە- نېچە قونولارдан دانىشىلىر. اونلارى
آچىقلاباراق اوخوجونون گۆزو اۇنونە گتىرير:

سۆگى- محبىتىن جوشان بولاغى
دولانباج يوللارين ياخىن- اوزاغى
ايتى قىيمىزلارين دۇلۇ چاتاغى
كورقود بویلاريندا دوزولوب گلىر

يالچىن قاياالارдан سوزولوب گلىر
آراز بائى ويلات يىيەسى و غئىبدىن تورلو خېلر
سۇئيلەين، كۈنلۈنە آللە طرفىندىن ايلەمام اولان قورقود
أتانىن نفسىنىن اىستىلىكىنى دويموش، خىيير
دوعاسىنى قازانمىش، خىال عالمىنده همین بويلاردا
گئدن جريانلارا قوشولمۇش، هر نەيى اينجە روحو ايلە
دوياراق، همین دويغولارينى دا قلمە آلىب
اوخوجولارينا گۆستەرمى ياخشىجاسىنا باشارمىش دىر:
قوجامان بىر ائلىن بائىلىك- خانلىغى

شرفى، شۇھرتى، قەھرمانلىغى
انسان سئوهرىلىگى، اىستى قانلىغى
كورقود بویلاريندا داشىر، چاغلايىر
سۆگىلىرى گول دەرىر چىنگ باغلايىر.

خىال دونياسىندا اۇزونو دده قورقود داستانلاريندا
سۆزو گئدن مجلىسلرده حس ائدن شاعير، همین
مجلىسلرده گۈرددەلىنى بئلە آچىقلابىر:
ساغادا بايىندىرخان، سولدا قازانخان
باشدادا أىلىشمىشىدى اوغوزخان خاقان

یا يلاغىن قوروپۇب چۈلۈن كۈزلە يك.

شاعير آراز چوخ ياخشى بىلىرىكى، ھر بىر مىلتىن كىملىك سندى اونون دىلى، ادبىاتى، تارىخى و مدنىتى دىر و بونلارى اليىندىن آلىنىان و يا ايتىرن مىلت اۇلۇ مىلتىردىن ساييلار، مدنىتىنى آتانا مىلت اۆزۈ ده اونونلا بىرىلىكده يوخلوق وادىسىنە آتىلاجاق دىر. او، بئله بىر فلسفى دوشونجهنى بىر بئىت ده و چوخ ساده بىر دىل ايله بئله آچىقلایير:

دده قورقۇد بويلارىندا ائل ياشار

سازلى- سۆزلى دوغۇما آنا دىل ياشار

دده قورقۇد بويلارىندا اوخويوروق:

- ساغالماز يارانى آنا سودو- داغ چىچگى
ساغالدار!!!

بو عىبارتىن نه آنلاماق اوڭار؟

بىزجە بورادا آنا، ائل و ائلين سۇيۇنون- كۈكونون سىيمگەسى، داغ و اونون چىچگى ايسە ائلين ياشادىغى وطنىن سىيمگەسى و رمزى دىر. آچىق سۆز بو كى، انسانىن و مىلتىن ياشايىشى، اونون سۇي- كۈكونە و وطنىنە باغلى دىر. بونلارдан قىريالارسا حىاتىدان قىريالاراق تارىخدن سىليينە جىك دىر. آنجاق بونلارا باغلى قالماقلار قارانلىقدان آيدىنلىغا، آغىر دورومدان خوشختىلىگە، خىئىرە- بركتە اوغرىياجاق دىر:

داغ چىچگى درمان اولدو آغريما،

دومانلىقىدا بۇز قورد چىخىدى اوغرومما.

سايغىلى اوخوجولار، شاعير آرازىن بو اوچونجو شعر توپلوسو و بو توپلونون بىر بؤلۈمۈ «دده قورقۇد بويلارى» باشلىقلى منظومە بارده بو قدر دانىشماغا قناعت ائدير، كىتابىن باشقا شعرلىرى اوزرە فيكىر سۈيىلەمگى باشقا قلم صاحىبلىرى و اوخوجولارا بوراخىر، شاعيرە داها آرتىق باشارى لار، اوزون و بركتلى ئۆمۈر آرزولا ياراق سۈزۈمە سون قوبورام.

(قابنالق: «دده قورقۇد بويلارى». قم. ناشر. آواى منجى، ١٣٩٥)

حسىن م. گونئىلى ١٣٩٦/٦/١

دوشمانىن دا سوپۇن، آرخىن بىخما يېب

چىلىپاقلارى هاردا گۈرۈب دۇنالدىب

يولسوزلارى حاق يولونا يئۇنەلدىب.

همىن مىصراعلاردا گۈرۈن كىمى دېيىش مئىدانى و ائلوم - دىرىيم ساواشىندا دا اخلاق و انسانلىق دىه رلرىنى قوروپان اوغۇز ائللەرنىن بئله- بئله گلىشىمىش و فخرلە دونيايا گؤسترمهلى داورانىشلارىنى آقلىشىلاراق، همىن داورانىشلارىن باشى اوجالىق گتىرن سونوجلارىنى دا اولدوقلارى كىمى گؤسترە بىلىر.

يوردون سىنيرلارى گۈز تك قورونموش

دوشمان دىزە چۈكموش، دوشمان سورونموش

داغلار لالە رىنگلى كوركۇن بورونموش

ياغىنىن آغ گونون قارالتمىش ائللەر

اولمىز افسانەلر يارا تمىش ائللەر

گئنىش دونيا گۈرۈشو ايله تورك مىلتلىرىن تارىخي، جوغرافىياسىنى ياخشى بىلن، تورك سۇيۇلۇ مىلتلىرىن ھامىسىنى بىر آغاچىن بوداقلارى سايىان، ائشىسىز ائل بىلىمى مىز ايله آلىشىمىش شاعير دده قورقۇد بويلارىندا آدى گىندىن بايپورد قالاسىندا كور اوغلۇنون چىنى بئلىنە، آلتاي داغلارىندا اورەگى اود، باشى قارلى ساوالانا يۈل سالا بىلىر. سۇۋاتى قارداشلىق، سۇپىداشلىق، سئوگى و محبت اولان آرغىشلارىن يولونو اىزلىھىير.

جان بىر، قان بىر دوغۇما قارداش ائلىنە

آنا لا يلاسىينا، آنا دىلىنە

بايپورد قالاسىينا، چىنى بئلىنە

توكىنمۇز محبت، سئوگىسى واردىر

باغلارى گول- چىچك، داغلارى قاردىر

ائلىميمىن، دىلىميمىن تمل داشىندا

اىللەرىن، آيلارىن قان يادداشىندا

آلتاي- ساوالانىن اوجا باشىندا

گىندىن آرغىشلارىن يولون اىزلىھىير،

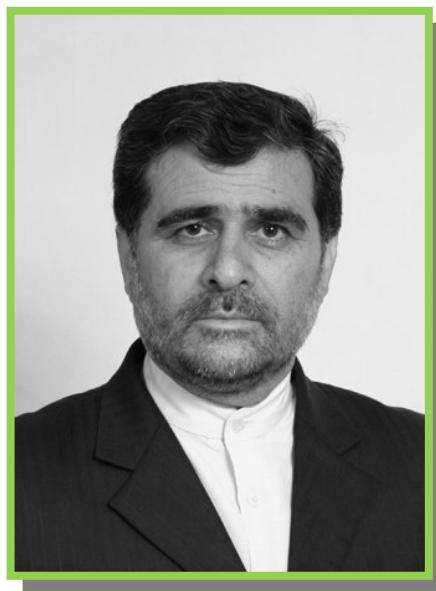
"بیرتیلور" کیمی آغى لار گؤستریر کى بایاتى لار و مسجع و قافىيەلى سۆز لىجىيملىرىنىن اىزىنى "دە قورقۇت" كتابىندا دا اولدوچقا راست گلىرىك، دە قورقۇت سۈئىلەمېشدىر:

گۈرۈنۈر کى ايلك قوشۇغۇ نۇمنەلر يىمىزىن تارىخى، مىن اىل دئىيل، بلکە عكسيينه نىچە مىن اىللەر بوندان أولە قايىدىر. او دا اولچۇسو هجا دا اولسا بئله، منظم اولمايان سۆز بىچىملىرىنه، بىر دە اولچۇسو هجا وزىنинدە قايدالى اولان بایاتى فورمۇندا مئيدانا گلمىشدىر.

هجا اولچۇسوندە اولان قوشۇغۇلار يىمىز درەلر، تېھلەر، ئىنىشلەر، يوخوشلار، مختلف شراپىتلەر آشاراق و مختلف شكىلە- قوشما، گرایىلى، دوبىتى، تجنىس، جىغالى تجنىس، مخمس، دئرلۈكلىر، هده- قورخۇ و بو كىمى اولچولر و بئلگۈلر دوشەرك گۇنومۇزه گلىپ چاتىمىشدىر و اۇزونو، فورمۇنو، قابلىتىنى ايتىرمەمېشدىر و بىر سира خلقلىرىن شعرلىرى اوغرادىقلارى كىمى عروض و عهد شعرلىر فورماسى قارشىسىندا اۇزونو باش اوغا ساخلايا بىلىمېشدىر. بو اوزدن ايسە شعرىمېز آشىق صنعتىنە بورجلودور. اگر آشىقلار و هجا شاعرلرى اولماسايدى چوخ گومان كى بىزىم دە بوگون هجا اولچۇسوندە دئىيلن قوشۇغۇلار يىمىز تورپاقلار آلتىندا قالا جاقدى.

بو اوزدن و اولچولرىن انتظام سىزلىقى اعتبارى ايلە باشقالارى اوجون يېنى شعر و شعر نۇ سايىلان قوشۇغۇ فورماسى بىزىم اوجون كۆهنە و اسکى شعر سايىلىر. بو دا هجا اولچۇسونو قوروپۇب ساخلايان شاعرلىمېزىن فعالىتلىرى نتىجەسىندا باش وئرمىشدىر. شاعرلىمېز عروض اولچۇسو ايلە ياناشى هجا اولچۇسونو دە قوروپۇب ساخلامىشلار. عروضون چرىچوھەلى (قالب)، چىرىپەسىز (يېنى شعر) شعرى ايلە ياناشى، هجا اولچۇسونو دە بىشىرىپ دوشۇرمك زامانلا آددىملاششاراق، ائلىمېزىن، اوbamizin غمىنى و شىلىگىنى تىرنم ائتمىشلر. بىزىم كند حياتى و طبىعى دىلىمېزلە آكادئميك دىلىمېزىن آراسىندا

مېزە رسول اسماعىل زادە دوزال

اۇن سۆز

بىلىمېر شعرىمېزىن، قوشۇغۇمۇزون تارىخى گىئىدip هارالارا چاتىر، آما بىلىمېر كى دىلىمېز اۆز اينجىلرىنى دوزوب قوشدوغو آندان، قوشۇغۇمۇز دا اۇزونو بىزەيىب اونە چىخىمىشدىر. آيدىن دىر كى ايلك شعرلىمېزىن دوزگۇن، دوزعمللى قافىيەسى، اولچۇسو اولماسا دا صاف و آرى اورە كلەرنىن قايناقلاندىغى اوچۇن، چوخ اورە يە ياتان اولمۇشدور. بۇنۇ اسکى زامانلارдан بىزە يادگار قالمىش، ائل- اوbamiz، آتا- آنالارىمېزدان سىنه به سىنه كېچىب گلن و بىزىم غملى- شىلى حياتىمېزى اۆز تاشىرىنە آلمىش بىياتىلارдан سئىمك مومكۇندور. بلکە دە و يا مطلق ائلىمېز اۆز قوشۇغۇلارىنى ايلك دفعە بایاتى، آغى، اوخشاما طرزىنده، اولچۇسوندە دئىيلن نغمەلر فورماسىندا انتظاما سالمىشدىر.

بئلە دە اولمالى دىر، اونا گۈرە كى ان قدىم منبع و قايناغىمېز اولان محمود كاشغرى دن دە بو طرزىدە كى قوشۇغۇلار يىمىزدان نۇمنەلر وئرمىشدىر: "آلپ ارتۇنقا اولوبمو ايسىز اۇجون آلدىمۇ، شىمىدى اورە ك

رحمان «آراز» ين بوگونه کيمى اوچ شعر کتابى چيختىشدىر. هر کتابين اون سؤزوندە رحمان «آراز» ين اوزونه مخصوص ادبى قابلiti و پوئتيك خصوصيتى آزاجيق دا اولسا آراشديرىلىميش و آيدىنلاشمىشدىر.

الينىزدەكى بو دئوردونجو اثر ده بعضى جهتلردن، ايستر فورما، ايستر سەد محتوا باخيمىندان قاباقكى اثرلردن معين مىقداردا فرقلىنىر. بو فرقلى جهت اونون ادبيات فضاسىندا قدرت و پوئتيك گوجونون نه درجه ده گئنيش اولدوغۇنۇ گؤسترىرير. بو اثر شاعرين شعر و صنعت عالمىندە، ادبى ياردىجىلىغىنيدا نه قدر باجاريقلى و مهارتلى اولدوغۇنۇن گؤسترىجىسىدىر. ايشتىدىگى تصویرلر، افادەلر، آتالار سؤزلىلە قارىشىق سۆز افادەلرى و سۆز بىرلىشمەلرى، ادبى- بدېرى مقاملار، هابئله دىلىنىن سلىس و آخارلى اولدوغو، سۆز داغارجىغى نىن گئنيشلىگى و دوغوردان دا اونون استعدادلى، بىتمىش، تجربەلى و اوستاكارلىغىنى گؤسترىر.

بوندان علاوه، دىلىنىن تميزلىگى، آذربايجان توركجهسى نىن اينجى لرىنه تانىش اولماقى، دىلىن قايدا- قانونلارينا گرهىينىجە رعایت ائتمەسى رحمان «آراز» ين تكجه پوئتيك حىسىيات و شعرىت طبىعىنە مالك اولماسىنى دئىيل، همده دىل، ادبيات، شعر و ادبى صنعتكارلىق مطالعه اھلى، ساوادى و بو ساحەلرده چالىشقان اولدوغۇنۇ گؤسترىر.

بونو اونا گۈرە قىد ائتدىم كى باشقۇ دىلىمەزىن قايدا- قانونلارىنى و شعرىمەزىن معاصر طلباتىنى بىلەمەين و يا ائيرەنمەين و يا ائيرەنمەيە جەد گۈستەرمەين شاعرلىرىمەز اوجون بىر باشا سالما مئسازى كىمى سرلوحە اولسون.

رحمان «آراز» دىلىمەزىن قايدالارىنى و پوئزىيانىن واجب و گرەكلى اولان ساحەلرینى آناقارنинىدان ارث گتىرمەميشدىر. او بو قابلiti يعنى شعر سۈپىلە، قوشۇۋ دئمە، باياتى- آغى، بويلاما قابلitiنى اوزوندە گۈرۈپ درىندىن درك ائتدىكىدە، بونو خلقىنىن،

سلسلە حلقلەرى نىن قىرىلماماسى نىن سىرى ده ائله بوندادىر. همده بو شاعرلر، آشىقلار و هجا- عروض اؤلچوسوندە يازىب يارادان قوشۇچۇلارىمېز بو حلقلەرىن مەحکەمەسىنە ياردىم ائتمىشلر. بوگون كند حياتينا و دىلىمەزىن ابتدايى دئورلىرىنە عايد اولان سۆز بىچىملىرى مثال اوچون: "گىرمەلى كول دئىيلدىر"- كىمى سۆز بىچىملىرى كند حياتىندا ياشاييان، طبىعىت فضاسىندا نفس چكى ئەلىمېز ياد و آنلامسىز اولمادىغى كىمى، آكادئمىك شخصىتلىرىمېز و شهر شرایطىنده ياشاييان خلقىمېز اوچون ده ياد و آنلامسىز دئىيلدىر. أما فارس دىلىنده "چراغ سبز نشان دادن"- كىمى سۆز بىچىملىرى شهردە ياشايانا معنالى اولسا دا، كند حياتى ياشاييان فارس دىلىلى ئىللەر معناسىز و ياد گلىر. او بونون معناسىنى باشا دوشمور. بونون دلىلى همین مقامدارىر. بىزىم هجا و عروض اؤلچوسوندە يازىب يارادان يازىچى لارىمېز و شاعرلىرىمېز كەچمىش ايلە چاغداش عصر آراسىندا كۈرپو ياراتمىش و اسکى دىل ايلە معاصر دىلين آراسىنداكى حلقلەرىن قىرىلماسىنا يول وئرمەمىشلر. بو اوزىن عروض اؤلچوسو ايلە ياناشى هجا اؤلچوسونو ده قورويان شاعرلىرىمېزىن نه درجه ده اهمىتلى اولدوغو بللەنير.

همىن مقصىدە، هدفە قوللوق ائدن شاعرلىرىمېزىن بىرى شاعر رحمان «آراز» دىر.

«آراز» تخلصى ايلە شعر يازان رحمان جعفرى ۱۳۴۰-جى شمسى ايلىنده قاراداغ ماحالىنىن آغjacىشلاق آدلى كندىنده آنادان اولموش و «آراز» تحصىلاتىنى دوغولدوغو يئرده و سونرا تبرىز شەھرىنده داوم ائتدىرمىش، ياشايىش اوجون تەھانىن كرج شەھرىنى سەچمىش و بو شەھرده يېرلىشمىشدىر. اونون ادبى و مدنى يېغىنجاقلار، اوجاقلار و شعر مجلسلىرىنده سورەكلى حضورو اولماسا دا، اجتماعىيتىن دوروموندان خبرسىز قالمامىش، شاعرلىك قووهسى زامانلا آددىملامىش و گوندەلىك سوژئلىرى بئله گۈز اۇنوندىن يايىنديرمامىشدىر.

اىتمك و همده آنلايىش ايله نطق آراسىندا گۈزەل علاقە ياراتماقدا قابلىتىنى و باجاريغىينى گۈستيرىر. آنلايىش باخيمىندان دا شعر ماراقلىدىر. شعر پارچاسىنىن قافيه سۆزو يعنى «منم» سۆزو تكجه شاعره عايد دئىيلدىر. بو «من» شاعرين خلقىنى ايفاده ائدن مندىر. باشقا سۆزلە دئىك داش التدا قالىب چىنجىلىپ ازىلن، وطنىنдин آيرى دوشىن، غوربىدە همىشە گۈزلىرى يوللارا دوزولۇن، اوره بى داغلى، يالقىز و اوامود يئرى اولمايان و نهايت شمع كىمى گونو- گوندىن آريقلالىپ سوزولۇن شاعرين خلقىدىر و شاعر همان خلقىن اىچرىسىنده ياشاييان دردىلى انسانلارىن بىرىسى.

بوتون قاراداغلىلار دئمك اوЛАر کى تارىخ بويو بوجور آجىناجاقلى حيات ياشامىش خصوصىلە شاه رئىشىمى دؤوروندە بىر تىكە چۈرەك اوچۇن غوربىت اۇلكلەرلە باش گۈتوروب ايشلەمگە گىدىن قاراداغلى يوزلر و مىنلرجهدىر. باكى نفت داشلارىندا ايشلەين، باكى زاودىلارىندا يا دىنiz لىمانلارىندا حانبالىق ائدن، چالوس تونتىلىرىنده، مازىدران يوللارىندا، داش كۈمور معدنلارىنده، تهرانىن كوچھلارىنده، بىندرعباس، كىرمان ايش يئرلەرindە ايشلەين قاراداغلىلارين طالى حقيقىتن ده آجىناجاقلى اولموشدور. بدېخت حياتدان اولادىنى گۈتوروب قاچان و غوربىت يئرلەرلە كۈچنلەر ده آز اولمايمىشلار. هله انقلابدان سونرا دا اگر بو كىمى قاراداغلىلار إلى چۈرەيە يېتىمىش اولسا دا آما گئىجە- گوندوز وطن حسرتى، يوردلارينا، اوبالارينا قايتىما عشقى، كىچمىش حياتى بىر داها قايتارما حسرتى اوره كلىرىنى دردە گىتىرمىش و اۆز طالع لرىندىن همىشە گىلئىلىنىش بو آجى حكايىتلرى نظرە آلارساق گۈرەرىك كى شاعر رحمان «آراز» دا نه درجه ده وطن حسرتىندىن كدرلى و غملىدىر و گونو غوربىدە نئچىر:

خيال عالمىنده كىچىر گونلرим،
دورنا قانادىندا اوچور گونلرим.

غم داغىندا يوكون آچىر گونلرим،

اىلىنىن ادبى دىلى ايله مئىدانا گىتىرمىگى، يازىب ياراتماقى باخيمىندان دا شعر ماراقلىدىر. شعر قابلىتىنى كاغىز اوزھىرىنده باشقاندا وطنداشلارينا، ائللرinenه ئوتورمگە دىل قابلىتىنى ده الدە اىدە بىلمىشدىر. بىلە اولدوقدا گۈزەل فكىرىنى، حىسىنى، دويعوسونو، تصویرلىرىنى، غمىنى، حىرىتىنى، قايىسىنى، عشقىنى، سئوينجىنى گۈزەل بىچىمەدە، گۈزەل دىل، گۈزەل افادە، سۆز و كلاملا عكس اىتدىرە بىلمىشدىر.

محتويا نقطەنى نظرىندىن ايسە بو مجموعەدە توپلانمىش شعرلە شاعرين نه درجه ده ائلينه، اوباسىنا قايىسىنىشلىگىنى، دوغما وطنىنە محبتىنى و ائليندىن، اوباسىندا آيرى دوشىسە دە، دائمىا وطن حىرىتى ايله ياشاماسىنى گۈستىرە.

شاعرىن بو شعر توپلوسونا نظر سالدىقىدا گۈروروك كى شاعر بىرىنجى، اۆز طالعيندىن گىلئىلى شاعردىر:
دونيايا گۈز آچىب گلندىن برى،
داش آلتدا چىنجىلىپ ازىلن منم.
وطندىن آيرىلماق سورگون دئمكدىر،
گۈزلىرى يوللارا دوزولۇن منم.

كۈنلۈمە سانجىلان اوخا نە دئىيىم،
چارپازدان چكىلەن داغا نە دئىيىم.
سولا نە سۈيەلەيىم، ساغا نە دئىيىم،
شام كىمى أرىيەن، سوزولۇن منم.

شاعر درد اليندىن نه درجه ده آغىر- عذابدا اولدوغۇنو گۈزەل شكىلەدە اىفادە ائدىر و بو دردلىرىن تائىرىندىن ات كىمى داش آلتدا قالىب چىنجىلىدىغىنى سۈيەلەيىر. چىنجىلماق سۆزۈنۈ تام دوزگون و اۆز يئرىندىن ايشلىتىمىش و او عذابى گۈستىرمك اوچۇن بو سۆزۈن استفادە ائتمەسى چوخ ماراقلىدىر. بو سۆز بىلەن قاراداغلىلار اوچۇن او قدر تانىشدىر كى حتا آتalar سۆزو سوپەسىنە چاتىمىش بىر ترکىب و سۆزدور. هىمەدە او آغىر عذابى بىلدىرمك اوچۇن بو سۆز تام يئترلىدىر. بو دا شاعرين ھم اۆز حىسياتىنى عكس اىتدىرمىكەدە هىمە خلق سۆزلىرىندىن يئرىندىن استفادە

شاعرین بیر دقیقه‌سی بئله، گویا کند حیات
یاشاییشی و داغ- یايلاغی خاطیرلاماسیندان کنار
کئچمیر. داریخمیشام ردیفلی شعرینده:
داش بولاقدان سو ایچمگه،
حسرت قالیب داریخمیشام.
ائل کئرپوسوندن کئچمگه،
حسرت قالیب داریخمیشام.
بیرجه آغیز او خوماغا،
سوزو- سوزه تو خوماغا.
قیزیل گولو قوخوماغا،
حسرت قالیب داریخمیشام.

شاعرین ان گوجلو با جاريغى خلق سوزلرینى
یئرینده ايشلتىمەسى و سوزلرین گؤزەل دوزوموندن
گؤزەل معنا آلماسىدىر. تصوير، بدیعی خاراكتېرىلى
اوبرا زلار، گئرچىك حياتى گئرچىكلىكىله گؤسترمە،
معنوی و سوز صنعتى، آتالار سوزوندن اولدوچجا
یئرینده فايдалانما قابليتى شاعرین شعرینده دالغا
ورو. شاعر وطنىندين آيرى دوشىمەسى، حقوقلارنىن
تاپدالانماسى، غوربىت و حیات غمى - كدرى و ائلينه،
اوباسينا اولان حسرتىنى و محبىتىنى گؤزەل بىچىمەدە
تصویرلىنىدىرىر. همەدە ائليندن، اوباسيندان، يوردوندان-
وطنىندين ديدرگىن دوشوب گىدىنلىرى ائلە گؤزەل
سىلە و ماراقلى شكىلە سىللە يېر و چاغىرير كى،
قايىدىن ائل- او با سىزى گۆزلە يېر. همەدە شاعرین
دىلىنىن تميزلىگى و ايشلتىدىگى بىكىر و اورەيە
ياتىملى سوزلر شعرىتىنى ھم معنا و ھم سوز
گۆزەللىگى داها دا آرتمىش دىر:

گونش گئىدە گرىلىرىدى، «آراز» يىن ساچلارين ياد ال
داراماز، ائلدىن گلن پايدا اولور، غم داغىندا يوكون آچىر
گونلىرىم، قارتال ددهمېزىن سئرچە اوغلۇ كىمىي ايفادەلر
شاعرین ادبىاتدا بئيوك باجاريق و مهارت صاحبى
اولدوغونو گؤسترىر. بىز جناب رحمان «آراز» ا موققىت
آرزو لا يېرىق، او مود ائدىرىك كى، ياراندىغى اثرلر
خلقىمېزى بارىندىرا جاق و ادبىاتىمېزدا اثرىنى و اىزىنى
يادگار قوياجاق.

قايناق: «اوران ددهم»- تهران. انتشارات دانشياران ايران. ۱۳۹۹.

قايا لاردان قوپان، او زولن منم.

سۆز چوخ گۈزەل ايفادە اولونوب، ياغ كىمىي ياييلir.
داغ كىمىي آغىر، معناجا گئنىش و فكىرجە درىن دىر.
بو شعر توپلوسو باشدان آياغا بو حسياتلا دولودور:
ايللەدىر دوستاغام دۆر د دیوار اىچرە،
اورەيىمدن درە- تىپە، داغ كئچىر.
اوزون درە بويو سالخىم سۈيودىلر،
آلمالى، هئيوالى، نارلى باغ كئچىر.
گوندوزوم گئچەملە قارىشىب منيم،
داشلى ساحيل لره دايانيب گىميم.
اودلانىب گولشنىم، اليشىب زمىم،
قلبلىمین باشىنдан قىزىل اوخ كئچىر.

شاعرین باشقا شعرلىرىنده ده ائل حسرتى، يورد
حسرتى، غريبىسىمك حسى، قاراداغا محبت دالغا
وورور:

يايلاقدان ائللىرى كؤچموش بير داغام،
ايللەدىر قالمىشام ائل حسرتىنده.
قىسى وورمور قارتاللار، كىشىنەمير آتالار،
گۆزلىيم دومانلى يول حسرتىنده.
كۈلگەلى، گونشلى قوزئى - گونئى لر،
چالىنەمير توتكلار، سىزلامير نئى لر،
كىشىنەمير گۆئى آتالار، گۈرۈنمور مايلار،
قارا قاشقا ايفجىن نال حسرتىنده.

«گۆزۈم وار» ردیفلی شعرىنده شاعر پايتخت نشىن
اولوب شهر حياتىندا ياشاييرسا دا، اصلا اىستەمير
اوزونو كندىندين، كند حياتىندا، كند ائۋىنдин آيرى
تصور ائتسىن:

قاراداغ، كندىمېز اغjacىشلاغىن،
آللى - گوللو يايلاغىندا گۆزۈم وار.
آغ سوواقلى، رف- تاخچالى ائمېزىن،
سکى، ائيowan، او تاغىندا گۆزۈم وار.
اوجا زирوهلىرىن لاب ھوندوروندە،
سارى قايماق، كره، شور، پئندىرىنده.
آنام چۈرەك ياپان چۈل تندىرىنده،
سود بىشىرن او جاگىندا گۆزۈم وار.

بوسه‌گاه ملک و مهبط حورالعين است
عرش با آن عظمت سجده کند بر خاکش
زانکه آرامگه شیخ شهاب الدین است.

سوره‌کلی قایدا- قانون، همی ده ملکلر اویوب، اؤبیوشمه
اوندان باشقا قارا گؤزلو قیزلار اویلاگی قاراداغ توپراگی
آیری اوزه‌لیکلر، اینجه بدیعی ادبیات، شعر، صنعت هابئله
ساير هنرلرده ده ذوقلو، شؤوقلو انسانلار بئجردیب
بسله‌میشدیر کی، عزیز اوخوجولار بو باره‌ده مختلیف
تاریخی قایناقلار، شاعرلر و یازیچی‌لارین حیاتی و اثرلری
حاقیندا یازیلان كتابلار، انتولوگییا و انسکلوپیدیالارا
مراجع ائدیب فایدالانا بیلرلر.

سایا گلمز قاراداغین،
مین بیر ایکی اوزه‌لیگی.

گؤره‌نلری حیران ائدیب،
آذربایجان گؤزللیگی.^۷

گؤزل قاراداغین، آذربایجانین اوندولماز اولدوزلاریندان
بیریسى ده حؤرمتلى قىلداش، قىدرت قودرت شاعر و
سئویملى انسان آغjacقىشلاقلى «رحمان جعفری»
جنابلارى دىر کي، آراز تخلصو ايله بو گونه‌دك دؤرد جىلد
كتابى:

کؤنول يولون سال تبریزه؛ ۱۳۹۴

ياددان چىخماز آغjacقىشلاق، سارى بولاق؛ ۱۳۹۵

دده قورقود بويلارى؛ ۱۳۹۷

اوزان ددهم؛ ۱۳۹۹-نجو سنھلرده آذربایجان ادبیات،
فرهنگ و فولكلورو سئونله‌رە اتحاف ائدیلمىش دىر.

اهردن گتىريدىم سالام تبرىزىم،
قاراداغ باش- باشا قالام تبرىزىم.^۸

سۆزۈن قانى، سۆزۈن جانى اولمالىدى
شاعر رحمان جعفرى آزارىن ايلك دفترى «کؤنول يولون
سال تبریزه» کي، ۱۳۹۴-نجو ايلده گونش اوزو گۈرمۇش،
آذربایجان ادبیات، قىلداش، يورداداش و يولداش، كۈنللر
آوچىسى، دوغروچو ائل- اويا و دىل سئوه‌ر، بىرگەنلى وئجه
گلن وجود «اکبر حميدى، علیار» يىن تىشىۋ ايله بوراخىلىب
شؤوقلو اوخوجولار الينه چاتمىش دىر.

باقر رشادتى

تىكچە تانرى كىلمەسى اوجادىر

محتشم قاراداغلى «رحمان جعفرى، آراز» ايله
تانيشلىق سئوگى

قاراگۈزلو قىزلار اویلاگى

يوزده يوز گونشىن آيدىن دير اوزانلار اولكەسى اون سىگىز
ماحال «قاراداغ» يىن جهانشمول يونئىسكو قورولوشوندا
دفتره كىچمكىدە اولان طراوتلى، گۈم گۈي مئشەلریندن
توتموش باشقا موضوعلار، مثال اوچون دئمك ائل لىشمىش،
حکومت سورمگە باagli اولان مسأله‌لر، مدنىيت، كولتور
ايىه تارىخىدە رولو، آدى- سانى، بوللو- سوللو همى ده
سایا- حسابا گلمز اۇرنك دىرلر؛ نىيە كى، «گونش
قاراداغدان دوغار ائل لرە»^۹

وطن اوغرۇندا عزيز جانىنداڭ كېچن «سردار ملى» آدلانان
ستار قاراداغلى، دوغرو- دوزگۇن عارفلر داها آرتىق
صوفىلىر زومرسىيندە يىئدىنچى عصردە ياشابان،
انسان لارى اولو تانرى يا سارى چاغىرىپ ھدایت ائدن،
آنلاقلارى، ايىراكلى، بىلىكلى، دوشونجەلى سلطان، يول
گىندىلر قوطبو، آراشىدىرىجى لار شىخى «شەباب الدین
محمد اھرى»، سۆز قوشانلار يوردونون اوستونلر
جرگەسىنده شهرت صاحىبى اولان «حكيم ابوالقاسم
نباتى»نى ده آد آپارماق گەڭلى گۈرونور كى، شىخ شەباب
الدين محمود اھرلى نىن مبارك توربەسى باره‌ده بويوروب
سۈپىلەميش:

اي خوشَا خاك قراداغ كە خلدآيىن است

^۷ جعفرى آراز، رحمان؛ اوزان ددهم؛ ص: ۶۵

^۸ جعفرى آراز، رحمان؛ اوزان ددهم، ص: ۱۹۲

^۹ جعفرى آراز، رحمان؛ ياددان چىخماز آغجا قىشلاق، سارى بولاق، ص: ۶۵

منی دانیشدیریب دیندیره شعریم.
خیال قارتاکیمی سونسوز گوئیلره
قالدیریب، گزدیریب اندیره شعریم. (آجاقشلاق، ساری
بولاق؛ ص: ۲۱۴)
همچنین:
پریشان حالیمین، سوسان کؤنلومون
دانیشان، قونوشان دیلیدی شعریم.
شاختادا، سازاقدا، قیشدا، خزاندا
سولان آغ چیچه‌یی، گولودو شعریم. (همان؛ ص: ۲۷۸)
بیر داه:
شاعرین دونیاسی، شاعر عالمی
محبت باعجاسی، سئوگی باعیدی.
«قریب»ین، «مجنون»ون طوری - سیناسی
«شاه صنم» بولاغی، «لیلی» داغیدی. (دده قورقود
بویلاری؛ ص: ۱۶۷)
ایضا:
یازدیغیم شعرلره نظر ائیله‌سن
گؤرهرسن مایاسی غمدی، کدردی.
الکدن کئچیرسن، قابدان سئیله‌سن
بیلرسن دردلرین دونیا قدهردی. (همان؛ ص: ۱۸۱)
آن‌گونو مناسبتی ایله سؤیله‌نیلن شعرده:
منیم ده شعر قوشوب شعر یازماگیم
قیریلماز تئل ایله سنه باغلیدی.
قوشما، بایاتیمی غملی دوزمه‌ییم
سندن ساری، آراز سینه داغلیدی. (همان؛ ص: ۲۹۷)
آراز بائی «قلم» عنوانی قوشماسیندا دا قلمی اولدوقجا
جانلاندیرمیش‌دیر:
قوشما قوشوب شعر یازاندا
ایچ دونیامی آنار قلم.
اوره‌ییمین سسین دویوب
نیسگیلیمی قانار قلم. (دده قورقود بویلاری؛
ص: ۳۰۴)
سوزون قیساسی:
کؤنلوم قاراداغدان شعر یازاندا
عاشیق یادا دوشور، ساز یادا دوشور. (همان؛
ص: ۳۲۱)
درین بیر باخیش، اولدلو بیر خطابه

«کؤنول یولون سال تبریزه» معنادا گفر کملی لوحه‌یه بنزرا
بیر کتاب دیر کی، احساس، ایدراک، دوشونجه، ساو- سؤز و
یئنی فیکیر اوندا دالغانلیر و اوخوجولارین اوره‌کلرینی
توختادر.

گیریش و اؤن سؤزدن سونرا، باشلانغیجی «شعر» پوئماسی
اولموشدور کی، دئمک بو سورغونون جاوابی دیر: شعر نه دیر
و نه وظیفه داشییر؟!

آراز بائی بیرینجی بئیت دن قارانلیغی هدهله بیر و
قارانلیق‌لارین اوره‌یینه سونگو تاخیر:
شعرین گره ک ساچاقلاری، آلتین گوموش
ساچاقلاری
گونش کیمی سونگو تاخا قارانلیغین اوره‌یینه
(ص: ۲۰)

ایره‌لی لدیکجه کئچمیشه، دوننه‌نه چیراق توتوب
ایشیق ساچیب قارا دئوی ده بودارلا بیر:
شعر گره ک کئچمیشینه، دوننه‌ینه چیراق توتا،
ایشیق ساچا
بولاق کیمی آخیب جوشما
قارا دئوی بودارلا بیب جان شوشه‌سین داشا چالا
(ص: ۲۴)
بیر داه:
سوزون قانی، سوزون جانی اولمالیدی
آخا - آخا دامارلارا دولمالیدی (ص: ۱۷)
شعر نه دیر و نه دئمک دیر؟!
رحمان آرازین نظریجه:
شعر دیلین تاخیم - تاخیم عطر ساچان گول
دسته‌سی، چلنگیدی
 DAG دؤشوندہ باغری یانان لاله‌لرین آل - قیرمیزی
قان رنگیدی
اووفوکرده آل گونشین دان رنگیدی
بورغون دوشن، اوژه چیخان، سوزوب آخان جان
رنگیدی (۳۵ - ۳۶)
اینجه دویغولو شاعر حتا باشقا کتابلاریندا دا «شعریم»،
«شاعرین دونیاسی» و آیری عنوانلار ایله شعره یاناشیب،
یئنی و گئنیش خیال و تصویرلرینی آرتیق‌جاسینا
اوخوجولارا پئشکش ائتمیش‌دیر:
غملى چاغلاریدا، يالقیز آئیمدا

قیساجا بوخ، بینجام حالدا دئیه بیلهرم «کۇنول يولون سال تبریزه» پۇئزیاسى اطرافلى بیر قاموس دور کى، قوجا، دومانلى، چىسکىنلى، اورھىي نىسسىگىللە، سۇئىمۇز يانار چىراق، آذربایجان سوراغى تبریزىن بۇتون آبىدەوى و اسکى تارىخ، جوغرافيا، اجتماعى «ائل لشمىش» مىلت و اۇلکە يە عايىد اولان اساس مۇۋضۇغۇلارىندان سۆز آچىپ و پېشکش ائتمىش دىر:

آلتنىن چاغدان سوراق تبریز
كاروانلاردا دوراق تبریز.

آل قوماشلى اىپك تبریز

يوكو قونچا، چىچك تبریز. (ص: ۸۳)
بىر داها: . (ص: ۸۸) يئنه ۵ه:

اسکى چاغدان، آلاتوردان

آتام «آدم» ياراناندان،

حؤكمون سوروب ائليم سىنده

دوغما تورك دىلەيم سىنده

پرده-پرده ساز دىللەنير

مېين بىر اوپىود، سۆز دىنلە بىر

آى مقدس شهرىمېز

اورمو، زنگان، اھرىمېز.

قاراداغلا اوپۇن تبریز

نه شىرىپىنى سوپيون تبریز.

دۇرد بىر يانا يولون تبریز

باغدى ساغىن، سولون تبریز. (ص: ۱۰۷)

منه ائلە گلىر كى، اورتا حسابلا ۳۲۰ بئىت ده جانلاندىرىلىپ اىفادە اولۇنماش منظومەنى سئۆيملى اوخوجولار ئۆزلىرى اوخوسالار خىلىك سئوينجە دولوب، روح وئىرجى خە دويجاڭلار!

طبيعت اوخشارلى يارانان بىر دىل ايلە:

ائلىن موسىقىسى، ائلىن ساز - سۆزو

اور تاق ايش نغەمەسى، امك نغەمەسى.

سۆگى، محبىتىن آلووو، كۇزۇ

جوشقۇن اورە كلىرىن دىلەك نغەمەسى. (ص: ۱۲۱)

بىر داها:

موغام تورك ائلىنин ايج دونياسىدى

جانلىنى كۈورەلدىر، داشى آغلادىر.

يئىنلىمۇز، ووقارلى گوج دونياسىدى

«كۇنول يولون سال تبریزه» گىرچىكىن درىن بىر باخىش و اودلۇ بىر خطابىدیر! اولو تانرى يئرى، گۇبو ياراتدىغى گوندن برى، امن - امانلىق يوردو آذربايچانىن مرکزى آدلانىب تانىنان تبرىز، بو پۇئىيادا اولدوغو كىمىي اوئىھەنىب، اوخوجولارا پاي وئرىلىپ، آيرىلىغىندا اود - اوجاغىندا كۇزسوز اىستەنلىمېش دىر:

آيرىلىغىن اوزو دؤنسون

اود - اوجاغى، كۇزو سۆئىسون.

قوربىت منى ياخدى اودا

آنام تبرىز دوشدو يادا.

آدىلى - سانلى، شانلى تبرىز

قلبى اىستى قانلى تبرىز. (ص: ۷۲)

خيال قوشۇ دا هاوالانىب بولولدارلا قوجاقلاشىپ، اورمو

دنىزىنە دە كى، «حال حاضرە ئولوم ايلە ال بە ياخادىر!»

جوموب آنجاق دوغما آنا قوجاغىندا گلىپ قونور:

خيال قوشوم اوزاقلاشدى

بولولدارلا قوجاقلاشدى.

قاناد آچدى تبرىزىنە

جومدو اورمو دنىزىنە.

ساغا چۈندو، سولا دۈندو

اوچا - اوچا گلىپ قوندو،

گول - چىچكلى بوداغىندا

دوغما آنا قوجاغىندا. (ص: ۷۵)

آيرىلىق قارشى دۆزۈملۈلۈك

رحمان آراز جنابلارى آيرىلىق قارشى دۆزۈملۈلۈن دە

مطلق مان بىلمىر! او شمس تبرىز اوجاغى و معنویت

بولاغى سايىلان تبرىزه كى، هئچ واخت شىمندەلىك و

ذليللىك توزۇ يقىن اوزونه قونما يىپىدىر، قايىتماڭ

حسرتىنە يانما غىنيدان دا گىلەلىنىب و سۈيلۈر:

دۆزەنەمەدىم گىلدىم دىلە

قوىما داها بوندان بئلە -

حسرتىنە يانام تبرىز

منىم دوغما آنام تبرىز.

شان - شهر تلى اولو شهر،

سولون اورمو، ساغىن اھر. (ص: ۷۵-۷۶)

اطرافلى بىر قاموس

يىزلىرى وار:

اورهك اوخشار آشىغىن ساز چالماسى

سانكى بالدى «ورگەنەن» يىن آلماسى.

نه گۆزەلدى «مرندى»، «خوى» و، «سالماسى» يى

ساللاتىب گىدىرسن هارا جىرانىم

گۆزلىرى سورمهلى، قارا جىرانىم. (ص: ۴۹)

اونوتماياق كى، آذربايجان عاشيقىلارى زامان بويو دىللى- دىلاور، دؤردد بئيرك، آرخا- آرخايا وئرمكلە چالىشىپ رەمان آرازىن دؤردد جىلىدە گونش اوزو گۇرەن كتابلاريندا قىيىدە كىچىن آبيدهوى و اسکى تارىخي، جوغرافيايى، اجتماعىي، ميلت و اولكەيە عايىد اولان اساس مۇۋضۇعالارى آچىق قىلى، صاف اورهكلى قورۇيوب و بو گون بىزىلەر دە چاتدىرىمىشلار؛ ئىلەجە دە رجمان جعفرى دە نظمە چىكمىش دىرا!

قوربىت ئىلە قرېبلىك

ھەرچىند چوخ واختلار طالع چۈنوب يامان اولور، فلك چىخى كىز فېرلانىب حىرىتنىن انسانلارين بويونا دون بىيچىر، بىچاغى سومويە يېتىرىر و آيرىلىق كى، دئمىشلر اولومدو، دوشون جانلى لارى قوربىتىدە ياشامىغا وادار ئىدىر، آنجاق:

قاراداغىن يايلاقلارى

او بالارى، اويماقلارى

دورنا گۆزلو بولاقلارى

كى، زىزم بولاغينا بنزە بىر، ھەمچىنىن:

گۆزەللرىن بئىشىگىدى كىندىمiz

دوز - چۈرەكدى ازىل گوندىن آندىمiz

يىنە: ۵۵

بىزىم ئىلەن روحو، جانى وطندى

دامارىندا آخان قانى وطندى.

آرازىن آد - سانى، شانى وطندى

قوربىت ئىلە گۆزدىن آخان ياش قرېب

مزار قرېب، تورپاق قرېب، داش قرېب.

(ص: ۲۵۴-۲۴-۸۲)

خاطرلادىرىز كى، شو آد - سانى، شانى وطن اولان شاعرىن

فيكىيچە قوربىت ئىلە آھو باخىشلى گۆزلىدىن آخان ياش دا

قرېب دىرا!

قايانى تىتىرەدىر، داغى لا خلا دىر!

يىئنە ۵۵:

يابىن سون آيىنин سون گۈنلىينىدە يوكىك قان باسقىسى ايلە خىستەلنib ۱۳۸۱-نجى اىلىن سون باهارىندا دونياسىنى دەيىشمىش آنایا سۈيلەنيلەن حىرىتلى چىڭامەدە:

بىر ئۈمور حىرىتلە ياشايان آنا

اتكەدە اود - كۆزۈ داشىبيان آنا.

يولوما گول - چىچىك دؤشۈن آنا

گولر گۆزلىرىنە، اوزونە قوربان. (ص: ۱۶۲)

ناخىشىم، باخىشىم، گۆزۈمىسىن آنا

شىرىن دىلىم، دادلى سۈزۈمىسىن آنا.

باغىمىسان، داغىمىسان، دوزۇمىسىن آنا

شاعر اوغلۇن «آراز» ياسا باتىبىدى

شعرىنە اوخشاما، آغى قاتىبىدى. (ص: ۱۶۵)

آنا حاققىنا دا گۆزەل ياناشمىش.

اورهك اوخشارى، عاشيقىلارين ساز چالماسى

رەمان آرازىن اىكىنچى شعر توپلوسو دوغما آنا يوردو «يۇخارى آغجاقيشلاق» كىندى اون سىككىز ماحال قاراداغىن بىر بىلگەسى، «ياددان چىخماز آغجاقيشلاق، سارى بولاق» وصفىينىدە:

اھر - كلىپرىن يول آيرىجىندا

بىر آن آياق ساخلا، دۇن بىزىم كىنده.

يازىن سون آيلارى، گولشن چاغىندا

يابىلىر شىح، دومان، چىن بىزىم كىنده. (ص: ۲۴۴)

بو وصف ائتمەدە شاعر آراز بىرىنچى اثىرى «كۆنۈل بولۇن سال تېرىزە» كتابى ساياق كىچىمىشلر اىزى، ائل - او با سالان يوللارى، عادت - عنعنەللىرى، جوشغۇن بولاغى، داشقىن چايىلارى، مىشال او لاراق «سۇد گۇنو» نو آيدىنچاسىندا نظمە چىكمىش دىر:

سۇد گۇنوندە سۇد چوبانىن او لاردى

بايدا، قازان گۈلمىج كىمى دولا ردى. (ص: ۴۹)

حئىرتلىنىدىرىجى بى كى، عاشيقىلارين ساز چالماسى شاعر آرازىن هەچ واخت دىلىنندە دوشىمور. دئمك بى تىشىۋەت اونا گۆرەدىر كى، عاشيقىلار ايلە اونلارين سازلارى بىتون آذربايجان اولكەسى، آراز چايىنин او تايى - بوتايىندا اورهك اوخشامالارينا خاطر اوستون

دومان، چیسکین، چن ایسته بیر.

(دده قورقود بويلارى؛ ص: ۲۱۰)

يئنه ده:

دردلرى، غملرى آلان او لايدى،
آيرىلىق، هيجرانلار يالان او لايدى.
بىر تىلللى ساز، بىر ده كامان او لايدى،
بو يالان دونيانى يوزا بىلەيدىم،

حسرتى كۈكۈندىن قازا بىلەيدىم. (همان؛ ص: ۳۱۴)

گۈردوپۇنۇز كىيمى، شاعر رحمان آرازىن مىشال اوچون بىان
ائتىدىگىم بىر قوشمالارى دا «دده قورقود بويلارى» ندا
دستان اولمۇش ئىله جە دە، ساز تىللرىنده اوخونان دىيىملىر
ساياق، دىيلر ازبرى دىر:

اينجە بارماقلارىن گوللو ناخىشى
آداخلى قىيزلارين سوزگون باخىشى،
ماوى دىيزلرین ياغان ياغىشى
كورقود بويلارىندا ياشاماقدادى،

دونەنى بو گونە داشىماقدادى! (همان؛ ص: ۳۶)

شاعرين طاقتى توکەنib صبرى داشاندا غم- كدر، حسرت
باشىندان آشاندا، قارانلىق كۈچوب شر قارىشاندا اومود
آدى بىر دىزە جومور، نىبىه كى،
يئنى حيات دوغور صىبير باغىندان
آرزى باغچاسىندان، او مود داغىندان.
(همان؛ ص: ۱۸۱)

او مود آلوو ساچىر بىر او جاق كىيمى
گول آچىر يام ياشىل بىر بوداق كىيمى.
آخارلى - باخارلى بىر بولاق كىيمى
سئىل - سئىل جوشوب گؤل - گؤل داشدىرىر منى!
(اوزان ددهم؛ ص: ۱۰۰)

آما شاعرلرىن ده قلبلىرى گىئنىش، خىال لارى او جسوز-
بوجاقسىزدىر:

ايکى جahan سىيغار شاعر قلبىننده
يئرلىرى، گۈيلرە تو خور خىالى.
سانكى «قىيزىل اوزەن»، سانكى «آراز» دى
دەنizدەن دەنizه آخىر خىالى.
(دده قورقود بويلارى؛ ص: ۱۶۸)

حتا رىجا ائدىر أير قوشمالارى ساز دىلىنinde اوخونسا،
أمهى گول آچىب چىچكلەرن:

اما شاعر آراز ذره جە او مودونو الدن وئرمەيىب باغلانمىش
قاپىلارين آچىلماسىنا همى ده اۋزۇنون ده وطنە قايىدىب
گلمەسىنە، دوزگۇن اينام بىسلە بىر:

باغلانمىش قاپىلار بىر گون آچىلار
سون قىلار آيرىلىق، آغرى - آجيilar
محبت تور كوسون او خور باجىلار
ماھنى اورە كىلدە كۆرپو، يول او لار. (ص: ۱۹۵)

هابئلە:

آيرىلا بىلمىرم دوغما شهردن
تېرىز گل - گل دئىپىر، ئىلى سىسلە بىر.
اوزانىر ائل يولو كىچىر اهردن
قاراداغ قوينوندا ئىلى سىسلە بىر. (ص: ۲۶۱)

ياندىران آتش و نىچە او زلو دونيا
اوستاد شهرىيارين «حيدربابا سلام» منظومەسى نىن
بىرىنچى داومچىسى، قاراداغين آغjacىشلاق كىندىنده
دونيايا گۈز آچان شاعر رحمان جعفرى آراز اوچونجو كتابى
«دده قورقود بويلارى» ندا ياندىران آتش و نىچە او زلو
دونيايا دا دئنە - دئنە سئچكىن و اۋەزەل باخىشلى
توخونموشدو:

دونيا او زو بويدا او يون
شاھى قاوير مات ائيلە بىر.
چو خلاڭارى نىن تو تور توبۇن
در دىن نىچە قات ائيلە بىر. (ص: ۱۴۳)

ياخود:

مین يازىب، مین دئسەن دونيادان آزدى
بىر يانى قارا قىش، بىر يانى يازدى.
اورە بىي آليشان، يانان آرازدى،
ايىلە يىن تار، كامان، سازدى بو دونيا. (ص: ۱۶۶)

ھەمچىن:

وجدانلار سوسوبىدور، انسانلىق اولوب،
قارداشلار اوز - او زه دوران دونيادا.
اورە كىلر يانىبىدى، گۈزلىر دولوبدو،
انسانلار بىر - بىرین قىران دونيادا. (اوزان ددهم؛ ص: ۲۱۷)

بىر داها:

بو دونيا بىر دە بىرماندى
دار تماغىينا دن اىستە بىر.
قورو يوبدو ساغى - سولو

گل اونو تما اوتن لری تبریزیم

آرا، آختار ایتن لری تبریزیم! (همان؛ ص: ۱۹۱)

اقرار اندیرم رحمان آرازین کتابلارنین محتواسی بوتونلوکده دیه‌رلی و گؤزقاماشدیران بوللور تابلو و لوحه‌دیر کی، انصافن منیم نیسگیل گؤزو اولان، هابئله ان آجی و آغربیلاری هؤوجوله‌ین قلمیم اونلارین احتوا ائده‌نلردن، مضمونونو آچیب آیدینلاشدیرمادا با جاریق سیزدیر! اجتماعی ایستکلری اولان او خوجولار رحمان آرازین کتابلارینی او خودقحا هوسله‌نیب آرتیق ماراقلاییب، الده ائتدیکلری آییقلیق - ساییقليغا گوره ده، دونیاجا سئویننه جکلر:

یوردا بزه‌ک وئریر ائلین امه‌بی

ساغ دؤشونه تاخیر گولو، چیچه‌بی.

قوروب ياراتماقدى آرزي - ديله‌بى

گؤزون دولو، گؤيلون تودخور تبریزیم،

اوزگەلدە گؤزون يو خدور تبریزیم!

(همان؛ ص: ۱۹۸)

همى ۵۵

يئنى عؤمور - گون سورمه‌یه، يارىنلارا، گله‌جه‌یه

دوغرۇ - دوزگون يول آلماغا،

گول قوخولو، ياز عطرلى افليق، سىجاڭق نفس گلىر.

(همان؛ ص: ۲۱۰)

حیفیسلەنیرم رحمان آرازین اورمو دنیزینه قوشدوغو قوشمالاردان واز كىچىپ گۈز يومام. بو اونا گۈرەدیر کى، آراز بائىن دىلىيندن چىخان سۆزلر وجدانن ھېپسى، كلمەبه كلمە شاقراق سىسىدەرلر:

اورمو دنیزیندە گونش با تاندا

باشىن آتىب قوجاغىندا ياتاندا.

گوندوز يواش - يواش كۈچون چاتاندا

ائينالى دان گۈرمەلەيدى تبریزیم،

يابىن چكىپ گرمەلەيدى تبریزیم!

آذربايچانىن جانىدى اورمو

دامارىندا آخان قانىدى اورمو.

آدىدى، سانىدى، شاندى اورمو

چالدىران، سالماسلى، خوى لو تبریزیم،

قوشمalarىم ساز دىلىيندە اوخونسا

وارلىغىما ايلمە - ايلمە توخونسا،

بىر آنليغا دلى كۈنلۈم اوغۇنسا

گول آچار گوللەنر امە بىم منىم!

(اوزان ددهم؛ ص: ۱۶۷)

بوللور لوحه

آذربايچان ادبىيات، تارىخ و فرهنگى ايله سئوينن و اؤيونن كىمىسلەر اوچون رحمان آرازین كتابلارى محتوا و مضمونو آينا و بوللور لوحه‌سى كىمى آپ آچيق، پارلاق، پاكپاكىزه و دورو، گۈرەن گۈزلىرى ايشىقلاندىرىپ، داغلى اورە كلىرى ده اوخشايىار:

آرزىلارىم داشا دىيەندىن برى

دونىيانى ايلقارسىز دوياندان برى،

طالعيمىن تاجى أىيەندىن برى

جيسمىم ياي قارى تك ارىدى داغلار!

(همان؛ ص: ۱۷۱)

داملا - داملا قايالاردان سوزولن

كۈنلۈن آيرىلىپ، جاندان اوزولن.

سئوينجى، نىسگىلى شعرە دوزولن

شاعرين الهامى، سۆزۈدۈ داغلار.

(همان؛ ص: ۱۷۸)

آللى - گوللۇ، باغ - باغانلى، جوشغۇن چايلى، اوجا داغلى،

يامياشىل قاراداغ ماحالىنىن مركزى ساييلان اهر شهرى

كى، ابن حوقل دئمىشكن اكىملى، بىركتلى و وئريملى بىر

ساحەدىر، رحمان آرازین دفتىرىنندە ده شائينىه شايىان

صورتىدە، كم كسىرسىز گۈستەرىلىپ، قوقوتىمىزە قوقوت

آتىرىپ، ادبىيات، تارىخ، كولتور و فولكلورومۇزۇ دا

گوجىنلىرىپدىر.

قارانقوشلار دۇنوب، قېيلاشىپ اوچان

قارانلىق گئچەمە ايشىق، نور ساچان.

باغىمدا - باغچامدا قىزىل گول آچان

قاراداغ - تبرىزىن دوزۇدۇ داغلار!

(همان؛ ص: ۱۷۷)

هابئله:

قاراداغىم ارهنلىرىن بئشىگى

تۈرك ائلى نىن دوغما ئىۋى - ائشىگى.

بۇ دوموزۇن قورۇقچوسو، كئشىگى

چو خلار گلیب او جاغیندان او د آلمیش. (ياددان
چیخماز آغjacقیشلاق، ساری بولاق؛ ص: ٦٩)

روحوم، جانیم طبیعت له
کئپه لیدن يوغرولوبدو.
دونیا سئوگی، محبت له
حیات تا پیپ دوغرو لوبدو. (همان؛ ص: ٢٩١)

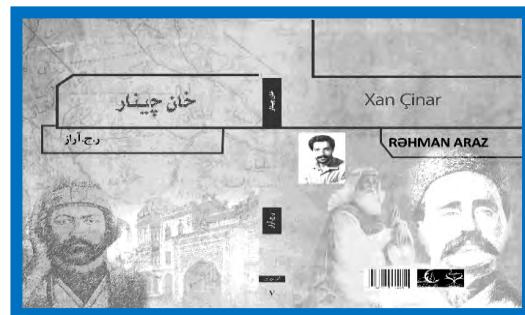
ایگیدلرین قوچاقلیغى، ارمدى،
يامان گوندە اورە يىيندە ائل غمى.
قوپوزوندا «گرایلى» سى، «دېلىقمى»
باش پرده دە، شاه پرده دە او خونور،
آغا جلا را ايلمه - ايلمه تو خونور.
(دده قورقۇد بويلارى؛ ص: ٣٩)

قاراداغ، ساوالان، سەند داغلارى
تئلى شامامانىن قىورىم تاغلارى.
گونئى دە سالىنان وطن با غلارى
سارى بولبول چىچك، گول حسر تىنده!
(اوزان ددهم؛ ص: ٧٩)

بىلىم لە انسانىن آرتىر قودرتى
اردى، دىري، قدرى - قىمتى.
تارىخ بويو تور كون شانى - شهرتى
بوروموش دوغونو، باتىنى سايىمان.^٩ (همان؛ ص: ٢٤٤)

سون سؤز
گئنل و كوللى با خىشدا جورأتلە دئىه بىلدەم رحمان
جعفرى آراز
جنابلارى «حيدربابا ياسلام» - نظيره قوشماقدا، ازو
دئمىشken «شهريار ساياغى من ده چاغلاديم»،
اوزلوبوندە هاميدان اوستون، با جاريقلى و درين
دوشونجهلى چالىشىپ و قوجا آذربايجانىن خصوصىلە
اون سگكىز ماحال قاراداغىن اۆزهلىك و
گۈزهلىكلىرىنى اولدوغو قدر گؤسترەمكده چئويكجه
گىريشىپ، چوخ آييق و يئنى دوشونلىرين، هابئله
گۈرەن گۈزلىرين قارشى سيندا گووهنمەلى نمايسىھ
قويموشدور؛ اللرىنه، اورە يىينه ساغلىق.

(قاياناق: «خان چنار» رحمان آراز. تبريز . ناشر: آذرتوران ١٤٠٢
باقر رشادتى - خزل آيى، ١٤٠١، گونش ابلى

ايگيدلرى او جابىيلو تبريزيم! (همان؛ ص: ١٩٧)

اجتماعى ميل لرین سيموولو

اجتماعى ميل لرین سيموولو رحمان آرازىن شعرىندە
شخصى و اجتماعى جنبەلردن باشقان، عالى جهتنى دە
توتارلى و جوربه جور ۋانلار اىزلىيەر. گئرچكلىك
آراماق، گۈزەل سئورلىك، قايىغى كىشلىك و دينى
دوغۇلار او جوملەدن دىر:

سئوگى سۆزو يالان چىخسا اورەك يانار
جان او زولر، آلا گۆزدن قان سوزولر.

(كۈنۈل يولون سال تبريزه؛ ص: ٣٢)
انسانا حؤرمىلە ياناشماق گەرك،
هر ائلين، هر دىلىن اۆز معناسى وار.
يا خىنلا، او زاقلا قونوشماق گەرك،
انسانىن انساندان تمناسى وار. (همان؛ ص: ١٣٤)
يوردموزا عطر ساچان، اورەك آچان ياز گلېيدىر،
مېن بىر عىشوه ياز گلېيدىر، عاشيق اللە ساز
گلېيدىر.

هر يان چىچك، قاناد آچىر آرزى - دىلک.
(همان؛ ص: ١٩٩)

گرچى بو حسرت گۆزو اولان قلمىن صاحبىنىن
ادعاسى يو خدور كى، تانىنما مىشلارى تانىنما مىشلاردا
آشىكارا چىخارتسىن، آنجاق مطلبىن سونوندا بىر پارا
نيشانلار گؤسترەمەي، رحمان آرازىن چىكىيى تلاش
و زەختلىرىنە دىر و ئەrip خاطرلاماق اوچون، گەركلى
گۈرۈپ:

آنا يوردوم دامارىمدا قانىمىدى،
اورە يىمىدى، دىلە يىمىدى، جانىمىدى.
آدىم - سانىم، شهرتىمىدى، شانىمىدى
وارلىغىندان ارهنلىرىن آد آلمىش،

^٩ سايىمان، آرازىن دوستو سجاد محمدىنىن كۈرپە اوغلۇدور.

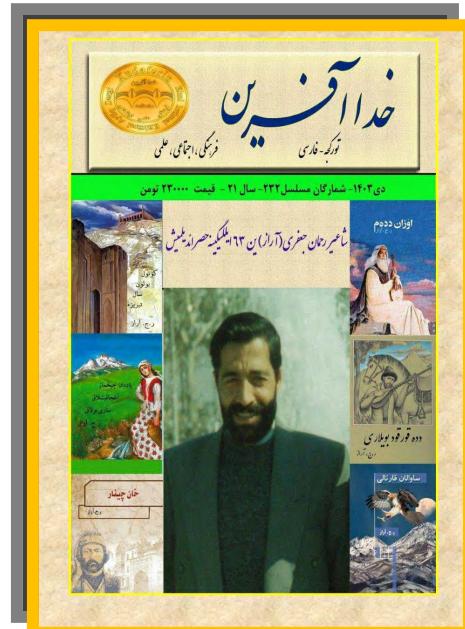
شاعیر رحمان جعفری «آراز» ين حیات و يارادیجیلیغینا اؤتى بير باخیش

«علی» آدیندا چوخ دیه‌رلی، معرفتلى، دوشونجه‌لی و ساوادلی ائولادلار اولدو.^{۱۰}

آراز تاخما آدى ايلا يازىب يارادان شاعرىمیز ۱۳۶۵-نجى ايلدن آذربایجان ادبیاتى، دىلى، تارىخى، مدنىتى و كولتورو ايله ماراق لاتاراق، شعير يازماغا باشلامىش دير. او بو سوره‌جده، گاهدان كرجده قوشوسو سايylan بئويك شاعير و اديب رحمتلىك «ناظر شرفخانه‌اي» نين ائينىدە قورولان شعر جلسه‌لرinden باشقان، هئچ بير ادبى درنكىر و داييره‌لرde اولمايىب، يالنىز اوز درين مطالعه‌لرinen دايالاتاراق گوجلو اثرلر يازىب ياراتمىش دير. البته بو او دئمك دئىيل كى رحمان ادبیات دونياسىندان خېرسىز قالماش دير، عكسىنەه اولاراق، او ادبیات ساحه‌سىنەه هر يئنى چىخان كتابى، ژورنالى، درگىنى هامىدان قاباق ايزله‌ميش، الده ائتمىش و اوخوموشدور. آنچاق اونون يارادىجىلەغىنىن تمل داشى ۱۰ ايل ياشادىغى كند محيطىنەه قويولموشدور. او بو ۱۰ ايل عرضىنەه كند حياتينا عايدى بوتون بىلگى لرى و تجروبه‌لرى قانى يلا، جانى يلا ياشايىب، منىمسەبب، ادى زومار كىمى، گله‌جك يارادىجىلەق دئورونە داشىمىش دير. طبىعى كى، سونرالار درين مطالعه‌لر سايھىسىنەه ياشادىقلارىنى بىلىم‌لە قاتىب قاينادىب، جىلالاندېرماغى باجارا بىلىم‌شىدى. آذربایجان تورپاغىنى، آذربایجان داغلارىنى قارىش - قارىش گزنى شاعيرىن ايله‌ام قايناغى دا ئىلە بو داغلار، بولاقلار، چىمنلر، دوزلر، درهلر، چايلار و بىر كلمەدە آنا طبىعت، همەدە بو طبىعتىدە ياشاييان ئىللر، اوبالار، اويماقلار، همەدە بو ئىللرین سالدىغى كندرلر، شهرلر، دولايىسى ايلا دا وطن سئۇگىسى، ائل مدنىتى، شفاهى خالق ادبیاتى، عاشيق مكتبى اولموشدور.

رحمان آرازىن يارادىجىلەغىندا بىر ياد كلمەيە، ياد اوبرازا راست گلمك اولاسى دئىيل. اورەبىي كىمى، شعرى ۵۵ تمىزدىر، چىلخادىر، دورودور، صاف دير. اونون اثرلرى تكجه شعر نمونه‌سى دئىيل، همەدە تارىخ دير، جوغرافىادىر، انسىكولوپىنديادىر، سۆزلۈك دور. اصلينىدە او بىر توركولۇز شاعيردىر ياخود دا شاعير توركولۇز دور. او بو ساحنەنин

اکبر حمیدى «عليار»

رحمان مشهدى محمد اوغلو جعفرى، ۱۳۴۰-نجى ايلده يوردو مووز آذربایجانين داغلارى قارلى، باغلارى بارلى، گوللۇ-چىچكلى، ايگىدلەر ياتاغى قاراداغىن «دىكە» بولگەسەنىن اهر-كلىشىپ يولونون اورتالىغىندا، قوزئى تايدا يېرلىشىن «يوخارى آغجا-قىشلاق» كندىنەه دونيايا گۆز آچدى. ۴-جو صىنيفە كىمى دوغما كندىنەه اوخدودو. بوتون كندرلەر تاي، بو كندە دە كۆچ آزارى دوشدو كدە، رحمان دا ۱۳۵۰-نجى ايلده اوز عائلەسى ايلە تېرىزە كۈچدو. رحمان تېرىزەدە ايشلەيركەن، اورتا مكتبى اقتصاد علملىرى اوزرە داوم ائتدىرىدى آنچاق سونا چاتدىرا بىلىم‌دە. ۱۳۶۰-نجى ايل تەرانا كۈچدو. ايکى ايل تەراندا ياشاياركەن جوراب توخوما پېشىسى ايلە اوغراشدى. ۱۳۶۲-نجى ايلدن كرجە كۈچموش قارداشى حميدىلە بىرگە، اوزونە جوراب توخوما زاوودو آچىپ ۲۵ ايل بو اىشده چالىشىدى. او كرج شهرىنەه يارىمچىلىق قالماش درسىنى دە بىتىريپ دىپلومونو آلدى. ۱۳۶۷-نجى ايلده هەمېئىلىسى - اھرى طب ياردىمچىسى «حبىبە» خانىملا ائولىنىدى. بو اولىلىگىن ثمرەسى «عاريف» و

^{۱۰} دوكتور عاريف جعفرى ايندىلىكىدە كانادا IT علمى ساحه‌سىنەه چالىشىر. مەندىيس على جعفرى ايسە اوستارالىيادا اكىنچىلىك مەندىسلىلىگى اوزره فعالىت گۇستىرىپ.

تهران، کرج و اورمیه‌ده تقدیمات مراسم‌لری کنچیریدی. بیرون چو خ ادبیات عالیم‌لری بو اثره حئیران قالدیقدا شاعری آلقشلایارکن اونو آذرپایجان پوئزیاسی نین گؤركمای، پارلاق نماینده‌سی کیمی قلمه وئردی‌لر، اونون باره‌سینده اوژون-قیسا فیکیرلرینی سؤیله‌دی‌لر، یازدی‌لار. بو سؤیلنیلن لر آرازین ۱۳۹۵-نجی ایل آدی گئدن نشریاتین توسطوله نشره بوراخیلیدیغی ایکینجی کیتابی - «یاددان چیخماز آغچاقیشلاق، ساری‌بولاق»ین اون سوزون دن سونرا، «آراز حاقدا کیم نه دئدی!» باش‌لیغی آلتیندا گتیریدی اوخوجولارینا چاتدیریدی. رحمان آرازین ۳-۳- جو کیتابی مؤحتشم «ددهه قورقوت بوبیلاری» ۱۳۹۶-دا، ۴-جو اثری ایسه «اوزان ددهم» آدیندا ۱۴۰۰-د، ۵-نجی اثری «خان چینار» آدیندا ۱۴۰۲-د و ۶-نجی کتابی «ساوالان قارتالی» عنوانیندا ۱۴۰۳-نجو ایل. یئنیجه اوخوجولارین گؤروشونه گلمیش‌دیر. اثرلر یوخاریدا قید ائتديگيم کيمى، شعير باخيمين دان، ديل باخيمين دان، فولكلور باخيمين دان، تاريخ باخيمين دان اولدوقجا دولغون، ديهره‌لی دیر. بوندان آرتيق اوخوجولاري يورماق ايسته‌ميرم. بيرجه بونو آرتيريم کي هميشه غوريت ائلده دوغما وطن نيسكىلى ايله، تبريز حسترى ايله سحرىنى آخسام، آخسامىنى سحر ائدن سوز اوستاسى نهايت ۴۰۱-نجي ايلين يايىندا قيرخ ايللىك آيريلىغا سۇن قوياراق، آنا تبريزىن مهرىيان قوجاغينا دئندو.

سوندا عزيز دوستوم، اديب دوستوم، شاعير دوستوم، ائل آغساقالى اوستاد «ايل اوغلو» جنابلارينا بو گؤزهل ايشى گؤردوونه گؤره مينتدارلېغىمى بىلدىريم. بىلدىكىنىز كىمى اوستاد ائل اوغلونون گيريشىمى ايله آرا- سيرا «خودافريين» درگىسى نين بير نومرەسىنى اوژمل اولاراق بير قوجامان ياخود دا اوستاد شاعيرلېمىزه، ائل صنعتكارلارىمىزها حصر اندىلir. يئرى گلمىشكن باشقابير عزيز دوستوم، خودافريين درگىسى نين صاحبىي و سوروملو مدیرى دوكتور حسين شرقى «سوی تورك» جنابلارينا دا درين تشكورومو بىلدىريريم.

۱۴۰۳/۸/۲۰

«رحمان آرازین» شعيرلریندن نمونه لرى اوخوياقت:

کۈنۈل يۈلۈن سال تېرىزە!..

سەندىن آيرى دوشۇن گۈندەن،
قارالى داغلار آشان گۈندەن،

اوزمانى كىمى، ديل حاقدا، تاربخ حاقدا، ميف حاقدا بوتون بىليمسىل نظرىيەلری اوخويوب، اؤيرەنib، اؤزو ده بير نظر صاحبىي كىمى بو قونولارا آدیندىنلىق گتىرەك فتوا وئرير. همده هر بير يئنى يازىنى، علمى تاپينتىنى ايزله‌يەرك، اينجەلەرك اۋز گونجللىكىنى قوروبوب ساخلايىر. منه بىلە گلير اونون اثرلىرى تورك ديلى، تاربخى، جوغرافياسى و مدنىتى اوزره اوخوبان اؤيرەنچىلە، آراشدىران تدقىقاتچىلارا الوئىشلى بير قايناق سايلىر. يعني رحمان آرازین ايشى شاعيرلىكىن اوتەدир. بونو، اونون اوخوجولارى نين تصدىقلە يەجكلىرىنه آرخايىنام.

تأسوفلە تخمينن ۱۳۹۰-نجى ايلدن رحمان آراز عضىلە آتروپىسى خستەلىگى اثىرندە قانادرلارى يولۇنۇش بير قاراتل كىمى ائودە قالماغا مەحکوم اولوب، وورغۇنو اولدوغۇ داغلارين گۈرۈشۈندەن يوخسۇن قالمىشدىر. آنچاق اونون جىسمى دوستاق اولسا دا روحۇ هلە دە قوجامان طېيىتىن بوز بولاقلارىندان سو اىچىر. بولودلارلا سئىر ائدير، گونشىن قيدالانىر، گزىر، دولاشىر، آختارىر، تاپپىر، اوولاپىر. اوولادىغى اينجىلىرى ايسە قلمىندىن سوزوب كاغىذلارا دوزوب، اۋز ائلىنى، اوخوجولارينا، بىزە هەدىيە ائدير.

منىم آرازا تانىلىغىم دا ائله او ايللەر قايدىر. اونون دا سېبکارى عزىز دوستوم، ائل صنعتكارى عاشيق «قوربان پورولى» جنابلارى اولمۇشدور. عاشيق قوربان چوخ چوخدان رحمان آرازىن عمىسى اوغلو بەرام جعفرى ايله دوست اولدوغونا گؤرە، رحمان لا تانىشمىش و اونون دولغون شاعير اولدوغونو دويموش، شعرلىرى نين ايشيق اوزونه چىخارىلماسى استقامىتىندا، كرجەدە توبىدا اولان بير واخت بىزى گۈرۈشدوروب تانىشدىرىمىشدى. يئرى گلمىشكن من بوردان دا عاشيق قوربان جنابلارينا درين تشكىرому بىلدىريرم.

بىز تانىش اولدوقدان سونرا، تانىشلىغىمiz تىزلىكىلە دوستلۇغا چئورىلدى و آراز اۋز شعرلىرىنى منىم اختيارىمدا قويوب دئمك اولار منى وكىل ائتدى. من دە اليىمن گلن قىدر چالىشدىم و بو مەتدە آرازىن آلتى جىلد شعر توپلۇسونو ادبىياتىمىز تقدىم ائتدىك.

آرازىن ايلك شعير توپلۇسو «كۈنۈل يۈلۈن سال تېرىزە!.. يارى سىيندا "آواي منجى" نشرىياتى طرفىن دن نشر ائدىلىميش، اوخوجو كوتەسى نين رغبەتىنى قازاندى. كىتابا

ماهنى دئىيب، ساز چالماغا.
باشى قارلى «سەند» يەمە،
گۈزەل شهر، باش كندىمە.
گۈرۈشونە تىلەسىرم،
نانە، رئىحان تك اسىرم.
آز گىدىبان، اوز گىدىبان،
درە-تېھ دوز گىدىبان.
داغلار آشىب، درە كىچىب،
ئىچە اويماق، بىر كىچىب.

ياخىن-اوزاق يوللار گلىپ،
آيلار ئوتوب، ايللر گلىپ.
يار يارينا يېتىشىنە،
يارالارى بىتىشىنە.
اوز دە گولر، گۈز دە گولر،
دىل-دوذاق دا، سۆز دە گولر.
آنالارين ناخىشىنا،
گۈزەللرىن باخىشىنا.
دويا-دويا وورولموشام،
بولاق باشى قورولموشام.
ائلىن سۆزو قىزىل، گوموش،
نهلر دوبوب، نهلر دئمىش!
«آت آياغى كولك اولور»،
«اوزان دىلى يوبىرەك اولور».
گلىر كىچىر، اوتور زامان،
اوزە چىخىر ياخشى-يامان.

خيال قوشوم اوزاقلاشدى،
بولودلارلا قوجاقلاشدى.
قاناد آچدى تبرىزىنە،
جومدو «اورمو دىنيزى» نە.
ساغا چۈندو، سولا دۇندو،
اوچا-اوچا گلىپ قوندو،
گول-چىچكلى بوداغىنا،
دوغما آنا قوجاغىنا.
درد جانىمدا سىرىق-سىرىق،

گنجە-گوندوز سوراغىندا،
«ترلان-كەھلىك» بولاغىندا.
بىرگون «آجى» قىراغىندا،
بىرگون «ائينال» اوچاغىندا.
«قاراملىك»، «شام قازان» دا،
كۈورەليرم شعر يازاندا.
گنجلىكىم تام سىنە كىچمىش،
دادىن دادىب، سويون اىچمىش.
چۈللرىنە دولاشمىشام،
گۈللرىنە سولاشمىشام.
تئز سوووشوب بىتن گونلر،
تۈز-تۈرپاقدا ايتىن گونلر...
قاتار-قاتار سوووشورلار،
بوخولarda قوووشورلار.
يارام باغلا، قان آپارىر،
بىر آلاگۈز، جان آپارىر.
آيرىليغىن اوزو دؤنسون،
اود-اوجاغى، كۈز سۈنسون.
قوربىت منى ياخدى اودا،
آنام تبرىز دوشدو يادا.
آدلى، سانلى، شانلى تبرىز،
قلبى ايستى قانلى تبرىز.
گۈزەللرىن شەھرى سن،
پارلاق، آيدىن سحرى سن.
ائىللر آرا، بىرینجى سن،
لعل، جواهير، اينجى سن.
داھىلر آد آلمىش سىندىن،
اوجا داغسان، ساچىن دن-دن.

«شمس تبرىز» اوجاغى سان،
معنوىت بولاغى سان.
سېئلر جوشوب چايىلار داشدى،
خيال قوشوم داغلار آشدى.
دوز-چۈرەبىن دادا-دادا،
داغ هاواسىن اودا-اودا.
اوجاغىندا اود آلماغا،

دؤشەمەسى دىنگە-دىنگە.
 «ائىدان آوا»، «قىرمىزى باغ»،
 گۈزۈز آيدىن، اوزونۇز آغ.
 «خطىب»، «مئجۇزلىر»، «آخىنى»،
 گۈزلەير اوزاق-ياخىنى.

«آخماقىيە»، «لالە دوزو»،
 آغىزلا ردا دادى، دوزو.
 «عم زينالدين»، «گامىش آوان»،
 چۈللەرىنى آلار دومان.
 گۈزەلدى «گولوستان باغى»،
 گزمه لىدى آخشام چاغى.
 «دمىر يولو»، «قونقا باشى»،
 «ارك» تبرىزىن اوزوك قاشى.
 «گچىل»، «چوخورلار» محلەسى،
 قازاندا قايىنار پخلەسى.
 «بازار آغزى»، «راستا كوچە»،
 كند داغىلەدى كۆچە-كۆچە.
 يام-ياشىل «ليوان درەسى»،
 آغ پىندىرى، بال-كرەسى.
 «بازار»، «دوھچى»، «امرهقىز»،
 فخر ائيلەير سىزە تبرىز.

«گروو آغزى»، «قورو چاي»ى،
 سوپوق قىشى، سرپىن يابى.
 «حؤكم آوار» بىن ترەۋىزى،
 آغىر چىكىر «داش ترەزى».
 «سېرخاب»، «چىرنىداب»، «مارالان»،
 تىرلان اوپىلا غىن سار آلان.
 چىل چىراقلى «ائىل گۈلۈ» موز،
 گزىپ دولانىر ائلىمىز.
 «قارى كۈرپۈ»، «چاي قىراڭى»،
 كئچمىشىدىن گلىر سوراڭى.
 «سامان مئيدانى»، «شىشىگىلان»،
 اىلمەلرى يئلان-يئلان.
 تبرىزىمەن «ارك قالاسى»،

دېلىل-دوداغىيم يارىق-يارىق.
 حىسرت اىيلە يوغۇرۇلموشام،
 هجران اىيلە قۇورۇلموشام،
 داشدان سوزوب دورلموشام،
 كولك اسىب سوورۇلموشام.
 دۈزىنەدىم، گلدىم دېلىل،
 قويما داها بوندان بىلە،

حىسرتىنە يانام، تبرىز،
 منىم دوغما آنام تبرىز.
 شان-شۇھەرتلى، اولو شهر،
 سولون «اورمو»، ساغىن «اھر».
 گىلە-گىلە ياغىش ياغىر،
 دان يارىلىر، گونش دوغور.
 دولاشىرام قارىش-قارىش،
 يىئنى گونە مىن بىر آلقىش.
 «باغمئشە» نىن، ائل باغى نىن،
 «ائىنالى» نىن، ائل داغى نىن،
 زىروه سىيندە او جاق يانىر،
 او جاغىندا چىراق يانىر.
 آل قىرمىزى يانىق داغىن،
 ائللىرىنە تانىق داغىن،
 سحر-سحر اسىر مئھى،
 گول اوستونە قونور شىھى.

اوپور، يو خلايىر گئجه لر،
 دولان باجلى دار كۆچە لر.
 چىخىپ ائىنالى داغىنا،
 گۈز گىزدىرىپ سول-ساغىنا.
 شهرى گۈز آلتى سوزورم،
 ائو-ائو دولاشىپ گزىرم.
 كۆچە-باجا ھريان تانىش،
 سۈپەلەيرلر: قونوش، دانىش.
 «نارىش»، «لىجان»، «قرە آغاچ»،
 كۆچە لرى چوخ دولان باج.
 «كۆچە باغ»ى تىنگە-تىنگە،

قاياالارين كؤلگەسيىنده.

سحر-آخشام نئى سىزلايير،
يئر سىزلايير، گئى سىزلايير.
«واسمىنچ»، «ليوان» ياللاريندا،
يووشان بىتن چۈللرينىدە.
سورو-سورو املىك قوزو،
يايىلىپ او تلايير دوزو.
آسلام گوجلو چوبان قارداش،
ائىله دوغما، ائىله سىرداش.
سوفره آچىر بولاق اوسته،
يارپىز درىر دسته-دسته.
سود آپارىر چاناغىندا،
يولدان كئچن قوناغىينا.
سوپاندىنин قولو رشمە،
شالالاغىنин او جو ائشىمە.
داغدا سوپاند شاققىلدايير،
سانكى، كەھلىك قاققىلدايير.

های دوشىنده، آى چىخاندا،
يالقىزىيىق باغرىن سىخاندا.
تونقال قورور، اود قالا يير،
داغ دالىندا قورد او لا يير.
ائىللر گلىر قاباغىنا،
ياغ تۈكۈلۈر چىراغىينا.
قوجا شرقىن باش شهرى،
قىزىيل، آلتىن، داش شهرى.
دۇردىنالا چاپىر آتىنى،
تىترەدىر دوغۇ، باتىنى.
آلتىن چاغدان سوراق تبرىز،
كاروانلارا دوراق تبرىز.
آل قوماشلى ايپك تبرىز،
يوكو غۇنچە، چىچك تبرىز.
ائىنالى نين آخرىندا،
گۈز او خشايىان با خارىندا.

اورەبى گوللە ياراسى.

«داش كۈرىپوسو»، «قارا باغلار»،

قول-قولادى قاراداغلار.

«خىاوان»، «لېيل آوا»، «انجج»،
سۆزە سالدىم ارىش، آرخاج.
قدىم محلەلرى گزدىم،
گولون درىب دؤشە دوزدوم.
چوخلارىنى يادىرىغادىم،
 يوللارىنى شىدىرىغادىم.
«قىرخ آياق» دان سو گۈئور دوم،
گۈزۈندن سوزوب گتىردىم.
دومانلى، چىسىكىنلى تبرىز،
اورەبى نىسگىللى تبرىز.
روحوم قاناد آچىر سىنە،
قىيىها چكىر، اوچور سىنە.
كئچىر ياشىل چۈللرينىدەن،
سوراق تو تور ائللىرىنىدەن.
اوپور لالە ياناغىندا،
بولبوللىن دوداغىندا.

خان چىنارىن بوداغىندا،
داش بولاغىن چاناغىندا.
اواباشدان، آلاتوراندان،
چىخىب قار-ياغىش، بوراندان.
اوز قويورام داغلارينا،
گول-چىچكلى باغلارينا.
وطن اوغلو، چوبان قارا،
ائشىمە بوغون بورا-بورا،
ائىنالى نين اته يىنده،
«داش كىسەن» يىن كورە يىنده.
دوغما، اصىل «ائىل ھاواسى» ن،
يادا سالىر ائىل-اواباسىن.
«قارانئى» دە يانا-يانا،
«بالابان» دا قانا-قانا.
اوزانلارين اولكەسيىنده،

يارالاري باغلابيبدى،
ساغالابيبدى، توختايبىدى.
آنا حافقى بىزيم ئىلده،
تانرى حافقى بىزيم دىلده.
بىر ايسمارىش، بىر سيرقادىر،
پوزولماز بىر عهد-ايلقاردىر.
ايگىدلرىن قولاغينا،
آخىب حيات بولاغينا.
ئىچە-ئىچە ار اسلاملار،
خان، بهى، پاشا، نر اسلاملار.
دوشوب آنا آياغينا،
اوخون قويوب ساداغينا.
كۈنۈل قوشوم قانادلانميش،
گۆئى آتىن مىنېب آتلانميش.

كۈچور داغدان-داغا، تبريز،
اوچور باغاندا-باغا، تبريز.
اوپۇنۇرم دولاشدىقجا،
ائىل اوچاغى آلىشىدىقجا.
ائىل-گونومو آرادىقجا،
آغ ساچىنى دارادىقجا.
«آجى چايى» دولانباجى،
«آراز» كىمى لام، قئيقاجى.
دوزلرىنده آخىمدادىر،
دؤشونه گول تاخىمدادىر.
ائىل باغييندا قىزىل گوللر،
باچاسىيندا شوخ بولبوللر.
بىتمەددىر، اوتمەددىر،
قيش دا كۈچوب گئتمەددىر.
بىنەلرىن قوروlobeدور،
هاچانلارдан قويولوب دور؟

سەنین تمل داشىن، تبريز،
بىلىئىنمە بىر ياشىن، تبريزا!
نه لر چكمىش باشىن تبريز،
مۇزئىلر داش-قاشىن تبريزا!

آل قىرمىزى تورپاغىندان،
داش گتىرىپ چايلاغىندان.
قالىب-قالىب كريپيج كسىپ،
اود ياندىرىپ، كوره باسىپ.
ائىبلەمەين قالا سالىب،
سالان كۈچوب، قالا قالىب.
مچيدلرىن، اوچاقلارين،
ايىنجە ناخىش اوتاقلارين.
گونبزىنە ايىنجى دوزوب،
گۈيدين يئرە اولدوز سوزوب.
ياپدىغىن ايش گۈزەل، تبريز،
ناخىشلارين اوزەل، تبريز.
گول-چىچكلى باغ بويونندا،
چن-دومانلى داغ قويونندا.
يارادىب، ياشادىر تبريز،
خان-بهىدىر، پاشادىر تبريز.

وارلىغينا خور باخانى،
سوilarينا ليل آخانى،
چارپازىندان اوخلابىبدى،
 يوللارىنى باغلابىبدى.
دوقىت-دوشمانى يوخلابىبدى،
ياغى درددن دىغلاپىبدى.
ار گونوندە، نر گونوندە،
دؤبۈش-ووروش، دار گونوندە.
«بانى چىچك»، «بورلا خاتىن»،
يەھرلە يېب مىنېب آتىن.
توبلاپىبدى داغ چىچە يىن،
قرنفiliين، آغ چىچە يىن.
قان سود ايلە قارىشىدىرىپ،
جان سود ايلە يوغوشدوروب.
«آعام خىپىر» بويروق ايلە،
سارى ياغدا، قويروق ايلە.

«تەپىتمە»، «مرەم» قايىرىپ،
آناسودو ايلە دوپوروب.

قهرمانلیق، ائل بويلارى،
ائل نغمەسى، ائل سوپەلىرى.
ايىجەصنعت دونياسىندا،
ايىنم، ذكا، دوهاسىندا،
گونش كىمى پارىلدايير،
چايلار داشير، گۈئى گورلايير.
«قىيل قامىش» يىن «مېشۇو» داغى،
«دده قورقۇد» سىس-سوراغى.
«آشىق قرېب»، «خان كرم» يىن،
«قوج كوراوغلو»، «خان صىنم» يىن،

«اوغوز خاقان»، «باينىدىرخان»،
دوغولاردا آچىلان دان.
«قوج آنىلا»، «سالور قازان»،
عالىم خرىپەسىن پۇزان.
دونيانىن دؤرد بوجاغىنا،
پامبىق تېھن قولاغىنا.
دلى نعرە، هاراي سالمىش،
دونيا واركىن اىزى قالمىش.
«هومئىر-يونان» ناغىللارى،
باخىب گئىتى عاغىللارى.
«تېھگۈز» «اودسى» «دئدى»،
سۆز اوزانىب هارا گئىتى؟!
اودسى ايىسە قىيل قامىشدان،
قارغىشىندا، آلقىشىندا،
كتاب-كتاب سۆز آپارمىش،
اوجاغىنا كۈز آپارمىش.

سارايننا تمل اولسۇن،
ياپدىيغى ايىش گۈزەل اولسۇن،
قاياشىندا داش آپارمىش،
وسمە، سورمە، قاش آپارمىش.
ياخىن-اوزاق ائللىر ايچرە،
شىرىن-شىركە دىللەر ايچرە،
قاتار-قاتار سۆزۈن واردى،
اوجاقلاردا كۈزۈن واردى.

مېن ايللەردىن مېن ايللەرە،
نسىللەردىن نسىللەرە،
اسكى چاغدان، آلاتوردان،
آتام «آدم» ياراناندان،
حۋكمۇن سوروب ئەلىم سىنە،
دوغما توركۈ دىلىم سىنە.
آشىب داشىب دالغا ووروب،
ساچىن ھۈرۈب حالقا ووروب.
چايمىم سىنە، سئلىم سىنە،
آچىب غۇنچەم، گولوم سىنە.
بولبول اۇتوب باغلارىندا،
لالە بىتىب داغلارىندا.

ياپىيم، يازىم، پاپىز، قىشىم،
هاردا اولسام كۈنۈل قوشۇم،
آلاتوردان اويانىبىدى،
ار كۈيونجە بويلانىبىدى؛
باغلارىوبىن حاصارىندا،
اوجا، هوندور دووارىندا.
حظ آپارىب باخا-باخا،
گول دۈشۈنە تاخا-تاخا.
شنلىك دويوب اورەيىندا،
آرزو سوندا، دىلەيىندا.
ياراشىقلى گۈركەمىندا،
ووقارىندان، اردىمىندا.
ائلىن سۆزۈن، «باياتى» سىن،
ناخىشلارىن، گول بو تاسىن.
قوشمالارىن، گرايلى سىن،
گۈئى آتلى سىن، قىر آتلى سىن.

مونجوق-مونجوق اينجىلىرى،
كدرلىرى، سئوينجلرى.
ايپە-ساپا دوزن تبرىز،
قايدان-قاپا سوزن تبرىز.
دېل-دوداقدا گزن تبرىز،
آل گئىينىب بىز، تبرىز!

ائله قارشى آزغىن دىنلى،
سارى ساققال، قارا دونلو.
يولون آزان آزغىنلارين،
دوشمانلارين، ياغىلارين،
قولاقلارى بورولوبدو،
آخار سولار دورولوبدو.

آلاو ساچان اوچاق كىمى،
ايشيق ساچان چيراق كىمى.
قوينو ايستى موغان تبريز،
ائلى باشا يىغان تبريز.
آشىقلارين، اوزانلارين،
سۇز دىبىزىن اوزەنلىرىن،
قوپوزونو چالا-چالا،
كۈنوللىرى آلا-آلا.

داغلارى نىن قارلىغىندان،
باغلارى نىن بارلىغىندان.
چۈللرى نىن چىچە يىندىن،
ائلىن آرزى، دىلە يىندىن.
دوزگۇن، حلال امە يىندىن،
سارى بوغدا چۈرە يىندىن.
ائىل-أوابانىن شىلىيىندان،
كىملىيىندان، منلىيىندان.

ياشامىندان، يارىشىندان،
ساواشىندان، بارىشىندان.
گۆزاوخشاييان باخارلارдан،
آينابولاق آخارلارдан.
مارال، جئيران قاچارلارдан،
ترلان، توراج اوچارلارдан.
آغ بىلكلر، آغ اللردىن،
اوتن سونا بولبىللردىن.
عشوه-نازدان، باهار-يازدان،
خومار، سوزگۇن، آلا گۆزدىن.
اوغرۇن-اوغرۇن باخىشلارдан،
گوللو-گۈچك ناخىشلارдан.

پوزولمايان اىزىن واردى،
 يوللارىندا توزون واردى.
دومان، چىنى يازىن واردى،
اووسونلايان سازىن واردى.
عالمه سىن سالان تبريز،
ائىل ھاوسىن چالان تبريز.
سازلى-سۇزلو شهرىيارين،
دادلى-دوزلو شهرىيارين.

ياراتدىغى گول-چىچكلى،
ياشاتدىغى مىن دىلكلى،
ائىل نغمەسى، حىدربابا،
دىل نغمەسى حىدربابا.
ائىدىن-ائىلە قوناق گىئىر،
يارىش اوچون سىيناق گىئىر.
بوزبىر دىلە چئورىلمەدە،
چلنگ-چلنگ هۇرولەمەدە.
دونيا بويدا سورولمادا،
مجلس لىرده قورولمادا.
بويilarيمىز، سوilarيمىز،
سازلى-سۇزلو توپilarيمىز.
اودلار يوردو وارلىغىندان،
ياشام-حيات بولاغىندان.
دؤنم-دؤنم يوغرولوبدو،
آخا-آخا دورولوبدو.

«چال» داغىندا، اىل داغىندا،
خان چىنارلى اىل باغىندا.
شاعىرلەن قورولوبدو،
سۇزە ناخىش وورولوبدو.
قوپوزلارىن دىللەنېيدى،
قوشمالارىن گوللەنېيدى.
اوغوز ائلى اويماق-اويماق،
دنىز-دېنiz، ايرماق-ايرماق.
يادا دوشوب سورولوبدو،
كروانلارى سورولوبدو.

دونيا وارکن ائلين سازى،
ياشاد يقجا ائلين سۆزو.
زامان- زامان ياشاباچاق،
صاباحلارا داشبياچاق.
سازلى- سۆزلو ياشا تبريز،
قانادرلين قوشما تبريز.
قىزىل گول تاخ دؤشه، تبريز،
اسن قالىب ياشا، تبريز.
چوخ دا اوzac، ايراق دئيل،
قىش توکهنىب، سازاق دئيل.
كۈنول آچان موسىقىمىز،
ايشيق ساچان موسىقىمىز.
اوج- بوجاقسىز فضالاردا،
سونسوز- دىبىسىز فضالاردا.
گۈيده اوزەن گمىلدە،
«آى- آى» گزەن گمىلدە.
يئرين- گؤيون گىزيلتىسىن،
اوره كلرىن سىزيلتىسىن.
آرخاداشلىق، سيرداشلىغىن،
انسانلىغىن، قارداشلىغىن.
اوسلو عشقىن، محبتىن،
دوز ايلقارين، صداقتىن.
سئوگى، آرزي، دىلكلرىن،
ايستىقانلى اوره كلرىن.
فضالاردا جارچىسىدى،
يئرين- گؤيون ئىلچىسىدى.
يئرى گۈيله بارىشدىران،
وارى يوخلا قارىشدىران.
«قارائى» يىن، تئلى سازىن،
گۈي داغلارين، ياشيل دوزون.
يئرين غملى نفسىدى،
«بالابان» يىن نغمەسىدى.
آنالارين بالاسينا،
گۈزلرى نين قاراسينا.
قونداغىندا، بئشىگىندا،

گۈزەللرىن ايلقارىندان،
ايگىدلرىن ووقارىندان.
آغ بىرچىلى آنالاردان،
ياشىل باشلى سونالاردان.

بىر سۆز ايله گۈزەللىكىن،
ائشىسىز، تايسيز اوزەللىكىن.
الهام آلىب، سازىن چالىب،
كۈنول وئرىب، كۈنول آلىب.
اوره كلره ساراي سالىب،
جنگىرلره قالاي سالىب.
وارلىغىنى دىللهندىرىپ،
ائىل باغچاسىن گوللەندىرىپ.
قوپۇزونو ساز ائيله يىب،
قارا قىشى ياز ائيله يىب.
تئلى سازىن تئلىرىندە،
ايىجەناخىش گوللىرىندە.
ائىليمىزىن اوزەللىگى،
دىلىمىزىن گۈزەللىگى.
پرەدە- پرەدە دويولماقدا،
ائىللر آرا يايىلماقدا.

قوپۇزلارين اوجا سىسى،
مودرو كله شمىش قوجا سىسى.
اوزاقلاردان گلمەددەپ،
ياد نفسىن سىلەمەددەپ.
دەدە قورقۇد قوپۇز الدە،
«گۈچە بئل» دە، «چىلى بئل» دە.
بوى بويلاپىر اىچ اوغۇزا،
سوى سۆليلەپىر دېش اوغۇزا.
قاڤالان قىيىناق ار ايگىدە،
«قۇنور آتلى نر ايگىدە».
آلتىن، آغجا، بهىلىك وئرير،
باچارىغىن بويون گۈرور.
دونالدىيان آدىن وئرير،
بئل قانادلى آتىن وئرير.

تازا جيغىر آچان تبريز،
 گور ايشيقلار ساچان تبريز.
 قارقال كىمى اوجالارا،
 زيروهله، هاچالارا،
 قاناد آچىب اوچان تبريز،
 آشىب، داشىب، جوشان تبريز.
 بىرىنجى لر شهرى سن،
 گرگىن حيات بەھەرى سن.
 آلچاق كۈنول، گۆز و توخسان،
 يايidan چىخان سونگو، اوخسان.
 ائلىمىزىن، اوپامىزىن،
 ائۋىمىزىن، يووامىزىن،

 دان اولدوزلۇ سحرى سن،
 گۆزه للىكلىر شهرى سن.
 توز-تور باقلى كورقانلاردان،
 قىزىل تاجلى بئرك آتىندان،
 سال-سال بؤيوك داش قالدىرسان،
 گۆزون سىلىب باش قالدىرسان،
 آتالارين كىملىگىنى،
 بابالارين مەنلىگىنى،
 لاپ دوزونو گۈرە جىكسن،
 گۈز اۇنونە سەرە جىكسن.
 داشلار اوستە چارپازىندان،
 ئۆمۈر-گۈنۈن ياي-يازىندان،
 دامغالارين، ال يازماسىن،
 درىن-داياز ال قازماسىن،
 سومئىلريلر دىللرىندە،
 قالىن-سئىرە ك ائللىرىندە،
 تورك سۈزلىرين گۈرە جىكسن،
 سۈزدن چلنگ ھۈرە جىكسن.
 دىل-دو DAGIين دادى تبريز،
 اوچاقلارين اودو تبريز.
 باش كىندىمەن آدى تبريز،
 چك يەھەرلە آتى، تبريز.
 گۈنش چىخىر، دومان قاچىر،

گىنچە-گوندوز كىشىگىننە،
 نازلامالار سويلاماسى،
 سۆز چلنگى، بويلاماسى.
 باياتىلى لايلاسى دى،
 قىزىل گولو، لالاسى دى.
 يانان اورەك يانغىسى دى،
 ياشام، حيات قايغىسى دى.
 بورون ياشىل دونا، تبريز،
 ياشىل باشلى سونا تبريز.
 گۈزەللە آنا تبريز،
 قوشوم اوچوب سانا تبريز.
 اودلار بوردو آذربايجان،
 سانا دائم دئميش جان-جان.
 بؤيودوبدو بئشىگىننە،
 مرد دايانيپ كىشىگىننە.

 علامەلر اوچاغى سان،
 علم، ذكا بولاغى سان.
 سۈنمز، يانار چىراڭى سان،
 آذربايجان سوراغى سان.
 دونيا واركىن، ائلين واركىن،
 دادلى، دوزلۇ دىلىن واركىن،
 گۈنش كىمى شاخاجاقسان،
 دؤشونە گول تاخاجاقسان.
 وارلىغىينا ياد باخانى،
 ائلينه قارشى چىخانى،
 واى، نە يامان ياخاجاقسان،
 داشلارينا چاخاجاقسان!
 ائللىرىوبىن اردهمىنە،
 داغ ووقارلى گۈركمىنە،
 گۆزون دولو باخاجاقسان،
 دىنizلە آخاجاقسان.
 دوراقلانميش زامانلاردا،
 قارانلىقدا، دومانلاردا،
 يئنىلىيە، ائل يولونا،
 گونئى، قوزئى، ساغ-سولونا

اورمو، زنگان، اهریمیز.

قاراداغ لاؤیون، تبریز،

نه شیریندی سویون، تبریز.

دئردبیر یانا یولون، تبریز،

باغدی ساغین، سولون، تبریز.

سوزون یاشار، سازین یاشار،

ائللرینه نغمه قوشار.

سوز کروانین داغلار آشار،

سئلین داشار، چایین جوشار.

عالمه نور ساچان تبریز،

باغلی یوللار آچان تبریز.

چیل چیراقلى قوجا تبریز،

باشی داغدان اوجا تبریز.

باغین، باعچان، گولون سولماز،

یاشیل دوزون، چؤلون سولماز.

داش-قوم ایله ائل بولاغی،

آغ بولاغی، گول بولاغی.

دای، ماحال دیر، دولا بیلمز،

باغی تیکان آلا بیلمز.

«وارلیق» آدلی کتابیمیز،

قوش قانادلی کتابیمیز.

ائللر آرا اوخونماقدا،

ایلمه-ایلمه توخونماقدا.

بولبولوموز دیل آچیبان،

گولشنیمیز گول آچیبان،

چایلاریمیز آشیب داشیب،

یوردموزا نغمه قوشوب.

یان-یورهدن ستللر آخر،

گؤئی یاریلیر، شیمشک چاخیر.

بولود آلتدان گونش چیخیر،

آی-اولدوزون الین سیخیر.

باغیمیزدا بولبول اوتور،

داغیمیزدا لاله بیتیر.

سازین دیللەندیریر آشیق،

عالمه نور، ایشیق ساچیر.

بولبول اوتور، باغلار گولور،

ائل اوجالیر، داغلار گولور.

سندن مدد، گۆزەل آلاه،

اوزموزه بوگون-صاباح.

اوتن گونلر، چاغلار گولور،

قانالاردا تاغلار گولور.

نغمه گزیر دیل-آغیزدا،

ایچ اوغوزدا، دیش اوغوزدا.

سوللار گولور، ساغلار گولور،

ائشمەف قولاج بوغلار گولور.

ائليمیزین قیز-گلینی،

«پادلا را آچماز الینی».

قوش بوخولو کورپەسى نین،

سودقوخولو کورپەسى نین،

باشی اوسته بئشىگىنده،

گئجه-گوندوز كئشىگىنده،

تورکو» دئییب بیر غالايیر،

قولاغينا سير غالايير.

عصريمیزین اوزانلارى،

خىرى-شرى يوزانلارى،

اوره يه سوز يازانلارى،

اوبا-اوبا گزەنلىرى،

اويماق-اويماق دولاشيرلار،

اوره كىلدە گول آچىرلار.

سازلارينى زيل-بىم ائدىب،

«آرازىبارى»، «دىلقم» ائىب،

كۈكلە بىرلر «ائىل ھاواسىن»،

«ميصرى»، چىلى بئل ھاواسىن.

«باش سارى تىل»، «گۈچە گولو»،

آشىق گزیر ائلدن ائلى.

پىرە-پىرە ساز دىللەنىر،

مېن بىر اوپىد، سوز دىنلەنىر.

آى مقدس شهرىمیز،

گوموش اوزنه‌گی يه آياق باساراق،
يەھەرین قاشينا باشىمى قويدوم.
«آرازى» آتلابىب اوزوب كىچەرك،
قوجا «قاۋقاڙا» يما اليم اوزاندى.
بوزلو «دونا چايى» سوزوب كىچەرك،
«آلتايلار» اساري يولوم اوزاندى.

سيملريندىن سوزور ايشيق.
ائلىنه دستان باغلايىر،
سانكى، بولاقلار چاغلايىر.
آذر اوغلو، آذر قىزى،
آى پاراسى، گؤى اولدوزو.
قارىش-قارىش گز دونيانى،

تورپاق محبتلى، تورپاق ايستكلى،
تورپاقدان آنامىن اىيىن آلىرام!
ائلىم ايستى قانلى، كۆورەك اورەكلى،
ائلىمه، يوردوما مئىيل سالىرام.
يوردومون داغ-داشى، دوزلرى تانىش،
قايا كۈلگەسىنده بىر آن دورورام.
«بایاتى»، «گرايىلى» سۆزلىرى تانىش،
ائلىميمىن، اوپامىن اىزىن سورورام.
كۈكسومو دولدوروب داغ هاوسىندان،
وارلىق، منلىگىمى آرايىرام هئى!
كىچىب بوزقىرىندان، چۈل، اوواسىندان،
سارى تىئىل سونبولون دارايىرام هئى!
سرىن يايلاقلارين، داش بولاقلارين،
دئىيب دانىشماغا بوللو سۆزو وار،
توستولو، آلولولو داش اوچاقلارين،
يئنه قىزىشماغا اودو، كۈزو وارا
سىلدىرىم، اوچوروم درەلر كىچىب،
دونى بوجونه دويونله يەرك.
چۈللەرن ساۋوشوب، بىرەلر كىچىب،
يالاردادا آتىمى هۇرۇكلىه يەرك.
آتى يەھەرلە يېب يورقا چاپاراق،
«تىيانشان»، «آلتاى» يىن باشينا چىخدىم.
اسكى يوردو موذدان داش-قاش تاپاراق،
بوزقورد» قايسىنا، داشينا چىخدىم.
«شە عباس» دوربۇنون الله آلاراق،
ياخىن-اوزاقلارى گۆزدن كىچىرىدىم.
«قورقۇد» ون قوپۇزون آلىب چالاراق،
گلىن لر گتىرىدىم، قىزلاڭ كۈچوردوما
«آرال» داغلارى نىن اتكىرىنىدە،

قابدان-قاپا سوز دونيانى.
ياراتماغا، ياشاتماغا،
ائلى دولان، چىخ يايلاغا.
آذربايجان فخرى تبريز،
بولون سونو، آخرى تبريز.
ائله داياق، گووهنج تبريز،
اورەكىلە سئوينج تبريز.
اسن ياشا، ساغ اول تبريز،
گوللو گولزار، باغ اول تبريز.
وطن اوغلو، گل تبريز،
كۈنول بولون سال تبريز.
تبريز دنيز... دال تبريز،
دىل-دوداغى بال تبريز.
«آراز» دئۇر تبريزىنە،
جومار ماوى دنيزىنە.
آيرىلىقلار سونا چاتار،
دورنا گلر قاتار-قاتار.

ائلىميمىن سوى-كۈكون دوشونن زامان

بىر آيلى، اولدوزلو ياز گئچەسىنده،
دوغۇ يئلكانلارىم دالgalاندىلار.
تارىخىن دولانباج، دار كۆچەسىنده،
ائنىش-يوخوشوندا چالخالاندىلار.
أۇتن ايل، آيلارين اىزىنە دوشوب،
جومدوم كىچمىشلىرىن درىنلىگىنە.
اوزانان يوللارين توزونا دوشوب،
گۆز يومدوم چاغلارين سرىنلىگىنە.
گورولتولو سىسە قولاق آساراق،
دوغما هارايىلارى، سىسلرى دويدوم.

بىر تازا يورد، گىنپىش اوپلاق آختارىر.
بايدالار دولوبان قازانلار داشىر،
بوللو سوروسونه اولاق آختارىر.
«آلتاي»دان خزره اوزانان دوزلر،
كورور-كورور ائل-اوبانى توتماير.
تارىخىن قوينونا قازىلىر ايزلر،
«توران»دا آل گونش سؤنوب باتماير.
«دون چاي» آخرقاسى، «قىپىچاق» چۈللرى،
سېغيشىدىرا بىلمىر ئىلى - اوبانى.
«چاي هون»ون، «ساى هون»ون داشىر سئللرى،
آراز باشا آلىر مىلى، موغانى.
باشى چالما قوجا قافقاز داغلارى،
ائلىمىن، اوپامىن بئشىگى اولموش.
مېن ايللر سورەسى، اوتن چاغلارى،
قوروقچو، گۈزە تچى، كىشىگى اولموش.
چوخ اسکى چاغلارдан، تارىخدن قاباق،
شانلى آذربايجان يورد-يۇۋامىزدى.
اوتابىلى-بوتابىلى قوشما بير اوحاق،
شهرىمىز، كندىمىز، ائل-اوپامىزدى.
«قوبۇستان» قاياسى، «يانيق تىپه»لر،
ائلىمىن، دىلىمىن اىزىن ساخلاير.
«كۈرقان» لارдан چىخان بارداق، كۆپەلر،
يازىلى دىلىمىن سۈزۈن ساخلاير.
باياتى سىزلاير، جانا اود سالىر،
سۈپىر سۈيە، بويالار بويا دوزولور.
گرایىلى، قوشمالار شعره داد سالىر،
سۈزلە بولاق كىيمى آخرىر، سوزولور.
مېن بوداق ئىللەرن گلىر قوناقلار،
چال-چاغىر شىلىكدى اوغۇز ئىلىنىدە.
آلېشىر اوچاقلار، يانىر چىراقلار،
ددەم قورقۇد گلىر قوپۇز ئىننە.
آذربايجان آدى، سۈزۈنە باخسان،
آز ارلر، بېيلرىن آدىن گۈرەرسن.
داغىينا، داشينا، دوزونە باخسان،
سۈنمز اوچاقلارين اودون گۈرەرسن.
مېن ايللر سورەسى آدلار دەبىشمىش،

شهرلر سالىنمىش، كندلر تىكىلەمىش.
يالچىن قايالارين گۈبكلەرىنده،
آلاچىق قوروڭىمۇش، اوبا تۈكۈلموش!
قويون سورولرى داغدا ملهشىر،
يايلاقدا، قىشلاقدا حىات قاينايير!
بوردا ياد باخانلار قانا بلهشىر،
ائىللر ياللى گىئىر، قىزىلار اوينايير!
آلاچىق قوروڭىب، خالچا دؤشەنېب،
خانلار خانى باينىدىرخان أەيلەشىب.
ائىلين بىرلىگىنىدىن دوشمان اوشەنېب،
يادلار قورغۇ قوروب، يادلار دىللەشىب.
بوزقىر، اووالىقدا اوبا تۈكۈلور،
ائىلين ساغلىغىينا شىلىك باشلايير.
گونش اوياندىقجا دان دا سۈكۈلور،
آنالار سود ساغىر، پېندىر قاشلايير.
چايلىرىن آخارقا، چاتارقا سىندا،
ائىلين اوپىودلرى داشا يازىلىر.
داغلارين دؤشوندە، قابىرغاسىندا،
سۈز، ايتىب-باتماسىن، داشا قازىلىر!
«يئىسىنى» چايلىنىن دوزەنلىرىنده،
«گول تكىن» آدىنا آنىت يابىلەمىش.
ايرماقلار، اۆزەنلر، گۈزەلر ئىنده،
«بىلگە خاقان» لارا قاييا چاپىلەمىش!
عشق اولسون گول تكىن، بىلگە خاقان،
دوغما ئىللرىنە داياق اولموشلار.
دوشمانلار بلهشمىش قىزىل آل قانا،
بوردا دان اولدوزو، چىراق اولموشلار.
تۈرك اولسو مېن بىر اورۇق، اويماقدى،
«ساڭالار»، «مادا يالار»، «مېدىيا»، «كىمەرلر».
گىزدىگى يئرلىرى داغدى، يايلاقدى،
«قاشقايىلار»، «آز ارلر»، بېرەد «سومەرلر».
قوروڭىتاي گىچىلىر، باشقان سەچىلىر،
خانلىقلار، بېيلىكلىر ئىلدى يارانىر.
ائىلين ساغلىغىينا قىمىز اىچىلىر،
«قوشما»، «گۈزەللەمە»، دىلەدە يارانىر.
ائىلين وار-دۇولتى باشىنдан آشىر،

ایلک دئولت يارانىر، «گؤى تورك» آدىندا.
كىيمسە قارشى چىخسا، چاشسا يولوندان،
يانير آتشىنده، يانير اودوندا.
چوخلۇ يايلاق، قىشلاق قاينار حياتدان،
ساوالان ووقارلى بىر ائل يارانىر.
داغدان-داغا اوچور، كىچىر «توقات» دان،
طبيعت اوخشارلى بىر دىل يارانىر.
گؤيون گورولتوسو، سويون آخيشى،
توركجه ده كلمە يە، سۆزە چئوربلىر.
بولودلارين گورشاد، نارين ياغىشى،
يام-ياشىل چۈللە، دوزە چئوربلىر.
ائلىن موسيقىسى، ائلىن ساز-سۆز،
اور تاق ايش نغمهسى، امك نغمهسى.
سئوگى، محبىتىن آلwoo، كۆزو،
جوشغۇن اوره كلىرىن دىلک نغمهسى.
ايلىرىملاڭ شاخىر، چاي شاققىلدا يېر،
قاراجا قوپۇز» ون باش پرددەسىنده.
قارتال قىيەها چكىر، قوش قاققىلدا يېر،
سازىن چاناغىندا، شاه پرددەسىنده.
مېن ايلىر سورەسى سىزلايان قوپۇز،
سسى كىچمىشلەرن، درىندەن گلىر.
بوتون چالغىلارا آنا، قىلاۋۇز،
سويوباش بولاغىن سرىندەن گلىر.
تىللە ساز توركلىرىن جوشغۇن روحودو،
اوندا يورد سئوگىسى، ائل سئوگىسى وار.
ۋەرگىنىن، الهامىن، عشقىن روحودو،
اوره كلى اوخشىايان دىل سئوگىسى وار.
قارانئى»، «بالابان»، «زورنا»، «توتك» ۵۵،
جانلى وارلىقلارين اسرارى ياتىر.
سسىنەن ذوق آلىر گول دە، چىچك دە،
ائلىم آرزۇلارين نغمه يە قاتىر.
بوگون دە گۈيلەدە اوچان گىمى لە،
اولدۇزلارا يايىر تورك موسيقىسىن.
يئر اوزوندە اولان ائللەر، قومولار،
كۈورەلەرك دويور تورك موسيقىسىن.
«موغان» تورك ائلىنىن ايج دونياسىيدى،

ائلەنون ائل گون اولمۇش، «ساكالار» اوغۇز.
سىسلەر سىسە، سۆزلىر سۆزە اوپۇشىمۇش،
بىرى تاتار اولمۇش، بىرى «قاقاووز».
آتلاڭ شاھە قالخىر جىدىر دوزوندە،
«باينىدىرخان» سوزۇر اوغۇز بەلىرىن.
«اوروز» ون، «بوغاج» يەن قان يوخ گۈزوندە،
قورقۇد آلقىشلايىر اىگىد يئىلىرىن.
ايگىدىلىك گۈستەن ائلدىن آد آلىر.
أولونجە آد-سانىن ياشاتمالىدى.
«قازان خان» قارشىندا جىداسىن چالىر،
دوشمانىن گىن يوردون دارالتمالىدى.
قىرخ گئچە، قىرخ گۈندۈز شىلىك اولارمىش،
اوزانلار دئىيىشىپ قوپۇز چالارمىش.
«خان» هر ايل ئويىنى ياغمالادارمىش،
«دىش اوغۇز»، «ايچ اوغۇز» پاين آلارمىش!
«اوغۇزخان» ائلىنە بئلە سۈيلىمەمىش:
گون چىخان، گون باتان اولكەمېز بىزىم!
ائىل ايسمارىشىن، سۆزۈن دىنلەمېش،
داغلارىن قايسى كۈلگەمېز بىزىم!
«بوزقورد» ون دؤشۈندەن اىچن اوغۇزخان،
بويا-باشا چاتىر داغلار قويىندا.
آتايىدان آغرى ياكىچن اوغۇزخان،
اولكەسى بؤيوبور دونيا بويوندا.
اوغۇزخان دۈرد يانا ائلچى گۈندەرر،
خانلىغىن عالىمە اعلان ائيلە بىر.
چايلارى بىر داشقىن سئلە دۈندەرر،
«چىن» بويروق، «روم» احۋى كوم سۈيلىمەرى.
اوغۇزخان اولكەسىن بۇلۇر ساغ-سولا،
گون چىخان، خانلىغىن باش كىندى اولور.
«آى خان»، «گون خان»، «اولدۇز» چاتىر قول-قولا،
خانبىالىق، «اورومچو»، داش كىندى اولور.
نئچە مېن پارا كىند، نئچە مېن اوروق،
اوغۇز خانلىغىندا عۆمۈر-گون سورور.
اولكە سىنىپلارىن ساخلايىر قوروق،
ياغى ياد باخاندا قولاغىن بورور.
اوغۇز بويىلارىنىن «آشىينا قولو» ندان،

بو ائلدن او ائله سىن-سوراق اولسون.
يئىدى دن يئتمىشە قارلى قىشىندا،
اودلار اۇلکەسىنە گۆز-قولاق اولسون.
دونيا دىللرىينە درىندن باخسان،
چوخ دېلده توركۈنۈن اىزىن گۈرەرسن،
چىراقلار ياندىرىپ، چاخماقى چاخسان،
مېن بىر افسانەدە سۈزۈن گۈرەرسن.
«تانرى داغلارى» ندان دوغان آل گونش،
آلتنىن ساچاقلارىن عالمە يايمىش.
قارانلىغا بىر دە اىشيق سال، گونش،
دومانلىقدا گئىن يولونو جايمىش.
بىزىم ائلده قادىن كىشى يە قارداش،
آسلامىن دىشىسى، ائركە بى اولماز.
سۇھەن سئۇگىسىنە، ارىنە سىرداش،
دوزايلىقار گۈزەلىن چىچە بى سولماز.
آنالار يارادان، دوغما ناخىشلار،
دونيا موزئىيىن بىزە بى اولموش.
تېرىزدىن چاتىلىميسىش چوخلۇ آرغىشلار،
يوكۇنده خالچاسى، اىپە بى اولموش.
يوردو موزىدان كىچىن اىپك يوللارى،
باتى يَا، دوغو يَا بىلىك آپارمىش.
قارلى گدىكلىرى آشان قوللارى،
ائىللەر گول درىب چىچك آپارمىش.
اوغۇز لار اۇلکەسى بىلىك اوچاغى،
يئىدى قات گۈيلەر دە اىزىن گۈرەرسن.
مېن بىر افسانەنин گوللو بوياڭى،
«اودسەئى» ناغىلىنىدا سۈزۈن گۈرەرسن.
«قىلىقامىش» دان افسانەلر بارىنمىش،
داشلى بولاق كىمى سوزوب دورولموش.
دېنىزدىن-دېنىزه آخىب آرىنمىش،
آتالار سۈزۈندەن بىزەك وورولموش.
«قىلىقامىش» يول آلىر، «مېشىو» دان كىچىر،
ياشام چىچە بىنى خزردىن تاپىر.
ائىل-ائىل، اوبا-اوبا يورد سالىر، كۈچور،
گۈزى آتىنى مېنير دئورد نالا چاپىر.
قىلىقامىش، «تۈرەيىش»، «كۈچ ناغىلى» مىز،

جانلىينى كۈورەلدىر، داشى آغلادىر.
يئىلىمز، ووقارلى گوج دونىاسىدى،
قايانى تېتەدىر، داغى لاخلادىر!
آى ائللىر، هارادان نەدىن سۆز آچىم؟!
وارلىغىم عەماندى، وارلىغىم دېنىز.
دەد بولاغىندان قانتارىم اىچىم،
دردىمە درماندى بىر چاناق قىمىز!
ائلىمین ووقارى داغلاردان اوجا،
شائىنە باخانىن دوشور پاپاغى!
ياشى بىلىنمزدى، تارىخدن قوجا،
 يوللار آيرىجىندا اىزى، سوراغى.
أوباسى ساوالان، قافقاز داغلارى.
كىند، شهر سالىبىان يايلاغا كۈچمۇش.
آرخ چكىب بئجرەمىش «قاراباغ» لارى،
خىزىدىن، «گۈزى گۈل» دن، اورمودان اىچمىش.
بابالار يوردونو گۈز تك قورومۇش،
گەھىي اولاندا، جانىندان كىچمىش.
دومان تك دوشمانىن اوستون بورومۇش،
قانتارىب شەhadت شربتىن اىچمىش.
چاغلارين، ياشامىن سرت داۋانىشى،
داغلار گۈركىمىنە بىر ائل ياراتدى.
ايىرماغىن، اۆزەننەن، چايىن آخىشى،
بىرلەشىب، قاوشوب بىر سئىل ياراتدى.
چاي-چايا قارىشىدى، دېنىز توتمادى!
دالgalalar اوجالىب باشىندان آشدى.
دوغما تورك ائللىرىن تېرىز توتمادى،
«دار يول» گدىگىندىن، داشىندان آشدى.
گۈزى خىزىدىن ووروب «آرال» دان چىخدىم،
شىلتاق دالgalalarin اىستى قوينوندا.
«ايىسيق گۈل»، «بالخاش» يىن الينى سىخدىم،
دوشمانلار يىنىلىدى قوردلار اوينوندا.
توران، توركۇستاندا گونش باتماپىر،
دوغو «چىن» دىوارى، باتى «بالكانلار».
توران ائللىرىنى يئر-گۈز توتماپىر،
آسيادا آت چاپىر بەىلر، خاقانلار.
قالالار تىكىلىر داغلار باشىندا،

گونش تک پارلايیر، گۆز قاماشدىرىپر.
وارلىغينا يادلار قىجىردىپ دىشلر،
ساتقىنلار، مانقوردلار سۆز دۇيىشدورور.
داغلارى قار-ياغىش، يئل بىخا بىلمز،
كۈك سالىب، چالىنىمىش آنا تورياغا.
دوغما اوچاقلارى يئل بىخا بىلمز،
ائلىم اوره ك ياغىن تۆكموش چىراغا.
آتامىز، بابامىز اۋزگور ياشامىش،
كىمىسى بە قول اولوب، بويون أھيمەمىش.
قونشۇنون پېرتلاشىق ساچىن دارامىش،
آرخادان كىمىسى بە داشى دەيمەمىش.
دوغودان باتى ياخانان يوللار،
آذربايجانىمین دوزوندن كېچىر.
سوسايان تورپاقلار، قورويان چؤللر،
سرىن بولاغىنىن گۆزوندن اىچىر.
جيغىرلارى قارا دومان آلسادا،
ايىزلىرىلىنمزدى، گۇروننمكەددى.
آغ يالان هر يئرده طبىل چالسا دا،
گئرچىك قارشىسىندا سوروننمكەددى.
«آتىلا» بابامىن دلى نۇرهىسى،
رومۇن، بالكانلارين قولاغىننادى.
دەدە قورقۇدومون قوپۇز نغمەسى،
ائلىن اوره يىىنده، دوداغىننادى.
يادلار اۇلکەمېزدىن اود آپارمىشلار،
اوچاق يامقاچ اوچون، قىزىشماق اوچون.
ياراشىقلى سۆزلر، آد آپارمىشلار،
دئىيب دانىشىماغا، قونوشماق اوچون.
آتالار سۆزلرى، ضربالمثل لر،
بىزىم دىيلدن نئچە دىلە چئورىلىمىش.
قورد-كئچى ناغىلى، شىنگول-منگول لر،
ائىل-ائىل، اويماق-اويماق بىرچور چاغرىلىمىش.
قول اولوب ياشاماق بىزە مان اولموش،
زنجىرده قالماڭى اولوم بىلىميشىك.
يوردا ياد خور باخسا، بؤيوک قان اولموش،
ياغىنىن كۈلگەسىن، ايزىن سىلىميشىك.
خانلىقلار، بهىلىكلر قورولان زامان،

چوخلو داستانلارا قول-بوداق اولموش.
ياراتماق، ياشاتماق ايتى عاغلىمىز،
قارانلىغا گونش، چىل چىراق اولموش.
تورك ائللى قىرقىزلار «ماناس» آدىنا،
دونيانىن ان بؤيوک داستانىن قوشوش.
مېن اىللر سورەسى سالمىش يادىنا،
سۆز اوره كىن چىخىپ اوره يە هوپوش.
ائلىن آغ ساققالى دەدە قورقۇددان،
نه دئىيم؟.. تورك سۆزۈن ائلرە يايمىش.
قوپۇزون دوزەلدىپ قوجامان توتدان،
اوره ك سۆزلىرىنى دىللرە يايمىش.
كىنلر، شهرلىرىن، يئرلىرىن آدى،
بىر بويون، بىر ائلىن آدىنا باغلى.
داد-دوزو، چۈرەبى آغىزىن دادى،
قاتىغى قايماقلى، پئندىرى ياغلى.
«آسيا» دوغما آدىن ائلىمدىن آلمىش،
بىرگون «آس»، بىرگون «آز» دئىيلمەش بىزە.
آدلار وارلىغىنى دىلىمدىن آلمىش،
باخسان گۆى خزرە، باخسان تېرىزە.
ائلىرىن وارلىغى گۆيدن دوشىمەبب،
اونلارى يارادان، ياشادان اولموش.
تندىرسىز، اوچاقسىز بىر زاد بىشىمەبب،
باغوان سىز باغلارىن چىچە بى سولمۇش.
بوگون دە، تارىخدە توركلىرىن رولو،
ھله دە، ھله دە قاپالى قالمىش.
دئىرد يانا چكىلىن، اوزانان قولو،
باتى ياخانان قۇلۇشىندا چالمىش.
ھون ايمپئرياسى «نى يارادان توركلىر،
چىنە بوبۇرق وئرمىش، رومدان باج آلمىش.
دوشىمانىن گئن بوردون دارالىدان توركلىر،
«سئزار» دان، «تئزار» دان آلتىن تاج آلمىش.
نه «كونفوسيوس»، نە دە «بودا» ياخانان قۇلۇشىندا چالمىش.
جوشغۇن روحلۇ توركلىرى سىغىنما يىبىدى.
چكىلىب داغلارا، روحۇ توختا ياخانان قۇلۇشىندا چالىلار قولتوغونا سىخىلما يىبىدى.
توركلىرىن گۆردويو، يابىدىغى اىشلر،

ایتلره اولاماق، هورمک قالاچاق.
دان يارىلىر، ظولمت گئجه كۈچمهدە،
ايشيق قارانلىغا ظفر چالاچاق.
انسانا حؤرمىلە ياناشماق گرەك،
هر ئىللىن، هر دىلىن اۆز معناتىي وار.
ياخىنلا-اوزاقلا قونوشماق گرەك،
انسانىن انساندان تمناسى وار.
بوگون عالم باشقادى، زامان باشقادى،
كىيمسىنى يالانلا آلداتماق اولماز!
يالاتجىق تارىخلىر مانشىر، قاشقادى،
داش آتماقلا دنيز، اوكتان دولماز.
حسابى، كتابى، مدنىتى،
تورك سوپيلو «سومرلر» ايلكىن يارتدى.
تىكىنتى، معمارلىق، اينجە صنعتى،
ائىل، اوپا-اوبا قوروپ ياشاتدى.
آذربايجان، ايلك ياشابىش اوچاغى،
«آزىخ» ماغارىندان ايزلىرين آرا.
چاخماق چكىب آليشىدىرىپ چىراجى،
داغلارين، داشلارين، دوزلىرين آرا.
اودلار يوردو گۈزەللىكىن بئشىگى،
قوجا شرقىن باغچاسينا گول تاخمىش.
اينجە ناخىشلىدى ائوى، ائشىگى،
يانان تورپاقلارين جانينا آخمىش.
ائلىمىن، يوردو مون شانلى آدينا،
يئنيلميس دوشمانلار بېتان سۈپىلەميس.
گۈزو دوشموش اوچاغىينا-اودونا،
حسرت چكىب باجاسىندان بويلامىش.
ال آچىق، گۈزو توخ اولوسوم، ائلىم،
ازلدن اورەيى كۈورەك يارانمىش.

گوللو باياتىلى دوغما تورك دىلىم،
موسيقى ايله سىغاللانمىش، دارانمىش.
كەھلىك قاققىلىتىسى، سو شىرىلتىسى،
دىلىمده كلمە يە، سۆزە چئورىلىمىش.
ايلىرىم چاخماسى، گئى گورولتوسو،
تار، كامان، بالابان، سازا چئورىلىمىش.

كىيمسىنىن دىلىينه قىفىل وورمادىق.
ياغىلار قاچىبان قىرييان زامان،
آت دؤشونە قاتىب قىفىل وورمادىق.
ائلىمىن سوى-كۈكون دوشونن زامان،
بىلىكلى بابالار توتدۇ اليمدن.
باشىمى آلاندا قارا، بوز دومان،
كوراوجلو» يئتىشىدى «چىلىبئل» يمدن.
گئرچە يىن اوستونە پرەد آسىلىمىش.
دوز اينجە لمىشىسى دە، اوژولەمەمېشىدى.
أهيرى دوزە، دائم قىnim كىسىلىمىش،
كور بولاقلار آخىب سوزولەمەمېشىدى.
ياد يازارلار دوزو أهيرى يازمىشلار،
«اۋزلىرىنى عالىم، بىلگىن ساياراق!»
قەرمان ئىللەر قويۇ قازمىشلار،
حقىقتى دانىب، يولو جاياراق.
ائىله دۇنوك چىخان، ساتقىن مانقوردلار،
يادلارا ساققىزى اوغورلاتمىشلار.
دوندان-دونا گىرن باتغىن مانقوردلار،
 يوللارا داش-كسىسى دىغىرلاتمىشلار.
شرقىن گونشىنىه لامپا دئىيلميس!
خور گۈزلەر ايشىقىدان كور اولان چاغلار.
سوفەرسىينىدە دوز-چۈرەيى يئىيلميس،
نانكور كوت تاپمايىب آج قالان چاغلار.
ائلىمدىن يازماڭى يېرسىز سايمايىن،
كئچى لر قوردلارا آغىز أهيمىشلار!
غىربىن يالانينا بىرەد اويمايىن،
ائىسئور ايگىدە اوغول دئمىشلر.
زامانىن ساولانمىش ايتى قىلىنجى،
يالانى، گئرچە يى آيىرد ائتمەدە.
قوندارما تارىخىن گووهنج-سئوينجى،
حقىقت قارشىندا سونا يئتمەدە.
«يالان آياق توتار، يېرىيە بىلمز»،
آتى هئى بودرە يە آددىم باشىندا.
ياغىش سىز چۈللەر زىمىسى گلەز،
قاراجا تاپىلماز هوررا آشىندا!
ائىل كروانى آراز بويو كئچمەدە،

گئنیش بیر دوزنه‌نده، بولاق باشیندا،
دده آشیقلارلا قول-بویون اولدوم.
قوپوزو دینله‌دیم مین بیر یاشیندا،
 DAG چایینا دؤنوب دنیزه دولدوم.

ددم قوبوزونو، سازین چالاراق،
دورلو-دورلو سؤزلر، اویود سؤیله‌دی.
یئنى دونیامىزاز هاراي سالاراق،
اوشاڭ دا، بؤيوڭ ده سؤزون دينله‌دی.

آتامىن أمه يى، آنامىن سودو،
عئمۇر يوللارىما ايشىغىن ساچمىش.
آنا ايسىمارىشى، آتا اوپىدو،
داشلارا چالىنان دوبۇنۇ آچمىش.

كورسو توولارىندا، اوچاق باشىندا،
كۈنلۈمە سېلىننمۇ سۆز يازدى آنام.
قاياڭار دؤشۈندە، بولاق باشىندا،
قۇي ايتىب-باتماسىن- سۆز قازدى آتام.

ائلىمىن وارلىغى ياشاماقدادى،
مین بير آبيىدەدە، مین بير اثىرەد.
كئچمىشى صاباحا داشىماقدادى،
تىزەدى، كئچسە دە مین بير عصر دە.

ائلىمىن، اوبارىمەن گوللو باغىندا،
اوره بىيم دولوسو حظ آپارمىشام.
«ساوالان»، «قوشقار» دان، «آغرى داغى» ندان،
دؤشومە دوزمە يە گول قوپارمىشام.

كىملىكىم، منلىكىم نارىن شە كىمى،
آخدى دامارىما، آخدى قانىما.
قوزئىدىن، گونئىدىن اسن مئە كىمى،
هوپدو اوره بىيمە، هوپدو جانىما.

اودلار يوردۇن قارىش-قارىش دولاندىم،
داغ-داشى، درەسى، يايلاڭى تانىش.
«مېشۇو» دان آتلايىب «قاف» ا يوللاندىم،
«تۇرش سو» يايلاڭى نىن بولاغى تانىش.

«جىيغاتى»، «تاتائۇ»، «قوشاچاي» كئچىب،
گۈزەل «سولو دوز» دە آلاچىق قوردوم.
يام-ياشىل ياي اوتنوب، قىزماڭار ياي كئچىب،
قىشلاقلارا سارى كۈچومۇ سوردوم.

«اوخشاما»، باياتى داشى آغلادار،
ايلاھى، بى دىلەدە نە حكمت وارمىش؟!
كوراوغلو نعرەسى داغى لاخلادار،
سازىندا، سۆزۈندە نە قدرت وارمىش؟!

بىش قدر تىينىن اوزاقدى بى دىل،
بلکە دە يىندى قات گۈئىلردن ائتمىش!
چاشباش دئىيىملەرن ايراقدى بى دىل،
سۆزلەر مئيدان آچمىش، چاپارىن مىنمىش.

تۈرك دىلى سىنيرسىز بىلگى ساياردى،
كۈكۈندەن تۈرەبىر، سۆزلەر چوخالىر.
سۆزجوكلر سۆزلەر اوخشار، اوباردى،
سۆزلەر اۆز رىتمى ايلە ئىنير، اوجالىر.

سۆزلىرىن ايزلىرى يول تك اوزانىر،
نئچە مىن ايللەرن باش آلېب گلىر.
آغىزدا، دوداقدا، دىلەدە نازلازىر،
اوزوكلەر آلماس قاش سالىب گلىر.

دېلچى تۈركۈلۈقلار، بىلگىن عالىملەر،
بى دىل وارلىغىنا حىئران قالماشىلار،
دېلچى فيلۇسوفلار، يېتىگىن عالىملەر،
مىن كره اوخويوب فكرە دالماشىلار.

ايگىرمى دۈرد مىن فعل ھانسى دىلەدە وار؟..
سۆز كامپوتەر ساياق، دوغور اۆزۈندەن!
گئنیش اوره بىننە سىغار دونىالار،
قايانا يىير، دورولور، آخرى گۆزۈندەن.

ائلىمىن سوى-كۈكۈن آختاران زامان،
آياق اوزەنگىيىدە داغا دىرماسدىم.
يولومو كىسىدە قارانلىق، دومان،
سارماشىق تك آل گونشە سارماشدىم.

كئچمىشە قايىدىب گئرى دئۇننە،
شانلى بىر وارلىقلا اوز-اوزە گلدىم.
بىر يول آيرىجىندا آتدان دوشىنە،
قارشىدا قورقۇدلا گۈز-گۈزە گلدىم.

ساچلارى آغارمىش، ياشى بىلىنمز،
«نوح» باباجا عئمۇر-گون سورمۇش دەمم.
نه قدر دونيا وار، اىزى سېلىنمز،
مىن ناخىش، مىن ايلەمە، گول وورمۇش دەمم.

اولوب كئچنلری يادينا سالسىن،
سوفرهده دوز يئىيب چۈرەك كىمىشىك.
بىرىنجى توركولوق، بىلگىن باپامىز،
قاشقارلى مۇمۇد» دور، سۆزلوك ياراتمىش.
آغ بىرچىك آنامىز، قارى آبامىز،
ياشىل دوزەنلرده هانا اوزانمىش.
بوى-بوى تورك ئىللرین گزمىش، دولاشمىش،
سۆزلىرين، ساولارين ساپا دوزوبدو.
باغداددان آلتاياسارى يول آلمىش،
ائىل دېين قابلارдан قابا سوزوبدو.
قاشقارلىدان رىجا ائتمىش «خليفه»،
تورك دىلىنى عربىلەر گل اوئيرەت.
باش أئىبيب، دىز چۈكۈب دئمىش خليفە:
دونيادا توركىلە وار بؤيوک حۈرمەت.
يارادىب ياشاتماق، سئوپ سئوپىلمك،
انسانلا يارانىب بىرگە دوغولموش.
فيرتانا قارشىندا اسىب اسىلمك،
داشلى ساحللرە دەيىب اوغولموش.
ياشايىش يوللارى هامار اولمايىب،
داغلار يارىب، يوللار سالىب باپالار.
سو تۈكمىلە بولاق داشىب دولمايىب،
قايا يارىب، كولونگ چالىب باپالار.
وارلىغىن ياشادىب قورويان ئىللە،
كىيمىسى يە قول اولوب كىچىلمە يىبدى.
كۈكون بالتالا يىب قورودان ئىللە،
آيىلىب سايىلىب سئچىلمە يىبدى.
ياشايىش بىر مئيدان، جىدىر دوزودو،
آتى يويەك اولان چىخىر آرادان.
محبەت، انسانلىق حاقىن گۈزىدۇ،
انسان اوغلو سئچىر آغى قارادان.
يالان مىن بىر- ايکى دونا گىرسە دە،
آنچاق بىر اوزو وار، او دا قارادى.
جهالت، قانمازلىق عۇئمور سورسە دە،
قلم سونگوسو اىلە باغرى يارادى.
وطن اوغوللارى، ائىل وورغونلارى،
ظولىمت دونيالارا ايشيق ساچىرلار.

گىرېب دولاندىغىم، آشدىغىم داغلار،
دومانا، چىسىكىنه، قارا بورونموش.
يام- ياشىل مئشەلر، باغچالار، باغلار،
آلمايا، هئيوايا، نارا بورونموش.
بوردومون اوباسى، كىندى، شهرى،
حسرت قوللارينى سالدى بويىنوما.
قيزارمىش دان يئرى، آيدىن سحرى،
آذربايجانىمىمى آلدى قويىنونا.
اورمانلار، مئشەلر دوروب اوياندى،
گونشىن عشقىنە، يازىن عشقىنە.
باغچالار چىچە يە، گولە بوياندى،
شاعر نىسگىلىنە، سۆزۈن عشقىنە.
شانلى ئۆلکەمېزىن دۆرد بوجاغىندا،
شهرلر تىكىلىمىش، كىنلار سالىنمىش.
پىرە-پىرە سازدا، دىل- دوداغىندا،
«قاراباغ» اوخونموش، «ميصرى» چالىنمىش.
بوردومون گۈزەلدى شهرى، كىندى،
باكىسى، شىروانى، گنجەسى دوغما.
سامالماسى، ماكىسى، خويو، مرندى،
تىرىزى، اورموس، گۈچەسى دوغما.
اردبىل، زنگاندان، اورمو، تېرىزدن،
اوره بىيم دويونجا الهاام آلمىشام.
آرالдан، بالخاشدان، قوزقۇن دىنېزدىن^۱،
قوjac دولو سوققات، سالام آلمىشام.
بالخاش، آرال، خزر، قارادىزى،
تورك ئىللرى بويونباغينا دوزموش.
سود ساغىب تورشادىب ايتى قىيمىزى،
تولوقدان ائندىرېب قابلارا سوزموش.
اوكتىانلار، دىنېزلىر، درەلر، داغلار،
دوغما سويداشلارى آيىرا بىلمز.
دەبىشىن دۇنملر، اوتوشىن چاغلار،
قارداشلارى دوشمان قايىرا بىلمز.
يامانلىق، نانкорلوق دوشманا قالسىن،
قارانلىق ائۋىنە چىراق آسمىشىق.

^۱ قوزقۇن دىنېز : شكىلىنە گۈرە خزر دىنېزىنە دېلىلىر.

گۈزەللىك عاشىقى، دىل وورغۇنلارى،
آيدىن صاباحلارا يوللار آچىرلار.
قارانلىق داخمالار، شىطان تورلارى،
لاخلايىر، سۈكۈلۈر، محو اولوب گىئىر.
گونش قىغىلچىمى، آلاو قورلارى،
سۈنمۈش اوچاقلارا اود سالىپ گىئىر.
اولومجول سكوتلار چوخدان پوزولوب،
ياتانلار اويانىب توپلار سىسى ايله.
قاراقيش، شاختانىن جانى اوزولوب،
بايرام گلىشى ايله، ياز نفسى ايله.
گۈزەل دونيامىزىن آلتىن گونشى،
دوغودان پارلايىر، شرقدن دوغور.
دوغما اوچاقلارين اودو، آتشى،
بوزلارى أريدىر، ظولمتى بوغور.
«وارلىق» كتابىمى آختارىب تاپىپ،
جوت اللې باغرىما باسىرام، آنا!
آراندان يايلاغا آتىمى چاپىپ،
ائلىن دوز-چۈرەيىن كسىرم، آنا.

داشلى بولاقلارين سرین سوپىندان،
بىر چاناڭ قانتارىب باشا چكىرم.
باشى چالما، اوجا داغلار قوينىندان،
ياماچلار آشيرام، دره كىچىرم.
نىيىن، بالابانىن يانىقلى سىسى،
گۈيدن ملکلرى يئره ائندىرىر.
تارىن، كامانچانىن، سازىن نفسى،
انسانى كۈورەلدىر، داشى دىندىرىر.
بىر يول آيرىجىندا آياق ساخلايىپ،
سۈيكتەنيرم بىر آن «ائلىچى داشى» نا.
اويماق-اويماق، اوبا-اوبا يوخلابىپ،
بوغولورام گۈزدە سئوينج ياشىينا.

يارانان-دارانان ائل وارلىغىنى،
بىز ده صاباحلارا داشىمالى بىق.
سوپولوب دوزولن دىل وارلىغىنى،
وطن ائولادينا آشىمالى بىق.
دده قورقود ايله گۈرۈشۈرم هئى،

سازىندان، سۆزۈندن دويا بىلمىرم.
يوللاردا آت چاپىپ يارىشىرام هئى،
اوخلارى ساداغا قويا بىلمىرم.
اوغوز اىگىدلەرى، بايات خانلارى،
آياق-باش گئىينىب قىفيلاڭلارلار.
اورەكىدە، داماردا جوشور قانلارى،
آت اوستە قوجالىب آھىللانىرلار.
طبعىت وورغۇنو، داغ-داش وورغۇنو،
قانىنا هوپوبىدو بىزىم ئىللرىن.
چالپاپاق سەھىندىن سورسان سورغۇنو،
سۈپىلر جىنتى وار بىزىم چۈللرىن.
«گوھنلى قوزئى» دە، قار ياتاغىندا،
قاراجىق چوبان «لا سورو ياييرام.
سيلىدىرىم قايانىن داش چاتاغىندا،
خيال دىنيزىنده نەلر دويورام!
چوبان قارداشىمىن چالدىغى توتك،
فىكريمى آپارىر چوخ اوذاقلارا.
توتولور، كۈورەلەر، آچىلىر اورەك،
باياتى سوپولور دىل-دوداقلارا.
«كۈرقانلار»، «بالباللار» دوروب اوزومە،
بىزلىرى سورمادان، گئىتمە- دئىيرلر.
گۈيدن ماوى ايشيق ساچىر گۈزۈمە،
دومان، قارانلىقدا ايتىمە- دئىيرلر.
«گۈي زىنگى»، ساوالان، قاراداغىندا،
دوشوب بىر اوبدا قوناق قالىرام.
يازىن دومان، چىسىكىن، اوغلان چاغىندا،
اوت باسمىش يوللارا يولاق سالىرام.
يوردون ائل-اباسى، كىندى، شەھرى،
قوروب ياراتماغا ائركن اويانىر.
دوغور آل گونشى، آچىر سحرى،
اولكە گول-چىچە يە، نورا بويانىر.
يىئنە يىتر شوملاڭىر، تورپاڭ اكىلىر،
حلال امە يىنە گووهنىر ائللر.
سارايلار سالىنىر، ائولر تىكىلىر،
قىزىيل ايلمە سالىر يارادان اللر.
كور، آراز، «قوروجاي» مەننەتى،

دانیشیدیغیم سوزدن، دیلدن اویرهندیم.
سویومو، کۆکومو، کیم اولدوغومو،
لايلا چالان دیلدن، ائلدن اویرهندیم.
سویوموز، کۆکوموز اولو بیر چینار،
بوی آتیب بؤبودوک بیز بوداق-بوداق.
بیر یاشیل ایرماگیق، اولو بیر پینار،
آخدیق دنیزلره بیز بولاق-بولاق.
گۆزاوجو، تاریخین سئیرینه چیخدیم،
بیر داملا گۆتوردوم ائل دنیزیندن.
سویداش، قارداشلارین الينى سیخدیم،
دردیم قوجاق-قوجاق گول تبریزیندن.
شانلى آذربایجان، ساغ-سالامات قال،
یوردموز، یووامیز، اوچاغیمیزسان.
دؤشونه قیزیل گول تاخ، سالامات قال،
آدیمیز، سانیمیز، سوراگیمیزسان.
«آراز»ام، یولومو سالدیم ائللرە،
یام-یاشیل دوزوندن، داغیندان کئچدیم.
دئنوب ماھنیلارا، دوشدومن دیللرە،
سولوندان سوووشدوم، ساغیندان کئچدیم.
ارهنلر، داهیلر، پیرلر یوردوندا،
باش أئبیب، دیز چوکوب تورپاغا دوشدومن.
بیلگین بابالارین کؤلگە، آردیندا،
قاناد آچیب، یاخین، او札خا دوشدومن.
دولاشدیم کند به کند، شهر به شهر،
داملا-داملا ایچدیم گور بولاغیندان.
سايریشدی اولدوزلار هر آخشام-سحر،
الچیم-الچیم سوزدو نور، چیراغیندان.
آلتين کئچمیشلرین سىسى، سوراغى،
آلوان ایلمەلدەن، ناخیشدان گلیر.
کروان-کروان آتلى، سايىن قوناغى،
دولانباج ائنیشدن، یوخوشдан گلیر.
یوردموز دۇنیانین دۈردى يول آیرىجى،
باتى يىا، دوغۇيا وارى يوكلەنیر.
چالىر «گۆزەللەمە»، چالىر «زارىنجى»،
باغى-باغا، داغى-داغا سۆيکەنیر.
تانرى بىزىن بىز زاد اسیرگەمە يېب،

ائلىمین، اوبامىن تمل داشىدى.
دونىيايا سىس سالان سازى، صحبتى،
«قوبۇستان» يازىسى، قان يادداشىدى.
قانلى اوفوقلرده دان سۆكولرکن،
آل گونش پارلايىب ايشيق ساچىردى.
قارانلىق، بوز دومان، چن چكىلىرکن،
عالىم اويانىردى، سحر آچىردى.
گۆئى آتىم كىشنەدى موغان دوزوندە،
جئيران سورولرى كئچدى اونومدن.
سېرلر ياتىر آتالارين سوزوندە،
دانىشىر، قونوشور كىچن گونومدن.
چايلار شارىلدايىر، بولاقلار سوزور،
اوتور سارى بولبول قاراباغىمدا.
باشىنا آى-اولدوز چىل چىراق دوزور،
اوزانلار اولكەسى قاراداغىمدا.
«خان چینار»ين كؤلگەسىنده دايانيپ،
«خان قىizi»ن، «واقييف»ى سوراقلاشىرام.
آذانىن سىسىنه دوروب اويانىپ،
يولچو يولدا گرەك، اوذاقلاشىرام.
هارا آياق قويدوم، ايزلىرى تانىش،
آچىب قوللارينى، باغرىنا باسىدى.
داغ-داشى، چؤللرى، دوزلرى تانىش،
ائللر تۈرەن ياپىپ قازانىن آسىدى.
قارىش-قارىش گىزدىم، دولاشدیم يوردو،
آغ آتىم كىشنەدى، دئنودو تبرىزە.
اونومدە، قارشىمدا گۆرددوم بوزقوردو،
قارتالىم شىغادى، ائندى تبرىزە.
قوجا شرقىن قاپىسىندا داياندىم،
اوزاقدان، ياخىنidan سۆز آچدى منه.
دىسکىينىپ، آيىلىپ، دوروب اويانىدىم،
تۈز باسمىش يوللاردان ايز آچدى منه.
«ارك»ين قالاسىندا بويلاندىم باخدىم،
بىخىلان، تىكىلىن شهرى گۆرددوم.
بىر اوچاق قالاىىب چاخماڭى چاخدىم،
آچىلان، سۆكولن سحرى گۆرددوم.
آيدان، سودان دورو اوز وارلىغىمى،

باللارى يئىمىشانلى، دوزو يئىمىشلى.
يۇوشانلى ياماجدا يايىلىر سورو،
سال قايا داشلارا دوشور نئى سىسى.
آخىر شلالەلر، سوزور دوم-دورو،
اوخشايىر اورھى بولاق، چاي سىسى.
جوپور، داغ كىچىسى، كۈرپە ماراللار،
جىئىران بولاغىنidan ائنير، سو اىچىر.
قىيى ووران، شىغىيان قوجا قارتاللار،
يوكسەلىر گۈپىلەر، زىروهەن كىچىر.
باخدىقجا يوردومون گۆزەللىكىنە،
ماوى سمالارا روحوم اوچالىر.
ورغونام بنزرسىز اۇزەللىكىنە،
آخار-باخارىنidan شعرىيم گوج آلىر.
«اوزن درە»سىنه، ياشىل دوزونە،
كۈرپە چاغلارىمدان حىئiran اولمۇشام.
قوشىماسىنا، لايلاسىنا، سۈزۈنە،
كۈنۈل وئرىب، دويوب، حىئiran قالمۇشام.
بو يېرلىن داشىنىن دا جانى وار،
انسانلا دانىشىر گولو-چىچەگى.
دامارىندا آخان قىيزىل قانى وار،
دوزلىرىنده بىتىر لالە چىنگى.
أرەنلر اوجاغىين، پىرلر يوردونو،
قادادان، بلادان تانرى قوروسون.
اودلار ئۆلکەسىنى، سىرلر يوردونو،
شرقىن آل گونشى، نورو بوروسون.
دونيا كىچىلىبىدى، بىر كند اولوبدو،
«كوسا باليق» چىخىب باليق اووونا.
باغچالار سارالىب، باغلار سولوبدو،
ملكلر دوشوبدو ابلىس تورونا!
دنىز فيرتىنالى، اسىر كولكلار،
يئلكانسىز قايىق لار، گمى لر باتىر.
ياندىرير شاختالار، كىسىر كولكلار،
سونبوللار سارالىر، زمى لر باتىر.
گون بە گون، آن با آن كىچىلىر دونيا،
داغلارى أرىيير، تېھىي دۇنور.
ائىنىنдин، بويوندان بىچىلىر دونيا،
ايىھەسىز ائولرىن چىرغىي سۈنور.
دولاشىق، قارىشىق بئله دئوراندا،

وار-دؤولتى تۈركوب ئەلين باشىنдан.
داغىينا قار، باغىينا بار أله يىب،
لعل-گئووهر ياغىر تورپاق، داشىنдан.
اۋلەكەمیز ئىشسىزدى، تايى تاپىلماز،
ياي، يازى، پايىزى، قىشى يئرىنده.
عشقسىز، سئوگىسىز قايا چاپىلماز،
«سۇد آرخى» چىكمەيە داشى يئرىنده.
ساوالان، قاراداغ يايلاقلاقىندا،
آلاچىق قورولور، وەرنى دؤشەنir.
آراندا، موغاندا، قىشلاقلاقىندا،
اسكى ائل عادتى، دېي ياشانىر.
بو يېرلر داد-دوزون ايتىرمە يېبىدى،
آلقيشى گور سولار، آندى چۈرەكدى.
باغچاسىندا تىكان بىتىرمە يېبىدى،
باغى عطىر ساچان گولدو، چىچكدى.
بو تورپاغى سوروب، اكىب، بېجىردن،
ازل گوندن بىرى، بابالار اولمۇش.
قوجاج-قوجاج توخوم سېپىب بېجىردن،
آنالار، نەھلر، آبالار اولمۇش.
وطنین اوغرۇندا جاندان كىچىبلەر،
قان ايلا يازىبىلار: وطن ساغ اولسۇن.
شهادت شربىتىن تۈركوب اىچىبلەر،
ائل اسن ياشاسىن، اوزو آغ اولسۇن.
تانرىيدان امانت بو تورپاق بىزە،
آدىنى، سانىنى اوچالدىپ ئەللەر.
ال-الە، قول-قولا، اوموز-اوموزا،
خميرين يوغوروب، آجىدىپ ئەللە!
تانرىنىن جىنتى، باغى بو يېرددە،
گول گولو دىندرىر، بولبىل بولبۇلۇ.
افسانە يارادان داغى بو يېرددە،
چۈللەرى بىزەپ سوسن-سونبۇلۇ.
ائل اوز وارلىغىنى باغرىنا باسىر،
توبىلارى آشىقلى، سازلى-سۆزلۈدۈ.
آداخلى لار بولاق باشى سۆز كىسىر،
جىئىرانى، مارالى آلاگۈزلۈدۈ.
چكىلىپ بولودلار داغلارا سارى،
يابى سرىن كىچىر، يازى ياغىشلى.
قالانىر سىبدە آلماسى، نارى،

قارداش

سوى-کۆکون ايتىرن أرى بىر گىدىر.
 باتى دان قارايىل اسن زاماندا،
 دوغودا چىچكلىر قورو بور گئدىر.
 كېچمىشلىرىن باجاسىندان باخاندا،
 دولاشدىم تېرىزىن كوچه لرىنى.
 «وارلىق» الچىم-الچىم ايشيق شاخاندا،
 گۇرдум گوندو زلىرىن، گئجه لرىنى.
 تېرىزىن اردىلى قەرمان اوغلو،
 «جاواد بەي» گونشه، ايشيق دئندو.
 ائلىن طبىب اوغلو، مەربان اوغلو،
 دەدە قورقۇد، اڭزان، آشىغا دئندو.
 ائلىملىه، دىلىملى ياشىد وارلىغىم،
 سوپومو، كۆكمۇ تانىتدى منه.
 الماسدان يابىلان آنىتدى منه!
 وارلىق كتابىمیز اوخونان گوندن،
 چايلار سئله دئندو، آخدى دىزىه.
 ايلمەلر، ناخىشلار توخونان گوندن،
 ائللرىن باخىشى دئندو تېرىزە.
 گز، دولان، يوردو مون قوجا قارتالى،
 قاناد آچ گۈيلىرىن درىنلىكىنە.
 سئير ائت قاراداغى، اوجا «كامتال» ئى،
 جوم آياز گئجه نىن سرىنلىكىنە.
 قوشمامىن سون سۆز و قورقۇددان اولسون،
 چاغلاسىن، سولماسىن ائلىمىن سازى.
 داشسىن داغ چايلارى، درەلر دولسون،
 خوش گىلسىن ايلمەسىن باهارى، يازى.
 كسىلمەسىن ياشىل، خان چىناريمىز،
 اوجالسىن داللارى گونشه، آيا.
 جوشسون ائل بولاغى، خان پىناريمىز،
 آحسىن دىزىلرە، قوووشسون چايا.
 لىلله نەمىسىن آخاريمىز، سوپوموز،
 ياغسىن ياغىشىمىز، آحسىن سەلىمىز.
 توکنەسىن، قوروماسىن سوپوموز،
 «آراز» قىيىلاريندا گىسىن ائلىمىز.

سوى-کۆکون ايتىرن أرى بىر گىدىر.
 باتى دان قارايىل اسن زاماندا،
 دوغودا چىچكلىر قورو بور گئدىر.
 كېچمىشلىرىن باجاسىندان باخاندا،
 دولاشدىم تېرىزىن كوچه لرىنى.
 «وارلىق» الچىم-الچىم ايشيق شاخاندا،
 گۇرдум گوندو زلىرىن، گئجه لرىنى.
 تېرىزىن اردىلى قەرمان اوغلو،
 «جاواد بەي» گونشه، ايشيق دئندو.
 ائلىن طبىب اوغلو، مەربان اوغلو،
 دەدە قورقۇد، اڭزان، آشىغا دئندو.
 ائلىملىه، دىلىملى ياشىد وارلىغىم،
 سوپومو، كۆكمۇ تانىتدى منه.
 الماسدان يابىلان آنىتدى منه!
 وارلىق كتابىمیز اوخونان گوندن،
 چايلار سئله دئندو، آخدى دىزىه.
 ايلمەلر، ناخىشلار توخونان گوندن،
 ائللرىن باخىشى دئندو تېرىزە.
 گز، دولان، يوردو مون قوجا قارتالى،
 قاناد آچ گۈيلىرىن درىنلىكىنە.
 سئير ائت قاراداغى، اوجا «كامتال» ئى،
 جوم آياز گئجه نىن سرىنلىكىنە.
 قوشمامىن سون سۆز و قورقۇددان اولسون،
 چاغلاسىن، سولماسىن ائلىمىن سازى.
 داشسىن داغ چايلارى، درەلر دولسون،
 خوش گىلسىن ايلمەسىن باهارى، يازى.
 كسىلمەسىن ياشىل، خان چىناريمىز،
 اوجالسىن داللارى گونشه، آيا.
 جوشسون ائل بولاغى، خان پىناريمىز،
 آحسىن دىزىلرە، قوووشسون چايا.
 لىلله نەمىسىن آخاريمىز، سوپوموز،
 ياغسىن ياغىشىمىز، آحسىن سەلىمىز.
 توکنەسىن، قوروماسىن سوپوموز،
 «آراز» قىيىلاريندا گىسىن ائلىمىز.

ایکى واردىن بير گلورسون، ياورىم قانى؟
قارا گردوندا بولدىغىم اوغلوم قانى؟

بو سؤزلىر تصادفى دئىيل. حدى - بولوغى چاتمىش، يېتكىن اوغول لارى اولان آنالار ائتتارف ائدىرلر كى، ارلىنى سئويب عايىلە قوروپىلار: بو سئوگى بو گون ده وار، اونا ائحترام ائدىلir و حؤرمىتله خاطىرلاني. بودا آزدىر. بو عايىلەلرین قورولماسى و ائولىمەدە آتا - آنالاريندا رايى اولوب، اونلاردا بونلارى سئويبىلر، ائولنديرىپىلر.
گۈروندو بوي كىمى، آتا - آنالار آزاد سئوگى و اىستك عايىلە قوروپىلار، خوشبخت حيات سورورلر. اوغول - قىز صاحبىيەدிலرو بو معنوى اوستۇنلوك سئويب - بىيەنib اوزونه ئۆمۈر يولداشى سئچىمك و ائولىمك آتا - آنالاردان اوغول و قىزلارا كىچىب - گلىپ. گنجىر سربىت شىكىلەدە اۋازلىرى قىز آختارىب - تاپىر، سئچىب - ساداايىر، بىنير و بو بارىدە آتا - آنابا معلومات وئرىلىپىر، تىبىرلر گۈرونور. عنعنه اوزره توى - دوپيون اولور و ائولنيرلر.

بودور «قانلى قوجا اوغلى قانتورالى بوبى» ائله بو مطلب له باشلانىر. آتا قوجالىپ. نەقدىر كى، ساغدىر، اوغلۇنۇ ائولنديرىمك، اونون توبۇنۇ گۈرمك، سۇنرا ائلمك اىستەيپ. «قانلى قوجا آيدىر: «يارانلار، آتام اولدو، من قالدىم. يېرىنە - يوردون توتدوم. يارىن كى گون من اولم، اوغلوم قالا. بوندان يېتكىنگى يوخدور كى، گۈزۈم گۈرگىن، اوغول، گل سنى ائوهرىيەم» - دئى. اوغانلار آيدىر: «باباچون منى ائوهرىيەم دىرسىن، مانا لايق قىز نىچە اولور؟» قانتورالى آيدىر: «بابا من يېرىمدىن تورمادىم او تورموش اولا! من قاراقوج آتىما بىنەمدەن او بىنەميش اولا! من قانلو كافىر ائلينە وارمادان، او وارميش، مانا باش گىتىرموش اولا!» - دئى.

بو سؤزلىرىن مقابىلەنە آتаниن اوغلۇنا وئردىيگى سئوال و آدىيەنى جاواب دىقتى جلب اندىر.

«قانلى قوجا آيدىر: اوغول، سەن قىز اىستەمزمىشىسىن، بير جىلاسون باھادرى اىستەيپمىشىسىن، آنون آرقاسىدا يېيەسىن - ايچەسەن، خوش كىچەسەن!» آيدىر: «بلى، جانىم بابا، ائله اىستەرمە...» قانلى قوجا آيدىر: «اوغول قىز گۈرمك سىندىن، مال رىزق وئركى مندىن»

ائله مطلب دە بوندا دىر. قىزى تاپىماق، تاپىپدا سئچىمك اوغلانىن اۆزونە تاپشىرىلىپ. قايدا بئلهدىر. بورادا «قىز گۈرمك سىندىن...» اىفادەسى دە آز سۇز دئمىر: دئمەلى،

اوغوزلاردا عايىلە محبت معنوى عالمى(۲)

يازار: علمدىن على بىزادە

كۈچورن: محمود بنى آدم دېزج

آزاد سئوگى

داستانلارين عمومى روحو بو فيكىرى تصديق ائدىر كى، اوغوز ئىلىيندە سئويب - سئويمىك، عايىلە قورماق كۈنۈلە، اىستكىلە، قارشىلىقلى اونسىيت، آنلاشمە، محبتلە اوغلوب. بونو بىز هم ياشلى نسلين - آتا و آنالارين، هم دە گنج نسلين - اوغول لارين حياتى و مناسىبىتلىرىنده مشاهىدە ائدىرىك.

هله ايلك «دىرسە خان اوغلو بوجاج خان بوبى» ندا اوغلو ايله اووا گىدىپ تك قايدان ارىنە آروادى بو سؤزلە مراجعت ائدىر:

برى گلگىل، باشىم بختى، ائويم تختى!

خان بابامىن گۈيگۈسى!

قادىن آنامىن سئوگىسى!

آتام - انام وئردىيگى!

گۈز آچوبان گۈردوگوم،

كۈنۈل وئریپ سئودىيگىم، آ دىرسە خان!

قلبىن درىنلىكلىرىنەن گلن بو اىينى سؤزلىر «قازان بىك اوغلو اورۇز بىگىن توتساق اولدوغو بوبى» دا راست گلىرىك. بوردا خاتون اوغلو ايله جوت اووا گىدىپ تك قايدان ارىنە - تلاش اىچىنە دئىر:

برى گلگىل، سالور بىكى، سالور گۈرگى!

باشىم بختى، ائويم تختى!

خان بابامىن گۈيگۈسى!

قادىن آنامىن سئوگىسى!

آتام - انام وئردىيگى!

گۈز آچوبان گۈردوگوم،

كۈنۈل وئریپ سئودىيگىم،

بىك اىگىدىم قازان خان...

اولا بىلر، آنجاق آتا - آناسى بوندان ايمتنا ائدىر: «هـ
شئىمىز سنه قوربان اولسون، آما جانىمىزى وئرە
بىلمەرىك» - دئىيرلە:

اوغلۇ، اوغلۇ، آى اوغلۇ...
دونيا شىرىن، جان عزيز،
جانىمى قىيىا بىلەن،
بىللى بىلگىلە.

آتا - آتاسىندا بونو ائشىدىن دومۇول آغلىنىدا گلمىزدى كى،
ياد قىizi ... حالالى قىيب اونون يېرىنە جان وئرسىن.
اودور كى، بو بارەدە اونا آغىزدا آچمير، آنجاق
حالالاشماغا، ايكى گول كىمى بالاسىنى گۈرمەيدە و
تاپشىرماغا گلىر. احوالاتى دانىشىب، آتا - آناسىمىن
جانلارينى اونا قىيمىدە ئەملىكى سۈپىلەيىر. وصىبىت مضمۇنلو بو
سۆزلەرلە آروادىنا دئىيرلە:

باباما وئر دئىيم، جان وئرمەدى.
آناما واردەيم، جان وئرمەدى.
دونيا شىرىن، جان تاتلۇ! دئىيلە.
ايىندى

يوكسك - يوكسک قارا تاغلاريم
سانا يايلاق اولسون!
سوپىق - سوپىق سولاريم!
سانا ايچت اولسون!
تاولا - تاولا شاهباز آتلاريم
سانا بىنت اولسون!
دونلوكلى آلتون بان ائوييم
سانا كۈلگە اولسون!...
گۈزۈن كىمى توقارسا،
كۈنلۈن كىمى سئورسە،
سن آنا وارگىل!

ايكى اوغلانچىسى او كوز قوماگىل!
بوردا ايكى اوغلۇ آناسى دول قالدىقدان بىلە ارە گئتمەلى
اولارسا، آزاد سئوگى يە ايشارە وار. «گۈزۈن توتدوغۇ، كۈنلۈن
سئودىيگى آداما ارە گىتت!» لاكىن بو فيكىرھ قارشى دئىيلەن
سۆزلىر، وئريلەن جاواب داها گوجلو و ايلاھى سوپىيەدیر.
عايىلە سئوگىسى، عايىلە محبىتى و عايىلە جانلىغىن
زىروھىسى دىير.
نه دئرسن، نه سۈپىلەيىرسن،

اولجە اوغلان قىizi گۈرۈب بىنمهلى، سئومەلىدىر، سۇنرا
حركت ائتمك، ايرەلى دورماق اولا.

قانتورالى ايج اوغۇزو گزىر. آختارىر، ائزۇنە لايق قىيز تاپمير،
ھەچ كىسى بىنمير، قايىدىب ائوه گلىر. آتا اوغلۇ اوچۇن قىيز
آختارمالى اولور، اونا يارايان قىيزىن يېرىنى ائدىر. تراپوزوندا
سئلجان خاتون آدلى بىر قىيز اولدوغۇنو اوغلۇنا خبر وئرىر:
يئنە دە قىizi گۈرۈب، باخىپ - بىنمك و اولماق اوغلۇنون
اوزۇنە آيدىر، او قاباغا دورمالىدىر.

قانتورالى آتاسىندا سوروشۇر: «جانىم بابا، مانا يارار قىيز
بولدىمى؟!»

آتاسى: «بولدۇم، اوغلۇ، هؤنرین وار ايسە»
قانتورالى: «آلتون - آغچامى اىستەر؟ قاتىر بسىركەمى
اىستەر؟!»

آتاسى: «اوغلۇ، هؤنر گرک، هؤنر؟»
قانتورالى: «بابا، يېلىسى قارا قازىلېق آتوما آير سالايم، قانلى
كافىر ائىينە آكىن چاپايم. باش كىسيم، قان تۈكۈم. كافىرە
قان قوسدوروم. قول - قاراواش گىتۈرىم. هؤنر
گۈستەرەيىم!»

آتاسى: «هەي، جانىم اوغلۇ! هؤنر دئىيگىم او دئىيل. او قىيز
اوچۇن اوج جانوار ساقلامىشلار. هر كىم او اوج جانوارى
باسا، او قىizi آتا وئرىرلە. باسوب اولدورمەسە، آنون باشىنى
كىسرلە، بورجە آسارلار.»

قانتورالى: «بابا، بو سۆزو سن مانا دئمك گرک ايدىن.
چونكى دئدىن، البتە وارسام گرک. باشىما قاخماج، يوزومە
توخىج اولمواسون. قادىن آنا، بىك بابا، اسنس قالۇن» - دئدى.
قانتوران سئلجان خاتونون دالىنجا گىدىر، اگر سيناقدان
چىخىر، قەرمانلىقلە ھەمین اوج گوجلو حىيوانى اولدورور. و
قىizi آلىب گتىرير. اىستەيىنە نايىل اولور.

بودور، دىيگر بىر - «دوخا قوجا آغلى دلى دومۇول بوبى» ندا
بو آزاد محبت، اىستك اوزىنە باشقىا سەمتدىن ايشىق
سالىنير. مثلن عايىلە، ار - آرواد چىرىچىوهسىنە قويولور و
حل اولونور. عايىلە قورولوب، اۋولاد دا وار. بويدا سئوگى،
محبت، ار - آرواد موناسىبىتلىرى سۆزۈن اصل معناسىندا
زىروھىيە قالخىر، تانرى سوپىيەسىنە يوكسەلىر. عزائىل لە
سۆزۈ چپ دوشوب، تانرى طرفىنەن - دومۇول «جان
يېرىنە جان بوسون، اونون جانى آزاد اولسون» گىذشتىنە
اساسن او، آيرى - آيرى حاقدا قوجا آتاسىنىن و آناسىنىن
اوستونە گلىر كى، اونون عوضىنە جان وئرسىنلەر او، آزاد

وئرسىن، «بۇي»ين بىدىعى دىرى ده بوندارىر، قورقۇد آتانىن آشىلماق اىستەدىگى فيكىرىدە، آمالدا بودور. مىلە بوراسىندادىرىكى، دلى دومرول دا سئومىلى آروادىتىنابىدە قىزىنابىدە قورجۇلۇ قالمير، اۋۇز معنۇي كامىللىيگىنى تصديق ائدىر، آروادىنин سوپىيەسىنە يوكسلير، اوجالىر، اونسوز ياشاماق اونا گۈرك ئېليل!

بئلەلىكىلە، سانكى گۈپىلەرە تانرىدا، يېرەدە دە بىر - آروادى سیناقدان كىچىرىمىش اولور. هەر اىكىسىنىن آرزو سونا داها مىبت معنادا عمل ائدىلىر، اونلارا بىرلىكىدە قوشما قاربىماق اوچۇن اوزون عۆمۇر بخش ائدىلىر. بوردا عايىلە محبىتىنىن مضمۇن و گۈزلىگى تانرىلىغا يوكسلير، دە قورقۇد آمالى ايلە سىسلىھىشىر، عالى شكىل آخىر: بىر - بىرىنە صاداقتى، جانىنىدا وئرمە يە حاضىر اولان ار - آرواد اوزون عۆمۇر سورمە يە لايق دىر، اونلارىن اوزارىندا تانرىنىن دا كۈلگەسى وار.

اثرىن - «دلى دومرول بويى»نىن سونلغۇ داها عبرتلى و بىشى دىر. مناسبىتلەر چوخ عدالتى حل اولۇنور: بئلە كى، قوجا آتا و آنا ياش يېتىرىپ اۋۇز دۇۋارانىنى سوروبىلر، «دونيا شىرىن، جان عزيز اولسا»دا واختى دىر، اونلار دونيادان كۈچچوب گىئە بىرلىر. گنجىلەر ايسە ياشاسىن، حياتدان كامىنى آلسىن... بورادان داها يئنى و درىن مطلىلر، حياتىن اۋۇز آخرى - فلسەفسى اورتايىا چىخىر. بئلە كى، اينسانىن معىن عۆمۇر ياشى وار، او گئچ - تئز عۆمۇرنو باشا وورمالى، دونياسىنى دىيشىدىرىمەلىدىر. تارىخ دە بو چارەسىز درددەن قورتارماق اوچۇن جەھەدر اولمۇشدور. بىدىعى ادبىياتدا ابدى ياشاماق، اؤلمەمك آرزۇلارنىنىن بوشما چىخىدىغىندا خېرىمیز وار. بىلقارمۇش بابامىز بو آرزو و جەھايلە چوخ عذاب - اذىتلە مەعروز قالمۇشدى. آما بو مەمکون اولمامىشدى. ياشايان اؤلمەلىدىر، بۇ حياتىن ابدى قانۇنودور. دومرولون آتا - آناسى دا ياش يېتىرىپلەر، حياتدان كام آلىيىلار: اوغلۇ وار، گلىنى وار، نوھەرى وار. نە قدر: «دونيا شىرىن، جان عزيز!» اولسا دا، اونلار دونيادان گىشتىمەلى، دومرولون «جان يېرىنە، جان دىلەمەسى» و تانرىنىن دا بونا مداخلەسى و غېرى، بىدىعى اصولدور. بونونلار حياتىن آشكار ائدىلىپ. اوخوجۇ بونو چوخ طبىعى ساپىر، تانرىنىن حؤكمونو آلقىشلايىر!...

آردى وار

گۈز آچىپ گۈردىويم! كۈنول وئرىپ سئۇدىيىم... قارشو ياتان قارا تاغلارى سىندىن سونرا من نئىلەرم؟ يايلىر اولىسون، منىم قوروم اولىسون! سوپىق - سوپىق سولارىن اىچر اولىسون! منىم قانىم اولىسون!... تاولا - تاولا شاھباز آتىم بىنر اولىسون، منىم تابوتوم اولىسون! سىندىن سونرا بىر اىگىدى سئۇپ وارسام، بىلە ياتسام، آلا يىلان اولوب، منى سوقسون! عرش تانىغ اولىسون، كورسو تانىغ اولىسون. يېر تانىغ اولىسون، گۈگ تانىغ اولىسون، قدىر تانرى تانىغ اولىسون، منىم جانىم سىنىن جانىنا قوربان اولىسون! گۈزلەمەدىگى حالدا بو سۆزلىدن تىكىنلىك تاپان، مىت ائدىجى بىر سئوغى، محبىت سعادتىنە قووشان دومرول اوزۇنۇ تانرىيا توتور، اونا يالوارىرى كى، اونلارى بىر - بىرىندىن آيرماسىن، قبر ئۆيىنە دە بىر گئتسىنلەر. عايىلەدە بو ايلاھى صاداقتىدەر. عالى اينسانى كەفaiتىدەر: ار - آرواد مناسبىتلەرىنىدە، بلکەدە بىش اۋولافىنى ازىلدىن آرزو ائتىدىگى، اورىينىن كىچىدىگى مقدس حىس دىر، دويعودور. گۈپىلەر و يېرلىدە قورقورد آتانىن اۋۇزودە محبىتىن بو عالىلىگىنى آلقىشلايىر. بونا گۈرەدە وضعىت چوخ عدالتى شكىلەدە عكسينىن چئورىلىر. «اوجا تانرى» بۇ اىكى گىچە عۆمۇر باغيشلايىر، دومرول لە اونون سئۇپىمىلى آروادىنَا ۱۴۰ اىل عۆمۇر وئرىر... بلکەدە بو داهى قورقورد آتانىن آرزو سو و بىدىعى تفكۈرونون مەحصلەلەر؟ گلدىگى بىدىعى نتىجەدەر. اونون ار - آرواد مناسبىتلەرىنىدە آشىلماق اىستەدىگى عالى حىس دىر كى، كۈكىن بىزىم اولو اوغۇز بابالارىن عايىلە يە اولان ائحترام، اينامى و عايىلە توخۇنۇلمازلىغىندا، عايىلە حياتىنىن مەقسىلىكىنىدىن سوزولوب گلىرى. عايىلەدە قارشىلىغىن مەحبىت، اورەيى گېنىشلىك و بو مىسلىدە تارىخى - عنعنۇي كەفaiتلىرىن رئال، طبىعى آخرى گتىرىپ بورا چىخارمىشدى. دومرول چاشىپ قالىر: آتا - آنا دوران يېردى، ياد قىزىنا نە دوشوب كى، اونا جانىنى

سلسله گفتارهای ملی (تورکی) اسلامی

MİLLİ (TÜRK) İSLAMI DİZİ ÇIXISLAR

زنان و پیران و سالخوردگان بپرهیزند: "ولا تقتلوا ولیدا." نوزادان را نکشید.

و در روایت أبي داود: "ولا تقتلوا شیخا فانیا، ولا طفلا، ولا صغیرا، ولا امرأة..". پیرها و کودکان و نوزادان و زنان را نکشید!.

دوم: نکشن راهبان و متعبدان ادیان اخر جو با اسم الله قاتلوا فی سبیل الله من کفر بالله ، ولا تعذدوا، ولا تغلوا، ولا تمثّلوا، ولا تقتلوا الولدان، ولا أصحاب الصوامع" (أحمد).

به نام پروردگار جنگ کنید با کسانی که کافر شدند، اما تعدی و زیاده روی و ظلم نکنید. اشخاص را مثله نکنید، کودکان را نکشید، صومعه ها و معابد را تخریب نکنید.

ثالثاً: خیانت نکنید:

«وَ لَا تَخْنُوا». خیانت نکنید. این دستور در برخورد مسلمانان با برادران مسلمانشان نبود، بلکه با دشمنی بود که برای آنها نقشه می کشد و به جنگ آنها می روند!

چهارم: عدم گسترش فساد در زمین: جنگهای مسلمانان، مانند جنگهای معاصر، جنگهای خرابکارانه نبود که در آن مبارزان غیرمسلمان مشتاق نابودی مظاهر زندگی در میان مخالفان خود هستند، بلکه مسلمانان به شدت مشتاق حفظ منافع عموم مردم در همه جا بودند حتی در ممالک دشمنان آنها و این در سخنان خلیفه نخست نیز آمده است که لشکریان خود را برای فتح شام فرمان داد و اعلام کرد: "در زمین فساد نکنید".

خامساً: اتفاق به اسیران کمک به اسیران، کاری است که مسلمان به خاطر ضعف زندانی و محروم شدن او از خانواده و مردم و نیاز شدید او به یاری او، ثواب و واجب دینی است. اسلام انصاف به اسیر را با نیکی نسبت به یتیمان و نیازمندان پیوند داده است." و با محبت به مسکین و یتیم و اسیر طعام می دهند" (انسان: ۸).

ششم: مثله نکردن میت: نبی اسلام ص از مثله کردن نهی کردن. عبدالله بن زید: «پیامبر ص غارت و مثله کردن را نهی کرده است.

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

اسلام ملی (تورکی) ۴۳

اخلاق نبرد

۱

اسلام تورکی، اسلام نضج و نشر و بسط یافته در زبان و جغرافیا و تاریخ و فرهنگ تورکان است. اسلامی معرفتی، فلسفی، عرفانی، اخلاقی .

جایگاه نبی اسلام چون ستاره قطب بر سر و بالای یاشام آگاجی، بالاترین رتبه در عرفان شخصیت نبی ص را تبعیت پذیرمی نمود. رفتار نبی اسلام ص در جنگ که برای صلح و دفاع رخ می داد بعدها الگوی تورکان در جهاد گشت حتا پاره هایی از یاسای چنگیز برگرفته از آموزه های نبی اسلام در فنون جنگ گشت: چند نمونه با استفاده از مقال دوست عزیزم مروان پاشا تقديم شما می گردد :

اول: نکشن پیران و زنان و کودکان: نبی اسلام ص فرماندهان سپاه را به تقوا توصیه می کرد. اخلاق جنگ را به آنان یاد می داد که از کشن نوزادان و

رعیت را ارتقاداد. برای معادن و حیوانات و سود تجارت مالیات وضع کرد. کتابخانه ها مراکز پخش غذای رایگان، بیمارستانها مراکز عام المنفعه گشتند.

حکمداری ملی (تورکی اسلامی) ۳۵

میللی حکمدار لیق

۱. قاجاریه

**ناصرالدین شاه قاجار تبریزی، حکیم مدرن
اندیش، چهارمین شاه سلسله تورکی اسلامی
قاجاریه ۱۸۴۰**

پس از تزور

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

۱

اعیات سلسله مراتب‌ها، با به تعبیر فارابی دانستن رتبه خویش و یا به تعبیر مولا علی ع رحم الله امرء عرف قدره خدا رحمت کند کسی را که قدر و رتبه خویش را دریابد ضامن ازادی جامعه و برقراری عدالت است. در ممالک محروسه قاجار، جامعه قاجاری به ایل‌ها، روستاهای و محله‌ها تقسیم می‌شد. سلسله مراتب ایل‌ها از پائین به بالا شامل خانوار، عشیره، طایفه و ایل می‌شد که ریاست عشیره‌ها و طایفه‌ها و ایلها به ترتیب بر عهده کدخداها، خانها و ایل خانها بود و وظیفه آنها، تقسیم آب و زمین میان خانوارها بود. سلسله مراتب روستاهای شامل خانوار و کدخدا می‌شد؛ کدخدا به عنوان یک زمین‌دار خرد، بر روستا ریاست می‌کرد و از دهقانان، اجاره ملک دریافت می‌کرد. یک وجه تمایز نظام ملوک الطوایفی ایرانی نسبت به فئودالیسم اروپائی این بود که در این نظام، دهقانان مانند سرفهای (رعیت داری) اروپائی وابسته به زمین نبودند و می‌توانستند به روستاهای دیگری بروند و تحت قیوموت کدخدای دیگری قرار گیرند به همین دلیل در تمام قرن ۱۹ فقط ۳ مورد شورش دهقانی علیه کدخدای روستا ثبت شده است. شهرها به محله‌ها تقسیم می‌شدند و در هر محله‌ای یک کدخدا ریاست می‌کرد. شایان ذکر است که طبقه ایل خانها و خانها و کدخداها به واسطه تواناییها و قابلیتهای خود در حفظ نظم و امنیت و صلح میان خانوارها، به شکل عرفی از پائین به بالا توسط

هفتم: حمایت از خون غیرمسلمین و اهل ذمه : تمام حقوق ذمی (غیرمسلمانانی که در خلافت اسلامی هستند) و در سرزمین اسلام سکنی گزیدند و تحت حمایت مسلمانان هستند ریختن خون آنها حرام است و آنها در اجرای شریعت خود آزاد هستند و نباید معابد آنان تخریب شود.

و پایبندی به عهدها و معاهدات با اهل ذمه، برای این دسته از افراد، خون آنها مانند خون مسلمانان معصوم و حرام است ریخته شود و برای حاکم ریختن خون آنان و تعدی به حقوق آنان جائز نیست. اخلاق جنگ میان مسلمانان شرافت را در رقابت، عدالت را در رفتار، یا انسانیت را در جنگ یا بعد از جنگ از جنگ از بین نمی‌برد.

۲

سلطان تورک دلبرده نبی اسلام ص بودند و از سیره وی تاسی می‌کردند :

سلطان محمود غزنوی در فتح ری، مجدد اوله رستمی دیلمی را که حاکم ری بود خلع کرد ولی نکشت. آلب آسان در ملازگرد امپراتور را اسیر می‌گیرد و سپس او را عفو و رها می‌کند.

چنگیزخان مردی (зорگادای) را که در میدان نبرد به گردن او تیر زده بود را نه تنها بخشید بلکه به یکی از بهترین و معتمدترین ژنرهای ایش تبدیل کرد.

۳

با آنکه در غرب از سلطان سلیمان با لقب «محتشم» یادمی شد، تورکان همواره او را با لقب «قانونی» یادمی کردند. لرد کینروس، مورخ اسکاتلندی اظهار می‌دارد «سلیمان نه تنها همچون پدر و جدش، جنگجویی ماهر و مرد رزم به حساب می‌آمد بلکه اهل قلم نیز بود. او قانونگذاری با بصیرت بود و در نظر مردمانش فرمانروایی بزرگ منش و دادگری بلند نظر به شمار می‌آمد». قانون حاکم بر دولت عثمانی، شریعت اسلام بود که ایجاد تغییر و تحول در آن خارج از حوزه اختیارات سلطان بود. با این وجود مجموعه‌ای از قوانین کشور شامل حقوق جزایی، حق تصدی زمین و بستن مالیاتها بنا بر اراده او وضع می‌شد. سلیمان تمامی احکامی را که نه سلطان پیشین صادر کرده بودند جمع آوری کرد و پس از زدودن موارد تکراری و رفع تناقضات، مغایرت با اسلام، دستورالعمل قانونی واحدی را صادر کرد. با قانون، شان

عثمانی بود بیم آن داشت که خاک عثمانی اردوگاه زندانیان ممالک محروسه قاجار گردد و اینجا بود که عباس میرزا آن شعر معروف را در خاطراش دارد:

نه در مسجد دهندم ره که رندی
نه در میخانه کاین خمار خام است

(عباس میرزای ملک آراء، شرح حال، ص ۳۲ الی ۳۹)
شیل وزیر مختار انگلیس گذرنامه ای انگلیسی به نام وی صادر کرد. پس از ماجراهی عباس میرزا و مادرش خدیجه دوباره حملات به نوری شروع شد. زیرا وی متهم به همکاری با انگلیس بود. لذا وی مجبور بود به زبانی تندتر از معمول بر ضد وزیر مختار بریتانیا سخن گوید.)
FO 60/173, sheil to malmesbury, no,158, Tehran, 20 October 1852 نخستین تجربه های ناصر الدین شاه قاجار تبریزی، در دیپلماسی بین المللی مقارن بحرانهای کشورگشاییهای اروپاییان گشت. رقابت دول بزرگ در شرق به (جنگ کریمه سال ۱۸۵۳ تا ۱۸۵۵) انجامید شاه از این منازعات بهره گیری های خوب سیاسی کرد. (ص ۳۰۹، قبله عالم عباس امانت).

عرفان ملی (تورکی اسلامی) تائونگری در مفکوره تورکان دکتر عبدالغفار بدیع Ph.d Abdoulgaffar badie

۱

پایه و مایه دینورزی تورکان شامانیزم است تورکان یهودی، مسیحی، بودایی و مسلمان از منشور شامانیزم به دین نگاه می کنند. خدای تورکان پیش از اسلام، تائونگری بوده خدای واحد و احد که خورشید و آفتاب یا شمس یا نور قائم مقام وی بود در حرارت بخشی و حیات بخشی .

۲

تائونگری به کسانی که قلب اوه او اعتقاد دارند و اهل عمل هستند کمک می کند. تائونگری، خدای آسمانها بوده و در جهان هستی از همه بالاتر بوده است و برای تاکید بر عظمتش عنوان " خان " به اسم او افزوده می شد. در سنگ نوشته ای که به عنوان یادبود کول- تگین نصب کرده اند، آمده، " تنگری (آسمان)، به پدر من ایلتریش خاقان و مادرم ایل بیلگیا خاتون از اعلا علیین بهشتی

خانوارها برای اعمال اقتدار، انتخاب می شدند و اگر انتخاب شدن آنها توسط حکومت به رسمیت شناخته نمی شد یا گزینه ای به رسمیت شناخته می شد که اعتبار لازم میان خانوارها را نداشت، مردم با کنش های مانند عدم پرداخت مالیات، با حاکمیت مقابله می کردند. به واسطه این تواناییها و قابلیتها، ایلها و روستاها و محله ها در برابر دولت مرکزی، نسبتاً استقلال اداری خود را حفظ می کردند. به حق می توان این طبقه را، طبقه « اشراف طبیعی » نامید.

۲

در سال ۱۲۱۵ میلادی در انگلستان، پادشاه با صدور فرمان مگنا کارتا، (مگنا کارتا جان، پادشاه انگلستان را موظف به پذیرفتن حقوق مشخصی برای مردان آزاد تحت حکومتش، احترام به برخی رویه های قانونی مشخص، و پذیرفتن این موضوع که قدرت او توسط قانون محدود خواهد شد، می نمود) امنیت و ضمانت قانونی جان و مال اشراف زمین دار را به رسمیت شمرد و صدور این فرمان تبدیل به سنگ بنای آزادی های مدرن غربی شد؛ اما در ایران در سال ۱۳۴۱ با صدور فرمان اصلاحات ارضی، حکومت پهلوی دوم جنگ صلیبی گسترده ای را علیه حق مالکیت طبقه اشراف طبیعی اغاز کرد و با مصادره گسترده املاک آنها، موجودیت آنها را به عنوان یک موجودیت مستقل از حکومت، نایبود کرد و اتوریته دولتی خود را با منصب کردن بورو کراتهای حکومت به جای آنها، تحکیم کرد. سیاست های حکومت خاندان پهلوی که به اشتباہ مدرن سازی ایران نامیده می شود، در واقع یک ستیز تمام عیار علیه آزادی های مدرن بود.

۳

سوء قصد به جان شاه، ناصر الدین شاه قاجار تبریزی تنها ۷ ماه پس از مرگ میرزا تقی خان رخ داد . تلاش بی فرجام بابیان یک قربانی دیگر هم داشت و آن عباس میرزا برادر ناتنی شاه بود زیرا شایع بود که ایشان نیز در سوء قصد دست دارد زیرا یکی از سوء قصد کنندگان بابی معروف از اهل قم بود. میرزا حسین قمی، متولی حضرت معصومه س که عباس میرزا در آنجا با سمت حاکم اسمی می زیست. شاه رافت ملوکانه داشت از کشنن عباس میرزا منصرف شد و راضی به تبعید وی به عراق گشت سفرای انگلیس و روس هم این تصمیم را ستودند. با مستمری سالانه ۲۴۰۰ تومن وارد عراق شد حاکم عراق که زیر نظر

کرده، نیروی نظامی را به حد اکثر قدرت می رساند و آنها را بسوی ظفر و پیروزی هدایت می کند. فقط یک خان مقتدر می تواند این قدرت را اداره کرده و از آن بر ضد دشمنان استفاده نماید. وظیفه خاقان حفاظت از مردم و سرزمین مادری یا وطن است. حفاظت نه تنها شامل تامین غذا و پوشاك می شود، بلکه عظمت و بزرگی قوم را هم در بر می گیرد. در آثار مربوط به تورکان باستان، بخصوص در سنگ نبشته ها، حقایقی در مورد مجازات افراد، مردم و گاه خاقانها توسط تانگری، به شیوه های مختلف و گاه بصورت مرگ یافت شده است. کسانی که بر خلاف دستورات تانگری عمل می کنند به شدیدترین وجهی توسط تانگری یا بدستور او به دست خاقان مجازات می شود. کسانی که علیه خان قیام می کنند، یا کسانی که به نفع دشمن فعالیت می کنند به همان طریق مجازات می شوند. مواردی بوده که تانگری، خاقانی را که دستورات او را اجرا نکرده به شدت مجازات نموده است. مجازات می تواند بصورت فردی و یا جمعی و به شکل مرگ، شکست از دشمن و یا عزل از مقام باشد. در نتیجه خاقانها هم از مجازات تانگری بر حذر نبوده اند. اگر کسی از تانگری کمک بخواهد بشرطی پذیرفته می شود که شخص عامل به عمل باشد در غیر این صورت کمکی از طرف تانگری صورت نمی گیرد.

۴

در قرون وسطا سعی شد بجای واژه تانگری از کلمه فارسی "خدا" استفاده شود که خدای همان قوتای تورکی بود به معنی مقدس و در قرون بعد نیز مبلغین سایر ادیان سعی کردند الله عربی و یا "گاد" مسیحی را بجای آن بنشانند که God و Good نیز از قوت تورکی به معنی مقدس گرفته می شد. ولی هنوز هم تانگری در حافظه تورکان باقی مانده است و در محاورات روزمره از کلمه تانگری یا تانری استفاده می شود.

حکومت می کند و ایشان را به مردم عادی رجحان می دهد و برتر می دارد". " تانگری به آنها آنگونه قدرت داده است که لشگریان پدرم، خاقان مثل گرگ و از آن دشمنان مثل گوسفند هستند". تانگری به خاقان یا خان، آزادی و قدرت تصمیم گیری می دهد. در سنگ نبشته مربوط به یاد بود بیله خاقان می خوانیم، "بعد از مرگ پدرم، بنا به اراده تانگری تورکی(آسمان) و رب النوع(ایرسوب) تورکی، من خان شدم . تانگری که کشور را به <خان> می دهد، مرا در جایگاهی قرار داد که مرا خاقان بدانند و به همین دلیل است تانگری خاقان را بعنوان موهبتی در اختیار مردم قرار می دهد.

۳

بعد از اینکه خاقان بر تخت جلوس کرد، او رهبر مردم و طبقه اشراف می شود و مثل فرزند تانگری مورد احترام قرار می گیرد و کسانی را که به خاقان بی احترامی بکنند تنبیه می نماید، خاقان را راهنمایی می کند و به افزایش قدرت آورد و توجه می نماید. تانگری خود یا طبق اراده اش خاقان، با تخلفات و ضدیت با خاقان برخورد می کند. زیرا تانگری به خاقان در این مورد اختیار داده است. روشی مخصوص برای انتخاب خاقان وجود داشت، در ضمن در انتخاب خاقان، بیگها، با هم مشاوره می کنند و احساس می کنند که تانگری به چه کسی نظر دارد و چه کسی قوت دارد؟! او را بعنوان خاقان انتخاب می کنند. خان انتخاب شده به عنوان نماینده تانگری تلقی می شود. انتخاب خاقان با مسئولیت کامل انجام می شود. خاقان باید باهوش، شجاع، حکیم و محکم، قابل احترام و بخشنده باشد و در هر زمینه باید مورد احترام مردم و بوزکورت(گرگ) را داشته باشد باید مورد احترام مردم و طبقه اشراف باشد. با داشتن چنین خصوصیاتی، خاقان تمام مردم تورک و طوایف بزرگ را در یک جا متخد

گ غربگرایی و حضور نظامی آمریکا در قفقاز برای ویرانشیریهای مزدور(شعبیان پسامدرن) هیچ واکنشی نداشته یعنی، اینان حاضرند به جای همکاری با جهان اسلام و جهان تورک و عرب و توران با ماسونها و صلیبیها همه گونه همکاری بکنند و مزورانه از نه شرقی نه غربی حرف بزنند ولی عملاً بردۀ غرب هستند.

گ روسیه متعدد استراتژیک آذربایجان است نه ایران. ایران برای روسیه شعوبی ارتدوکس یک گاو شیرده است.

گ ایران ارتباطش با اروپا از راه تورکیه بوده نه ارمنستان. یعنی راه به غرب اروپا از تورکیه راه به شرق اروپا از طریق خزر دنیزی، آذربایجان و روسیه و اوکراین بوده.

گ چرا ایران نباید از طریق یک کشور شیعی مسلمان به قره دنیز و اروپا مرتبط باشد و خوش داشته باشد از طریق یک کشور مسیحی ارمنی مرتبط با ماسونها و صلیبیها این راه را بازکند جز این است که ویرانشیریها(ارمنیها/بهاییها/ساتقینها) چشم دیدن تورکها را ندارند.

گ اگر گرجستان به ارمنستان راه ندهد که روابط چندان خوشی هم ندارند ارمنیها چگونه با اروپا مرتبط می شوند؟!

گ وقتی قرار هست نخجوان هنگ کنگ خاورمیانه شود و تبریز هم در مبادلات تجاری اقتصادی سهیم باشد چرا مکتب تبریز با کریدور زنگه زور و گشایش مجدد آن مخالف باشد؟!

گ اگر ارمنستان شریک وفادار ایران می بود نباید پای آمریکا را به قفقاز بازمی کرد.

گ خود ارمنیها خوش دارند با آذربایجان و تورکیه و روسیه مسئله کریدور را حل کنند و ما را بازی ندهند آنوقت ما چه کار خواهیم کرد؟! آیا حمله نظامی می کنیم؟! هرگز تنها خواهیم پذیرفت مثل سهممان در خزر.

مکتب ملّی

(تبریز مکتبی، میالی مکتب) ۳۲

مکتب تبریز، زنگه زور و ترسه دوشونجه لر

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

گ مکتب تبریز اگر روزگارانی نه چندان دور محل ورود مکتب هرات و بخارا و خراسان و بغداد و ...بود همگی به برکت یک هژمونی و ایجاد تجارت و امنیت در مسیرهای مواصلاتی بود. حاملان علوم دقیقه و غیردقیقه به تبریز آمد و شد داشتند از حکماء، عرفاء، پیران و بابایان گرفته تا مینیاتوریستها، نقاشها و معمارها پس زنگه زور و بازگشایی آن می تواند به زنگین و رنگین و وزین شدن مکتب تبریز بینجامد.

گ کریدور زنگه زور بازگشایی خواهد شد و این خواست روسیه، آذربایجان، ارمنستان، توران، چین و انگلیس است. تمامیت ارضی ایران عزیز بی شک به اندرون مرزها دارد نه بیرون آن. اگر اصرار بر ارتباط با ارمنیها برود می توان از یک تونل زیر دالان یا پل روی دالان ارتباط را ایجاد کرد.

گ مگر ما با سایر مرزهایمان با عربها و بلوچها و افغانها و تورکها چقدر به اکشاف اقتصادی کشور کمک کرده ایم که مرز ارمنستان از این توسعه عقب مانده است؟!

گ زنگه زور و غربی آذربایجان، خاک تاریخی آذربایجان است. هنوز در بازارگان و ماکو خیلی از خاندان تورک فامیلشان ایروانی است. آثار و معماریهای تورکی اسلامی در ارمنستان حکایت از تورکیک بودن آن اراضی و تعلق آن به آذربایجان دارد.

گ روسیه به کریدور زنگه زور نیازدارد زیرا نبرد در اوکراین موجب انسداد خطوط شمال - جنوب گشته و انتقال انرژی با مشکل مواجه شده است.

زبان و ادبیات ملّی (تورکی) ۲۸

سبک تورکی و هندی
و شرح غزلی از حکیم فضولی
دکتر عبدالغفار بدیع
Ph.d Abdoulgaffar badie

۱ در ادبیات هم باید دست به جراحی بزنیم تا از پاره ای تقسیم بندهایها و ترسه دوشونجه ها خود را رها کیم. یکی از این تقسیم بندهای رایج تقسیم بندهی ملک الشعراًی بهار از سبکهای است. اگر از حیث محتوا به ادبیات دری و تورکی بنگریم با اقتباس از اندیشه های مولانا- ملای تورک بلخی رومی- می توانیم دو گونه یا دو نوع سبک داشته باشیم:

۱. سبک تورکی ۲. سبک هندی

ادبیاتی که به محملهای معرفتی چهارگانه (ماوراء الطبيعة یا امر قدسی، طبیعت، انسان و مناسبت انسان با دیگر انسانها) واقعی، حقیقی، اعتدالی، زیبایگرایانه، صلح آمیز و ... می نگرد در سبک تورکی جای می گیرد ادبیاتی که به محملهای معرفتی چهارگانه فوق، غیرواقعی، غیرحقیقی، مبالغه آمیز، غلو آمیز، مذاحنه، متملقانه، نفرت آمیز، جنگ جویانه و... می نگرد در سبک هندی قراردارد این تقسیم بندهی را مولانا انجام داده است. همچنانکه تورک در اندیشه مولانا یعنی، عشق، زیبایی، نور و شجاعت و... هندی یعنی، کینه، تاریکی، ظلمت و بزدلی و... مفهوماً و معنا ادبیات را از این دریچه و پنجه هم می توان دید:

غزل: ۲۴۷۸

۱۴

۱۴ راههای صعب العبور ارمنستان به گرجستان و ایران مناسب سرمایه گذاری نیست. رانندگان تریلیها همگی از وضع بد جاده ها می نالند.

۱۵

۱۵ زنگه زور دلان ناتو نیست زیرا تورکیه عضو ناتو هست و بین گوش ما پایگاه دارد. یعنی ما سالیان سال است که همسایه همچوار ناتو هستیم.

۱۶

۱۶ بازگشایی کریدور زنگه زور البته منافع مافیای قاچاق مواد مخدوش اروپا را به خطر خواهدانداخت .

۱۷

۱۷ راه ارتباط ایران با ارمنستان در دهه ۷۰ تنها با پل خدافرین باز شد پیش از این تاریخ آیا ارتباطی میان ایران و ارمنستان وجود داشت؟!

۱۸

۱۸ تورکیه با دمیر یولو از مسیر قارص و گرجستان و باکو و خزر دنیزی، ترکمنستان، قرقیزستان با تورکستان(اورتا آسیا) مرآوات تجاری دارد و حتا محموله های ناتو از این طریق جابجا می شود. خیلی در بند زنگه زور نیست. البته تورکیه برای گشایش تجارت خویش و صادرات بیش از ۶۰۰۰ قلم کالا نیاز به راههای متعدد تجاری دارد از جمله کالکینما که تورکیه را از طریق عراق به بندر بصره و آبهای آزاد وصل می کند. چرا اینان نسبت به کالکینما اینقدر که به زنگه زور حساس نیستند؟!

۱۹

۱۹ ارمنستان یا غرامت بالای ۱۰۰ میلیارد دolarی جنگ دوم قره باغ را باید بدهد که ندارد زیرا درآمد سرانه آن دو میلیارد دلار هم نیست یا در مقابل باید خاک واگذار کند آن هم خاکی که آذربایجان می خواهد تا باکو به نخجوان وصل شود .

۲۰

۲۰ کریدور زنگه زور خود ارمنستان را از محاصره جغرافیایی و اقتصادی نجات می دهد. چرا ارمنیها بدان راغب نباشند البته اختلاف در امنیت و نظارت آن است که روسها و ارمنیها در این خصوص توافق نامه امضا کرده اند.

تورک فلک گاو را بر سر گردن ببست
کرد ندا در جهان که به سفر می رود
۲

شرح غزل ۳۸ حکیم فضولی:

۱. درد عشقیم دفعینه زحمت چکر دائم طبیب
شکر کیم اولموش اونا زحمت منا راحت نصیب
طبیب دائم برای معالجه درد عشقم زحمت می کشد خدا
را شکر که برای او زحمت و برای من رحمت
است. پارادوکس بین زحمت و رحمت وجود دارد چون
معالجه درد عشق به جایی نمی رسد لذا طبیب در زحمت
است و چون مرض عشق برای عاشق خوش آیند است
برای او رحمت است.

۲. بیر زبان دیر شرح غم تقریرینه هر برگ گل
ائیله مز بیهوده گل گوردو کده افغان عندلیب
هر برگ گل یک زبان است برای شرح غم عشق و لذا مرغ
عندلیب وقتی گل را که می بیند به ناله و افغان می
پردازد.

۳. بیلسه ذوقوم وصلدن فرقته افرون اولدوغون
وصلدن منعیم روا گئرمزدی رشکیندن رقیب
اگر رقیب می دانست که ذوق من در فراق یار بیشتر از
هنگامه وصل است از حسدش مرا از رسیدن به معشوق
منع نمی کرد.

۴. طعن غفلت دیر پری طلعت لره اظهار حال
سانما کیم احباب حالیندان اولور غافل حبیب
بیان حال عاشق برای معشوق از غفلت است زیرا که
معشوق از حال عشاق خود باخبر هست.

۵. آه بیلمن نئیله ییم قورتارماق اولماز قیدن
من حریف ساده دل خوبلاج جمالی دلفریب
ای آه که نمی دانم که چه کنم تا از قید عشق رها شوم
زیرا من یک حریف ساده دل هستم و خوبان چهره ای
فریبینده دارند.

۶. شمع قربیله تفاخر قیلما ای پروانه کیم
خرمن عمرون کویر برق فنادان عنقریب
ای پروانها در نزدیکی شمع به خود مناز زیرا زودا خرمن
عمرت از برق عدم و فنا آتش گیرد. (پروانه استعاره از
عاشق و شمع استعاره از معشوق و
برق فنا استعاره از عشق است)
۷. نولا آغلارسا فضولی روشه کویون گئروب

تورک توی ز هندوان چهره تورک کم طلب
زانکه نداد هندو را صورت تورک تنگری
غزل: ۱۴۳۹

رها کن حرف هندو را ببین تورکان معنی را
من آن ترکم که هندو را نمی دانم نمی دانم
غزل: ۲۵۵۳

به تورک ترک اولی تر سیه رویان هندو را
که تورکان راست جانبازی و هندو راست لالایی
خمش کن کز ملامت او بدان ماند که می گوید
زبان تو نمی دانم که من تورکم تو هندویی
غزل: ۵۲۹

تورک آن بود کز بیم او دیه از خراج ایمن بود
تورک آن نباشد کز طمع سیلی هر قوتسوز خورد
تورک کسی است که وجودش صلح می آورد و مملکتی از
وجود او در امنیت است. قوتسوز تورکی است یعنی نگون
بخت.

غزل: ۸۷۹

زان سو که تورک شادی و هندوی غم رسید
آمد شدیست دائم و راهیست ناپدید
تورک مظہر شادی؛ هندی مظہر غم
غزل: ۱۸۷۶

چون مست ز می گشتی شمشیر ابد بستان
هندو بک هستی را تورکانه تو یغما کن
هستی هندو صفت را تورکانه باید یغما کرد.
غزل: ۱۹۳۴

تورکی کند آن صبح و گوید
با هندوی شب به خشم: سن سن!
ترکیت به از خراج بلغار
هر سن سن تو هزار ره زن
غزل: ۵۲۴

روزیست اندر شب نهان تورکی میان هندوان
غزل: ۱۹۴۹

من کجا شعر از کجا لیکن به من در می دمد
آن یکی تورکی که آید گویدم هی کیمسن
هر شعری در من مثل یک مهمان تورک هویت طلبی
است که می آید و از من پرسد تو کیستی
و سرانجام مولانا خدا را تورک می بیند:
غزل: ۸۸۸

درست و فلسفی و مکتبی تجزیه و تحلیل کنیم ماسونها نخواهند توانست با انواع حیل، جنگ را تبدیل به اختلافات مختلف درونی بین ما کنند اینان صداسال است این فتنه و جنگ را میان ما مشتعل نگه داشته اند. الان ظریف خندان در کابینه نقش پیرم خان را بازی می کند و تاریخ تکرار می شود.

۳

﴿مکتب تبریز مکتب اضداد است. ما نیاز به جراحی دوشونجه داریم تا ترسه قهرمانان فکری را از دوغرو قهرمانان فکری جداسازیم. پاره ای از شخصیت‌های تبریزی که دچار ترسه دوشونجه بودند و ترسه قهرمان فکری ما بودند که با هویت و منلیک و کیملیک میانه ای نداشتند و مصدق مانقوردان رمان آیتماتوف بودند و هستند عبارتند از:

حسین کاظم زاده ایرانشهر
زین العابدین کاظم زاده
احمد کسری
تقی آرانی
حسن تقی زاده
شیخ محمد خیابانی
محمدعلی تربیت
داریوش شایگان
سید جواد طباطبائی
وحید بهمن
صادق رضا زاده شفق
خلیل ملکی
ابوالقاسم فیوضات تبریزی
محمد رضا شعار
فرح دیبا
پروین اعتصامی
صمد بهرنگی
عباس جوادی
حسن پیرنیا تبریزی
غلامعلی رعی آذرخشی
بهمن پیرنیا کان
داریوش پیرنیا کان
شیرین طهماسب
قائم مقام رفیع تبریزی

لا جرم گریان اولور قیلچاق وطن یادین غریب چه می شود اگر فضولی هنگام دیدن باع کوی دلبر بگرید زیرا وقتی غریب به یاد وطن افتاد گریه و زاری کند. (غریب استعاره از عاشق و کوی دلبر استعاره از وطن است).

وطن، عشق است و عشق وطن

مّلّای تورک روم می گفت :

تورک یعنی عشق، عشق یعنی تورک

در غزل : ۲۲۳۳

نام تو تورک گفتم از بهر مغلطه

زیرا که عشق دارد صد حاسد و عدو

در غزل : ۲۴۹۹

دهان عشق می خندد که نامش تورک گفتم من

مکتب ملّی

(تبریز مکتبی، میلّی مکتب) ۳۳

مکتب تبریز، مکتب اضداد

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

۱

﴿اعتراف شعوبیه روسي ارتدوکسي بر آذربایجان مولتیکولتورال:

کریل پاتریارک(اسقف اعظم و رئیس کل کلیسای ارتدوکس روسيه): آذربایجان کشوری است که من با آن ارتباط زیادی دارم و رابطه دوستی صمیمانه ای با رئیس جمهور آن دارم، وقتی با او ملاقات و صحبت کردیم، در جهان بینی ما، درک ما از تاریخ، از حوادث کنونی تفاهمات زیادی وجود داشت؛ به همین سبب به نظر من هیچ رئیس جمهور دیگری مثل علیئو وجود ندارد. آذربایجان یک کشور مدرن است، می توان گفت که کشوری چند مذهبی است و هیچ درگیری مذهبی در داخل این کشور وجود ندارد.

۲

﴿تنها جهان تورک و رهبران آنان از جنگهای صلیبی و تداوم آن باخبر هستند یعنی، برای آنان هیچ وقت جنگهای صلیبی تمام نشده است. چون جنگهای صلیبی، جنگهای مکتبی، فلسفی، ايدئولوژیک، اکونومیک و پولتیک است. یک طرف این جنگ ما تورکان هستیم اگر

به نظر من قبل ماجرای سعید نفیسی، ایرانی بمثابه کشور وجودنداشته تا باستانی هم داشته باشد. تاریخ بنام ایران باستان سربه سر دروغ و جعل و داستان بافی بوده اصلا قابل بحث و تحلیل نیست. نباید روی تاریخ ایران باستان بحث شود زیرا وقتی بنام تاریخ ایران باستان بحث می شود در واقع به دروغها و داستانها و به اندیشه ترویریستی شونیزم ماسونها مشروعیت داده می شود. آنقدر دروغ نوشتند که نقد و تحلیل آنها قرنها طول می کشد و از وقت و از ظرفیت ما هم خارج است باید به صراحت این واقعیت را گفت که تاریخ ایران باستان یک دروغ شاخدار و آغ یالان بوده و هست. مثلا از امپراطوری هخامنشی تا الان یک کاروانسرا پیدا شده که نشانه تسلط و تمکن باشد در سال ۱۳۰۰ جمعیت ایران فعلی، ممالک محروسه سابق کمتر از ۱۰ میلیون نفر بوده شما فکری کنید ما به ۲۵۰۰ سال پیش برگردیم چقدر جمعیت وجود داشته اصلا انسان مدنی و اجتماعی وجود نداشته تا بخواهیم بشماریم پس در فقدان انسان اجتماعی در ۲۵۰۰ سال پیش چگونه می توان از جنگهای منظم سخن گفت؟!

زبان و ادبیات ملّی (تورکی اسلامی) ۲۹ به مناسبت میلاد نبی اسلام و امام مذهب جعفری و هفته وحدت موضوع: والضحی نور ضمیر مصطفی با غزلی از عمادالدین نسیمی دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

شعر تورکی در نعت نبی اسلام حضرت محمد (صلی الله علیہ وسلم):

آیینه دیر بو عالم، هر شی حقله قائم
مرأت مهدمند الله گئرونور دائم
ترجمه: این جهان چون آینه است و هر چیز با اتکای به حق بر جاست/ از آینه محمد، دائم الله دیده می شود.
(شعری از محمود جلال الدین)

۱

نهبی اسلام نبی هویت یابی و هویت طلبی است. من عرف نفسه عرف رب: کسی خودش را نشناسد نیابد خدای

سید محمد محیط تبریزی

عبدالرحیم طالبوف تبریزی

ناصح ناطق

یحیی ذکا

محمدعلی موحد

سلیم نیساری

محمدعلی جمالزاده

اسماعیل امیر خیزی

میرزا یوسف خان مستشارالدوله

میرزا علی آقاتبریزی

ستارخان و باقرخان.

وقتی افراس هندی برای ستارخان در تبریز همایش برگزار می کنند ستارخان قهرمان آنهاست. قهرمان علیه حاکمیت ملّی شمشیر نمی کشد علیه کانون شیطانی شعوبیه صلیبیان ماسونی شمشیر می کشد.

۴

لکمی از عواید فلسفه دانی ملّی، توجه به مسائل حساس و موشکافی عمیق در علوم ملّی غیردقیقه است ممکن است چندتن از شخصیتهای معروف تورک آگاهانه خائن بودند. اما اعظمشان واقعا دنبال مبارزه و رهایی بودند، مثلا کسری خود تربیت شده و فریب خورده شعوبیه بوده است. ریشه مکتب شونیزم و شعوبیه از طریق باورهای دینی بصورت نامرئی به مردم تزریق می شود مکررا می گوییم باعث همه اینها فقر علوم فلسفی و مکتبی و تاریخ ملّی است که این شخصیتها محصول و نتیجه عدم اطلاع از مکتب شعوبیه و فقر علوم ملّی غیردقیقه بودند و گرنه یک ملت نمی تواند این همه خائن داشته باشد. چطور مدیری می تواند گلستان باگی را تخریب کند تا پاسگاهی بسازد؟!

۵

لکمای تاریخ نویسی علمی نداشته ایم همه اش تاریخ سازی بوده البته می توان تاریخ نویسی فلسفی هم داشت. چون تمام حوادث بر مبنای علت و معلول است و می شود در تاریخ نویسی ریشه علل و اتفاقات را کشف و تحلیل کرد در ایران هم تاریخ سازی شده نه تاریخ نویسی چون هر دروغ و تهمت و جعل و تحریفی را بنام تاریخ می نویسند نه علمی می توان گفت و نه قابل تحلیل است.

*
هر عبارت خود نشان حالتی است
حال چون دست و عبارت آلتی است
هر تعبیری و اصطلاحی منبعث از حالتی است حال مثل
دست است و عبارت و تعبیر مثل ابزار و افزار.

آلت زرگر به دست کفشه‌گر
همچو دانه کشت کرده ریگ در

*
و آلت اسکاف پیش بزرگر
پیش سگ کاه استخوان در پیش خر

*
بود انا الحق در لب منصور نور
بود انا الله در لب فرعون زور
مولوی می گفت: انا الحق در لب منصور نور بود در لب
فرعون زور بود کلمات طبیبه در کارگه پاک و زبان پاک
باید تولید شود تا موثر و مفید افتد.

شد عصا اندر کف موسی گوا
شد عصا اندر کف ساحر هبا

عصای موسا کجا عصای ساحران کجا؟!
می شود به سوره الضحی چنین نگاهی داشت:

**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَىٰ** ﴿١﴾
وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾
مَا وَدَعَكَ رُبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾
وَلَلَّا خَرَّةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأَوَّلِي ﴿٤﴾
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رُبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾
أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَأَوَىٰ ﴿٦﴾
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾
وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿٩﴾
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾
وَأَمَّا بِنْعَمَةٍ رَبِّكَ فَحَدَّثْ ﴿١١﴾

قسم به نورت، قسم به ستاریت رب تو تو رها نکرده از
تو کینه ای ندارد البته آخرت بهتر از این جهان است
آنقدر بتو اعطاء کنیم که تو راضی شوی مگر تو یتیمی
نبودی که ما بهت پناه دادیم. مگر تو راه را گم نکرده
بودی ما هدایت کردیم مگر پر عائله نبودی ما بی نیازت
کردیم پس گذشته خویش را فراموش مکن. یتیم و گدا را

خویش را هم نشناسد. رسمیت بخشیدن به تنوع زبانها
ست: و من آیاته خلق السموات و الارض و اختلاف
الستکم و الوانکم. حضرت و محضر و حضورش برای
حکیمان و عارفان و ادبیان و شاعران پس از خویش خوان
کرم و معنا گسترده است. یکی از این شاعران حکیم و
عارف، عمامالدین نسیمی است. وی در یکی از غزلهایش
نبی اسلام را به شمس و آفتاب مانند می کند بالاترین
تشبیه در ادبیات، تشبیه یک شخص به آفتاب است زیرا
آفتاب، نماد نور و دولت و زایندگی و حیات و حرارت و
حلابت و ... است. حتا شخصیت‌هایی مثل ملای تورک بلخی
رومی والضحی در قرآن را قسم خداوند بر پیامبر می داند
یعنی والضحی یعنی قسم به پیامبر قسم به محمد ص.
زیرا بر فانی قسم خوردن چه معنی دارد؟! لذا باید تاویل
کرد والضحی یعنی، نور ضمیر مصطفی واللیل یعنی قسم
به ستاری او.

زان سبب فرمود یزدان والضحی
والضحی نور ضمیر مصطفی

*
قول دیگر کاین ضحی را خواست دوست
هم برای آن که این هم عکس اوست

*
ور نه بر فانی قسم گفتن خطاست
خود فنا چه لایق گفت خداست

بر همین اساس حضرت ابراهیم گفت من فانیان و افول
یابندگان را دوست نمی دارم:
لا أَحِبُّ الْأَفْلَيْنَ گفت آن خلیل
کی فنا خواهد از این رب جلیل

*
باز و اللیل است ستاری او
و آن تن خاکی زنگاری او

آفتابش چون بر آمد ز آن فلك
با شب تن گفت هین ما ودمعک
این آفتاب روزگون وجود خود پیامبر بود که خود نبی آن
را کشف کرده بود و آن وجود چنان رفت یافته بود که
عين رب گشته بود و آن رب، ماودعک و ماقلی می گفت.
وصل پیدا گشت از عین بلا
ز آن حلابت شد عبارت ما قلی

تحريف عمدى سهره وردى و رواج ترسه دوشونجه توسيط شعوبىه است. دستان ماسونهایي چون دکتر کربن فرانسوی که ماموریت رواج شعوبگری نئومدرن را در ایران داشت در تحریف وی بی تاثیر نبوده است. نقش و خط و ربط دکتر کربن در رواج اسلام و عرفان شعوبی قابل مدافعت و مطالعه است.

جلسات وی در درکه طهران با علامه طباطبایی و گنجاندن کوروش از زبان یک هندی برای ذوالقرنین قرآن

در تفسیر علامه از اضافات این ماسون بوده است. اکنون کربن برای ما سهره وردی شناس شده همچنانکه رینولدنسکلsson انگلیسی چنین نقشی را درباره مولانا بازی کرده است تا عرفان تورکی انقلابی اجتماعی اصلاحگر انسان گرا را یک عرفان خمود و خانقاھی و ضد خرد و تسلیمی و تقدیری و جبری و فردی بنمایاند و بدینسان نیکلsson، مولوی شناس می شود و مولوی پژوهان ما وقتی از وی جمله ای می آورند یا از نسخه ایشان استفاده می کنند آب از لب و لوچه هایشان می ریزد تا همه بگویند که اینان روش‌نگر و مولوی پژوه هستند. نیکلsson حتا برای شرح مثنوی و تصحیح آن حاضر شده چشمانش را از دست بدهد کاری که مستر همفر حاضر بود برای فروپاشی عثمانی بعنوان جاسوس تن فروشی هم بکند تا هدف را پیش ببرد. اینان برای ترویج اندیشه های شیطانی ماسونی خود در برابر اندیشه توحیدی اسلام و عرفان و فلسفه و حکمت تورکی عربی حاضرند از جانشان مایه

مران، همه اینها نعمتی برایت بود و تو آنها را برخوان و بازخوانی کن.

۱) این نعمت چون مشمول پیامبر گشته می تواند مشمول هر فردی گردد. بازگشت به خویشن خویش و کشف جهان درونی و سیر در آفاق و انفس آن جهان درونی و صید خیالها و تجسس بر آنها و ستاندن توحش از آن خیالات که عکس مهروبان بستان حق است... راههای ابتدایین پیامبر گونگی است.

۲

۲) حسن ختم مقال با غزلی از عماد الدین نسیمی عارف شهید شهیر تورک مسلمان در نعمت نبی اسلام:
دلبرا، شمس الصحری دیر آیت رو خسارینیز
آیت طها و یاسین صورت دیدارینیز *

قامتین طوبی دورور نون والقلم دیر قاشلارین
هذه جنات عدن لعل شکر بارینیز *

سوره واللیل زلفون، گؤزلرین نعم البصر،
لیک سبحان الذی اسری دورور اسرارینیز *

صورتین والشمس او خورام دم به دم اخلاص ایله
تا کی حوسنونو بلادن ساخلاسین جبارینیز *

قل کفى بالله دیر ذکری نسیمی خسته نین
حق بیلیر، کیم ثم وجه الله دورور دیدارینیز.

فلسفه ملّی (تورکی اسلامی) شیخ اشراق، شهاب الدین زنجانی سهره وردی

فیلسوف ملّی آذربایجان ۲

در نقد متد شعوبیان

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

فلسفی گوید ز معقولات دون
عقل از دهليز می نايد برون

۱

۳) مجموعات و مقولاتی چون زنده کننده عرفان آریایی و پدیدآورنده حکمت خسروانی؛ کزاندیشی، برداشت وارونه و

یا در ص ۲۳: ایرانیایی که به دین اسلام گرویدند بواسطه تعصّب شدید و ترس از اعراب آثار تاریخی و آباء و اجداد خویش را مخفی یا معدوم کرده اند.

آیا اعراب آثار تاریخی را ویران کرده اند؟ آیا معقول است کسی برای خوشایند خصم، آثار تاریخی خویش را معدوم نماید؟

با استناد به کتاب سیر فلسفه در ایران اثر دکتر آریانپور از زرتشت حرف می زند می کوشد سهره وردی را به زرتشت پیوند زند. به جعل در ص ۲۶ می گوید: شهاب الدین بارها از جمشید و کیومرث و فریدون و کیخسرو سخن می گوید من نمی دانم کجا و در کدام کتاب چه صفحه از این شخصیت ها سخن گفته است؟.

ص ۲۷ از زبان شهاب الدین باز به جعل و تحریف می گوید:

فلسفه اشراق از این سوی جهان یعنی ایران زمین به وسیله فیثاغورس که شاگرد زرده شد بزرگ بود به یونان و مغرب زمین رفت.

با کدامین سند و مدرک اولاً زرتشتی وجود داشته ثانیاً علی فرض وجودش با کدامین مدرک و سند فیثاغورس، شاگردی بوده است.

در ص ۳۴ مقدمه به نقل از کتاب ذکر اخبار اصفهان ج ۱ ص ۵۳ چه احادیث شعوبی جعلی که راجع به اهل الفرس نمی آورد.

در ص ۳۶ فردوسی را با شیخ شهاب الدین قیاس می کند که قیاس مع الفارق و ناصحیحی است افسانه باف را با حکیم چه کار؟.

اسلام ملی (تورکی) ۴۴

اسلام تورکی و اسلام عربی؛ اسلام رافت اندیش (وقفیه گربگان)

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

۱

کوتاه‌ترین خطبه نماز جمعه تاریخ اسلام:

◆ شیخ محمود الحسنات، واعظ فلسطینی: "اگر بیش از ۳۳۰۰ شهید، ۷۵۰۰۰ مجروح و هزاران اسیر و مفقود و دومیلیون آواره در غزه نتوانستند امت اسلام را بیدار کنند، حرفهای من چه می تواند بکند؟!

بگذارند. پاره ای جیره خواران و ریزه خواران ماسونها در گروه فلسفه دانشگاه تهران از جمله دکتر سید جعفر سجادی و دکتر دینانی، دکتر داوری اردکانی هم این ترسه دوشونجه را به سهد یا به سهو درباره فلسفه و فارابی و سهره وردی رواج می دهند.

۲

آنقدری بر کتاب ترجمه و شرح دکتر سید جعفر سجادی از حکمه الاشراق نشردانشگاه طهران چاپ دوم: من نمی دانم این آقای دکتر سید جعفر سجادی از تحریف اندیشه های فارابی و سهره وردی چه حظی و نصیبی می برده چه ماموریتی داشته؟! مثلاً در شرح و ترجمه کتاب تقریباً ۱۱۰ صفحه ای رقعی مدینه فاضله فارابی کتاب را به ۳۵۰ صفحه می رساند مطالبی طرح می کند که روح کلام فارابی از آن بی خبر است یا به عمد راجع به مدینه ضالله فارابی حرفی نمی زند. ما ایشان و متند ترجمه و شرح ایشان را در درج و ادخال اندیشه شعوبی گری ضمن شرح فارابی نقد کرده ایم که دوستان می توانند به آن مباحث مراجعه نمایند؛ چنین تحریف و تقلیل و تزییفی را با نگاه شعوبی در شرح سهره وردی و کتاب حکمه الاشراق وی ایشان را در درج و ادخال اندیشه شعوبی گری ضمن شرح فارابی نقد کرده ایم که دوستان می توانند به آن مباحث انجام داده است. مهمترین نقد آن است که مطالبی آورده که در متن اصلی کتاب حکمه الاشراق مطلقاً وجود ندارد. کتاب ۱۲۰ صفحه ای حکمه الاشراق چنان در شرح و ترجمه و تحریف سجادی فربه می شود که به متجاوز از ۵۰۰ ص می رسد.

برخی از آن خبط و خلطها را می آوریم:
تفسیر به خبط و خطای وی در ص ۲۱ :

اصولاً قواعد و ضوابط اشراق در باب نور و ظلمت، راه و روش حکماء و دانایان سوزمین پارس است بمانند جاماسب، فرشادشور، بوذرجمهر. حالیاً که هیچکدام وجود خارجی و تاریخی نداشته است .

در ص ۲۲ می گوید :

وجود مدارس عالی قبل از اسلام در شرق و غرب ایران مانند شوش و بلخ؟ در آن دوران ایرانی نبوده تا مدارسی هم وجود داشته باشد چه آثاری از آن مدارس است کدامیں کتابها و عالمان از آن مدارس در تاریخ بر جای مانده اند؟

۳. تاسیس مدارسی برای آموزش و تربیت فقه حنفی و شافعی.

۴. توجه و پژوهش به هر حرمهین شریفین از جمله ساخت و تعمیر منبر برای مسجد النبی و رسیدگی به امور مکه و مدینه و حاجیان.

﴿یکی از کارهای شگفت‌وی تاسیس سرپناهی (باغی) در کنار مسجدی در قاهره برای گربه‌ها (غیط القطة) بود. گربه‌های ولگرد را آنجا غذا می‌دادند و از آنها مراقبت می‌کردند. او در آن زمان در مرکز اوقاف سلطنتی مصر املاکی را وقف کرد تا از پول آن، مادام عمر به گربه‌های ولگرد خدمت کنند. در واقع، باع «سرپناه گربه‌ها» تا قرن نوزدهم پس از میلاد به کار و خدمت به گربه‌ها ادامه داد، ادوارد ویلیام لین مستشرق انگلیسی پس از سفرش به مصر از این باع یاد کرد) منبع: جامعه مصر در عصر سلاطین مملوکی، ص ۸۵ چاپ ۱۹۶۲﴾ حکمرانی که چنین بر حیوانات شفقت و رافت داشته باشد نمی‌تواند خونریز و انسان‌کش و انسانیت کش باشد.

۲

﴿در اسلام عربی نیز بر ملاحظت با حیوانات تاکید اکید شده است. حضرت محمد (ص) نبی اسلام با حیوانات مهربان بود و بر هر یک نام مخصوصی می‌گذاشت. مثلاً گفته شده نام یکی از مرکبهای پیامبر، «دلل» نام داشت. نام یکی دیگر از اسبهای وی براق بود. بر نگهداشتن گربه و کبوتر و خروس و گوسفند و بز و سگ نگهبان سخنان معنوی فراوانی از پیامبر نقل شده حتا داغ زدن حیوانات و سیلی زدن بر صورت حیوانات از جانب حضرتش نهی شده است. پیامبر پیوسته با حیوانات ملاحظت می‌کرد و از صاحبان شترها نیز می‌خواست نسبت به آنان مهربان باشند. یک بار نیز روایت شده است که دو پرندۀ را به خاطر شفقت نجات داد چون کسانی می‌خواستند آنها را شکار کنند. از آخرین جملات حضرتش مراقبت از حیوانات و ملاحظت بر آنان تاکید شده است. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَ يُعِينُ عَلَيْهِ ، فَإِذَا رَكِبْتُمُ الدَّوَابَ الْعَجْفَ فَأَنْزِلُوهَا مَنَازِلَهَا ، فَإِنْ كَانَتِ الْأَرْضُ مُجِدِّةً فَانْجُوا عَنْهَا ، وَ إِنْ كَانَ مُخْصِبَةً فَأَنْزِلُوهَا مَنَازِلَهَا

خداؤند ملایمت و مدارا کردن را دوست دارد و بر انجام آن کمک می‌کند. پس، هرگاه چارپایان لاگر را سوار شدید، آنها را در منزلهایشان فرود آورید. اگر زمین خشک و بی

والسلام ... نماز را اقامه کنید ...

تروریسم دولتی اسرائیل آمار کشته شدگان غزه را بیش از ۴۰۰۰۰ تن کرد و چه فجایعی که در جنوب لبنان به بار نمی‌آورد؟! بازی ذنب قتلت؟!

۲

﴿گفته بودیم اسلام تورکی به دلیل بهره بردن از عقلانیت اعتدال اندیش متسامح و متساهل و صلح طلب یک اسلام رافت اندیش است در تاریخ مصدقهای عدیده می‌توان بر این رافت یافت یکی از آنها مصدقهای تاریخی رفتار سلطان بیبرس است. بیبارس(بیگ: آقا+بارس: پلنگ) سلطان امپراتوری تورکان ممالیک بود که بر مصر و شام حکمرانی می‌کرد. تنها سردار تورک اسلام بود که مغلولان را شکست داد و از پیش روی آنان به غرب جلوگیری کرد. "کسی که تیشه بر ریشه شعوبیان اسماعیلی زد و شکستی سنگین بر آنان وارد ساخت. قلاعشان را فتح کرد اما اجازه داد در سایه تسامح ملوکانه تورکانه به حیاتشان ادامه دهند." (نویری، احمد بن عبدالوهاب، نهایة الارب، ج ۳۰، ص ۲۴۷-۲۴۸) وی فاتح انطاکیه بود یکی از فاتحان جنگهای صلیبی بود که صلیبیان را در شمال آفریقا به زانو در آورد. همو بود که "در سال ۶۶۸ ق توانت حمله مشترک فرانسه، انگلستان، اسکاتلند، برشلونه و آراغون را به تونس که از جزایر سیسیل صورت گرفت دفع کند". (تاریخ این خلدون، ج ۵ ص ۴۴۸)

لذا اگر سلطان محمود غزنوی و نادرشاه افشار فاتح هندوستان هستند اگر آلپ آسلان فاتح ملازگرد است اگر سلطان محمد فاتح، فاتح قسطنطینیه(استانبول) است و اگر صلاح الدین ایوبی فاتح بیت المقدس است سلطان بیبرس فاتح انطاکیه است. همه این فتوحات در جمع تورکیت و اسلامیت رخ داده است. بی جهت نیست که از نظر مسیحیان در دوران معاصر جنگهای صلیبی هنوز پایان نیافته و هدف آنان رویارویی دیگریاره با تورکان مسلمان است. لذا از این منظر تجهیز جهان تورکی اسلامی به بمب هسته ای از ملزمات عصر است. باری بیشتر ایام سلطنت بیبرس در نبرد گذشت؛ اما در زمینه مذهب و فرهنگ وی تلاش بسیار کرد:

از جمله :

۱. منصب کردن قضاتی از مذاهب چهارگانه،
۲. ساخت و بازسازی مکان‌های مخصوص بزرگان،

۴

اتحاد و وفاق ملی بدوا در فلسفه و حکمت و عرفان و اخلاق و سیاست و ادبیات و موسیقی و ...باید رخ دهد. همه ملل و اقوام منطقه زیر مکتب ملی تورکی اسلامی می توانند به منافع درازمدت خویش برسند و اینجاست که نقش مکتب تبریز بسی پر رنگتر خواهد شد. حتا می توانند از اتحادیه اروپای مسیحیت قویتر باشند. آنان حتا برای فریب جهان اسلام و عدم تحریک و ترغیب آنان اسم اتحادیه اروپا را اتحادیه مسیحیت نگذاشتند تا مبادا جهان اسلام هم این راه را یاد بگیرد و در مقابل مسیحیت چنین عمل کنند و ما می دانیم آخرین پاسخی که به تورکیه در رده عضویت آن در اتحادیه اروپا اعلام کردند این بود که اینجا یک کلوب مسیحی است شما را راهی نیست. مسیحیت، مقابل اسلام کاملاً متحداً است.

۵

تورکی صحبت کردن دکتر پزشکیان در سازمان ملل منبعث از جسارت فلسفی، حکمی، عرفانی و اخلاقی مکتب تبریز است. ما باید تمام تابوهای ضدتورک را بشکنیم تا به منلیک و کیمیلیک برسیم. ایرانشهریها توسط ماسونها به این کشور تحمیل شده اند بخشی از طاغوتند و بدون وابستگی و مزدوری غرب قادر به ادامه حیات نیستند.

۶

اگر بخواهیم تابوهای مهندسی شده ضدتورک را که از سوی غربیها ترویج می شوند مراعات کنیم بجایی نمی رسیم. با رسیدن به فلسفه ملی ما توانستیم به جای همراهی با مکاتب شیطانی غرب و کانونهای شعوبی غربی در مقابل آنها قرارگیریم و بحق فلسفه شان و سیاست شان را در آدمکشی و کودک کشی فلسطینان نقد کنیم. ما منافع و منبع فکری خویش را از آنان جدا کرده ایم. اگر نتوانیم مکاتب و فلسفه وارداتی از غرب را که بت اندیشه های ما شده از درون تهی بکنیم و اهداف استحماری و اغراض استعماری شان را افشا نکنیم راهی برای رهیدن ما وجود ندارد.

۷

شوریختانه ملتهای مظلوم جهان، با باور کردن این مکاتب شیطانی (لیبرالیسم و کمونیسم و مارکسیسم و سوسيالیسم و ...) میلیونها انسان را بنام مبارزه و انقلاب به

گیاه بود با شتاب از آن بگذرید و اگر سرسیز و پر علف بود، آنها را در آن جا استراحت دهید. (الكافی : ۱۲۰/۲)

مکتب تبریز ۳۴

(تبریز مکتبی، میللی مکتب)

شکست تابوهای ضدتورک

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

۱

مکتب و یا تئوری مادر زمانی همه گیر و قدرتمندمی شود که با مکاتب و تئوریهای دیگر برخورد کند. هیچ مکتبی بدون برخورد با مکتب غالب نمی تواند برای خود جا باز کند و حرکت کند، هر چه نقد و اعتراض و برخورد با مکتب جدید بیشتر باشد، همه گیرتر می شود. شعوبیه دقیقاً در مقابل تورکان و اعراب ساخته شده است. نفوذ اصلی خویش را با تشیع غالی پیش می برد و در خرافات دینی لانه می کند.

۲

دوستان خود صمدبهرنگی در دوره حیات وی یا اندکی پس از مرگ وی از صمد عبور کرده بودند حالا پاره ای از فعالان مدنی آذربایجان، ماهی سیاه کوچولو را چون کتابی مقدس می ستایند نمی دانند که آن اسلحه پشت ویترین که صمد آرزویش را می کرد از آن شان شد ولی چون فاقد مکتب و فلسفه ملی بودند ناکام شدند و مهره هایی بیش در نفع شعوبیه نگشتند.

۳

پروردگار تجزیه ملتها و کشورهای خاورمیانه فعلاً در دستور ماسونهای صلیبی قرارنداز زیرا تجزیه و استقلال ملتهای منطقه خاورمیانه و آسیا که مانند موزائیک به هم ربط دارد میلیونها قربانی می تواند داشته باشد مثلاً امروز فی المثل اگر در ایران تجزیه اتفاق بیفتند به پاکستان و به افغانستان و به ترکمنستان و آذربایجان و عراق و تورکیه و ارمنستان و کشورهای عربی و از همه مهمتر به پاکستان سرایت نموده که می تواند تغییرات مهم ارضی را ایجاد کند که به این زودی غیرممکن بوده اما از این اختلاف و ایجاد وحشت تجزیه، ماسونها نهایت استفاده را خواهند کرد.

را کامل خواندم دیدم از محقق تورک آذربایجانی استاد رحیم ریس نیا و مقاله‌ی وی تحت عنوان جنبش جدیدیه در تاتارستان بسی بهره برده است با استاد ریس نیا که در تبریز ساکن بودند و قبل از نیز به خاطر سختنی مقایسه ابوالعلاء معمری و مولانا در بنیاد پژوهشی شهریار در حافظه داشتند قرار ملاقات گذاشتند به منزل و کتابخانه آن استاد ارجمند رفتم و دست پر برگشتم زیرا ایشان با فراخ بال آن مقاله را که به کتابی بدل گشته بودند به رسم امانت جهت نوشتند مقاله به من دادند صحبت‌های زیادی در آن میان رد و بدل گشت ایشان مقاله پانتورکیسم را در دانشنامه نوشته بودند از مباحث و افکار بندۀ استقبال کردند البته نگرانیهای خاص خویش را به مقتضای تحقیقاتی که تاکنون پیش برده بودند داشتند.

باری کتاب ارشاد للعباد عبدالنصیر کورساوی که کتاب مهمی است فعلایه دست نیاورده ام البته برای تکمیل تحقیقات در این باره نیازدارم مع الوصف در غیاب آن کتاب با بضاعتی اندک و مددجستن از آن مقاله و از آن کتاب به قلم زدن درباره این متفکر تورک (تاتاری) و مصلح بزرگ دینی جهان تورکی اسلامی و سرمنشا نهضت جدیدیه تاتارستان و تمثیلی دیگر از ممثلان اسلام تورکی می‌آغازم:

۲

عبدالنصیر کورساوی (۱۸۱۳-۱۷۷۶) متفکر و عالم تورک مسلمان تاتار از بزرگترین طلایه داران نهضت اصلاح گری تورکی اسلامی در تورکستان و سرمنشا نهضت جدیدیه در تورکستان بود.

قتلگاه‌ها فرستادند چه نخبگانی را از آذربایجان و تبریز که به مسلح نفرستادند چرا؟ چون ما فاقد فلسفه ملی بودیم ما نحوه نگرش به خدا و طبیعت و انسان و منابت انسان با دیگر انسانها را وارد کرده بودیم تولید نکرده بودیم. این فلسفه ملی بود که تولید نگاه و تولید نگرش ملی می‌کرد تا از منافع کلان ما مراقبت کند.

۸

در طول تاریخ فقط انسان تورک در مقابل مسیحیت ایستاده و خواهد ایستاد هیچ وقت این جنگ پایان نداشته و نخواهد داشت تنها در این دویست سال اخیر پرنگ شدن ملی گرایی در جهان تورک یک وقفه ای را بوجود آورد اما با متحد شدن اسلام و ملی گرایی تورک، این راه بازشده و غیرقابل وقفه است. بازشنده زنگه زور انقلابی بزرگی در جهان تورک ایجاد خواهد کرد. اسلام عربها و ناسیونالیسم عرب مع الاسف فعلاً در خدمت ماسونها است. عربها نه تنها با مسیحیت جنگ جدی مکتبی نکرده اند نهایتاً با همدستی ماسونها در شکست عثمانی نیز نقش داشته اند تنها و تنها انسان تورک در مقابل ماسونها توان مقابله دارد و ما هم فلسفه و عرفان و مكتب و حکمت ملی را در حال پروراندن هستیم تا فلسفه ملی به گنبدی فولادین بدل شود و در آینده هیچ قدرتی نتواند مكتب ملی و اسلام ملی جهان تورک را شکست بدهد.

اسلام ملی (تورکی) ۴۵

احیاگران و اصلاحگران اسلام تورکی ۵

عبدالنصیر کورساوی تاتارستانی ۱

دکتر عبدالغفار بدیع

Ph.d Abdoulgaffar badie

آن مقلّد صد دلیل و صد بیان

بر زبان دارد ندارد هیچ جان

۱

دوسن عارف مسلک تورک شمن گرایی، اخیراً در طهران ذهنِ مرا به عبدالنصیر کورساوی سوق داد طولی نکشید که مشغله فکری من گشت.

از بخت شکر دارم و از روزگار هم پس از کاوش به مقاله ای از محمدارکیان دانش آموخته تاریخ در مجله تاریخ نو شماره ۳۲ زمستان ۱۴۰۱ در این خصوص بخوردم. مقاله

قره مالدیر او ولی سوژ گُؤوشه بیبر (نشخوار)

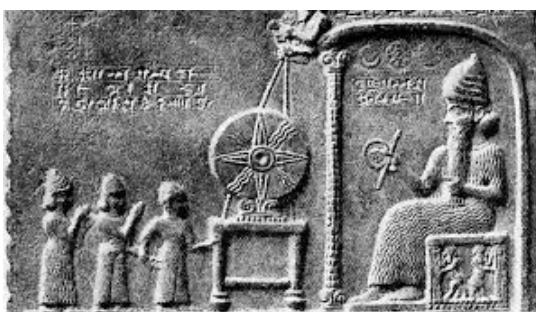
اگر ملای تورک میان تحقیق و تقلید فرق می نهاد مقلد را طفل علیل یا صدای داود می دانست نه خود داود و مقلد را به کهنه آموزی متصرف می کرد و یا در داستان خر برفت و خر برفت می گفت :

مر مرا تقلیدشان بر باد داد
ای دو صد لعنت بر آن تقلید باد
(۵۶۳/۲)

یانسی وئردى ایشیمی آخر بادا

یانسیا گلسان گُؤرم مینلر قادا

این حملات عنیف وی بر مقلدان و تحسین محققان که فرقی فاحش میان این دو می دید خمیرمایه و بن مايه اندیشه اصلاحی کورساوی است زبرا وی عامل انحطاط جهان اسلام را در تقلید می دید و بعنوان یک سنی حنفی دعوت به گشودن باب اجتهاد می کرد. زیرا از منظر وی تحولاتِ صدر اسلام مجتهدپرور و اجتهادین بود و رمز فتوحات اسلامی در اجتهاد بود نه تقلید. هر یک از خلفای پس از پیامبر و صحابه و تابعین نه مقلدان نبی اسلام بلکه مجتهدانی بود که عنداللزوم دست اجتهاد از آستین اقدام بیرون می کشیدند و رمز کامیابی کارنامه اسلام در اجتهاد بود نه تقلید. اگر پوپر می گفت علم کلام قیچی ایمان است و یا امام محمد غزالی پیشتر به متكلمان به عنوان پاسبانان(سگان دین) می شورید کورساوی هم علم کلام را عامل انحطاط می دانست. وی در زمانه ای اندیشه اصلاحی خویش را درانداخت که سرزمینهای تورکان مسلمان در قفقاز و تاتارستان در اشغال روس بود. این تقابل افکنی میان سنت و تجدد در پایان قرن ۱۷ و آغاز قرن ۱۸ در تورکستان توسط وی سیلی از حملات را از ناحیه علمای محافظه کار بخارا برانگیخت به گونه ای که حکم به ارتداد وی دادند و سپس حکم مرگ وی را صادر کردند و به فرجام همه نواندیشان تاریخ گرفتار آمد....

اگر ملائی تورک روم در قیاس اهل تحقیق با اهل تقلید می گفت:

آن مقلد هست چون طفل علیل
گر چه دارد بحث باریک و دلیل
(۱۲۸۹/۵)

یانسی اهلی کُؤرپه دیر دَن ایسته ين
اولسادا اینجه خیاللار بسله ين

آن تعمق در دلیل و در شکیل
از بصیرت می کند او را گسیل
(۱۲۹۰/۵)

اونو جومماق، چۆپ اوزاتماق قویماپیر
اوزونه جومسون قالیر باشدان ساغیر

زانک تقلید، آفت هر نیکویست
که بود تقلید، اگر کوه قوی است
(۴۸۴/)

یاخشیلیقلار آفتی تقلید دیر
یانسی داغدیرسا، سامان دیر هئچ نه دیر
نوحه گر باشد مقلد در حدیث
جز طمع نبود مراد آن خبیث
(۴۹۱/۲)

نوحه چی هر بیر زامان سوژ یانسیلار
ایسته یر او ائیله سین نفسین شیکار
نوحه گر گوید حدیث سوزناک
لیک کو سوز دل و دامان چاک
(۴۹۲/۲)

او دلو سُؤزلر سُؤیله یر بیر نوحه چی
ذره جن قلبینده اولماز گُؤینه گی (یانماغی)
از محقق تا مقلد فرق هاست
کاین چو داود است و آن دیگر صداست
(۴۹۳/۲)

آرایان هاردان اولار یانسی لایان
آرایان داود دور یانسی، یالان
منبع گفتار این سوزی بود
و آن مقلد کهنه آموزی بود
(۴۹۴/۲)

بو اگر ناله ائدیر، او ددان دئیبر

زبان باستانی آذربایجان

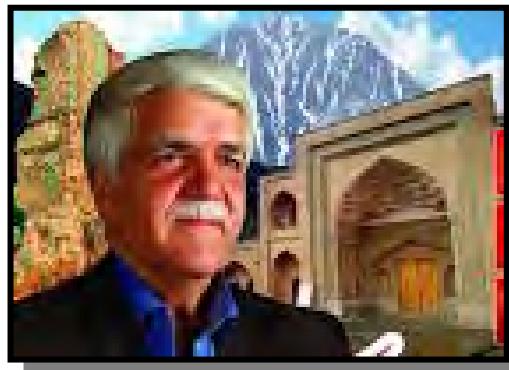
تا این تاریخ زبان اصلی آذربایجان فقط بالفظ زبان ترکی نام برده می‌شد و در طول صدها سال علی‌رغم وجود دهها حکومت بزرگ ترک مثل حکومت غزنویان- سلجوقیان- خوارزمشاهیان- ایلخانیان(مغول و ترک)- صفوی- افشار- قاجار؛ در رأس تاریخ ایران، از سوی سلاطین و حکومت‌هایشان هیچ تلاشی برای تحمیل زبان ترکی بر دیگر زبان‌های موجود در ایران از جمله فارسی صورت نگرفته بود و اغلب شاهان ترک زبان مشوق شعرا و ادبی فارس زبان گشته و زبان حکومتی فارسی در نوشتارها و احکام و مقاوله‌نامه‌ها جاری بود. اما با نوشته شدن سفارشی این جزو، ترک بزرگی در میان اتحاد قلبی در بین دو قوم بزرگ ترک و فارس ایران پدید آمد. چرا که از سوی ادبی فارس زبان تلاش گردید به بهانه زبان موهوم آذربی، زبان بومی و هزاران ساله ترکی آذربایجان، هم نادیده گرفته شود و هم از میان برداشته شود. لذا در این حدود یک صد سال پس از نوشته شدن جزو، کسری؛ هر کجا صحبت از زبان اصلی آذربایجان به عمل آمده است دو دستگی و تقابل بحث کنندگان بیرون زده است.

یکی از مناطقی که در فرضیه زبان آذربی بدان استناد شده است منطقه هرزنان و گلین‌قیه مرند بوده است و چون این قلم متولد و بالیده مرند است با تلاش تحقیقی میدانی(رجوع ده‌هاباره به روستاهای فق و دریافت اینکه به غیر از یک نفر بنام آقای عبدالعلی ادبی هیچ فرد دیگری در این روستاهای زبان تاتی یا فرس تالشی آشنائی ندارد و معرفی او به ادبیات ایران و آذربایجان؛ در سال ۱۳۸۷، فصلی را در کتاب نگاهی به تاریخ مرند اختصاص داد.) آقای ادبی در آذر ۱۴۰۲ وفات یافت و بافت ایشان، دفتر زبان فرسی تالشی در منطقه باستانی مرند بسته شد) و تحقیق کتابخانه‌ای و رجوع به دلایل ارائه شده در کتابهای هر دو گروه، چه طرفداران تاتی زبان باستانی آذربایجان و چه ترک بودن آذربایجان، مقاله زیر را تنظیم و تقدیم می‌کند.

کلید واژه:

زبان باستانی آذربایجان- زبان فرسی(فارسی)- زبان ترکی- زبان تاتی- لهجه هرزنی مرند- زبان تالشی- لهجه کیرینگانی ورزقان

دکتر میرهدایت سیدمندی(دکتراً تاریخ)

چکیده:

یکی از مؤلفه‌های زیستی هر اجتماعی که انسان را از دیگر جانداران متمایز کرده است، داشتن قدرت تکلم و رسانیدن منظورات ذهنی فرد توسط چینش و ادای صدای خاصی بنام حروفات الفبای می‌باشد.

در طول اعصار وجود مؤلفه‌های مختلف از جمله فوائل و موانع جغرافیائی و مزه‌های سیاسی و... سبب گشته است که این اصوات تکلمی بصورت صدای زبان و هزاران گویش رخ بهنماید.

در اغلب جوامع جهانی وجود زبان‌ها و گویش‌های متفاوت را ارزش و فرصت تلقی نموده و در بعضی اجتماعات روی رقبات‌های دگمانه و تلاش برای تحمیل زبان خود به جای زبان بومی اجتماعات مختلف، بصورت تهدید و ضد ارزش نگاه شده است و این تلاش برای ضدارزش نشان دادن و تلاش برای ازبین بردن زبان اجتماعی؛ سبب دل چرکینی‌ها و برخوردهای غیرضروری گشته است.

کشور وسیع ایران هزاران سال است که اقوام مختلفی را باداشتن چندین زبان و گویش در زیر نام ایران و پرچم ایران جمع و متحد نموده است.

در سال ۱۳۰۹ با نوشته شدن جزو ای باعنوان "آذربی زبان باستانی آذربایجان" توسط سیداحمد کسری و استقبال سریع و ناباورانه از این جزو در جوامع ادبی اروپا و اهدای جایزه سلطنتی انگلیس بدین جزو سبب شد که نوشته شدن این جزو به صورت سفارشی مطرح گردد.

writers of Persian language tried to ignore and remove it under the pretext of imaginary Azeri language, native and thousand-year-old Turkish language of Azerbaijan. Therefore, about a hundred years after Kasravi's pamphlet was written; Wherever there is talk of the main language of Azerbaijan, two sides and opposition of the debaters have emerged.

One of the regions that is cited in the hypothesis of the Azeri language is the region of Harzanat and Glinqiye Marand, and because this pen was born and raised, it is Marand, with a field research effort (referring dozens of times to the above villages and finding that, except for one person named Mr. Abdul Ali Adabi, no Another person in these villages is not familiar with Tati or Farsi language, and he dedicated a chapter to the literature of Iran and Azerbaijan in 1387. Bastani Marand was closed) and library research and referring to the reasons presented in the books of both groups, whether the Tati supporters of the ancient language of Azerbaijan and the Turkishness of Azerbaijan, organizes and presents the following article.

Keyword:

Ancient language of Azerbaijan - Persian language (Persian) - Turkish language - Tati language - Herzani Marand dialect - Talshi language - Kiringani and Varzghan dialect

زبان باستانی آذربایجان

یکی از موارد چالش برانگیز و قابل بررسی منطقه باستانی آذربایجان، زبان باستانی آن می‌باشد. چرا که در هر محفلي که صحبت از زبان باستانی آذربایجان می‌شود، لاحرم دو دستگی بحث‌کنندگان رخ می‌نماید.

یک دسته دوستداران زبان فارسی هستند که دوست دارند تمامی مملکت وسیع ایران را فارسی‌زبان دانسته و هیچ حقی به زبان‌های دیگر اقوام قائل نشوند. بهخصوص با توجه به کثرت جمعیت ترک‌آذری و نقش تعیین‌کننده آنها در اکثر اتفاقات سیاسی و نظامی طول تاریخ ایران، بخصوص در تاریخ معاصر داشته است، این انکار و

Abstract:

One of the biological components of every society that has distinguished man from other living beings is having the power to speak and convey one's mental meaning by arranging and performing special sounds called alphabet letters.

Throughout the ages, the existence of various components, including geographical distances and barriers, political borders, etc., has caused these speech sounds to appear in hundreds of languages and thousands of dialects.

In most of the world societies, the existence of different languages and dialects is considered as a value and an opportunity, and in some communities, dogmatic competitions and attempts to impose their own language instead of the native language of different communities have been viewed as a threat and anti-value, and this attempt to show anti-value and trying to destroy the social language; It has caused heartaches and unnecessary confrontations.

For thousands of years, the vast country of Iran has gathered and united various ethnic groups with several languages and dialects under the name of Iran and the flag of Iran.

In 1309, the writing of a pamphlet entitled "Azeri, the ancient language of Azerbaijan" by Seyyed Ahmed Kasravi and the quick and incredulous reception of this pamphlet in the literary societies of Europe and the awarding of the British royal award to this pamphlet caused the writing of this pamphlet to be commissioned. Until this date, the main language of Azerbaijan was only called the Turkish language, and during hundreds of years, despite the existence of dozens of great Turkish governments, such as the Ghaznavid-Seljuq-Khorazmshah-Islkhanian (Mongol and Turkish)-Safawi-Afshar-Qajar rule; At the beginning of Iran's history, no attempt was made by the sultans and their governments to impose the Turkish language on other languages in Iran, including Persian, and most of the kings encouraged Persian poets and writers to use the Turkish language, and Persian was the official language in writings and decrees. The agreements were current. But the customized writing of this pamphlet created a big crack in the unity of the heart between the two great peoples of Iran, Turks and Persians. Because the

بعلت داشتن قربات زبانی با زبان بومی آذربایجانی‌ها، آنجا را مسکن هم‌زبانان اقربائی خود دانسته و چون آذربایجان چراغاههای مناسی نیز داشت بیشتر در آذربایجان ماندنی شدند و این شاهان ساسانی بود که برای جلوگیری از هجوم بیشتر ترک زبانان به آذربایجان کوچانیدند، اقوامی از فارسی‌زبانهای طالشی را به آذربایجان کوچانیدند و قسمتی از جمعیت هرزنی‌ها و کرینگانی‌ها ورزقان، باقیمانده این کوچ اجباری بوده است! پروفسور زهتابی و

بهزاد بهزادی، دکتر جواد هیئت-علی تبریزی و نیز از طرفداران این فکر هستند.

چون هر دو گروه، برای اثبات نظر خود، منطقه هرزنات مرند(کهن هرزن و گلین قیه) را مثال می‌آورند و نگارنده نیز مرندی می‌باشد و سال‌ها نسبت به چرائی و جواب این دو تفکر، تحقیق نموده است، بی‌مناسب نیست تا در زیر خلاصه‌ای از نظر دو گروه را برای روش‌شن شدن بیشتر موضوع در کنار هم آورده شده و در کنار آن، نظر تحقیقی نگارنده نیز روش می‌شود.

زبان‌شناسان ریشه اصلی و مادری زبان‌های مختلف مردم کرۀ زمین را منشعب از دو گروه زبان عمدۀ ویک گروه فرعی می‌دانند :

۱- زبان التصاقی (پیوندی آسیانیک) که زبانهای ترکی، مغولی، چینی، ژاپنی، مجاری و فنلاندی و را شامل است.

حساسیت و تلاش برای نوعی فارسی‌زبان دانستنش، بیشتر از بقیه زبان‌ها و گویش‌هاست.

دوسنداران فارسی‌زبان دانستن آذربایجانی‌ها، از زمان حکومت پهلوی اول و ابداع کلمه «زبان آذری» توسط مرحوم احمد کسری، بیشتر به ذوق آمدند و با استفاده از ابداع فوق، برای اینکه اثبات بکنند زبان بومی و اصلی آذربایجان، فارسی و یا شکلی از زبان‌فارسی مثل تاتی یا فهله‌ی یا آذری (به مفهوم فارسی آذری) بوده است اصرار، و یکی دو نقطه آذربایجان چه در آذربایجان ایران و چه در جمهوری آذربایجان را مثال آوردند. یکی از مهمترین و وسیع‌ترین این مناطق، منطقه هرزن^{۱۲} در شهرستان وسیع و باستانی مرند و زبان هرزنی(هرزنی) در آن می‌باشد. مهمترین طرفداران این گروه، احمد کسری، محمد رضا شعار، عبدالعلی کارنگ، ماهیار نوایی، منوچهر مرتضوی و سید جواد طباطبائی و است.

گروه دوم دوسنداران ترکبودن یا ترکی آذری بودن، آذربایجانی‌ها هستند. اینها هم عقیده دارند که آذربایجان از اول دارای شکلی از زبانهای همنژاد ترکی و جزو زبانهای التصاقی بوده است که وقتی ترک‌زبانهای منطقه فرارود (ماوراءالنهر) به آذربایجان هجوم آورددند.

^{۱۲}- هرزنات(هرزنات) منطقه باستانی و وسیعی در شمال شهرستان مرند در آذربایجان می‌باشد که سندرسمی حل اختلاف زمین بین اهالی هرزنات باخواجه غیاث الدین محمد در ۷۹۱ قمری و در زمان حکومت ایلخانیان، در دانشگاه تبریز موجود است.(دکتر ماهیار نوایی؛ شماره دوم دوره پنجم نشریه دانشکده ادبیات؛ صفحه ۲۳۵-۲۳۱).

مرکز این منطقه، روستای کهن هرزن یا داش هرزن(هرزن عتیق) و از توابع لهجه‌ایش، چای هرزن(هرزن جدید)- میاب- گلین قیه- بابره‌تیں و ... می‌باشد. یکی از طایفه‌های هرزن عتیق که از طالش به این منطقه کوچیده بودند به زبان تاتی صحبت می‌کردند که آنهم اکنون این زبان در این روستاهای از بین رفته و در حقیقت پرونده زبان تاتی هرزنی در مرند بسته شده است.

گلین قیه نام روستائی در شمال غربی مرند است که در زمانهای دور در آنجا هم گویش تاتی رواج داشته است. از عجایب روزگار این روستا را، چه گلین قیه (تخته سنگی به شکل عروس) و چه گلن قیه (تخته سنگ در حال فروآمدن) نوشته و تلفظ شود، هردو کلمه‌ای ترکی می‌باشد. واين می‌رساند که بنیان‌گذار اولیه روستا، یک فرد ترک زبان بوده است. به نظر نگارنده شکل دوم تلفظ، صحیح تراست.

آن را (آتریا ویجو) (ایران ویچ) می‌نامد و چنین می‌گوید که ده ماه در آنجا زمستان بود و تنها دو ماه تابستان می‌شد. وقتی ایران یا مردم ایر، چون به پشتۀ ایران آمدند دسته بزرگی از ایشان که ماد نامیده می‌شدند. شمال غربی ایران را که اکنون آذربایجان و شهرهای همدان، کرمانشاهان، قزوین، اسپهان، و تهران در آنجاست فرا گرفتند و این زمینها بنام ایشان سرزمین ماد خوانده می‌شد که آذربایجان (ماد خُرد) و بخش دیگر (ماد بزرگ) بوده است.^{۱۳}

... اگر کسی به تاریخ آشناست، این را می‌داند که تا دو هزار سال پیش ترکان از این نزدیکیها بسیار دور بوده‌اند و در میانه‌های آسیا می‌زیسته‌اند و این خود پندار بسیار عامیانه است که کسانی گویند آذربایجان از نخست سرزمین ترکان بوده و هیچ سودی از چنین گفته‌ای در دست نخواهد بود.^{۱۴} اما وی بدون درنظر گرفتن گفته خود در بالا، در صفحات

بعد می‌نویسد:

"در زمان ساسانیان ترکان نزدیکتر بودند و از شمال و از راه دربند فرقان نیز با ایران همسایگی داشتند لیکن با اینهمه گمانی به در آمدن آنان به آذربایجان نیست. شاید در تاریخ دسته‌های کوچکی را از ایشان پیدا کنیم که شاهان ساسانی در جنگ دستگیر کرده و در اینجا و آنجا نشیمن داده‌اند و لی اینگونه دسته‌ها زود با مردم در آمیخته از میان روند و نشانی از خود باز نگذارند"^{۱۵} البته کسری برای دستگیری ترکها و اسکان آنها در آذربایجان و سپس اضمحلال آنها مدرکی ارائه نداده است. وی به عمد ویا سهبو، اینطور وانمود کرده که قبل از مادها هیچ حکومت بومی در شمال غرب ایران کنونی، مثل ماننا، کوتی، اورارتو و غیره اصلاً وجود نداشته‌اند!! آنهم در صورتیکه گفته می‌شود که خود مادها نیز التصاقی زبان بوده‌اند.

وی در صفحات بعدی می‌نویسد:

«بدینسان ترکی در زمان سلجوقیان با آذربایجان درآمده و در هفت‌صدسال یابیشتر کم کم بر آنجا چهره شده و زبان

۲- زبان غیرالتصاقی (غیر پیوندی، هند اروپایی) که زبانهای فارسی، هندی، انگلیسی و اغلب زبانهای اروپایی را شامل است.

۳- زبان سامی که زبانهای عربی، عبری، یمنی و آفریقایی و را شامل است.

در ساده‌ترین تعریف دستور زبانی، در زبانهای التصاقی، ریشه کلمات در موقع صرف دستوری در تمامی زمان‌ها، تغییری پیدا نمی‌کند. مانند: «یازماق» (یاز=بنویس)، یازبرام= (می‌نویسم)، یازاجاگام= (خواهم نوشتم)، یازدی= (نوشت) و یازدیردیم = (نویساندم) و] ریشه "یاز" در همه زمان‌ها، خود را نگه می‌دارد.

اما در زبانهای غیرالتصاقی مثل اغلب زبانهای هند و اروپایی و فارسی، ریشه اغلب کلمات در موقع صرف دستوری در زمان‌های مختلف؛ تعییر و شکل خاصی را بخود می‌گیرد. این تغییر روی قاعدة خاصی نبوده و باید آنها را حفظ کرد:

مانند نوشتن که یکباره و بدون قانون خاصی بصورت (نویس) در می‌آید: می‌نوشتم، بنویس، می‌نویسم، خواهم نوشت، نوشت، نمی‌نویسم و ظاهر می‌شود. یا در انگلیسی، رفتن= قو، و اگر گذشته‌اش را بنویسیم مجبوریم از ونت که هیچ ربطی به ریشه اصلی ندارد استفاده بکنیم.

کسری در سال ۱۳۰۹ با نوشتمن رساله و یا کتابچه‌ای ۷۴ صفحه‌ای، عقیده‌ای را ابراز کرد که خیلی زود و غیر باورانه در میان ادبیان ایران و اروپا! سرو صدا کرد! و بعدها شایعه سفارشی بودن این نوشتنه و تقدیرهای صورت گرفته بروز کرد.

وی در این کتابچه مطرح نموده بود که زبان باستانی و بومی آذربایجان، شاخه‌ای از زبان فارسی پهلوی بوده که در اثر هجوم قبایل ترک در دوران سلجوقی و مغول از دست رفته و جای خود را به زبان ترکی داده است! وی تعدادی شعر فهلوی را هم ضمیمه کرده و این زبان فارسی ابداعی و احتمالاً سفارشی خود را «زبان آذری» نام داد. وی برای حقانیت عقیده خود باقیمانده تکلم عده‌ای از هرزناتی‌های مرند و روستای کرینگان و روزقان را مثال آورد. وی می‌نویسد:

"ما امروز نیک می‌دانیم که آریان یا ایران، پیش از کوچ در سرزمین‌های بین‌دان شمالی می‌زیسته‌اند که اوستا

۲- کسری احمد، آذری یا زبان باستانی آذربایجان، نشر و پخش کتاب، ص ۷

۴- همان، ص ۲۵

این چه منطقی است که ادعا بکنی: "....زنجان و پیرامونهایش نیز بهمین حال است و زبان آنجا بیک بار ناپدید شده. » یک زبان به یکباره، کجا می‌تواند برود و ناپدید بشود؟!

وقتی پایتحت سلجوقیان ابتداءً مرو و سپس نیشابور و بیش از یکصدسال شهر اصفهان بوده است، البته اصفهان در زمان صفویان نیز پایتحت حکومت ترک بوده است، پس چرا زبان این شهرها ترکی نشده است؟! یا چرا زبان فارسی، تنها در آذربایجان از بین رفته ولی زبان بومی فارسی دری خراسان که هزاران سال با ممالک و خواستگاه ترک زبانان در آسیای میانه (توران سابق و ترکستان و ازبکستان و....) همسایه بوده و تا همین اواخر نیز مورد تاخت و تاز ازبکان و ترکمانان قرار داشت از بین رفته و ترکی نشده است؟!

اگر به گفته کسری، زبان بومی آذربایجان و مرند، فارسی قدیم یا آذری ابداعی ایشان بوده است، بایستی نوشتار مردم نیز آذری و یا فارسی دری می‌بود و از آن زمان‌ها (تا زمان سلجوقیان) نوشتنهایی به زبان فهلوی آذری باقی می‌ماند.

یک زبان، نه یک شبه زائیده می‌شود و نه یک شبه ازین می‌رود. برای تغییر زبان یک ملتی، ابتدا باید سالهای سال، زبان مهاجم و زبان بومی درهم ادغام شده و دوش به دوش هم؛ ملتی دو زبانه را پدید بیاورد و بعد زبان قویتر، چه از نظر تعداد متكلمين و چه از نظر روانی و دستور زبانی و دستور حکومتی، بر زبان ضعیف غلبه یافته و این زبان ضعیف پس از سالیان دراز و چه بسا گذر صدها سال، از بین برود.

در شهرهای آذربایجان و بخصوص در مرند قدیم و با آن وسائل ارتباط جمعی خیلی محدود خلاصه شده در وجود چند کتاب و چند نفر باسواد در شهر، چه در زمان سلجوقیان و چه پس از آن؛ آیا ما دورانی را شاهد داریم که مردمانش دوزبانه آذری (فرسی=تاتی) و ترکی بوده باشد که رفته رفته زبان آذری؛ عقب-نشینی کرده باشد؟ و وقتی این دوزبانگی را شاهد نداریم، چگونه امر بر فرسی (تاتی) زبان بودن کل مرند و آذربایجان میدهیم؟!

بومی را از میان برد که جز در گوشه‌ها و کنارها نشانی از آن باز نماند.»^{۱۶}

«....زنجان و پیرامونهایش نیز بهمین حال است و زبان آنجا بیک بار ناپدید شده.»^{۱۷}

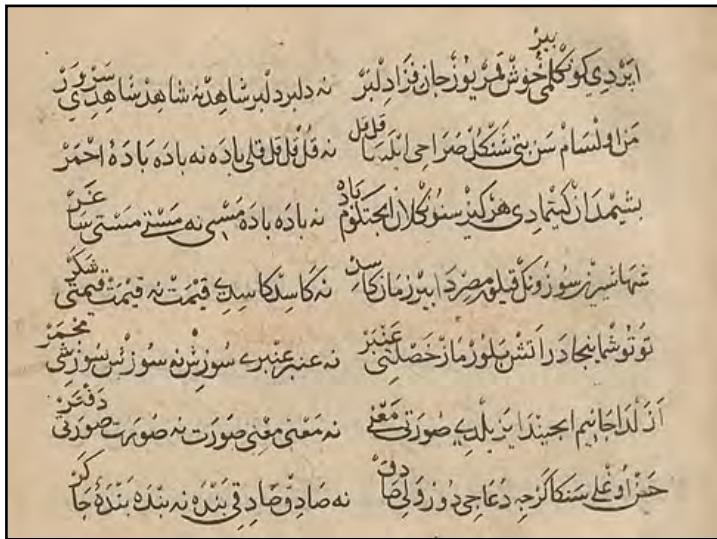
در صفحات دیگر ادامه می‌دهد:

«....در زمان صفویان، ترکی زبان درباری بوده با اینهمه نگارش جز فارسی نبوده است و این از شگفتیهای است که آذربایجانیان با آنکه از قرنها زبانشان ترکی گردیده همیشه در نوشتن، فارسی را بکار میبردند. هر چند فارسی آنان را سخت است با این همه هیچ‌گاه آن را رها نکرده‌اند. اگر آذری از میان رفته این زبان همیشه در میان بوده و هست...»^{۱۸}

در حالیکه آقای کسری درنظر نگرفته‌اند که زبان یک مقوله دستوری نیست که یکباره و در عرض یکی دو ماه، و حتی یکی-دو سال، ناپدید و یا ظاهرشود! و نیز روشن نکرده است که اگر زبان فارسی غیرپیوندی برای ترک‌ها سخت بوده؛ بایستی زبان ترکی نیز که در گروه زبانی مخالف (پیوندی) بوده است برای آذربایجانیان آذری زبان (فارسی و یا تاتی زبان) سخت می‌بود. پس چرا زبان آذری یا فهلوی آذری که نسبت نزدیکی با فارسی داشته، تنها در آذربایجان نتوانسته دوام بیاورد و مغلوب شد؟

۲۵- مان؛ ص۵

۳۲- همان، ص۷

آقای منوچهر مرتضوی، در نشریه دانشکده ادبیات تبریز
اعلام نظر می کند:

«....مدارک قابل توجه تاریخی و ملاحظات زبانشناسی حکم می کند که «زبان هرزنی» از روزگار باستان در همین سرزمین از آذربایجان رایج بوده و مردم این سرزمین از دیرباز به همین زبان سخن می گفته اند و قول گروهی که معتقدند گویندگان این زبان در دویست سال پیش از سرزمین طوالش به این سرزمین کوچیده اند و هنوز در برخی از روستاهای آن سامان به زبانی که جز اندک اختلافی با (زبان هرزنی) ندارد سخن گفته می شود، معتبر به نظر نمی آید و اندک تشابه بین دو لهجه که هر دو از لهجه های ایرانی هستند به تنها یکی کافی برای تصور و حدت دو لهجه نمی تواند باشد»^{۲۰}

با اینهمه آقای مرتضوی بعدها عقیده قبلی اش، یادش رفته و چند سال بعد نظریه ای برخلاف نظریه قبلی خود می آورد و می نویسد :

«...پیرمردان می گویند هرزنی ها از طوالش آمده در این ناحیه ساکن شده اند و افراد گلین قیه نیز از هرزند عتیق به محل ده چدید رفته، آنرا به وجود آورده اند و آبادانی گلین قیه از حدود دویست سال تجاوز نمی کند.»^{۲۱}

آقای ماهیارنوایی، در بند یک مقاله (زبان کنونی آذربایجان)^{۲۲} از یک ریشه بودن زبان مردم آذربایجان با

^{۲۰}- نشریه دانشکده ادبیات تبریز شماره سوم (سال ششم) ۱۳۳۳
شمسی

^{۲۱}- مرتضوی منوچهر؛ (فعل در زبان هرزنی)، صفحه ۴ (کتاب تاریخ انتشار ندارد. احتمالاً سال نشر ۱۳۴۱ باشد).

^{۲۲}- نشریه دانشکده ادبیات تبریز، دوره پنجم شماره اول صفحه ۱۱۰.

سرهنگ محمد رضا شعار در کتاب (بحثی درباره زبان آذربایجان) که در سال ۱۳۴۶ به چاپ رسانیده با مقدمه ای از عبدالعلی کارنگ، راجع به منشاء زبان آذربایجان بحث کرده و با جمع آوری دهها کلمه فارسی رایج در زبان فعلی ترکی آذربایجان، مصرآ خواسته است نشان بدهد که چون در ترکی آذربایجان از دهها کلمه فارسی استفاده می شود، پس زبان اصلی بومیان آذربایجان، فارسی یا شکلی از ریشه های فارسی بوده است که در گذر زمان و کوچ سیل آسای ترک زبان ها، زبان بومی تاتی (پهلوی = فرسی)، غلوب گردیده و از صورت زبان بومی غالب، به صورت زبان

غلوب درآمده و در نهایت صحنه محاوره ای آذربایجان را با بجا گذاشتن دهها کلمه در زبان ترکی، ترک گفته است!

با مطالعه دقیق کتاب کم مایه فوق، مشخص می شود که تأليف کتاب یا از سوی حکومت وقت سفارشی بوده و یا برای خوش آمد حکومت تأليف شده است و جای تعجب است که وی در آوردن نمونه ها نیز مطالعه و دقت کافی صورت نداده است. چرا که تعداد زیادی از کلمات مورد استناد ایشان به عنوان کلمه های فارسی، در اصل یا ریشه ترکی دارد و یا کلاً از ریشه اشتباہ است. مثلا ادعا نموده که ترک ها به پرواز کردن، پرواز ایلماق می گویند!! در حالیکه ترک ها به پرواز کردن، اوشماق و یا اوچماق می گویند. یادو شته، ترک ها به گول زدن؛ گول وورماق می گویند!! در حالیکه ترک ها به گول زدن، توولاماق می گویند! و یا نوشه، ترک ها، برای پریدن، پریلداماق!! می گویند! در حالیکه هیچ ترکی به پریدن؛ پریلداماق نمی گوید، بلکه اوچماق و آتلانماق می گوید!^{۱۹}

حتی اگر دلیل های آقای شعار درست بگیریم، آیا می توانیم نتیجه به گیریم که زبان بومی کل ایران، عربی بوده است که در مقابله با زبان فارسی عقب نشسته و غلوب گردیده و تنها وجود خود را با بجا گذاشتن صدها کلمه عربی در زبان فارسی نشان داده است؟ چرا که در زبان فارسی امروزی صدها کلمه عربی وجود دارد!

^{۱۹}- شعار محمد رضا، بحثی درباره زبان آذربایجان، کتاب فروشی مهر؛ تبریز ۱۳۴۶، صص ۳۱-۳۰ و ...

بود و ساکنان آن نقاط به زبانهای لولویی، کوتی و منانی گفتگو می‌کردند.....»^{۲۴}

دکترمشکور در بحث تاریخ اورارت و هم می‌نویسد: «زبان اورارت‌وهای ساکن در آذربایجان نه سامی بوده و نه هند و اروپایی، بلکه از انواع زبانهای آسیایی و قفقازی به شمار می‌رفت و....»^{۲۵}

از سوی دیگر دکتر محمدتقی زهتابی در کتاب «ایران تورکلینین اسکی تاریخی» در صفحه ۴۵ به بعد نظر احمد کسری را کاملاً رد کرده و می‌نویسد:

«...انوشیروان ساسانی وقتی به حکومت رسید با توجه به اینکه سرحدات شمال غرب کشورش مورد تاخته توپ قبایل ترک قرار می‌گرفت. سیاست ترک علیه ترک را پیش می‌گیرد. بدین معنی که اقوام بزرگی از ترک‌ها را در داغستان و در آذربایجان شمالی در شهر بردعه (برده) و باب الابواب سُکنی میدهد. تا این قبایل ترک برای حفاظت از خاکهای بدست آورده خود از جان و دل در مقابل تهاجم دیگر اقوام ترک اقدام نکنند. در ضمن برای ایجاد علاقه و کنترل ترک‌ها، جوانان آنها را وارد اردوی خود نمود.

در تاریخ قدیم آذربایجان تا زمان ساسانیان در تمامی دوران ساکنین این دیار، آسیایی بوده و زبانشان یک زبان التصاقی بوده است».^{۲۶}

دکترزهتابی سپس بر نظریه احمد کسری تبریزی می‌تازد و او را یک نظریه پرداز انگلیسی دوست شمرده و نظریه او را هدایت شده از سوی انگلیس دانسته و نظریه او را در مورد فارسی‌زبان بودن اولیه آذربایجان بدینصورت رد کرده، می‌نویسد:

«احمد کسری بر این عقیده بود که گویا: ۱- تا زمان حمله مغول‌ها به آذربایجان، زبان اهالی عموماً یکی از اقوام زبان فارسی یعنی آذری بوده است و در این زمان با توجه به مهاجرت دسته جمعی قبایل ترک در آذربایجان، از زبان فارسی آذری به ترکی آذری تبدیل شده است.

^{۲۴}- مشکور دکتر جواد؛ نظری به تاریخ آذربایجان، ص ۷۳

^{۲۵}- مشکور دکتر جواد؛ نظری به تاریخ آذربایجان، ص ۶

^{۲۶}- کتاب ایران تورکلینین اسکی تاریخی به زبان ترکی تألیف شده که این چند صفحه توسط نگارنده به فارسی برگردانده شده است.

مردم سایر شهرهای ایران نوشتند است اما در زیرنویس صفحه بعد به نقل از یاقوت حموی آورده است:

«اگر چه یاقوت در هیچیک از این دو کتاب از پیوستگی و هم‌ریشگی آذری و فارسی سخنی به میان ننهاده است ولی جای هیگچونه شکی نیست که از آذریه یا آذریه مقصودش ترکی نبوده است، چه این معنی از مندرجات معجم البلدان آنجا که می‌نویسد، آذری را غیر از ایشان (مردم آذربایجان) کسی نمی‌فهمد مسلم است. زیرا بفرض ترکی بودن زبان مردم آذربایجان، زبان ترکی را مردمان دیگری جز از مردم آذربایجان و در جاهای دیگری جز از آذربایجان می‌فهمیدند و بدان سخن می‌گفتند....»^{۲۳}

در اینجا نیز آقای نوایی عامدانه خلط مبحث کرده و روشن نکرده که این چه زبانی بوده است که هم فارسی بوده و هم غیراز مردم آذربایجان کسی آنرا نمی‌دانست ولی ترکی هم نبوده است!! اگر زبان آذربایجان ترکی نبوده، بلکه به باور ایشان فُرس یا آذری و یا تاتی بوده است در آن صورت این زبان فرس را که می‌باشد همه مردم فارس زبان ایران می‌دانستند و دیگر اطلاق زبان اختصاصی آذری بدان، محلی از اعراب نمی‌داشت؟!

آقای نوایی در بنده مقاله فوق می‌نویسد: «...بعضی اقامت ممتد مغولان را در آذربایجان و پایتخت شدن مراغه و تبریز را در زمان هلاکو و غازان دلیل ترکی شدن زبان آذربایجان می‌دانند....»

برای این دلیل نیز باید گفت مغولان چه آنها که در آذربایجان بودند و چه آنها که در دیگر شهرهای ایران می‌زیستند به دور از هر توحشی که داشتند، هیچ کوششی برای تغییر زبان مردم نکرده‌اند و اگر کرده باشند، این سؤال پیش می‌آید که چرا به جای زبان مادری مغولی خود، مردم را ترک زبان کرده باشند؟! و شگفت‌آور است اگر تصور کنیم مغولان زبان ناحیه مخصوص را تغییر داده باشند و بجای رواج زبان خود میان آن سامان زبان ترکی را رواج داده باشند. آنهم در صورتیکه در گذر زمان خودشان هم زبان مغولی از کف بداده و ترک زبان شده‌اند!

در مقابل، آقای دکتر جواد مشکور عقیده دارد: «باید دانست زبان نواحی کنونی آذربایجان و کردستان ایران از قرن هفتم تا نهم قبل از میلاد، زبانهای غیر ایرانی

^{۲۳}- ایشان این اطمینان را از کجا به دست آورده‌اند؟! امی توان گفت که ایشان در حقیقت عامدانه خواسته است نتیجه عکس بگیرد!

فارس زبانها نسبت به ساخت و ایجاد شهرها و روستاهای چندی در آذربایجان اقدام نمودند و باقیمانده مهاجرت فارس زبانهای است که اجتماعات کوچک تات زبانان و هرزنی زبان را بوجود آورده است.

حالا بینیم سیاست اسکان دادن فارس زبانها در آذربایجان به چه دلیل صورت می‌گرفته و انشیروان ساسانی به چه دلیل این مهاجرتهای اجباری را برنامه‌ریزی کرده است.

ما می‌دانیم و نشان داده‌ایم که از زمانهای خیلی قدیم مهاجرت‌های بزرگ از آسیای میانه، روانه فلات ایران گردیده و قسمتی از آنها در سرزمین سرسبز آذربایجان مسکن گزیده‌اند و نیز نشان دادیم که در زمانهای مختلف ساکنین مناطق شمالی رشتہ کوههای قفقاز یا برای سکونت دائمی به جنوب کوههای قفقاز سرازیر شده‌اند و یا برای غارت و چپاول آمده و پرگشته‌اند و حتی این برگشت آنها در جهت عکس و مهاجرت به مسکن اولیه یعنی آسیای میانه نیز بوده است.

مهاجرت بزرگ ترکها به منطقه آذربایجان معمولاً از هر پانصد تا هزار سال یکبار صورت گرفته و مهاجرت و هجوم‌های کوچک متناوباً صورت می‌گرفته است بخصوص در زمان اشکانیان و ساسانیان ایجاد حکومتها و امپراطوریهای ترک زبان هون، خزر و گوی ترک روان شدن اقوام ترک زبان به غرب و جنوب زیاد شده است. (به این مهاجرت‌ها، ابن مسکویه در کتابی که در سال ۳۷۰ هجری به نام (تجارب الامم) نوشته نیز اشاره دارد).

بغیر از سیاست اسکان دادن فارس زبانان در آذربایجان توسط انشیروان ساسانی یک سیاست دیگری نیز داشته است و آن استفاده از اسکان کنترل شده و ایجاد علاقه به اقوام ترک زبان در آذربایجان و قفقاز برای دفاع از خاک و اموال خود در مقابل دیگر مهاجرت‌های کنترل نشده ترک بوده است. در نتیجه اگر به زبان ساده بگوئیم سیاست اسکان فارس زبانها و یا ترک زبانها در منطقه آذربایجان و قفقاز، نه از روی خیرخواهانه و نوع پروری می‌بوده است، بلکه فقط برای حفاظت تاج و تخت خود بوده است.

بطوریکه انشیروان خود در این باره می‌گوید: «در سی و هفتین سال حکومت خودمان (۵۶۸ میلادی) چهار دسته از ترکهای خزر که هر کدام شاهی نیز داشتند. به من نامه نوشتند تا برای رها شدن از وضعیت دشواری

۲- گویا هیچوقت جمهوری آذربایجان با آذربایجان ایران یک خاک و یک ملت نبوده و همیشه به شمال ارس (آران) و به جنوب ارس (آذربایجان) گفته شده است! طرفداران فکر کسری از دو نظریه بالای او می‌خواهند دو نتیجه زیرا استخراج کنند:

۱- سرزمین شمالی که اران نامیده می‌شد، از انقلاب اکتبر به اینطرف فقط از نظر سیاسی آذربایجان نامیده شد. تا با تحریک هم زبانان آذربایجان ایران بتوانند آنها را بخود ملحق کرده و آذربایجان ایران را جدا بکنند.

۲- چون اهالی فعلی آذربایجان از قرن ۱۴ میلادی به اینطرف ترک شده‌اند و تا آن زمان اهالی آذربایجان به فارسی تکلم می‌نموده‌اند، باستی دوباره زبان ترکی، ترک گردیده و به جای آن زبان فارسی رایج گردد.

لذا با توجه به اینکه در تمامی دوران تاریخ آذربایجان قدیم تا زمان ساسانیان همیشه ساکنین آذربایجان آسیایی بوده و از زبان التصاقی استفاده می‌کرده‌اند، اما از زمان رضاشاه به اینطرف زیر راهنمایی و رهبریت نامربی انگلیسیها، افرادی مثل سید احمد کسری تبریزی یک همچو نظریه شوونیستی ارائه داده است:

باستی گفت که این افکار غیرعلمی، توسط کسری و پیروان آن ساخته و پرداخته شده است. زیرا تا آن زمان اطلاعات ما نسبت به تاریخ آذربایجان کم، قدیمی و غیر واقعی بوده و یا هنوز به ایرانیها معلوم نبوده است. در حالیکه حالا واقعیت‌های تاریخی روشنتر و معلوم‌تر شده است.

ما در فصل های گذشته نشان دادیم که زبان ملت آذربایجان از ابتداء، جزو زبانهای التصاقی بوده و بعدها در مهاجرت اهالی آسیای میانه که زبان آنها نیز التصاقی بوده موجب جذب بیشتر آنها در این منطقه گردیده است و این ترکیب ملی، ملت های التصاقی زبان تا زمان ساسانیان و حتی انشیروان ساسانی برای جلوگیری از هجوم قبایل ترک زبان به داخل ایران، سیاست اسکان دادن قبایل فارس زبان در آذربایجان پیش گرفته شده بود که اطلاعات مانسیبت به آنها کم بوده ولی نسبت به زمان انشیروان اطلاعات کافی داریم چه بیشتر تاریخ نویسان از جمله در تاریخ یعقوبی نوشته شده است که قبل و حتی در زمان انشیروان سیاست اسکان جمعیت‌های بزرگ و کوچک فارس زبان در آذربایجان در پیش گرفته شد، این

بدین ترتیب این نظریه‌ها و دلایل، فکر فارس بودن آذربایجانیان باستان و به قول آقای کسری، زبان باستانی آذربی را رد می‌کند و نشان می‌دهد که زبان آذربایجانیان از ازمنه باستان بهنحوی زبان التصاقی که زبان ترکی نیز از این خانواده می‌باشد، بوده است و مهاجرت زمان سلجوکیان بعلت هم‌خانواده بودن زبانی در آذربایجان بیشتر تأثیر گذاشته است.

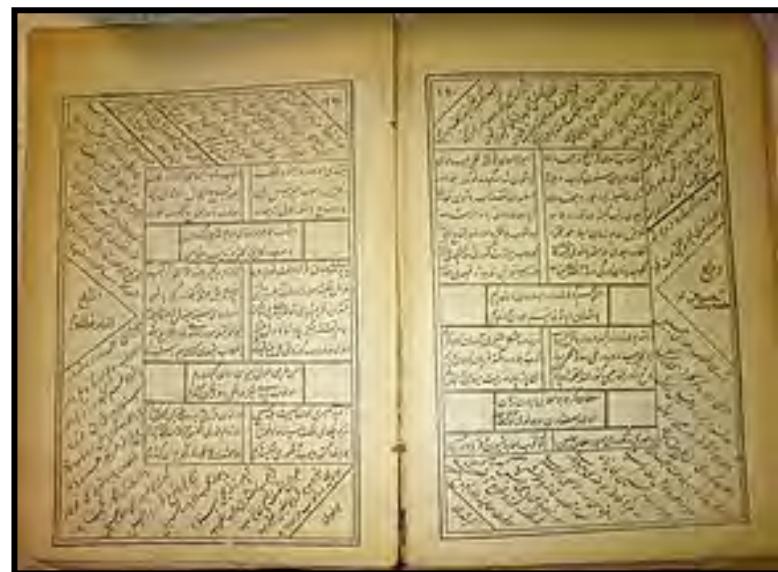
در خاتمه بیاییم عوض ایجاد گستالت دل‌چرکینی بین مردمان ایرانزمین، داشتن پوشش‌های لباسی مختلف و زبانها و لهجه‌های مختلف فارسی-ترکی- کردی- عربی- بلوجی و... را برای ایران عزیزان، نه یک تهدید، بلکه یک فرصت بدانیم. لذا روی مستنداتی که عرض شد:

در آذربایجان، زبانی به نام زبان آذربی وجود نداشته و ندارد. و زبان مردم آذربایجان؛ از ابتدا یا ترکی آذربایجانی و یا از شاخه‌های زبان پیوندی بوده و هست. این آذربی هم بدانجهت به دنبال زبان ترکی آورده می‌شود تا از نظر ادبیاتی، گویش ترکی ترکهای آذربایجان با گویش هم‌زبانان عثمانی و قشقائی و ترکمنی و... قابل تشخیص باشد.

بحث زبان آذربی را با سخنان مدع. فرزانه به پایان می‌بریم: «جريان استقرار و رواج ترکی آذربی در آذربایجان، از دیر باز موجب گفتگوها و مباحثات گوناگون گشته و عقاید مختلف و غالباً متناقض در این باره اظهار شده است ولی آنچه که در میان همه گفتگوها و نظریه پردازی‌های ضد و نقیض محرز و بی‌گفتگوست؛ اینست که به دلیل هر تقدیر تاریخی که بوده، این زبان اکنون قرن‌هast که زبان و قالب اندیشه و احساس مردم این دیار است»^{۲۷}

مولانا جلال الدین مولوی هم می‌فرماید:

ای بسا هند و ترک، هم زبان
ای بسا دو ترک چون بیگانگان
پس زبان محرومی خود دیگر است
هم‌دلی از هم‌زبانی، خوش‌تر است

که داشتند با چشم پوشی از گناهانی که قبل‌آمد داشتند، اجازه بدهم در مناطقی از خاک خودم اسکان بیایند و در عوض آنها نهایت بندگی را با دفاع از هجوم دیگر ترکها به عمل بیاورند و من برای اینکه این اقوام جذب دیگر پادشاهان از جمله قیصرم روم نشوند و من دچار خطر بیشتری نشوم لذا به مرزبان «دربند» نامه نوشتم و امر دادم که آنها را کنترل شده به داخل راه بدهد.»

پروفسور ذهتابی در صفحه ۴۷۸ ادامه میدهد: «..... همانطوریکه مشخص شده یکی از این کوچانیدن‌ها به مناطقی از آذربایجان جنوبی از جمله اطراف پل خدآفرین و دیگری نیز اطراف مرند بوده است که باقیمانده‌های این مهاجرین تقریباً تا پنجاه سال قبل در این حوالی موجود بودند که به زبان آنها نیز تات می‌گفتند. ولی امروز زبان آنها تماماً از بین رفته است.»

در صفحه ۶۳۱ می‌نویسد: «یک مثال آشکار از ترکستیزی ساسانیان را می‌آوریم و آن اینکه «قباد پسر فیروز ساسانی برای رام‌کردن پادشاه خزرها(خاقان) که تمامی روسیه خراجگذار او بوده از درصلاح و سازش در می‌آید و دختر او را به همسری بر می‌گزیند و از خاقان خزر اجازه بازسازی دیوار دربند را خواستار می‌شود خاقان موافقت می‌کند و وقتی پس از هفت سال بازسازی دیوار بزرگ به اتمام می‌رسد، برای جلوگیری از اختلاط دو نژاد ترک و فارس و برای اینکه مشکلی درداره حکومت پیش نیاید، دختر خاقان را به پیش پدر عودت می‌دهد!»

^{۲۷}-مدع. فرزانه، کتاب مبانی دستور زبان آذربایجانی، ص ۱۰

ایلکین تورک ادبی قاینالاری و محمد فضولی یارادیجیلیغی

İLKİN TÜRK ƏDƏBİ QAYNAQLARI VƏ MƏHƏMMƏD FÜZULİ YARADICILIĞI

تورکلرین زنگین فولکلور ماتریاللاری و تاریخی سالنامه‌لری، خصوصاً اورخون-یئنیسیئی عابده‌لری، «كتاب دده قورقود» ائپوسو، بالاساقونلو یوسیف خاص حاجبیین «قوتادغو بیلیک» اثری، محمود کاشقارینین «تورکجنین بئوبوک بیر دیل اولدوغونو گؤسترمک و عربله اوئرتمک قایه‌سیله يازیلان»^۲ «دیوان لغت التورک» اثری، احمد یسوینین «دیوان حیکمت»، احمد یوکناغینین «عتبه الحقایقی»، معین تاریخی دؤورلرده يازیبا آلينمیش «اوغوزنامه»لر، هابئله تورکدیلی شاعرلرین اثرلرینین دیل و اسلوب خصوصیتلری، طبیعی اولاراق محمد فضولی یارادیجیلیغینین فورمالاشماسیندا مهم رول اوینامیشدیر. اسلامی-شرق خالقلارینین تفکوروندە عصرلرله ياشایان بیر چوخ دیرلر، مثلاً دونیانین كنجیجیلیگی حاقیندا دئییلمیش حیکمتلى کلاملار فضولی یارادیجیلیغیندا عمومبىشى ماهىت كسب اندىر، بير فرد اولاراق اونو مادى دونیانين فۇفوچونه قالدىرىر. دقت ائتدىكىدە، فضولىنین اۆز یارادیجیلیغىندا ايدئيا و اسلوب باخىمېنдинان تورك قاینالاریندان دا بىرە لنديي نظرە چارپىپ. مثلاً، «مال گلیب-گئدر، دونیادا ياخشىلیق قالار» (تورک آتالار سۆزو)، «مالین دليل توتان، جانين ذليل توتار» (تورک آتالار سۆزو)، «بىر يىگىدىن قارا تاغ يومرسىنجا مالى اولسا، يىغىدرر، طلب ائىلر، نىسيبىنندن آرتوغىن يئيه بىلمز»^[۳]، «اۋلۇب وارىنجا قىرە، گلمز سىنىلە مالىن، مال عزاسى چىرىن، نىچە اولور احوالىن»^۴ و سايىر شكىلە «مala، مولكە باغانىماماق» فيكىرى فضولی یارادیجیلیغىندا اورىزىنال فلسفى مضمون مودىفيكىآسيا لارى ايله يئنلىنir و بشرىن يوكسک اخلاقى دير گؤستريجىسى اولاراق تبليغ اولونور. تركىيىبىندرىنinin بىرىنندە :

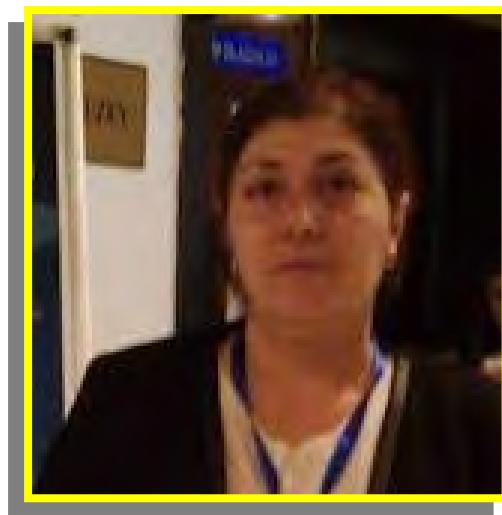
نه ملک و مال منه چىرخ وئرسە، ممنۇنەم،
نه ملک و مالدىن آوارە قىلىسا مەحضۇنەم .
اگرچى مفلىس و پىست و محقر و دونم،
دمادم اؤيلە خىال ائىلرم كى، قارونم .
-

كۈنولدە نقدى وفا گىنجى، لىك پىنهان^۵ .
سۈيلىھين فضولى، هئچ شوبەھە يوخدور كى، توركون آنا
كتابلارينداكى درىن دينى-فلسفى دونيا گۈرۈشۈ، اينجە

Doç. Dr. ZEHRA ALLAHVERDİYEVA

استادیار . دکتر زهرا اللهوردى اوا

برگردان : دکتر حسین شرقى دره جك (سوی تورک)

داھى آذربايجان شاعرى محمد فضولى توركجه نى شرق ده حاكم ديل سوبيهسىنە قالدىرماق اوچون آسيا رئگيونو شرایطىيندە عصرلرله قارشىلېقلى تأثير اساسىندا يارانان و اينكىشاف ائدن مدنى-ادبى قاینالارдан، او جملەدن دوغما خالقىن فولکلور و يازىلى منبع لرىنдин ايدئيا، ديل و اسلوب باخىمېنдин مهارتله فايدالانمىشدیر. او، اسلام مدنىتىنinin فلسفى دونيا گۈرۈشۈن، اخلاقى-ائتىك دىرلرینى، همچىنinin عرب پوئىتكا قانونلارىنى اوستالىقلا تورك تفکورو، منطقى، ديل فاكتورلارى و اسلوب گۈزلىكلىرى ايله بىزەيرك، اورتا عصر شرق پوئىياسىندا قدىم تورك شعر عنعنەلرىنى هنرلە داوام ائتدىرىمىشىدیر. «حديقه السودا» اثرىنinin دىيماچەسىنە «اي فيض رسانى عرب و تورك و عجم! قىلدىن عربى افصح اهل عالم. ائتدىن فصحاي عجم عيسى دم. بن تورك زياندان التيفاتين ائيلەمە كم»^۱ سۈيلىھين شاعرلەن اساس ادبى قاینالاريندان بىرى، طبىعى اولاراق تورك خالقىنinin شيفاھى و يازىلى ديل ماتریاللارى ايدى .

تورک دىللرى بىر-بىريله قارشىلىقلى علاقەلر اساسىندا اينكىشاف ائتمىشىدیر .

بىر مسله نى ده قىد ائتمك لازىمدىر كى، كېچىن يوزاپلىكىلرده دونيا علمى اوچ بؤيوك پوئىك سىستەم-ھىند-آوروپا دىل قروبونا عايىد اولان -يونان، ھىند و عرب پوئىك قانونلار سىستەمىنى تانيمىش و بو دىللرده يارانان پوئىيانىن آراشدىرىلماسىنا سىلسىلە اثرلر حصر اولۇنمۇشدور. تأسىف كى، ايندىدك تورك پوئىك سىستەمىنىن فورمالاشماسى، اونون تارىخى اينكىشاف مرحلەلرى آز آراشدىرىلمىش و بو پوئىيانىن اساس لىنقويسىتك خصوصىتلرى و پوئىك-لئكسىك قايدا - قانونلارى دونيا علمىنە يئتىرنىجە تقدىم اولۇنمۇشىدیر .

معلومدور كى، اسلامىن گلىشىتىن سونرا هجا و سربىت وزنده اورىزىتىنال عنونەيە مالىك و اۆز دىل قايدا-قانونلارينا تابع اولان تورك شعرى عرب پوئىكى سىستەمىنىن چوخسايلى قلىلىرىنە سىعىمامىش و معلوم سىاسى سىبلەر اوزوندن سىخىشىدىرىلاراق آرادان چىخارىلمىشىدیر. بو بىر معلوم فاكتدىر كى، اسلامىن قبولوندان سونرا، ٧-جى عصردن باشلاياراق، بىر چوخ خالقلارين ادبىات و مدنىتى خىلافتىن دىلىنinde، يعنى عرب دىلىنده يارانسا دا، ھemin خالقلار اوزونون قدىم مىللەي عنونەلرىنى، تفكىكورونو، اخلاقىنى، عادتلىرىنى، معىشتىنى ياشاتماقلا، يئنى اىستيقامتىدە اينكىشافا باشلاماق ضرورىتىنده قالمالى اولموشلار .

نظريهچىلر اسلاما داخلىل اولان خالقلارين مدنى عنونەلرىنده كى عمومىلىكلىرى تارىخى-ضرورى، كولتۇرلۇزى آسپىكتەن اىضاح ائدىرلر. اسلامىن يايىلماسىندا سونرا، بو رئىگىونلاردا ادبىاتىن اينكىشافىنин اساس سىاسى-سوسىال عامللىرىنى آراشدىران ئ.م. مئلەتتىنسىكىيە گۈرە، «٨-٧-جى عصرلەدە، عرب اىشغالى نتىجەسىنده، قربە فرانسادان توتموش، شرق دە چىنه قدر - تابع ائدىلىميش اۆلکەلرىن بىر قىسىمىنده عرب قبىلەلرى يېرىشىدىرىلىرىدە؛ اونلار اساساً سورىيە، مئسوبوتامىيا، جنۇبىي ایران، مصر و شىمالى آفرىكادا يېرىشىدىرىلىدى؛ تىرىجىا يېرلى اهالى ايلە قايناتىب قارىشىدىلار. عصرلر عرضىنده بىر قىسىم خالقلار تام عربلىشىدىلر؛ باشقالارى (قاۋاڙ و اورتا آسيانىن توركدىلى

خالق حىكمىتارىنى سئوه-سئوه مطالعەدن كىچىرمىش، ھر بىر خزىنەدن اوستالىقلا بەھرە لەمىشىدیر .

محمد فضوليپىنەن غزل و قصىدەلرى، ئىلچە ده پۇئماڭارىنىن دىل خصوصىتلىرى و لغت ترکىبى اوچ مدنىت تىپپىنەن - ھم عرب-فارس پوئىكاسىنەن، ھم ده دوغما تورك شعرىنەن عنونەلرىنەن سىنتىزىدىر. اۆزونون سؤپىلدى كىمى، «بعضا عربجه تنظيم ائتديم و عرب فصحاسىنى فونون عربىيە ايلە ھە محرزز قىلىدىم. بو منيم اوچون قولايدى. چونكى عربجه منيم مباحثە علمىيە لىسانىم ايدى. بعضا اسب تې ايمى توركجە ميدانىدا قوشدوردوم و توركجىن لطاييف كلامىلە تورك ظريفلىرىنە فايدىبىخش اولدوم. بو دا منيم اوچون مشكىلاتى موجب اولمادى». چونكى توركجە منيم صلفە اصلىيەمە موفق گلدى». اونون توركجەسى مورفولوژى-سینتاكتىك و لئكسىك-پوئىك جەتەن قدىم توركدىلىي عابدەلە طبىعى اوخشارلىغى ايلە برابر، ھم ده منشاجە عىنى كۆكلو خالقىن دىل ماتشىيالى اولدوغو اوچون ياخىنلىق تشكىل ائدىر. عمومىتىلە، قدىم تورك عابدەلرىنەن ادبى دىلىن فورمالاسماسىندا رولونون اوپىرىنلىمەسى معاصر ادبىاتشوناسلىغىن آكتوال پروبلئملرىنەن بىرىدىر و ايندىدك بىر سира عالىملە طرفىنەن قدىم تورك يازىلىي عابدەلرى اوزرىنده معين تارىخى-فيلولۇزى اىشلە آپارىلمىشىدیر .

پروپلىمى ھەر طرفلى آراشدىرىماق اوچون تورك خالقلارى ادبىاتىنەن اينكىشاف تارىخىنەن آراشدىرىلماسىنا قىساجا نظر سالماق لازىم گلير .

معلومدور كى، ايلكىن منعىلر اىچرىسىنەن «اورخون-يئىسىئى» عابدەلرى توركلىرىن مىللەي كولورىتى، تارىخى شخصىتلىرى، يوروپىلىرى حاقيقتىدا گئنىش معلومات وئرمىكلە برابر، عمومتورك ئائىلەسى ترکىيىنە - آذربايچان توركجەسىنەن ده كىچىمىش اولدوغو تارىخى اينكىشاف مرحلەسىنى، سادەن زىنگىنلىيە دوغرو لئكسىك- سئمانتىك تکامولونون اوپىرىنلىمەسىنە زىنگىن ماتشىيال وئرىرى .

توركدىلىي يازىلىي منعىلرین ماتشىياللارى اساسىندا اورتا عصرلەدە يارانان آذربايچان ادبىاتىنەن دىل فاكىتورلارى ايلە موقايسەلى شكىلەدە اوپىرىنلىمەسى زامانى آشكار اولور كى،

آسیالی ایرقه عایید اولمايان تورکلرین بير قىسىمى وار... شومئر و تورك دىللرى عينى مورفولوژى پرينسىپلر اساسىندا فورمالاشمىش و چوخلو قرامماتىك اورتاق جهتلره مالىكىدirlر. مختلف مؤلفلر بو اورتاق دىللر اوزره ٣٠٠-دن چوخ اوخشار و عمومى سۆز معين ائتمىشلر». ^{١٠} شرقىن چوخمىللتلى سىاسى جغرافىياسى، ئىلجه ده خالقلارين بىرگە ياشايىش مدنىتى اونلارين نىنىكى معىشتىنى، ئىلجه ده پۈزىيا ئىلئەنتلىرىنىن علاقەلى شكىلده اينكىشافىنى تنظيملىمىشىدىر. تصادفى دئىيلidir كى، نظامى گنجىوى «لili و مجنون» اثرينde لىلىنин اطرافىندا اولان قىزلارى، يعنى اونون رفيقەلرini ده «عربىستاندا ياشايىان تورکلر» كىمى تقدىم ائدرىك بىلە سۈپىلمىشىدىر :

از نوش لبان آن قبile
گردىش چو گھەر يكى طوile
تركان عرب نشىنىشان نام
خوش باشد ترك تازى اندام^{١١}

او قبile نين بال دوداقليلاريندان،
گؤوهر كىمى بىر صf (قىزلار) دوزولموشدو .
اونلارين آدى عربىستاندا ياشايىان تورکلردى،
عرب انداملى تورك گؤزل اولار .

عمومىتىله، عرب خيلافتى دئوروندە، همچىنин خيلافت داغىلidiق دان سونرا دا سىخ علاقەلر مۇوجود اولمۇشدور. معلومدور كى، سلطان توغرولون باشچىلىغى ايله ١٠٥٥- جى ايلدن اوغوز طايغا لاريندان اولان سلجوق تورکلرى خيلافتىن مرکزى باغداددا حاكىمتى الله آلمىشىدilar. همچىنин سورىيە، فلسطين، عربستانىن شىمال شەھىرى، مكە، مدینە، مصر و بوتون كىچىك آسيا سلجوقلارا تابع اولمۇشدو .

بوتون بو سىخ سىاسى، مدنى-ادبى علاقەلرە باخماياراق، تأسىf كى، تورك پۈئىتكا قانونلارينين اۋىرنىلەمەسى ايشى لنگ گئتمىشىدىر. يالنىز ١٩-جو عصردن باشلاياراق، ان.سامىولىچ، و.و.رادلۇو، ف.ى.كورش و باشقالارى طرفينىden قديم تورك پۈزىياسىنinin اساس اىستروكتور ئىلئەنتلىرىنىن آراشدىرىلماسىنا باشلانمىش و ايلكىن منبع لر سيراسىندا «اورخون-يېنىسىئى» عابدەلرinen اۋىرنىلەمەسى يئر آلمىشىدىر .

اهالىسى) اىشغالچىنин مدنىت و دىليتىن ئىلئەنتلىرىنى قبول ائتدىلر.»^٨

معلومدور كى، عرب پۈئىتكا صنعتى حاقىندا ٩-جو عصرden باشلاياراق، ابن الجاظ، ابن المتاز، كوداما ابن جعفر و باشقالارينين عروض وزنى، قافيه، شعرin لئكسيك ترکىبى و سۆزئەت خطى حاقىnدا تراكتاتلارى مۇوجوددور. ٩-جو عصرده كوداما ابن جعفر «نقد الشعرا» («پۈزىياسى تنقىدى») اثرينده عرب پۈزىياسىnدا شعرin ٤ اساس ئىلئەنتلىنى - سىن، سۆزئەت، وزن و قافيه نىن اساس اولدوغونو گۈستەرمىشىدىر .

گۈستەيلن مرحىلەde توركجە ده اثرلىrin يازىلماسى فاكتاتلارى مۇوجوددور. معلومدور كى، ٨٤٠-١٠٣٢-جى ايللرde مرکزى آسيادا حاكىمتىde اولان تورك-اسلام دئولتى قاراخانىلر اۆز مىللە دىل عنعنهلىرىنى قوروپوب ساخلاماغا اوستۇنلوك وئرمىشىدىلر. بو مرحىلەde يازىلان يوسىf خاص حاجبىن «قوتادغۇ بىلىك»، محمود كاشقارىنinin «ديوان الغات تورك»، احمد يوكناگىنinin «عتبه الحقايق» اثرلىrin بونا پارلاق ثبوتدور .و.و. بارتولد يازىرىدى: «توركler hem كىچىك آسيادا، hem ده توركوسستاندا اۆز ادبى دىللىرىنى ياراتماگى باجاردىلار، دوغرودور، مەئى ياد نمونەلردن آلينسا دا، اونلار اۆزگە هاجاسىنى و دوشۇنچە اىستروكتورونو تقلىيد ائتمەدىلر». ^٩ دئەمەلى، تورك خالقلارى اۆزلىرىنىن ايندىدك مۇوجود اولان هجا وزنىنىدە يارانان پۈزىياني داوام ائتدىرمىكde ايدىلر .

همچىنinin تارىخاً تورك فولكلورو و ادبى عابدەلرinen ئىلکەلرinden يايلىماسى طبىعى بىر حال ايدى. توركلىrin ائرامىزدان اول ده بو اراضىلرde ياشامالارى حاقىnدا چوخساىلى منبىع لر واردىر. قدىم شومئر مدنىتىنinin توركلىrin آدى ايله باagli اولدوغونو بىر چوخ آوروپا عالىملارى تصديق ائتمىشلر. اينگىلىس لىنقويسىت عالىمى و دىپلوماتى هئنرى روولىنسون داش «بيستون كتابەلرنى» آراشدىراركىن، اوراداکى اشارەلرinen بابىل- شومئر مدنىتىنە باagli اولدوغونو آشكار ائتمىشىدىر. همچىninin شومئرلىrin لئكسيكاسىنى اۋىرنن عالىم، اونون تورك دىللرى ايله عىنى اولدوغو قناعتىنە گلمىشىدىر. «آقلوتىناتىyo دىللرde دانىشانلار آراسىnدا آنتروپولوژى جەھەتن شومئرلە عىنى اولان ماجارلار، فينلر، تاتارلار، توركler، توركمىنلر، اۆزبىكلر، آذربايجانلىلار و مونقولويد و يا

مقایسه‌لر، ائپیتئتر، تشبه لر، آللثقوریا و مئنافورالارلا دولودور... اساساً پئرسوناژلارین دیالوقلاری و مونولوقلاری اوزیریندە قوروولان «قوتادغۇ بىلېك» پوئتیک سینتاکسیس تئکنیکاسى ايلە: ریتوریک سواللار، مراجعت و نيدالارلا زنگىندىرىپ. اثردە مؤلفين تورك فولكلورونو ياخشى بىلدىيىنى گؤسترەن آفوريزملىر، آنالار سۆزلىرى و فرازئولۇزى واحدلىرى واردىدیر.^{١٤}

اسكى تورك متنلىرىنىن آذربايچاندا ترجمەسى و نشرى ايشى بو ساحدهدە آراشدىرمالارى گئنيشلىنىرىمە يە ايمكانلار آچدى. تدقيقاتچى-عاليم ولى عشمانوون «تورك خالقلارى ادبىاتلارينىن اورتاك باشلانغىحى) «٦-١٠-جو عصرلر) اثرى بو ساحدهدە گۈرولمۇش اوغورلو آراشدىرمالاردان حساب اولۇنور.

٦-جي-١٠-جو عصرلر تورك خالقلارى ادبىاتى تارىخىنин ايلكىن دؤورونو شرطلىنىرىن اساس عامللىرى ئۆبىنن عاليم تورك دىليينىن «چىن دىنiziيىن دىنizىر قدر» بئويك بىر اراضىدە يارانان گۈئى تورك ايمپئراتورلۇغۇ دؤوروندە گئنىش يايىلماسىنى، قدىم توركلىرىن مىللە دىيل و مىللى يازى مدنىيەتىنىن اينكىشافى دؤورو كىمى سعجىلىنىرىر و بىلە نتيجه يە گلىرى كى، «٥-٦-جي عصرلرده يازىنinin سوسىال، مدنى حىاتا چىخماسى و گئنىش بىچىم ٥ يايىلماسى دؤورودور. بو يوللارдан بىرى اسكى توركىدە مزار داشلارينا يازماق عادتىدیر»^{١٥}.

«كتاب دده قورقود»ون شعر دىليينىن خصوصىتلرى اوزىللىكلىرى آرتىق ٦-جي-٨-جي عصرلرده تورك شعرىنinin اوزۇنون اورىيىتىپ لىنقوسىتىك-پوئتىك، فلسفى-پسيخولۇزى اينكىشاف تارىخىنى ياشادىغىنى ثبوت اندىر. گۈركىلى توركولوقلار فرهاد زينال اف و صامت على زاده «كتابى دده قورقود»دا ان قدىم دىنى- ميفولۇزى تصوورلىرىن «اوغوزلارين ابىتىدaiي دؤورونه - بىزىم اثرانىن ٣-جو-٤-جو عصرلىرىنە عايىد اولدوغونو» و «بعضى بوبىلارين تارىخىنinen ٦-جي-٨-جي عصرلرى احاطە اىتدىيىنى»^{١٦} گۈستەمىشلەر .

محمد فضولى شعرىنinin ايلكىن قايناقلارلا سىخ باغلى اولماسى اونون پوئىياسىنinin دىل اىستورك تورونون اساس ماياسىنى تشكىل ائدىر. فضولىنinin داهىلىگى اوندادىر كى، دوغما خالقىن لئكسيك فوندوندان، خصوصاً فرازئولۇزى

«اورخون-يئنیسیئى» كتابه‌لىيندە ايشلىن «توتوق»، «باش»، «قامىش»، «ار»، «داش»، «ياغى»، «اوغۇز»، «تورك»، «قارا»، «كوموق»، «كاغان»، «گئچە»، «گون»، «اولوم» و ساير تورك لئكسيئملرى ادبى دىلىين عمومىشلەك بدېعى بازاسىنا چئورىلەمىسى معلوم دور .

معلوم دور كى، تورك خالقلارىنىن فولكلور نغمەلرى و اورخون-يئنیسیئى عابده‌لىيندە دىلى اساسىندا تورك شعر نظرىھىسىن يارادىلماسىنا ايلك جەد ف.ى. كورشون آدى ايلە باغلىدىر. ١٩١٠-١٩٠٩-جو ايلرددە قدىم تورك شعرىنinin تارىخى اينكىشاف قايدا-قانونلارى، همچىنinin قافقاز اراضىسىندا ياشايان توركلىرىن شعر نمونەلرىنده آهنگ، هجا وزنى و قافىيە سىستېمى، همچىنinin تورك شعرىنە خاص فونئتىك قىسالمالار اوزىریندە مهم تدقيقاتلار آپارمىش اولان ف.ى كورش تورك شعرىنinin ساده ليىنى، لاكىن آهنگدار و موسىقىلى اولماسىنى سۆيلىپ و قىد ائدىرىدى كى، تورك شعرىنەدە وورغوسوز سۆزۈن اولوكى، ياخود سۇئراكى سۆزلە بىرلەشمەسى و فونئتىك سىن ياراتما خصوصىتى اونون موسىقىلى سىسلەنمەسىنى تامىن اندىر و نمونە گىتىرر :

«گۈئىتىءى يولدوز نىچەدیر؟

سنسىز گونوم گىچەدیر.

سەنин خومار گۈزلىرىن

منىم قانىم اىچ دىر!»^{١٢}

تورك شعرىنى تارىخى باخىمدان آراشدىران اى.م. مئلئىتىنسىكى يازىرىدى: «اورخون- يئنیسیئى عابده‌لىرى دىلىنىن شعر فورماسىنىدا يازىلماسى، بوتۇلوك دە تورك ائپوسلارى اوچون خاراكتېرىك حالدىر». ^{١٣} دىگر توركولوق-عاليم ب.م.زىرمۇنىسىكىنى دە بو مسئله دوشوندورمۇش، اورخون-يئنیسیئى يازىلارىنىن شعر، ياخود نثر اولماسى پروپلەمى اطرافىندا آراشدىرمالار آپارمىشدىر .

همچىنinin اى.ايستېلئوا بو عابده‌لىرىن پوئتىك سىستېمىنى ئۆيرنەمىش، اوزۇنون «٦-جي-٨-جي عصرلر تورك پوئىياسى» اثريىدە قدىم تورك ادبىاتىنىن نۇو و ژابرلارينا توخونمۇشدور . اى.ايستېلئوا تورك خاقانلىغى دؤوروندە يارانان پوئتىك متنلىرىن اۋز قايدا-قانونلارى اولدوغونو قىد ائدرك يازىرىدى: «يوسىف بالاساقۇلونون «قوتادغۇ بىلېك» پوئماسى مختلف بدېعى اصوللارلا -

تورکجه يارانان مثنویلرده، او جمله‌دن «ليلي و مجنون» لارین متنینده ده فونئیک خصوصیتلر - صایت و صامت سسلرین اوزلاشماسى، آللئئرآسپىالا، بدیعی تکریلر مهم پؤتیک خصوصیتلردن بیریدیر. مثلاً، ۱۵ جى عصرده حمد الله حمدينین «ليلي و مجنون» اثرینده: «تاش اولا اول ديل كيم، آندان سينده تأثيرى يوخ»، «گۆزلرون عيارى كيم، بير آل ايله بين ديل كاپار» پؤتیک ايفاده‌لرindenه قالين صايتلرین بير-بىرىنىي ايزلەمەسى؛ - ق، ت - صامیت سسلرین فونئیک اوزلاشماسى دقتى جلب ائدير. تورك پؤتیک سيسىتم اوچون خاراكتېرىك اولان و رىتمىك اۇلچولرى تنظيمىلەين بير چوخ قايدالار محمد فضولى اثرىنин هم تحكىيە دىلىنinde، هم ده دىالوقلاردا چوخ مكمل شكىلde قورۇنۇشىدۇر. اونون «ليلي و مجنون» پؤئماسىندا «خورشىدىسىز اولدو روز تا شب، اولدو باشينا قارانقو مكتب»، «اول طره مشك بودان آبرۇ، هيچران قارا باغرين ائيلميش سو»، «بىر داغا ايرىشىدى ناگاھ، قدىنه لباس وهم كوتاه. تىغىنinde عقاب چىخ قانى، مذمر كمرينده لعل كاني»^{۲۳} و باشقى سايسيز-حسابسىز نمونه‌لر واردىر كى، شاعر مىصراعلارين سئمانтиك معنالارينين زنگىنلىيىنى، هم ده رىتمىك شعر قورو لوشونو نفيس شكىلde قوروماقلا، يئنى بير تورك شعرى مىۋەلىنин اساسىنى قويىمۇشدور.

فضولى ياراتدىيى مىصراعلارين معنا و اىستروكتوروندا تورك خالقىنinen عنونه‌سىنندن آيرى دوشىمىشىدیر. مجنونون «شىمە كىفيت حالى» و اونون صحرادا ياراتدىيى صاف جمعىت، نجد داغىندا مجنونون اطرافىندا باش وئرن احوالاتلار، آناسى ايله گۈرۈشۈ و ساير سۈزۈتلرین ديل ماتئراللارى اونون خالق حىكمتى و دىلىنە باغلىلىغىنinen پارلاق شوتودور:

دولدوردو هوا ايله دىماغىم،
سۈودا ايله باغلادى آياغىم .
دولدو بىنىمەكى پىگ او پوست،
باشدان-آياغا محبتى-دوست.^{۲۴}

آهونو تله‌دن آزاد ائتمك اىستەين مجنونا اووجونون دئىبكلرى فضولىنinen خالقىن معىشت و دردرلىنە ياخىن اولدوغونون، هم ده دوغما دىلىن اينجەلىكلىرىنى نىچە سئوه- سئوه شعرە گتىردىيىنى آيدىن گؤسترير:

مخزىندن آلدигى ايفاده‌لرى اوستالىقلار جىلا لا ياراق، اونو يئنىدىن خالقا قايتارمىشىدیر :

كىمى كى، دوست دئدىم چىخدى دوشمن جانىم،
كىمى كى، يار دئدىم اولدو عاقبت اغيار،^{۱۷}

-سۈپەلەين شاعر بىر آن بىلە ئۆز مىللە كۈكوندن آيرى دوشىمىشىش، توركلىرین هم شىفاهى، هم ده يازىلى قايانقلارىندا مهارتله فايدالانمىشىدیر.

ايلىك نۇوبەدە فونئیک اوزلاشمالار دقتى جلب ائدير. معلومدور كى، هجا وزنى و فونئیک خصوصیتلر، آهنگ قانۇنوا اوېغۇن صايت و صامت سسلرین بير-بىرىنىي ايزلەمەسى - تورك پؤتیک سيسىتمىن اساسىنى تشكىل ائدير. «كتاب دده قورقود» ئاپوسوندا «قارشو ياتان قارا تاغ»^{۱۸} تىشكىص پؤتیک فيقورونو ايفاده اىدىن اوبرا زدا قالين صايتلرین بير-بىرىنىي ايزلەمەسى، ائلجه ده - ق، ر، ت - صامت سسلرین فونئیک تىكار ياراتماسى مسئلەلرى دقتى جلب ائدير. صامتلرین فونئیک اوزلاشاراق، آهنگ ياراتماسى تورك پؤتیک سيسىتمى اوچون خاراكتېرىك دىرى. «كتاب دده قورقود» داستانىنinin متنىنىدە كى شعرلرده صامتلرین اوزلاشماسى خاراكتېرىك حالدىر :

«تولاماج-تولاماج يوللارى اولور»^{۱۹}

«فانتورالى قولوبان»^{۲۰}

خاص حاجبىن «قوتادغو بىلىك» اثرىنده يېر آلان توركجه سئچمە شعرلرده دە هemin خصوصىت اۆزونو گؤسترير :

اۋكوش اۋگىدى سانسىز سنا بو تىلين
كىلىر من باياتكا آيىن هم يىلىن .

ياغىز بىر ياشىل كۆك ياراتتى كون آى

كارانقىكى يارو كلوك چىغايى توت يا باي^{۲۱}
(بو دىلىمە من آيلار، ايللەدىر كى، اللها سايسيز- حسابسىز حمد ائديرەم. قارا تورپاگى، ماوى سمانى، گونشى و آىي، قارانلىيى و ايشىيى، كاسىبى و زنگىنى او ياراتدى).

ياخود :

«كارا كىلىكى بارچا بولور كاپ كارا

كارا كىلما اۆزنى كودئزو تورا»^{۲۲}

(قارا (عوم) خالقىن طبىعتى قاپقا拉 اولور، اۆزونو قارا (عوم) ائتمە، آييق اول!)

يورى، اوغول!

بابان سانا قييديسا، سن بابانا قييمماگيل!-دئدى.^{٢٧}

١٢-جى عصرده خوجا احمد يسوبينين شعر ديلينده فعلين همین فورماسينين ايشلندىيىنى گۈروروك :

قول خواجه احمد جانددين كىچىب يول غە كىرگىل
آنдин سونگە ايرانلارдин يولنى سورغىل
الله دىيان حق يولىدە جانىنگ بىرگىل
بو يول لارده جان بىرماسانگ امكани يوق^{٢٨}

(قول خاجه احمد جاندان كىچىب يولغا گىرگىل،
آنдин سونگە ايرنلاردن يولنو سورغىل: الله دئيبىن حاق
يولىدا جانىنگ بىرگىل^{٢٩}، بو يوللاردا جان بىرماسانگ^{٣٠}،
امكاني يوخ.).

محمد فضولي ياردىچىلىغىندا بو نوع امر فعل شكىلچىسى اۆز فونكسيوناللىغىنى قوروموشدور. تصادفى دئىيلدير كى، دىلچىلىك علمىنده «فضولىنин شعرلىينىدە فعلين امر فورماسى ايله ايفاده ائدىلن امر جمله سينىدەن داها چوخ استىفادە اولوندوغو»^{٣١} قىد اولونموشدور.

شاعر فعلين امر فورماسينين بو نوع واسطەسىلە ھم دىداكتىك-فلسفى معنا و ريتوريكانىن داها دا قوتلىنمەسىنە نايىل اولموش، ھم دە اوز شعر اوسلوبۇنۇ زنگىن پۋئىك فيقورلارلا بىزمىشدىر :
قىلىماغىل محكم، كۈنول، دونيا يە عقد ارتباط،
سن بىر آوارە مسافىرسىن، بو بىر ويران ربات.^{٣٢}
ياخود :

سن شمع سن، اويمماگىل ھوا يە
كىيم، شمع ھوا وئر فنا يە.^{٣٣}

تورك پۋئىياسىندا عمومدىل كوممونيكاسيالارى ايسىمین حال كاتقورىيالاريندا دا اوزونو آيدىن گۈسترىر. «كتاب دده قورقود» داستانلارينىن ديلينده يېلىك و تأثيرلىك حال كاتقورىيالارينىن دىيشكىنلىگى دقتى جلب ائدىر. مثلاً، «اوروز باپاسىنин سۈزىن سىمادى، قايدىوب گىئرى دۈندو».^{٣٤}

عمومىتىلە، داستانىن ديلينده حال كاتقورىياسىنinin ثابىتلىشمىش قدىم و ثابىتلىشمىش فورماسينين ايشلەنمەسى خاراكتېرىكدىر. مثلاً، «اڭنى بىگ دمور تونىن گئىن يىگىت، نە يىگىت سن؟»^{٣٥}

صياد دئىدى: "بودور ماشىم،

آچمان اياugin، گئدرسه باشىم .

قتلىنده بو سىدىن ائتسىم اهمال،
اطفال و عىاليما نولور حال؟

مجنۇنا وئريلن اؤبىود و قىنالقلار «كتاب دده قورقود» داستانىندا وئريلمىش اؤبىود و نصىحتلەر چوخ بنزە يىر. مجنۇنا آتاسىنinin اولوم خېرىنى گېتىن بىر صيادىن قىنالق و اؤبىدونە دقت يئتىرىك :

«كى، آردىن ائل اىچىنده آرى!
وى ناقص اولان عىاري-كارى!
بوخ سىنە نشان نام و ناموس،

افسوس كى، آرسىزسان، افسوس!

انصاف دئىيل، سىتم ده اصراف،

انصاف سىز اولدوغونا، انصاف!

دىرىيليك دە آتани ائتمە دىن شاد،
بارى قىل اونو اولنەن بىر ياد!

جان وئردى محبىتىنە اول پىر،

ياد ائىلمىدىن، ندىر بو تقصىر؟..»^{٣٦}

فضولى «كتاب دده قورقود» اون ديلينده ايشلەن و بو گون ده تورك خالقلارينىن ديلينده ياشايان «قاراگون» سۈزۈنۈ شعرين قافىيە سىستەمەنин اوزلاشماسى خاطرىنە «سياه روز» شكىلنىندا ترجمە ائدرىك مهارتىلە ايشلتەمىشدىر :

مجنۇنە بوراخدى اول صدا سوز،
آرتىردى فغانىن اول سىyah روز .

باران كىمى داشە ووردو باشىن،
مى كىمى آياغە تۈكۈدۈ ياشىن .

قىرىن سوروب اىستەدى نشانە،
اولدو گۈز ياشى تك روانە.^{٣٧}

ادبى ديلين خالق اوسلوبۇنا باغلى و شعرين ائموسىyonال گوجونو آرتىران بىر سира عامللىر «كتاب دده قورقود» دان باشلاياراق فضولىنин دۈورونە قدر اوز دىنامىكلىكىنى قوروپوب ساخالىا بىلمىشدىر. مثلاً «يېنى، يېڭ» (ياخشى) سۈزو، ياخود فعلين امر فورماسيندا: «غىل»، «گىل» شكىلچىلىرى ادبى دىلەنە عصرلەرلە اوز فونكسىياسىنى ايتىرمىشدىر. «كتاب دده قورقود» دا : بابانى اول قىرق نامىددەن قورتارگىل!

گۆگ سایوانلی! ..

ئېتتىيگىمەد يىئل يئتمىزدى،

يىدى اورغۇنیم يئنى بايپىرىن، قوردونا

بىنزردى بىيگىتلەيم. ^{٤١}

تىقىقات گؤستىرر كى، «كتاب دده قورقۇد» اون بديعى دىلى ادبى دىلين رئالىلىكدىن - خالق دانىشىق دىليندىن مجازىلىشمە يە دوغرو ايلكىن اينكىشاف يئنومونو عكس ائتدىرير. اثرين بديعى سەماناتىكاسىندا اپېيتىتلەر - اساساً ساده نۇودە - بديعى تعىين نۇووندە اۆزونو گؤستىرر، يارانان بديعى تعىينلىر صرف تۈرك مىللەي دوشونجەسىنە اوغۇن قورولموشدور. منبع اعتبارىلە خالق يارادىجىلىغىنندان آلينان، پۇئىتكا نظرىيەسىنە «مقيىد اپېيتىتلەر» آدلاتان بو بديعى تعىينلىر ساده و رئال معناالاندىرمانىن ايلكىن نۇونەلرى اولماقلە اورىيەنالدىر. بديعى معناالاندىرمانىن ساده تىپىنە «لili و مجنون» متنلىرىنە داها تئز-تئز راست گلىنir. قەرمانىن اۋىلەمىسى، آشىقلرىن احوالىنىن تصویرى خالق دىلينە ياخىن طرزىدە مجاز تىپلى بىديعى تعىينلىرلە وئىرلىر.

ايفادە ائتدىي فلسفي- صوفى آنلاما گۈرە، فضولىنин بديعى تعىينلىرى داها مرکب و زىنگىن اولسا دا، خالق روحونا باغلى مىللە خصوصىتلىرى ساخلاماقدادىر. لىلىنىن تصویرىنە دىرى ساده و اينجە سەچىلمىش اپېيتىتلەر بونو ثبوت ائدىر :

شەباز باخىشلى، آهو گۆزلو،

شىرىن حرکەتلى، شەھد سۆزلىو .

راھ و روشى مدام غمزە،

باشدان - آياغا تمام غمزە .

آىروقجا شكل و خوشجا پىكىر،

ياخشىجىا سىنم، گۆزلەجە دىلىر. ^{٤٢}

فضولى بديعى تعىين ياراتماق ايشىنinin ماھىر اوستاسىدەر. بديعى معناالاندىرمادا تعىين اولونان شخصى و ياخود حادىئە نى دولغۇن، فلسفي آنلامدا ايفادە ائتمە يە چالىشان شاعر «لili و مجنون» اثرينە بديعى تعىينلىرى خالق يارادىجىلىغى قايناقلارىندان و هم ده تارىخى اولايلارىن خاطىرلەنماسىندان آلماقلا، سحرىن آچىلماسى و دئويوشون باشلانماسى صحنهسىنى اعجازكار پۇئىتك نۇونەلرلە تصویر ائدىر. نوڤلىن لىلىنىن قبىلەسىلە ووروش صحنهسىنinin تصویرىنە دقت يئتىرك :

فضولى يارادىجىلىغىندا ايسىمىن بى حال كاتئقورىيالارىنىن هم ئابىتاشمىش، هم ده چوخ قدىم فورماسىنا تصادف ئىدىلىر :

لىلىنىن آتاسى آچدى باشىن،

دولدوردو گۆزونە قانلى ياشىن .

عجز ايلە دئدى كى:- اى خداوندا!

شاھنەشە عادىل و خەدمەندا!

گر لىلى اوچوندور اضطرابىن،

اكراه ايلە وئرمىز جوابىن. ^{٤٣}

گۆزوندويو كىمى، قدىم تۈرك دىللرىنە تأشىرىلىك حالدا-، اى -شىكىچىسىنин دوشەمىسى حاللارى مۇوجىددور. بى حال هم «دده قورقۇد» اون، هم ده فضولىنىن بديعى دىلى اوچون خاراكتېرىكدىر: «سارى گۈنلەر گۆزوبىن، تايلار باسان، ^{٤٧} قدىم يازىلى آبىدىن دىلىنىن دە خالق دىلىنىن آلينما مضمۇن «لili و مجنون» متنىنىن ده اۆزونو گؤستىرر :

صياد، منه باغيشلا قاين،

ياندىرما جفا اودونا جانىن! ^{٤٨}

داستاندا تۈرك دىللرىنин ايسىمىن يۈنلۈك، يئرلىك و چىخىشلىق حالىندا دا ئابىتاشمىش نۇونەلرى اۆزونو گؤستىرەتتىدەر :

كۆكسى گۆزلى قابا داغلار باشىنا چىقغىل. ^{٤٩}

فضولىنىن «لili و مجنون» اثرينە حال كاتئقورىياسىنinin آرتىق اىستايىللىشمىش فورمالارى داھا چوخدور: كۆسۈنە ووران هجر كىمى داش،

زمزم كىمى گۆزدن آخىدان ياش .

پىوستە سىيە قىلان لباسىن،

كۈنلۈنە نەھان توتان ھاواسىن. ^{٤٠}

«كتاب دده قورقۇد» داستانىنىن دىلىنىدە و فضولى صنعتىنىدە اوست-اوستە دوشن پۇئىتك واسطەلەرىن پاراللەللىرى دقتى جلب ائدىر. تۈرك پۇئىتك سىستەمىنinin اۆزونمخصوصىلوغو و اورىيەناللىغى - اوپرازلارىن كونكىرەتلىگى، سادەلىگى، ايناندىرېجىلىغى، سىممۇول اولماقدان داھا چوخ رئالىلەر سەئىكىمەسى ايلكىن مخزىلەدە كى شەعرلىرىن اساس خصوصىتىدەر :

آلان صباح ساپا يئردى دىكىلىنە،

آغ بان اولى!

آطلاس ايلە يايپىلاندا

آمیت سوپونون آسلانی، قاراجوغون قاپلانی!
قونور آتین آیاسی!

خان اوروزون باباسی،

خانیم قازان، اونوم آنلا، سؤزوم دینله^{۴۹}

ائله ده، ساده و مرکب ائپیتئتلرین بیرگه ایشلنه‌سی:
اوغلادونلوجی آلتون بان اویمین قبضه‌سی اوغلول!

قازا بنز قیزومون - گلینیمین چیچگی اوغلول!^{۵۰}

محمد فضولی ده تورک پوتیک دیلینی ساده اوبرازلاردان
مرکب سیمووللارا دوغرو اینکیشاف ائتدیرمیش، دیلین
خلقیلیستی قوروگاما چالیشمیشیدیر. «لیلی و مجنوون»
اثرینده لیلینین احوالینی تورک دیلینه خاص اینجه
دئتاللارلا تصویر ائدیر:

تا محو اولا گؤزدن آخیدان خون،

هم کؤملیی، هم دونوبودو گولگون ...

رعنا باشا سرپوبن لچکلر،

نازیک بئله سانجیبان اتكلر.^{۵۱}

«كتاب دده قورقود»ون دیلیندە «قانلو-قانلو سولار»،
«دنیز کیمی قاراوب»، «ایلديز کیمی پارلايیب»، «تاولا-
تاولا شاهباز آتلار»، «قاتار-قاتار دوهلر»، «سویوق-سویوق
بیناللار»، «قیزیل-قیزیل دوهلر»، «قارغۇ کىبى قارا ساج»،
«يانیق جىڭر»، «يۇمۇر-يۇمۇر آغالاماق»، «اينجە بئللەی»،
«قانلى-قانلى ايرماقلار»، «قارا تاش»، «باغرىم يانار»، «اغ
تونوما كېر ئىندى سىنىچۈن».

و سایر مقید ائپیتئت قىسىمیندە ایشلنن فرازئملر سونراكى
توركدىلى ادبىياتدا معین دىيشىكلىكلرلە جىلالانمیش،
اوبرا لاشدیرىلمىشىدیر. فضولى دیلیندە بو اوورازلار كوللى
مېقداردا ایشلنمىشىدیر:

گر قارا داشى قیزیل قان ايله رنگىن ائدىن،

طبع تغىير وئرىپ، لعل بدخشان اولماز.^{۵۲}

ياخود:

گولو رو خسارينا قارشو گؤزومدن قانلى آخار سو،
ھېبىبىم، فصل گولدور بۇ، آخار سولار بولانمازمى؟
بو تىپلى فرازئملر ھمچىنин «كتاب دده قورقود»ون
لئكسيك-پوتىك ديل فوندوندا اساس يېرلەرن بېرىنى
توتور. مثلاً، «سالقوم-سال القوم تان يئللەرى اسىيگىنە»،
«قارا باشىم قربان اولسون، آرغىش، سانا!-دئدى، «ياندى
باغرىم، گؤئىنەدى اىچىم».«^{۵۳}

بىر صبحە كى، قىلدى خسروى رم،

شام اهلىنە هند فتحىنى شوم؛

سيارەدن آلدى مهر ميدان،

چالدى قىلىنجىن، گۇئتوردو قالخان .

گون خنجرى اولدۇ آشكارە،

گردون زرهىنى ائتدى پارە .

شطرنج صفت اول ايکى لشکر

بىر-بىرىنە دوردولار برابر^{۴۳}

گۇئروندو بوي كىمى، قدىم تورك عابدەلرینين بىدېمى دىلینە
خاص ساده ائپىتئتلر فضولى شعرىنەدە دە زىگىن اوبرا لار
ايفادە ائدن پوتىك سىستئمە چئورىلىر.

معلومدور كى، «كتاب دده قورقود» داستانىنین بىدېمى
دەلەنەدە تىشە لر (بنزتمەلر) مەھم رول اوينا يىير. بورادا
بنزتمەنин اوج تىپىنە راست گلەننەر. ساده و مرکب تىپلى
بنزتمەلر؛ ساده و مرکب تىپلىرین قارشىليقلى
ايسلدىلەمىسىلە، بىر نىچە معنا وئرن بنزتمەلر. سونونجو
واريانتا ائپوسون دەلەنەدە چوخ آز تصادف اولونور.
بنزتمەنин ساده و مرکب تىپلىرى ايسە اثرين اساس بىدېمى
دەل احتىاطىدەر :

قارشۇ ياتان قارا تاغلار ايسىتر اولسا، ائل يايلاز،

قانلو-قانلو سولار اسن اولسا، قامىن دوشىر.^{۴۴}

اول گون قارغۇ دىللى قايمى اوخلار آتىلدى.^{۴۵}

يانىنداغى گۈگ پولادىنى مانا وئرگىل، يىيگىت.^{۴۶}

فضولى يارادىجىلىغىندا دا تىشىبىي يەن ساده و مرکب
تىپىنەن ان گۈزىل فورمالارى مۇئوجىددور :

محو اولدۇ تب اىچىرە اول بېرىوش،

بىر شمع كىمى كى، گۈرە آتش .

اكسىلىدى عرق دە حسنى تابى،

بىر گول كىمى كىم، گئدر گلابى^{۴۷}

«دە قورقود»ون دەلەنەدە بىنزتمە نؤولرى فضولى

دەلەنەن اساس قايلاقلارىندا دىنەر. مثلاً: «گوز آلماسى كىبى

آل ياناقلارىم يېرتا يىين مى؟»^{۴۸}

ياخود :

آلاجا صاباح ساپ يېرده دىكىلەنە آغبان ائولىم،

آطلاس دا ياپىلاندا گۈگ سايوانلۇ .

تولو قوشۇن ياوروسوا!

توركىستانىن دىرگى!

دوشونجه‌سینی، دونیانین گۇرۇنچىلىرىنى گىنىش شكىلده عكس ائتدىرىر. خالقىن حىكىمتلى سۈزلىرى بو پۇئىيانىن اساسىندادا يايپىر :

بىر يېگىدىن قارا تاغ يومرىسىنچا مالى اولسا،
يىغار - درر، طلب ائيلر،
نصىبىنندىن آرتۇغىن يئىه بىلمز .

اولاشوبان سولار تاشسا، دنىز تولماز .
تكىرلوك ائيلەينى تىن(ق)رى سئۆمۈز .
كۈنلىن يوجا توتان ارده دؤلت اولماز .
ياد اوغلۇ ساقلا ماقلە اوغۇل اولماز، -
بئۇيۇيندە سالور-گىدر، گۇردوم دىيمز ...
گول تېجىك اولماز. گوڭو اوغۇل اولماز .
قارا ئىشك باشىنا اوين اورسان قاطىير اولماز .
قاراواشا تون گئىورىسن، قادىن اولماز.^{۵۹}

مېللى تىپلى لئىكسيك فرازئىملەر دولو عىنى، اويعون مىصراعالارا فضولى شعرينىدە دە راست گلىنir. شاعرىن پۇئىتكى دئىيىملەر خالق روحونو عكس ائتدىرىن ائترلىن دىلىنەن چوخ باغلىدىر. فرازئولۇزى بىرلشەلر كەمكىلە شاعر اۆز بىدىعى تفkorونو دوغۇنلۇغو ايلە اىفادە ئىدىر. شاعرىن دىلى «دە قورقۇد»ون فلسفى دىلىنەن چوخ ياخىنيدىر. قطعەلرینىن بىرىنندە :

هر كىيمىن وار ايسە ذاتىندا شراتت كفرو،
اصطلاحات اولوم ايلە مسلمان اولماز .
گر قارا داشى قىزىل قان ايلە زنگىن ائدىسن،
طبع تغىير وئىrip، لعل بدخشان اولماز .
ائىلەسەن طوطىيە تعليم ادايى كلمات،
نطقى انسان اولور، اما اۆزو انسان اولماز .

هر اوزون بويلو شجاعت ائدە بىلمز دعوا،
هر آغاڭ كىيم بوى آتا، سرو خرامان اولماز.^{۶۰}

- دئىن شاعر، قافىيە سئچىمكىدە دە مېللى دىرلە آرخالاتىر. آذربايغان ادبى دىلىنەن فرازئىملەrin ايشلەنەمە يئرىنە دايىر پۇئىتكى ماتئرالىلار چوخدور. لاكىن فضولىنин «ئىئى» ردifulى غزلى منشاجە مېللى اساسىنى قورويان پۇئىتكى لئىكىسىمەن صوفى فلسفى، ئالجە دە دونيويى ايدئىالار اىفادە اىدىن شعرلە قارشىلىقلى اينكىشافىنىنى عكس ائتدىرىر. آذربايغان تورك دىلىنەن قدىم يازىلى دىل عابدەسى اولان «كتاب دە قورقۇد» و دىيگر قدىم منبع لرده ايشلن

فضولى خالق دىلىنەن آكتىyo فرازئىملەrin دە ئىستېفادە يولو ايلە پۇئىتكى معنانى داها دا درىنلشىدىرىر، قلمە آلدигى حادىثە نى، اوپرازلاز سىستېمىنى دوغۇنلاشىدىرىر :

ائىلر حسد اھلى باغلايىب كىن،
طە سىن اوزىنە نفى و نىفرىن.^{۵۴}
ياخود :

كعبە احرامىنە زاھد، دئىلەر بېل باغلادى،
ائىلەيم تحقىق، اونون باغلادىغى زنار ايمىش.^{۵۵}
اىلچە دە :

بىچارە آناسى آچدى باشىن،
باشىنдан آشىردى قانلى ياشىن.^{۵۶}

خالق آراسىندا داشلاشمىش، تورك دىلىنەن دايىمى آكتىyo لئىكسيك واحدىنە چئورىلمىش فرازئولۇزى بىرلشەلر «كتاب دە قورقۇد» دىلىنەن اساس پۇئىتكى وصايتى اولدوغۇ كىمى، فضولى شعرينىدە دە آپارىجى پۇئىتكى- لىنقوسىتىك ائلەمئىنتارىنەندىر. شاعرىن بىدىعى دىلىنەن فرازئىملەر بىرلشىرك تشىبىه، استعارە، مئتونىمىيا و ساير بىدىعى تصویر واسطەلەرى عملە گتىرىرلە:

«باغلانىب توک كىيمى اولموش بدنىم، سرى زلفوندە اولان هر مویە»، «گول-گول دامىب مقامىمىزى گلشن ائىلەين» «بىر جە آرزومن واردى، كۆيىنەدە وئريم جان شۇوق ايلە، گۇرمدىن لاييق منى بىدېختى قربان، الوداع !» سادە خالق دىلىنەن آلينىمىش فرازئىملەر محمد فضولى تورك پۇئىياسىنین گۇزىللىينى ابىدى اولاراق زىنلىنىدىرىمىشىدەر . كتابىن دىلىنەن «قان تۈكمك»، ياخود «آلجا قانىن يئر اوزونە تۈكۈلمىيەنچە» فرازئولۇزى بىرلشەلرەنى فضولى اوزونون بىر مىسىدەسىنە آشاغىداكى طرزىدە ايشلىتمىشىدەر :

نسىرنە زنگى - لالە ندىندير؟ - دئىيم، دئىدى :
- غىزمە خىنگى تۈكۈدۈي قانوندورور سىنىن.^{۵۷}

خالقىن زنگىن اوپرازلازى - «اوزو گول»، «دونو قىرمىزى»، «اودلارا ياخار»، «اودلارا ياندىرىما» و ساير فرازئىم - ائپىتەتلەر فضولى شعرينىدە اساسىنى تشىكىل ئائىر :

ای اوزو گول، كۆينىيى گولگونو، دونو قىرمىزى!
آتشىن كسوت گئىيب، اودلارا ياندىرىدىن بىزى^{۵۸}
«كتاب دە قورقۇد»ون دىلى خالق حىكىمتىنى،
مودرو كلويونو، زامان-زامان سيناقلاردان چىخمىش فلسفى

ساقیی توتدو می، یامان توتدو،
بئله توtar، کیمی کی، قان توتدو.^{٦٣}

محمد فضولی ایلک قلم تجروبه‌لریندن سون میصراعسینا
قدر خالق روحونا، اونون تفکورونه، عادت - عنعنەسینە
باغلى صنعتکاردیر. غزللرینین بیریندە اوزونو اولو تانریسینا
توتوب: یارب، همیشە لطفونو ائت رهنوما مانا، گؤسترمه
اول طریقى کى، گئتمىز سانا، مانا^{٤٤} - سوئیلهین شاعر - بو
عظمتلی یولو - انسانا، يارادانا و اونون ياراتدىقلارينا
سونسوز محبته، اعتبارلا باشا ووردو. «فضولى سۈزۈن
حقىقى معناسىندا خالق شاعرىدیر. اونون فورما و مضمون
وحدتىنندىن يارانمىش، پۇئىك باخىمدان تام، بىتكىن
اىرلرى خلقى شعرىن قىمتلى نمونەلریدىر. خالقين باشا
دوشە بىلچىي، آنلاياجاغى دىلده يازىلدىش خالق روحونو
اوخشىيان، خالقا ائستېتىك قىدا وئرن بو شعرلر عصرلر بويو
دىلدىن-دىلە، آغىزدان-آغىزا كىچىرك اۆزونە ابدى حىات
قازانمىشىدیر... فضولى ھر زامان بىزىم معنوى
معاصرىمىزدىر.»^{٤٥}

خالق دىلىنин اينجهلىكلىرى اونون بوتون
يارادىجىلىغىينا داملا-داملا هوپدوغۇندان، شاعرين
يارادىجىلىغى اۆزوندن اوزاق و ياخين زامان
مسافەسىنده اولان بوتون توركىدillى منبع لرلە سىخ
باغلىيدىر.

آلت يازىلار :

Alt yazılar :

- ^١ Məhəmməd Füzuli. Əsərləri. Altı cilddə. VI cild.Tərtib edəni:Əlyar Səfərli; redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb",2005, s.31.
- ^٢ Kamal Yavuz. XIII-XVI asır dil yadigarları. Türk dünyası araştırmaları, Aralıq, 1983.s.60..
- ^٣ . "Kitabi – Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, Yaziçi,1988, s. 31.
- ^٤ Hoca Ahmed Yesevi, Külliyyati, Yayın:Nº59, Ahmet Yesevi Üniversitesi, 2019, s. 536.
- ^٥ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri. Altı cilddə. I cild. Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s. 334.
- ^٦ . Müşkilati mücib olmadı-çətinliyə bais olmadı.
- ^٧ . Köprülzadə Məhəmməd Fuad. Füzuli irqən Türkdür. Azəri ədəbiyyatına dair tədqiqilər.Translterasiya edəni, öz sözün və lügətin müəllifi: Vəcihə Feyzullazadə, Bakı, "Sabah"nəşriyyatı, 1996, s. 22.
- ^٨ . Müşkilati mücib olmadı-çətinliyə bais olmadı.

تك هجالى «يئى» - ياخشى لىكسئمىنин اورتا عصرلر
ادىبياتىنinin پۇئىك قايدا-قانونلارينا اوىغۇنلاشدیرىلماسى،
شاعردىن اصىل مهارت طلب ائدىرىدى.
هم ده بو سۈزۈن رىيف كىمى وزنه سىغيشىدىرىلماسى،
معنا ايله اوست-اوسته، فلسفى-پۇئىك فيكىرىن هئچ بىر
ايتكىيە يول وئرمەدن چاتىرىلماسى فضولى صنعتىنinin
اعجاز كارلىغىدىر :

داغ هيجران ايله يانماق دان جىيگر قان اولسا يئى،
ملک دىل غم منزىلى اولونجا، ويران اولسا يئى .
يارى أغىيار ايله گۈرمك عاشيقە دوشوار اىرىر،
بؤйىلە گۈرمك دن اسىر درد هجران اولسا يئى .
سيئىمە پىكانىنى گۈئىر كۈنۈل دفعىئە كىيم،
سيئىنە ده سوزان كۈنۈل اولونجا، پىكان اولسا يئى.^{٦٦}
مقاييسە گؤسترىر كى، فضولى خالقين معنوى ثروتى اولان
«كتاب دده قورقود» داستانىنinin ادبى دىل خزىنەسىنە
باغلى اولموش، بو داستانىن پۇئىك -لىنقويسىتىك
واسطەلرinden فايдалانمىشىدیر. جانلى خالق دىلىنин زىنگىن
چالارلارى شاعرين فردى اوسلوبونون فورمالاشماسىندا
مهم رول اوينامىشىدیر. يوخارىدا قىد ائدىلەن غزلين
عاشيقانە مضمونونو نظرە آلماساق، فورما و اوسلوب طرزى،
تضادلارين داشىدigi معنا توتومونا گۈرە «دده
قولقۇد»داكى عىنى رىيفلى شعردىن قايناقلاندىغى
گۈرونمىك دەدىر :

سارب يوروركىن قازىق آتا نامىر يىيگىت بىنە بىلمز،
بىنېنچە بىنەسە، يئگ!

چالىپ كىسرى اوز قىلىجي مختىنلر چالىنجا، چالماسا، يئگ!
چالا بىلەن يىيگىدە اوقلار قىلىچ دان بىر چوماق يىئغ!
قوناغى گلمەين قارا ائلر يىقىلىسا، يئگ!

آت يئمىين آجى اوتلار(بىتىنچە) بىتىمەسە، يئگ!
آدام ايچىمەين آجى سولار سىزىنجا سىزماسا، يئگ!^{٦٧}

خالق آراسىندا ايشلنن «گۈزۈن قان توتوب» - فرازئولۇزى
ايفادەسى ئىپسون دىلىنide: «أَغْ بِيرْچَكَلِي قارِيجِيقلارِي
چوق آغا لاتمىشام، گۆزو ياشى توتوب اولا، گۆزۈم سنى؟»
شكلىنىدەدىرسە، بو فرازئولۇزى واحدى فضولى داها
دقىقىلىكىلە: «ھر قاندا اولسا قانلىنى، البتە، قان توtar», -
سۈپىلىيىر .

شاعر حتى سىمۇولىك-فلسفى اثرى اولان «بنگ و بادە»
نىن پۇئىك اوسلوبوندا بو ائل مىثلىنى مهارتله ايشلەدىر :

- ²⁶. Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.156.
- ²⁷. "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998, s.40.
- ²⁸. Hoca Ahmed Yesevi. Külliyyatı. Ahmet Yesevi Üniverisitesi, Mütevelli Heyet Başkanlığı, Ankara,2019, s.337.
- ²⁹. caning birgil- canını ver
- ³⁰. birmasang –verməsən
- ³¹. Cahangirov M. Füzulinin əsərlərində sadə cümlənin növləri, "Məhəmməd Füzuli", Bakı, Azərnəşr, 1958, s.198.
- ³². Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cilddə, VII cild, Bakı, Elm, 1986,s.65.
- ³³. Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, II cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s. 289.
- ³⁴. "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998, s.71.
- ³⁵. "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998, s.120.
- ⁴⁶. Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.115.
- ³⁷. "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998, s.88.
- ³⁸. Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.81.
- ³⁹. "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998, s.71.
- ⁴⁰ . Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.76.
- ⁴¹ . "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998, s.95.
- ⁴² . Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.39.
- ⁴³ . Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.111-112.
- ⁴⁴ . "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, 1998,s.75.
- ⁴⁵ . "Kitabi-Dədə Qorqud".....,s.71.
- ⁴⁶ . Kitabi-Dədə Qorqud".....,s.76.

- ⁹ . Köprülzadə Məhəmməd Fuad. Füzuli irqən Türkdür. Azəri ədəbiyyatına dair tədqiqlər.TransInterasiya edəni, ön sözün və lügətin müəllifi: Vəcihə Feyzullazadə, Bakı, "Sabah"nəşriyyatı, 1996, s. 22.
- ¹⁰ . Мелетинский, Е.М.Литература Ближнего Востока , Москва, 1984, стр.205.
- ¹¹ . Василий Владимирович Бартольд. Культура мусульманства. Сочинения в 9 томах. Том VI. Изд. "Наука". Главная редакция восточной литературы. М., 1966, стр.642.
- ¹² . Таир Таиров: Шумеры - кто они и где они? <https://centrasia.org/newsA.php?st=1287743820>
- ¹³ . Nezami Gəncəvi. "Leyli vo Macnun", Mətn-e elmi vo enteqadi be səy-e vo ehtemam Əjdər Əli oğlu Əliəsgərzade və F.Babayev.-Mosku: "Edare-ye Enteşarat-e Daneş".-1965.-588s., s. 112.
- ¹⁴ . Стеблева И. В. Древняя тюркоязычная литература, Ин-т Мировой лит. им. А. М. Горького, Москва, «Наука», т. 2, 1984, с.198.
- ¹⁵ . Veli Osmanlı. Türk halkları edebiyatlarının ortak başlangıcı (VI-X asrlar), Ərzurum, 1996, s.19-21.
- ¹⁶ . Fərhad Zeynalov, Samət Əlizadə. Müqəddimə. "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998,s.16.
- ¹⁷ . Füzuli. Türkçə Divani, Tərtib edəni:Əmin Sədiqi. Tehran, Fərhəng və İrşadi-İslami, Tehran,1996, s. 340.
- ¹⁸ . "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998,s.87.
- ¹⁹ . "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, 1998, s.86.
- ²⁰ . "Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı", 1998, s.88.
- ²¹ . Yusuf Has Hacib. Kutadqu bilig. Çeviren:Prof.Dr. Reşid Rahmeti Arat, İstanbul, Kabalçı Yayınevi,2005, s.652.
- ²² . Yusuf Has Hacib. Kutadqu bilig. Çeviren:Prof.Dr. Reşid Rahmeti Arat, İstanbul, Kabalçı Yayınevi,2005, s.744.
- ²³ . Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru: Həmid Arası, Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s. 63-64; 79.
- ²⁴ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, II cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s. 79.
- ²⁵ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, II cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.163.

٦٥. Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cild, VII ; tərt.: Ə. M. Mirəhmədov, E. Qasimova; red. R. Azadə.- Bakı, Elm, 1986, s.18.

ادیبات

ƏDƏBİYYAT

- 1.Arası Həmid. Azərbaycan ədəbiyyatı: tarixi və problemləri, Bakı, "Gənclik", 1998, 732 səh.
2. Azadə R. Məhəmməd Füzuli, Bakı, Şərq-Qərb.- 1994.-67 s.
3. Dəmərçizadə Ə. Ədəbi dilimizin inkişafında Füzuli mərhələsi, "Məhəmməd Füzuli", Bakı, 1958,s. 26-58.
4. Feyzullazadə Vəcihə. Füzulinin ömür yolu, Bakı, Azərbaycan nəşriyyatı, 1995,152 s.
5. Füzuli M. "Leyli və Məcnun". Əsərləri, II cild, Bakı, Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşri, 1949, 385 s.
6. Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cild, VII ; tərt.: Ə. M. Mirəhmədov, E. Qasimova; red. R. Azadə.- Bakı, Elm, 1986, 484 s.
7. Füzuli M. Türkə Divani. Tərtib edəni Əmin Sədiqi, Tehran, 1996, 531 s.
8. Məhəmməd Füzuli. Əsərləri. Altı cilddə. VI cild.Tərtib edəni:Əlyar Səfərli, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb",2005, 384 s.
9. Жирмунский В.М. Орхонские надписи – стихи или проза. «Народы Азии», Москва, 1968, №2.
10. Kamal Yavuz. XIII-XVI asır dil yadigarları. Türk Dünyası Araştırmaları, Aralıq, 1983,s.9-57.
11. Köprülzadə Məhəmməd Fuad. Füzuli irqən Türkdür. Azəri ədəbiyyatına dair tədqiqlər.TranslInterasiya edəni, ön sözün və lügətin müəllifi: Vəcihə Feyzullazadə, Bakı, "Sabah"nəşriyyatı, 1996, 58 s.
12. Kərimli T. Görünməyən Füzuli, Bakı, Elm, 2003,108 s.
13. "Kitabi – Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998, 265 s.
14. Крачковский И.Н. Поэзия по определению Арабских критиков, Избранные сочинения, т.2. М – Л, 1956, 650 с.
- 15.Əli Fəhmi. Füzuli qəzəllərinin bəzi poetik xüsusiyyətləri haqqında. Məhəmməd Füzuli. Bakı, Azərnəşr, 1958, s. 250-271.
16. Qarayev Y. Tarix yaxından və uzaqdan, Bakı, 1996, 451 s.
17. Мелетинский, Е.М.Литература Ближнего Востока , Москва, 1984, стр.205-210.
18. Hacıyev Tofiq. Füzuli: dil sənətkarlığı, Bakı, Gənclik, 1994, 70 s.
19. Osmanlı Veli. Türk halkları edəbiyyatlarının ortak başlangıcı (VI-X asırlar), Ərzurum, 1996, 123 s.
20. Стеблева И.В. Поэзия древних тюрков VI-VIII веков, Москва, 1965, 178 с.
21. Zəhra Allahverdiyeva. Füzuli yaradıcılığı və ilkin Türk ədəbi qaynaqları. Ədəbiyyat məcmuəsi, AMEA, Nizami Gəncəvi adına Ədəbiyyat İnstitutu, XIX cild, Bakı, Elm, 2006, s.66-78.

٦٧. Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cild, VII cild, Bakı, Elm, 1986, s. 394.

- ٦٨ . Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998,s.73.

- ٦٩ . Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998,s.63.

- ٦٩ . Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998,s.66.

- ٧١ . Füzuli. Əsərləri, II cild, Tərtib edəni və redaktoru:H.Arası,Azərbaycan Elmlər Akademiyası nəşriyyatı, Bakı, 1949, s.103.

- ٧٢ . Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cild, VII cild, Bakı, Elm, 1986, s.163.

- ٧٣ . Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998,s.34; 59;61.

- ٧٤ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, II cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.32.

- ٧٥ . Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cild, VII cild, Bakı, Elm, 1986, s. 62.

- ٧٦ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, II cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.214.

- ٧٧ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, I cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.339.

- ٧٨ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, I cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.342.

- ٧٩ . Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998, s.31.

- ٨٠ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, I cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.357.

- ٨١ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, I cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.188.

- ٨٢ . Kitabi-Dədə Qorqud". Tərtib, transkripsiya sadələşdirilmiş variant və müqəddimə, F.Zeynalov, S.Əlizadə, Bakı, "Yazıcı",1998, s.32.

- ٨٣ . Məhəmməd Füzuli. Əsərləri, Əsərləri 6 cilddə, I cild, Tərtib edəni:Həmid Arası, redaktoru: Teymur Kərimli, Bakı, "Şərq-Qərb", 2005, s.412.

- ٨٤ . Füzuli M. Seçilmiş əsərləri, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası, 20 cild, VII cild, Bakı, Elm, 1986, s.19.

RÜSTƏM ƏLİYEV - ٩٥ رسمى على اف - ٩٥

**گوركىلى شرقشناس عاليم پروفسور، امكدار علم خادىمىمى رستم علىئوين خاطرهسىنى ياد ائدرگەن
Görkəmli şərqşünas-alim professor, əməkdar elm xadimi Rüstəm Əliyevin xatirəsini yad edərkən**

علمى اىشچى وظيفهسىنندىن اينسېتىوتون شرق شناسلىق بؤلمەسىنин رهبرى پىللەسىنە قدر يوكلەمىشىدىر . او، ١٩٥٩-جو اىلده عمر خيامىن ٢٩٣ رباعىسىنى روس دىليئنە ترجمه ائدرگ (محمد نورى عثمانوولا بىرگە) مشھور شرق شناسى اى. بئرتلەسىن رهبرلىگى ايله ٢ جلدده، روسىيە ده چاپ ائتدىرىمىشىدىر. رستم علىئو ١٩٦٥-جى اىلده فردوسى نىن «شاھانە»سىنinin علمى تنقىدى متنىنى حاضرا لياراق، (ى.اى.بئرتلەس و ن.م. عثمانوولا بىرگە) مسکوادا نشر ائتدىرىمىشىدىر .

١٩٦٨-جى اىلده «سعدى شيرازىنinin پوئىتك ارىثىنinin پروبلئمى» مۇضۇسوندا دوكتورلوق پاياننامە سىنى مدافعه اىدن رستم علىئو اوز باجاريق و بىليكلەرى ايله دونيا عالىملىرىنinin دقتىنى جلب ائتمىش و بىر سира خاريجى دؤولەتلەرين علمى موسىسەلرinden مەحاضىرلار اوخوماق اوچون دعوتلار آلمىشىدىر. هىنديستان، مصر، مراكش، ایران، عراق، سورىيە، تونس، ژاپون، آمریكا، انگلیس علمى مرکز و اونیۋەرسитетلەrininde اوخدوغۇ مەحاضىرلار رستم علىئو اصىل دونيا شهرتى گتىرىمىشىدىر .

گوركىلى شرق شناس ١٩٧٢-جى اىلدهن اعتباراً آذربايجان مىللە علمىر آكادئمیياسىندا چالىشمىشىدىر .

پروفسور رستم علىئوين آذربايجان نظامى شناسلىغىنinin اينكىشافىندا دا مستثنى رولو اولمۇشدور. داهى آذربايجان شاعرى نظامى گنجوينىن ياردىجىلىقى اونو چوخ گنج ياشلارىندان جلب ائتمىشىدى. عمومىتله، اونون نظامى شناسلىقدا فعالىتىنى اىكى مرحلەيە آيىرماق اوЛАر: هله گنج اىكن شرق كلاسسيكلىرىنinin اثرلەrin متنلرى اوزىرنىدە چالىشمالار آپاران رستم علىئو نظامى گنجوينىن "لىلى و مجنون" اثرىنى اىلك دفعە فارس دىليئنдин روس دىليئنە ترجمه ائتمىش، اۆزۈنۈن يازدىغى اۇن سۆز و شرحىلە بىرگە، شاعر پ. آكتوكىلسىكىنин پوئىتك چئويرمەلرى اساسىندا ١٩٥٧-جى اىلده مسکوادا «خودۇزئىستەننایا لىتتراتورا» نشرياتىندا چاپ ائتدىرىمىشىدىر. نظامىنinin اولمز عشق داستانىنinin - «لىلى و مجنون» اثرىنinin ٢٢٧ صحىفەدن عبارت اولان بو نفييس

Doç.Dr. Zəhra Allahverdiyeva

استاد يار. دكتور زهرا اللهورىدى اوا

برگردان : فريد ستارى فر

آذربايغانين علم فدaiسى، دونياشۇھەرتلى شرق شناس عاليم رستم علىئو زنگىن بىر يارادىجىلىق يولو كىچمىشىدىر. او، ٢٠-جى عصرده دونيادا مشھور علم اوجاقلارىندان بىرى حساب ائدileh سانكت-پئتئرborق اونىۋەرسитетتىنinin شرق شناسلىق فاكولتهسىنده مكمل تحصىل آلمىش، گوركىلى شرق شناس عاليم آ.ا.كرايمسىكىنinin طلبەسى اولمۇشدور. او، تحصىل آلدигى ايللەرde شرق دىللەرى و ادبىياتىنى منىمىسىمكىلە ياناشى، آوروبا دىللەrinde ده مكمل يىلىنىمىشىدىر. ١٩٥١-جى اىلده سانكت-پئتئرborق اونىۋەرسитетتىنى فرقىلەمە دىپلومو ايله بىتىرەن رستم علىئو تحصىلىنى اونىۋەرسитетتىن آسپىرانتوراسىندا (يوكسك ليسانس) شرق شناسلىق علمىنinin متن شناسلىق ساحەسى اوزىر داوم ائتدىرىمىش و بو ساحەدە بؤيوک اوغورلار قازانمىشىدىر .

١٩٥٤-جو اىلده «سعدىنinin «گلستان» اثرىنinin علمى- تنقىدى متنى» مۇضۇسوندا نامىزدەلىك (يوكسك ليسانس) پايان نامە سىنى اوغورلا مدافعه اىدن رستم علىئو ١٩٥٥-جى اىلده او زامانكى سىرى علمى آكادئمیياسىنinin شرق شناسلىق اينسېتىوتونا دعوت اولۇنماش و بورادا (١٩٥٥-١٩٧١-جى اىللە) كىچىك

شاهیدی اولموشوق، هم ھ بیر عالیم اولاراق، رستم علیئوین شخصیتینه حؤرمت، عزت، متخصص بیر عالیمه وئریلن قیمت چوخ بوكسک ایدی .

-۸۰-جی ايلر نظامی شناسلیغینین ان بؤیوك نایلیتلریندن بیری نظامی اثرلرینین آذربایجان و روس دیللریندە فیلولوژی ترجمەلریدیر کی، بو ايشلرین عرصەیە گلمەسیندە رستم علیئوین رولو دانیلمازدیر. او، دونیا متن شناسلیق علمیندە و ترجمە صنعتی ساحەسیندە گىندن يىنى پروسئسلرى ايزلىپەردى. انگلیس، روس، فارس دیللرینى مکمل بىليردى. شعبەده دايم فیلولوژی -۲۰- ترجمەلرین اهمیتىنى ایضاھ ائدردى. معلومدور کى، جى عصرىن اوللریندە حرفى ترجمە نظرىيەسى اوستۇنلۇك E.Lann A.V.Krivtsov تشكىل ائديردى .

ای.أكسئنۇو، B.Yarxo A.A.Smirnov و باشقلاريندان عبارت حرفى ترجمەچىلر مكتبى يارانمىشىدى. سونرا لار بو ترجمەلر اۆزلىرىنى دوغۇلتىمادى و بو اوسولو مئخانىكى متىد آدلاندىردىلار .

سونرا كى دؤورده ترجمە مئتدولوگىياسى اينكىشاف ائدبى تكمىللشىدىكىجه، آدىتكوات ترجمە نظرىيەسى ياراندى و گئنىش وسعت آلدى. بو جريان دونيادا گئنديردى .

معلومدور كى، آذربايغاندا ۲۰-جى عصرىن ۴۰-جى ايلرinden اوزو برى نظامى اثرلرینين پۋئىتكى ترجمەلرلى ح. آراسلى، م. عارف، م. علىزاده و باشققا گوركىلى شرق شناس عاليملرین سىي نتيجەسیندە او دؤورون طلب و پرينسىپلىرىنه اوېغۇن اوغرولا حىاتا

ترجمەسى او دؤورون نظامى شناسلیغىندا مهم اهمىتى حادىھلردىن بيرى ايدى .

بۇنون آردىنجا، ۱۹۶۰-جى ايلده رستم علیئو نظامى گنجويىن لىريكا سينى روس دىلىنده، اۇن سۆز و شىحرلە بيرگە مسکوادا «دؤولت نشرىياتى» (قوسىتىزدات) طرفىنдин چاپ ائتىديرir. قىد اندك كى، بو نىردد ك. لىپسکروف س.شئروينىسکى، برونى، رومئر كىمى شاعىلرین نظامى لىريكا سينىدان ائتىكلىرى پۋئىك ترجمەلر داخىل اندىلىمىشىدى و سونرا كى نىرلەر ر. علیئو آرسئىنى تاركوسكىنин ده ترجمەلرینى علاوه ائتمىشىدى. بؤيوک عالىم نظامى ارىشىنин دونيا اوخوجولارينا مكمل چاتىرىيەلماسى يولوندا دايم چالىشىردى .

رستم علیئوين نظامى شناسلیق فعالىتىنин ان محصولدار دؤورو ۲۰-جى عصرىن ۸۰-جى ايللرinen تصادف ائدير .

معلومدور كى، بو دؤورده آذربايغانىن گوركىلى دؤولت خادىمى ۱۹۷۹-جى ايلين يانوار آيىندا نظامى گنجويىن آناندان اولماسىنин ۸۴۰ ايللىي حاقىندا امضالادىغى قرارى ايله نظامى شناسلیق پروبئئملرینين حلى عموم اتفاق ميقىاسىندا مىشلى گۈروننمىش بير مجرایا يېنلىدى. ۱۹۸۱-جى ايلين آوقوست آيىندا AMEA-نین نظامى گنجوى آدینا ادبىات اىستىتۇندا ايلك دفعه اولاراق، آيرىجا «نظامى شناسلیق» شعبەسى ياردىلدى و شعبەيە رەھىرىلەك پروفېسور، امكىدار علم خادىمى رستم علیئو حوالە يولوندو. حىدر علیئوين خصوصى تاپشىرىغى ايله اولكە ھ، او جملەدن نظامى شناسلیق شعبەسیندە نظامى گنجوى «خمسە»سینىن يېنىدىن نىشى، شاعىرلەن اثرلرینين آذربايغان و روس دىللریندە فیلولوژى ترجمەلرلى ساحەسیندە، ائل جە ھ، حىاتىنин، ادبى موحىطىنин و ياردىجىلىغىنин تدقىقى ساحەسیندە گرگىن ايش گئنديردى. او زامان آيدا بىر

دفعە نظامى شناسلیق شعبەسینىن رەھرى اولاراق رستم علیئو او دؤور مرکزى كمىتەنин ايدىلولوژى مسئلەلر اوزره كاتىبى حسن حسنۇوا حسابات وئرير و او دا نظامى شناسلیق ساحەسیندە كى ايشلرین گئىشى حاقىندا اولكە نىن باشچىسى حىدر علیئو معروضە ائديردى. او ايللرده نظامى ارىشىنە چوخ بؤيوک دؤولت قاىغيسىنин

ترجمه حالينا دايير يئنى آراشديرمالار»، «نظامى پوئمالاريندا» قىيچاق-اوغوز گۆزەلى، «نظامىنن نامعلوم معاصرى»، «يىگانه سفر»، «اولمز عشق حاقىندا پوئما» (پوئما او بىسىمىئر تنوى لىبوبى) آدلى كىتاب و مقالەلرىنده، نظامى اثرلرىنин ترجمە و نshirenە يازدىغى مقدمەلرده و شرحلرده شاعرىن

حيات و ياردېجىلىغى حاقىندا قىمتلى آراشديرمالار آپارمىشدىر. خصوصاً نظامىنن آتاسى، باباسى حاقىندا دقىق آراشديرمالار چوخ قىمتلىدیر. او، گىتىريدى فاكتلارلا ثبوت ائدىردى كى، نظامىنن باباسىنин آدینداكى «زكى معيد فى الدين» بىرلشمەسى دين خادىملرىنە مخصوص تىتولون علامتىدیر. شاعرىن حيات يولداشى آفاق (آپاق) حاقىندا، آتابى قىزىل آرسلانلا گۈرۈشۈ حاقىندا دقىق علمى فاكتلار گىتىرر و بىر چوخ تحرىفلرى آرادان قالدىرماغا چالىشىرىدى. نظامىنن تورك منشاينه باڭلىلىغى اونون تدقىقاتلارىندا خصوصى يئر توپوردو. عالىم نظامى ياردېجىلىغىنى اولدوغو كىمى شرح ائتمەيە چالىشىرىدى. نظامى صنعتىنinin بنزرسىزلىيىنى اونون ھومانىزمىنده، الھى عشق اىدەآلەنinin مكملىيىنده گۈرۈردو. او يازىردى: «مردمى»، «آدمى» تئرمىنلرى نظامىيە قدر ده ايشلنمىشدى، لاکىن بو تئرمىنinin «ھومانىزم» معناسىندا ايشلەنەمىسى معاصرلرىنندن داھا چوخ نظامىيە مخصوص دور. نظامى ياردېجىلىغىندا بو كلمەلر آرتىق يئنى فلسفى - تئرمىنلۇزى آنلامدا - ھومانىزم معناسىندا

كئچىرىلمىشدىر. همین دؤورده آشايىق، ص.ورغۇن، ر.ضا، ن.رفیع بىلى، ع.واحد، س.رسىم، م. رضاقلىزادە، مير جلال، م. رحيم، او.سارايللى، جعفر خندان و باشقالارىنinin ترجمەلرىنە چوخ جدى طلبىر قويولوردو، يعنى قارشى دىلدىه فيكىرىن ئاكويوالئنت وئرىلمەسى، فيكىرىن ماكسىموم درجهدە آدئكوات چاتدىرىلماسى! بو ھم ده چوخ چتىن بىر مسئله ايدى.

زامان كىچدىكىجە، ترجمە نؤولرى گئنىشلىنى و فيلولۇزى ترجمەلر متنىن مضمۇن، اوسلوب و بدېعى كىفيتلىرىنى دقىق عكس ائتدىرمهسى، علمى شرحلەرسا ساسلانىماسى ايلە داھا اهمىتلى حساب اولوندو. آوروپا علمىنinin بو ساحەدە تجربەسى واردى. عالىملىر فيلولۇزى ترجمەلرە داھا چوخ اوستۇنلوك وئىرېدىلر. بو دؤورون فيلولۇزى ترجمەلرى آذربايجان علمىنinin نايلىتلىرىنندن حساب اولونمالىدیر. رستم عليئو بو اىشە ايلك تشبۇت گۆستەرن عالىملىردىر. او، نظامى گنجوينىن «سېرلەر خزىنەسى»، «يىددى گۆزل» اثرلرىنinin آذربايجان و روس دىللىرىنە، «لili و مجنون» اون روس دىلىنده فيلولۇزى ترجمەلرىنى بو ايللەرده عرصە يە گىتىرمىشدىر.

بروفسور رستم عليئو رەھىلىك ائتدىيى نظامى گنجوى آدینا ادبىيات اينسېتىوتونون نظامى شناسلىق شعبەسىنinin امكداشلارى ايلە باكى، 1983-جو اىل.

ر.عليئوين نظامى گنجوينىن حياتى و ياردېجىلىغىنinin آراشديرilmاسى ساحەسىنده ده اهمىتلى تدقىقاتلارى واردىر. «نظامى.قيسا بىبلىوقرافىك معلومات» (باكى، 1983)، «نظامىنinin

علی (ع) بن ابوطالبیین مدریک کلاملارى و اوغلو امام حسینه (ع) وصیتی ایله باشلايير: «چوخلو قارداشلارينيز اولسون کى، اونلارين سايىھىسىنده اوجالا بىلىسىنىز. ۲. اوز شفقتىنinizدن سخاوتلى اولون کى، وئەن ال، آلان الدەن ياخشىدیر. ۳. دؤغما و ياخىنلارينيزى اينجىتىمىين، اونلارى اينجىden كىس سانكى ساغ اليله اۇزۇنون سول الينى اينجىدىر.» [۱،۱۹] و ساير. اثرين ايدئياتىندا الهى وحدت - عقیدە بىرلىگى، بىرى بىرلىك، هومانىزم دايانيير. تصادفى دئىيلدیر كى، مؤلف «مۇنس نامە» نىن ۵-جى فصلينه مشهور فىلوسوف شيخ احمد ابن محمد ال غزالىين «قوشلار حاقىندا تراكتات» آدىلى سيموولىك اثرينى داخل ئىتمىشدىر.

رسىم عليئۇ آز ياشادى، اما معنالى، زىگىن بىر عمر ياشادى. ۸۹-جو ايللەرن باشلاياراق تورپاقلارىمىز دوشمن اشغالينا معروض قالىغى دۈورىدە هامى كىيمى وطن دردىنه اورك آغريسى ایله يانىرىدى. ۱۹۹۱-جى ايلدە م.ا رسولزادە نىن «بئيوک آذربايجان شاعرى نظامى» كىتابىنى باكىدا چاپ ائتىدىرىدى. بو كىتاب توركىيەدە، آنكارادا ۱۹۴۹-جو ايلدە چاپ اولۇنۇشدو. نظامىن حياتى و يارادىجىلىغىنinin مهم اهمىتە مالىك بو كىتابىن آذربايجاندا چاپى او دۈورىدە حادىه ايدى.

پروفسور رسىم عليئۇن شعبەيە داخيل اولماسى ایله، هر گون ايکى ساعتىلىق سەminar درسلرى باشلاردى. علمى بىلىكلىرىنى بىزە هوسلە اوپىرىدى، يورولماق بىلىمىرىدى. آسپىراتنت و دىسسىئرتانتلارىنالا يوكىشك لىسانس و دكترلوق) اصل معلم، قايغىكىش آتا مناسىبىتى ایله ياناشىرىدى. يازىلارىمېزدا ذره بوبىدا ايشيق اوجو - يىنى بىر فيكىر گۆرسىدى، سئۇينجى آشىب-داشىرىدى.

بئيوک عالىمین يئىشىدىرىدى نىچە-نىچە طلبەسى بو گون دە اونون كىچىدىي چتىن و عظمتلى يولو داوم ائتىدىرىر. او بئيوک اوستادا اللهدان رحمت دىلىيرم ! زهرا آلاھوئرىدىئوا (فېلولوگىيا اوزرە فلسفة دوكتورو، دوچىت) آذربايجان ملى عملر آكادئمیاسىنinin نظامى گنجوى آدینا ادبىات اينستيتوتو.

ايىشلىنىمىشدىر. بو نظرىيە گۈرە، عشق- وارلىغىن سببى و منبعىدىر. اونو تانرى وارلىق دان اول ياراتمىشدىر. عشق - اينسان طبىعتىنinin ان بئيوک خىصلەتىدىر و عقل ایله بىرلىكىدە اينسانى تانرىنinin ياراتدىغى جانلىلارин هامىسىندان يوكسكلە اوجالىدان ان گۆزل نعمتىدىر.»

ر. علئۇ ئظامى دئورو گنجە ادبى محىطىنە داخيل اولان شاعرلەrin اثرلەrin ترجمە اولۇناراق نشرى ساھەسىنەدە مهم فعالىت گۆستەرمىشدىر. اونون دونيا ئظامىشنا سالىغىنا وئىدىي تەھەرلەرن بىرى ئظامىنinin معاصرى اولمۇش، گنجە ادبى محىطىn يئتىرىدىي عالىم و شاعر ابوبكر بن خسرو الاستادىن «مۇنس نامە» اثرينىن فارس دىلىنندن روس دىلىنە ترجمە ائدرىك، مقدمە و شرحىلە ۱۹۹۱-جى ايلدە چاپ ائتىدىرمەسى و دونيا اجتماعىتىنە چاتدىرماسى ايدى .

هر شئىden اول، عالىم بو مونومەنتال اثرە يازدىغى مقدمەدە ۱۲-جى عصردە آذربايجان آتابىلەر دۇولتىنinin پايتاختى گنجەدە يارانان ادبى موحىطىن خصوصى كىفيتلىرىنى تحليل ائدیرىدى و بئلە بىر نتىجە يە گلىرىدى كى، گنجە ادبى موحىطى آتابىلەrin قايغىسى ايله دايىم گئنىشلىنىمىش، گنجە سارايى مسلمان دونيا سىنinin مختلف گوشەلەrinندن عالىم و شاعرلرى اوزونە جلب ائتىمىشدىر.

بئلە بىر زىگىن ادبى-اجتماعى محىطىدە - عمر گنجى، ابولولا گنجوى، مەھستى گنجوى، ئظامى گنجوى، قوامى معتريضى، ابوبكر بن خسرو الاستاد، ظھيرالدين شمکورى كىيمى دونيا شهرتلى عالىم و شاعرلرى يئتىشمىشىدىر .

گنجە آتابىلە سارايىندا ياشايىب - يارادان صنعتكارلارдан بىرى ابوبكر بن خسرو الاستادىن ۱۷ فصىلەnden عبارت «مۇنس نامە» اثرى بديعى نىرلە يازىلەمىش و ايدئيا-فلسفى مزيتلىلە چوخ مهم اهمىتە مالىكدىر. اسلامى -بىرى ايدىالارين تملى اوزرىنەدە قورولان بو اثرين ايلك حصەلرى امام

مروری بر تاریخ هنر عاشیقی (۱)

AŞIQ SƏNƏTİNİN TARİXİNƏ BAXIŞ

ابزار موسیقی، ادبیات، شعر و داستان تبیین و تبلیغ می کند و محور و رسالت عاشیق‌ها از قدیم تاکنون هیچ فرقی نکرده است.

رسالت ازلی و جاودانه ادبیات و موسیقی عاشیقی از نخستین روز پیدایش این هنر بی بدلیل، پاسداری از روح و معنویت و زبان، هویت تاریخی و فرهنگی، ترویج و احیاء ارزش‌های فولکلوریک و ویژگی‌های اندیشه و خرد مردم دیاری است که این هنر زادگاه آن بوده است: آذربایجان.

به پاس این همه خدمات ارزش‌دۀ که موسیقی و ادبیات عاشیقی و به تبع آن عاشق‌ها به فرهنگ و تمدن این دیار کرده اند، تلاش برای حفظ این هنر بی نظیر وظیفه‌ای بس خطیر بر دوش هر آذربایجانی است که به فلکلور و فرهنگ دیار خویش عشق می ورزد.

انگیزه مؤلف (پروفسور علی پولاد) در تألیف این مجموعه نیز ادای وظیفه‌ای بود که از آن سخن گفتیم.

در این مجموعه ابتدا بحثی کوتاه در خصوص تاریخ هنر عاشیقی، مفهوم کلمه عاشیق و تعاریفی که در این خصوص شده است خواهیم داشت. سپس از ویژگی‌های و انواع شعر عاشقی سخن گفته اشاره‌ای کوتاه به نواهای عاشقی (عاشیق هاوالاری) خواهیم داشت. در خاتمه نیز به شرح حال برخی از عاشقان کهن و معاصر خواهیم پرداخت.

مروری بر تاریخ هنر عاشیقی

بسیار شایسته و بلکه بایسته است که بحث و بررسی در خصوص تاریخ شکل گیری و پیدایش هنر عاشیقی نخستین موضوع مهم در هر اثری باشد که در مورد این هنر اصیل و کهن نوشته شده یا تأثیف می‌گردد.

وجود پیکره‌های کوچکی از نوازندگانی مشابه عاشیق‌های ما در موزه ایران باستان در تهران و موزه لوور پاریس از سوی برخی محققان به متابه سندی که قدمت هنر موسیقی عاشیقی را به دوهزاره قبل از میلاد نسبت می

مولف پروفسور علی پولاد
Prof. ƏLİ POLAD

پیشگفتار

در گوشش و کنار جغرافیای آذربایجان هنرمندانی حضور دارند که عاشیق برازنده نام و هویتشان است. شکل گیری و زایش هنر عاشیقی در منطقه آذربایجان با باورهای مردم، همساز و هماهنگ شده است و زندگانی آنها به مانند هنرشنان خالص و بدون هیچ ادعا و گلایه‌ای است. آنان روایتگر داستانهایی هستند که شاید امروز کمتر به گوش ما رسیده باشد. عاشیق به معنای عاشق هنر است؛ هنری که قدمت آن به هزاران سال پیش بر می‌گردد.

عاشیق‌ها خنیاگرانی با آوا و نواهایی با ترنم هستند که با الهام از طبیعت از باورها و قهرمانیهای، داستان‌های عشق زمینی، جنگ‌های حماسی سخن می‌گویند. عاشیق‌ها اغلب در بداهه خوانی مهارت دارند و شعر و آهنگ تصنیف‌های خودشان را هم گاهی خود می‌سازند. گاه در کوچه و بازار می‌نوازند گاه در یک مجلس عروسی، گاه در یک کافه و گاه در مراسم‌های رسمی یا جشن‌های مناسبتی. عاشیق، حقیقت و اصالت انسان را با استفاده از

به هر حال در خصوص تاریخ هنر عاشیقی این نکته را نباید از نظر دور داشت که صنعت عاشیقی ریشه در باورهای ترکان کهن و آیین "قام ها و شامان ها" دارد. با این تفاوت که شامان های کهن تنها سخنوری و نقل کلام را بو موسیقی تلفیق نکردند بلکه علاوه بر آن پیشه هایی چون طبابت را در هم در کنار سامان دادن به امور دینی و دنیوی قوم ترک عهده دار بوده و همچنین به پیشگویی آینده هم اقدام کرده و به استناد آثار به جا مانده تاریخی نقش یک فیلسوف، دانشمند و حاکم را نیز ایفا می کرددن. (با استفاده از همان منبع).

صحنه های دیگری از این نقش در دوره های تاریخی بعد از شامان ها به ویژه از امپراطوری چون ها به بعد مشاهده می شود. در این دوران راویان کهنسالی بوده اند که داستان های قدیمی ترکان را نقل می کرده اند و آشنایی خوبی با صنعت عاشیقی داشته اند.

در دوره های بعد صنعت عاشیقی با ویژگی های خاص خود وارد حماسه سرایی ها نیز شده است و به تقدیس و توصیف مبارزه بر علیه ظلم و نابرابری و ... پرداخته است. نمونه روشن آن حماسه کوراوغلو است. کوراوغلو هم مبارز است و هم عاشیق و این دو را بسیار هنرمندانه در هم می آمیزد.

ویژگی مهم دیگر هنر عاشیقی جایگاه خاص آن در داستان ها و افسانه های آذربایجان است. قهرمانان برخی از داستان های کهن آذربایجان چه از نوع حماسی و چه از نوع عاشقانه و یا پندآموز عاشیق هایی هستند که در ایفای نقش قهرمانی خود از هنر عاشیقی بهره می جویند. به طوری که در داستانی که در کتاب دده قورقود آمده است رئیس قبیله اوغوزها باین دیرخان هم پهلوان هست و هم عاشیقی سخنور.

بر اساس تحقیقات انجام یافته در خصوص تاریخ هنر عاشیقی، پذیرش دین مقدس اسلام از سوی ترکان نقطه عطفی دیگر در تحول و تکامل صنعت عاشیقی به شمار می رود. هنر عاشیقی در سایه باورهای اسلامی بارورتر و پرمحتواتر شده به حیات بالنده ی خود در شرایط جدید به وجود آمده پس از پذیرش اسلام در قرن هفتم میلادی ادامه می دهد. بنا به روایاتی اولین کسی که با اسلام آشنا شده و این دین را می پذیرد پدر معنوی و قهرمان اسطوره ای ترک های آذربایجان است.

دهد، مورد استناد قرار گرفته است. ولیکن بدیهی است که این موضوع نمی تواند تاریخ دقیقی در خصوص شکل گیری و پیدایش هنر عاشیقی را ارائه بدهد. ولیکن بی آن که به دنبال اعلام قرن و سال و روز مشخصی برای آغاز این هنر باشیم می توانیم بگوییم که این هنر همزاد قوم ترک بوده، با پیدایش این قوم به صحنه آمده، در کنار تحول و ترقیات این قوم متحول و بالنده تر شده است.

"بنابر اقوالی که در برخی از کتاب‌ها از سوی محققان تاریخ و ادبیات آذربایجان در داخل و خارج کشور ذکر شده است، صنعت عاشیقی در بستر رشد تاریخی خود با باورهای اقوام کهن ترک همساز و هماهنگ شده و با ساختهای اجتماعی آنان همراهی کرده و منجر به ایجاد و تشکیل یک سویه هنری با ابعاد گسترده مرکب از شعر، موسیقی، کلام و رقص گروهی گردیده که این هنر بعد ها نام "عاشیقی‌زا" به خود گرفته است." به نقل از سایت موزه مجازی میراث معنوی ایران، سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

تداویم هنر عاشیقی در طول اعصار و قرون بی در پی علاوه بر مردمی بودن این هنر مرهون مضامین بلندی است که شعر عاشیقی در خود نهفته دارد. این حقیقتی غیرقابل انکار هست که عاشیق‌ها زمان درازی مورد وثوق مردم و معتمد قوم بوده اند. هنر عاشیقی به سبب ویژگی‌های کم نظری خود چه به لحاظ هنری و چه به لحاظ فلسفی و اندیشه همچنان زنده و پویا در بین اقوام مختلف ترک در منطق پهناوری از جمله ایران، ترکیه و جمهوری های شوروی سابق باقی مانده و تا چین گسترش یافته. حتی برخی از اقوام غیرترک نیز به صنعت عاشیقی روی آورده اند.

بعد از وی می توان به عاشیق دیگری به نام جوجی اشاره که در دیوان لغات الترك محمود کاشغری از وی نام برده شده است. این دو تن نخستین عاشیقان دوره اسلامی پیش از دده قورقود بوده اند.

دده قورقود را می توان بزرگترین نماینده عاشیق های دوره اول دانست که نامش چون ستاره ای فروزان بر پیشانی تاریخ هنر عاشیقی می درخشید.

چنان که اشاره کردیم "دوره دوم تاریه هنر عاشیقی در ایران از قرن دهم هجری به بعد آغاز می شود که این آغاز با رستاخیز فرهنگی شاه اسماعیل خطایی پیوند دارد. این دوره به بعد ادبیات عاشیقی دوشادوش ادبیات رسمی موجودیت خود را به رخ می کشد و حتی در گسترش خود مساعی تمام به کار می برد به طوری که این دوران را می توان دوره طلایی ادبیات عاشیقی نام نهاد و البته تبین آرمان های شیعی در کلام و زبان عاشیق های ایرانی مربوط به این دوره است عاشیق قربانی، عاشیق عباس توفارقانی، ساری عاشیق، عاشیق جنون، خسته قاسیم، عاشیق پری، عاشیق واله، عاشیق علمسگر، عاشیق حسین و دیگران از عاشیق های دوره اسلامی یقیناً دوره شیعی عاشیق در بین قوم ترک هستند که آثار جاودانه ای نیز از خود به یادگار نهاده اند. بیشترین آثار آفریده شده توسط این عاشیق ها منظومه های حمامی - مذهبی، غنایی، مذهبی و منظومه های اساطیری هستند که نمونه های بسیاری از این ها نظیر فتح خیر، کور اوغلو، عاشیق قریب، اصلی و کرم، نرگس خاتون و منظومه علی (ع) در دسترس است. از این عاشیقان، آثار دیگری نیز بر جای مانده که اغلب یادگاری ادبی و هنری دوره دوم عاشیق های قوم آذربایجانی را تشکیل می دهند. (به نقل از سایت موزه مجازی سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی).

اتیمولوژی کلمه عاشیق

هر جا سخن از عاشیق های آذربایجان به میان می آید یکی از بحث هایی که در وهله اول مطرح می شود اتیمولوژی کلمه عاشیق و اسامی مختلف آن در میان اقوام ترک زبان پیش می آید و روایت های گونه گون در این خصوص ذکر می گردد. ما هم در ابتدای این مجموعه بحث در این خصوص را بی فایده نمی دانیم.

موضوع پذیرش دین اسلام از سوی دده قورقود و دیدار وی با حضرت محمد (ص) پیامبر این دین، موضوعی است که در منابع مختلف و معتبری ذکر شده است. در اینجا این نکته را نیز باید در نظر داشت که دده قورقود به نوعی نماینده تاریخی قام ها و شامان ها نیز محسوب می شود. منظومه های عاشیقی را می توان به دو دوره پیش از اسلام و بعد از اسلام تقسیم کرد.

منظومه های پیش از اسلام شامل :

منظومه های شعر آلپ آرتونقا (حکمران سکایی، ۷۰۰ سال پیش از میلاد)، افراسیاب، حاکم توران در شاهنامه فردوسی، اوغوزنامه کوچ، ارکنه گون و منظومه آفرینش می باشند. نشانه هایی از این آثار در دیوان لغات الترك محمود کاشغری و داستان های دوازده گانه کتاب ارزشمند دده قورقود یافت می شود.

ادبیات عاشیقی دوران اسلامی: مجموعه ای بسیار غنی و گرانبها است که معارف قرآنی میراث نیاکان، فلکلور آذربایجان، رشادت های قهرمانان مردمی و مردانگی قوم ترک و کفرستیزی آن ها در خود جای داده است. بنا به عقیده برخی از محققان و اساتید از جمله آقای دکتر محمدزاده صدیق هنر اصیل عاشیقی در ایران بعد از پذیرش اسلام از سوی اقوام ترک این سرزمین خود به دو دوره مجزا تقسیم می شود:

دوره نخست از اولین قرن هجری آغاز شده و تا رسماً یافتن مذهب تشیع در ایران (دوران شاه اسماعیل) ادامه پیدا می کند.

دوره دوم با شروع نهضت ادبی شاه اسماعیل صفوی (دوره ادبی شاه خطایی) آغاز شده و تا کنون ادامه دارد. در دوره اول آثاری از ادبیات عاشیقی را می توان در کتاب های قوتادغوبیلیک (علم سعادت) مؤلف یوسف بالاساغونی در قرن پنجم هجری، عتبه الحقایق اثر ادیب احمد یوقنکی و دیوان حکمت اثر خواجه احمد یسوسی در سده ششم هجری قمری و بالاخره در کتاب دده قورقود جستجو کرد.

در این دوران به نام دو تن از عاشیق ها برخورد می کنیم که احتمالاً از نخستین عاشیقان دوره اول اسلامی بوده اند. یکی از آن ها مرد صاحب سخنی است که به "ترکی کیشی" معروف شده است. وی از محترمین دربار غزنی بوده و ظاهراً شعر فارسی نیز می سروده است.

عاشیق‌ها بزرگترین طبقه‌ی خادم هنرهای زیبا در آذربایجان هستند. آن‌ها سوای خوانندگان دوره‌گردی هستند که ممکن است در مناطق دیگر وجود داشته باشند. عاشیق‌ها ادبیاتی غنی و سرشار دارند که به طور تخمینی از هفت هزار سال پیش آغاز شده است. کتاب دده‌قورقود هم از آثار ادبی کهن دوره‌ی اسلامی عاشیق‌ها است. مجموعه‌ی شعر و ادبیات عاشیقی، بخش اعظمی از فرهنگ عامه و ادبیات شفاهی مردم آذربایجان را تشکیل می‌دهد که از دل قرون و اعصار به طور افواهی و سینه به سینه به نسل‌های بازیسین انتقال می‌یابد.

کنشگران این وادی را اوزان Ozan می‌گفتند. اوزان‌ها یا عاشیق‌ها پیوسته در میان بینوایان شهر و روستا زندگی می‌کرده‌اند و در مبارزه‌های بی‌امان با شاهان، ستمگران و فئودال‌ها، پیشتاز و پیش آهنگ بودند. شریک درد و غم و جشن و شادی‌های مردم بودند. در مراسم عزاداری نوحه می‌خوانند و در جشن و شادی‌ها ترانه می‌سروندن.(در

خصوص اوزان‌ها در سطور آتی سخن خواهیم گفت.) در دوره‌ی کلاسیک کار عاشیق‌ها فقط ترانه سروندن، آواز خواندن و داستان‌پردازی نبود، بلکه آنان از سویی مبلغان عرفان‌دینی و معارف و حکمت قرآنی بودند و از سوی دیگر در مبارزات حق‌طلبانه‌ی مردم علیه شاهان و ستمگران، رهبری معنوی مردم را به عهده می‌گرفتند. حتی در برخی مناطق عشايرنشين با توجه به شناختی که از گیاهان شفابخش داشتند، به عنوان طبیب نیز به درمان بیماران می‌پرداختند.

خاستگاه لفظ عاشیق را دکتر حسین محمدزاده صدیق در لوحه‌های سومری، آن‌هم به صورت ashuq یافته است که به تصریح این محقق، این واژه مرکب از دو جز ash مصادر ashmaq در معنای خنیاگری و جوش، خروش و سخنگو و کسی که با پیغام موزون خود نظم و نشاط و شادی آفرین است. پس از منسوخ شدن الفبهای سومری، اورخونی و اویغوری در میان ترکان اصیل ایرانی و گردن نهادن آن‌ها (ترکان) به اسلام و پذیرش الفبهای قرآنی، لفظ ashuq واژه و معنای عاشق عربی در هم آمیخت و در شکل و معنا، یکسانی یافت.

حمید سفیدگر شهانقی فولکلوریست و محقق نیز در این خصوص می‌نویسد:

استاد عاشیق سلجوق در این خصوص می‌نویسد:

“ عاشیق در ترکی، لفظی مرکب است از:

<https://ashiqlar.ir/wp-content/uploads-ash-ashumaq-1.pdf> در معنای سخن به جوش و خروش گفتن و خنیاگری کردن و نیز:

2- <https://ashiqlar.ir/wp-content/uploads-uqhttps://ashiqlar.ir/wp-content/uploads> که نقش اتصاف داشته مرکب شده است و به معنای سخن سرا و آوازخوانی است که با پیغام موزون خود، فرح و نشاط و شادی می‌آفریند.

پس از منسوخ شدن الفبا و خط نگاره‌ی سومری، در میان ترکان الفبهای گؤئی تورک یا اورخونی و سپس الفباء اویغوری و پس از گردن نهادن به اسلام الفباء قرآنی رایج با واژه و معنای «عاشق» عربی درهم ashuq- شد و لفظ آمیخت و معنای یکسانی یافت. بگونه‌ای که عاشیق‌های آذربایجان را «عاشق حق» نامیدند و این مضمون بی‌جا نبود، زیرا که عاشیق‌ها بیش از و پیش از هر چیز به مبدأ فیض ازلی توجه داشتند و ساز و سخن خود را در خدمت تبیین حکمت اسلام و فلسفه‌ی توحید کوک می‌گردند. حتی در اشعار غنایی و رومانتیک نیز این اصل را فراموش نمی‌گردند و در جمال زیبای این جهانی به دنبال فهم تجلی جمال حق بودند. از این روزت که موسیقی عاشیق ها را حلال و مباح داشته‌اند. و در رسالات موسیقی ترکی و فارسی به حرمت از آن یاد کرده‌اند. مانند مقاصدالالحان و جامع الالحان و غیره. امیرعلیشیر نوابی نیز در کتاب میزان الاوزان جایگاهی ارزنده به شعر و موسیقی عاشیق‌ها داده است. در میان عاشیق‌ها کسانی که القاب میرزا، ملّا، خسته و جز آن گرفته‌اند کم نیست. در تمامت خلاقیت عاشیق‌ها به شعر و آهنگی که ناشی از لهو و لعب و هواجس نفسانی باشد اصلاً برخورد نمی‌شود. عاشیق‌های شیعه، اغلب مرثیه سرایان کربلایی و مناقب گویان مولا علی(ع) بوده‌اند و هستند.

«عاشیق aşıq »، در آذربایجان به نوازنده‌گان و خوانندگان مردمی اطلاق می‌شود که همیشه «ساز»ی همراه دارند و در مجالس جشن و عروسی و قهقهه‌خانه‌ها همراه دف و سرنا می‌زنند و می‌خوانند. عاشیق‌ها شعر و آهنگ تصنیف‌های خودشان را هم اغلب خود می‌سازند. اسم عاشیق معمولاً با کلمه‌ی «ساز»- که این آلت پیوسته از دوش او آویزان است- متراffد است.

معانی اول و سوم اعتباراتی در اشعار عاشقی و در میان مردم دارند. ولی نظریه دوم تنها در محاذی علمی مطرح شده است: به نظر می‌رسد با توجه به فحواتی اشعار عاشقی ها و به ویژه بایاتی ها از آن پیروی کرده‌اند. بهتر است قبل از اتمام این بخش توضیح کوتاهی نیز در خصوص اوزان ها و باخشی ها داده شود.

باخشی‌ها:

باخشی‌ها با مراجعه به متون موجود، افرادی در بین قوم اوغوز بودند که ساز می‌زدند و به ایفای نمایش‌ها و رقص می‌پرداختند. زبان‌شناسان ریشه این واژه را در زبان ترکی قدیم جستجو کرده‌اند و امروزه "باکی یاباق" که به معنی تقلید صدای حیوانات است و در زبان قرقیزی کار برد دارد هم ریشه با باخشی است. با این وجود بین اوزان و باخشی تفاوت‌هایی نیز وجود داشته است.

در بین اقوام آذربایجان، باخشی فردی را شامل می‌شد که از غیب و آینده خبر می‌داد، ولی اوزان‌ها این مسؤولیت را عهده‌دار نبودند بلکه فقط افرادی رادر بر می‌گرفتند که به یاری سازی که "قوپوز" نامیده می‌شد درس‌های اخلاقی می‌دادند و به درمان بیماران روحی می‌پرداختند.

علاقة و آثار آذربایجانیان به باخشی، امروزه نیز باقی مانده است، تایید این امر وجود مناطق جغرافیایی به این نام در برخی مناطق آذربایجان است. برای نمونه در سلماس آذربایجان غربی هنوز به دهی به نام باخشی کندي (بخش کندي) و یا در ارومیه به دهی به نام باخشی قلعه‌سی بر می‌خوریم. باخشی، بعدها به عاشقی‌های ازبک و ترکمن نیز اطلاق شده است.

اوزان‌ها:

اوزان‌ها در بین ترک‌های اوغوز اشخاصی را شامل می‌شدند که امروزه عاشقی‌ها برآن جایگاه تکیه زده‌اند. در کتاب دده قورقود کهن‌ترین اثر مکتوب آذربایجانی، اوزان، نام خنیاگر دوره‌گردی است که در شان قهرمانان حمامه می‌سرایید و دعای خیر بدرقه راه آنان می‌کند.

خود دده قورقود نیز، یک اوزان قوپوز بدستی است که ویژگی‌اش حضور در مجالس بعد از پیروزی قهرمان‌های

بسیاری «عاشق» را شکل آذربایجانی «عاشق» عربی می‌دانند که در لهجه آذربایجانی به شکل «عاشق» گفته می‌شود. اما «محمدحسن تهماسب» عقیده دارد: ریشه «عاشق» (عاشق) واژه «آش» است که دیگر در ترکی امروزین بکار نمی‌رود. مصدر آشیلاماق (Asilamac) به معنی تلقین کردن از همین ریشه هنور هم مورد استفاده قرار می‌گیرد.» (افندیف، ۱۹۹۲، ص ۲۳۷)

این پژوهشکر فولکور آذربایجان معتقد است: «کلمه «آشوله» (Asula) «در زبان ترکی ازبکی به مفهوم ترانه و آهنگ است و «آشوله چی» (Asulaci) «به معنای خواندنده با واژه عاشق (عاشق) از یک ریشه هستند.» (افندیف، ۱۹۹۲، ص ۲۳۷)

عاشقی‌ها در طول تاریخ به اسامی مختلفی چون «وارساق» (Varsaq) «ایشیق» (isig) «اوزان» (ozan) و «نشاق» (Nasag) «شناخته می‌شده‌اند. بعضی از محققین فولکور ملل ترک به این نتیجه رسیده‌اند که «عاشق» برگرفته از کلمه ترکی «ایشیق» (isig) «به مفهوم نور و روشنایی است در داستان پهلوانی «کوراگلو» که یکی از داستانهای مهم ادبیات عاشقی به شمار می‌رود آمده است.

کوراگلو دئر من عاشقیام

کوراگلو می‌گوید: من عاشقیم

عاشق دئیلم، ایشیقام

عاشق نه که ایشیق(نور و روشنایی ام

عاشق در میان اقوام مختلف ترک زبان به عنوانی مختلف و اسامی مختلفی نامیده می‌شوند. در ترکمن صحرا و جمهوری ترکمنستان «باخشی» (Bagshi) «و در ازبکستان» باخشی (Baxsi) «بخشی» (Baxsi) «جیرچی» (jirci) (در ترکیه، آذربایجان و ایران «عاشق» (Asig) نامیده می‌شود).

پرویز زارع شاهمرسی نیز در کتاب «عاشقی‌های آذربایجان» در خصوص معنای واژه عاشق می‌نویسد: برای ریشه عاشق چند نظریه وجوددارد:

۱- از ریشه مصدر ترکی آشیلاماق به معنی تلقین کردن، تزریق کردن
۲- از ریشه مصدر ترکی آشیلاماق به معنی تلقین

۳- از ریشه ترکی ایشیق (İşiq) به معنی نور و روشنایی.

۱- عاشیق‌های آفرینشگر خلاق و استاد که خود سراینده و داستان پرداز هستند و خیلی کم شاید بعد صدها سال یک عاشیق به مقام دده و یا حق عاشیقی میرسد که آخرین مقام در این حوزه مبیاشد.

۲- عاشیق‌های ایفاگر که سرودها و ساخته‌های عاشیق‌های ماهر و استاد را اجرا می‌کنند.

اشعار و سرودهای عاشیق جزو مجموعه‌ی ادبیات غنایی و بزمی ایران به حساب می‌آید. در میان داستان‌های عاشیقی دوران اسلامی می‌توان به اصلی و کرم، طاهر و زهره، ساره، عباس و گولگز، علی‌خان و پری‌خانم، گل و صنوبر، غریب و شاه صنم، شاه اسماعیل، آغjacشلاقی عاشیق اسد و داستان‌های حماسی نظیر کور اوغلو، قاچاق نی، قاچاق کرم اشاره کرد. و از عاشیق‌های معروف تاریخ می‌توان: عاشیق عباس توفارقانلی، امانی، ساری عاشیق، عاشیق معصوم، عاشیق امراء، طاهر میرزا، عاشیق قربانی، عاشیق علسگر و دیگران را نام برد که هر کدام بر جسته‌ترین هنرمند زمان خود بوده‌اند.

ادبیات عاشیقی

ادبیات عاشیق‌ها شامل: داستان‌ها، منظومه‌ها، مناظره‌ها، باグラماها و ترانه‌ها می‌شود. منظومه‌های عاشیقی به دو گونه‌ی حماسی و غنایی تقسیم می‌شوند.

در منظومه‌های حماسی از مبارزات و قهرمانی‌های مردم در راه کسب آزادی و دفاع از میهن و نوامیس مذهبی و ملی سخن می‌رود. شجاعت و دلاوری‌های قهرمانان بومی، ستایش می‌شود. مانند حماسه‌های دده‌قورقوه، کور اوغلو، ملا نور، قاچاق نبی (قوچاق نبی)، قاچاق کرم، قاچاق محمد و غیره.

منظومه به نوعی از نقل‌ها و سرگذشت‌ها اطلاق می‌شود که از تکه‌های متواالی نظم و نثر درست می‌شوند. موضوع و مضمون داستان به‌طور کلی از حیات و مبارزات عاشیق‌های پیشین ملهم است. قهرمان این داستان‌ها، عموماً دلباختگان پاکدی هستند که مثل قهرمان‌های افسانه‌ها، در راه رسیدن به معشوق تلاش می‌کنند. نهایت این که به‌خلاف افسانه‌ها، یاوران قهرمان در منظومه‌ها به‌طور کلی نیروهای ناشناخته و گاه نیز مقدسان دینی هستند. و هنر قهرمان از عوامل مؤثر در این مبارزه است.

داستان‌هایش، توصیف، تمجید و شعر سرایی در خصوص آن‌هاست.

اگر تاریخ گذشته ترک‌ها را بررسی کنیم، متوجه می‌شویم که اوزان‌ها همواره در میان اقوام و قبایل از احترامی ویژه و خاص برخوردار بودند و ایل به ایل می‌گشتند و در سرافراز نگهداشتن قهرمانی‌های قبایل نقش موثری ایفا می‌کردند.

مسوولیت آن‌ها گاهی هم حل مشکلات مردم، قضاؤت در امور قوم، راهنمایی وظایف مردم، حتی معلمی فرزندان قوم و آموزش آن‌ها، پیشه ریش سفیدی و دانایی قوم و نظایر این را نیز عهده‌دار بوده‌اند.

با وجود کمی منابع موجود در خصوص اوزان‌ها و حضور آن‌ها در ادوار تاریخی قبایل ترک، به اذعان مورخان دوران قدیم نشانه‌هایی از شرکت اوزان‌ها در مراسم عزاداری "آتلای" بزرگ‌ترین فرمانروای هون‌ها و مرثیه‌سرایی اوزان‌ها در آن مجلس در دست است.

گسترش دامنه صنعت عاشیقی یا فعالیت هنرمندانه اوزان‌ها را با استناد به آثار موجود و زمینه‌های ریشه این هنر به تبعیت از اقوام ترک در برخی مناطق ترکنشین جهان تا ماورای چین می‌بینیم.

اما در معنای اوزان محققین بسیاری به بررسی پرداخته‌اند. برخی آن را شامل شعری که فرمان معینی ندارد معنا کرده‌اند، برخی از محققان آن را نوعی آلت موسیقی که در حین حرکت و جلوس شاهان و امرا نواخته می‌شده، معنا کرده‌اند که البته این مفهوم در دوره‌هایی نیز با مخالفت پژوهشگران رو به رو شده است.

در بسیاری از لوح‌های به جا مانده مانند "کول تکین"، "از اوزان" به عنوان افرادی که ساز می‌زده‌اند و سروده می‌ساخته و سروده‌های خود را می‌خوانده‌اند، برمی‌خوریم. در هر صورت لفظ اوزان، در بین اقوام مختلف ترک چون اوغوزها، قرقیزها، ازبک‌ها، اقوام ساکن آناتولی، ترکمن‌ها و دیگر اقوام کاربرد داشته است. کاربرد اوزان را می‌توان در سروده‌های حکیم نظامی گنجوی نیز سراغ کرد و در اشعار برخی از شاعران هم دوره تا متقدم و متاخر با مولوی از جمله "یونس امره" به لفظ اوزان بر می‌خوریم.

تقسیم بندی عاشیق‌ها عاشیق‌ها در اصل به دو گروه تقسیم می‌شوند:

همان گونه که گفتیم شکوفاترین دوره‌ی ادبیات عاشیق‌ها، زمان سلطنت شاه اسماعیل صفوی است که خود با تخلص ختایی هم به سبک کلاسیک و هم به سبک عاشیق‌ها شعر می‌سرود و دیوان پر حجمی بر جا گذاشته است. در زمان او عاشیق‌ها آهنگ‌های تازه‌ای ابداع کردند و حتی به نام و بر اساس شخصیت وی داستان‌هایی آفریده شد.

در میان قهرمانان منظومه‌ها، گاهی به زنان هنرمندی برخورد می‌کنیم که شخصیت تاریخی دارند نظری «عاشقی پری» و «عاشقی بستی» که هر کدام از هنرمندترین عاشیق‌های عهد خود به شمار می‌رفته‌اند.

داستان‌ها و منظومه‌ها، عظیم‌ترین بخش ادبیات عاشیقی به شمار می‌روند. از آن‌ها که بگذریم، می‌رسیم به اشعار و سرودهای غنایی و اقسام متفرع سخنان منظوم عاشیقی که به‌علت پرهیز از طول کلام از بحث در خصوص آن‌ها می‌پرهیزیم.

درباره‌ی اهمیت ادبیات و ساز و آواز عاشیق‌های آذربایجان آنچه به عنوان موسیقی متعالی در متون فلسفی مطرح است، در طول تاریخ در میان عاشیق‌ها رایج بوده است. ساز در واقع وسیله‌ی نیایش عاشیق‌ها به درگاه مبدأ فیض از لی است. کاربرد اصلی «ساز عاشیقی» همین است. شعرهایی که عاشیق‌ها در ساز اجرا می‌کردند، همه صبغه‌ی عرفانی و مذهبی داشت.

عنایین انواع شعرهای عاشیقی مانند: وجودنامه و استادنامه، خود حکایت از محتوای عرفانی و فلسفی آن‌ها دارد. عاشیق‌ها در گذشته، محل رجوع آحاد مردم در تسکین آلام و مصائب روحی آنان بوده‌اند. حتی در تاریخ از آشنایی آنان با گیاهان شفابخش و عمل به تداوی برخی بیماری‌های روحی و جسمی سخن رفته است. کاربرد دیگر ساز و آواز عاشیقی در مجالس شادی و جشن‌های مردمی بود که هنوز هم در میان بسیاری از آذربایجانیان، مراسم عروسی با حضور عاشیق‌ها برپا می‌شود.

ادبیات و موسیقی عاشیقی بخش قابل توجه از فرهنگ عامه‌ی ایران و آذربایجان را تشکیل میدهد و میراث معنوی این دیار به شمار می‌رود. از نخستین عاشیق‌های دوران اولیه‌ی قبل از صفویه از دو عاشیق معروف با نامهای «ترکی کیشی» و «جوچی» خبر داریم. اولی در دربار سلطان محمود غزنوی زندگی می‌کرد. منوچهری دامغانی شعری خطاب به او دارد که در آن می‌گوید:

قهرمان منظومه‌ها پیوسته با گشودن معماها، باغلاما یا قفل‌بندها و تجنیس‌ها، راه آزادی و وصال خود را هموار می‌کند. و داستان‌ها اصولاً روی بستر هنرمندی ابداع می‌شوند و تمام کسانی هم که بر سر راه قهرمان قرار می‌گیرند، خود استاد «سازو سخن»‌اند.

بسیاری از منظومه‌های رمانیک آذربایجان، در اوایل سده‌ی یازدهم هجری آفریده شده‌اند. نظیر منظومه‌ی «اصلی و کرم»، «عاشق غریب»، «نوروز»، «عباس و گلگز» که قرن‌هast سینه به سینه و دهان به دهان می‌گردند و بسیارشان گردآوری و چاپ شده‌اند. ولی هنوز هم می‌توان به داستان‌هایی برخورد که صورت مکتوب نیافته‌اند. مثلًاً داستانی به اسم «خان چوبان» را به نقل از کوه نشینان می‌توان نام برد.

برای درک کامل شکل و فرم و مضمون منظومه‌های عاشیقی برای فارسی‌زبانان، می‌توان داستان عامیانه‌ی فارسی «عزیز و نگار» را مثال آورده که بسیار معروف است و بارها چاپ شده است.

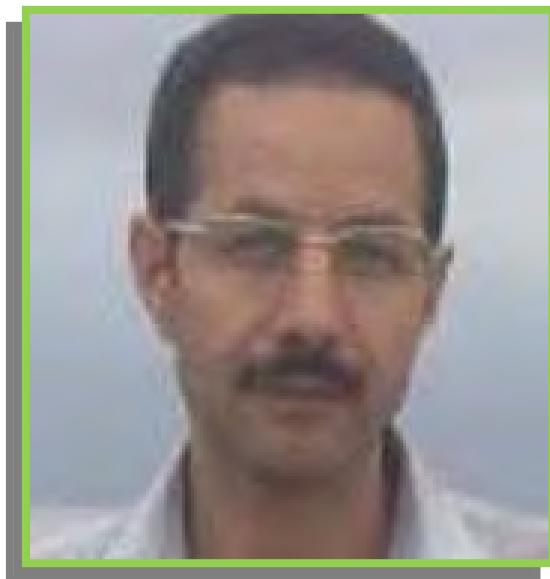
در این منظومه‌ها به‌طور کلی، درویشی، پیری، مدیحه‌سرایی، جادوگری و مانند آن، به کسی عزب و بی‌فرزند وارد می‌شوند و به او سبیل یا گلی و گیاهی می‌دهد که بخورد و صاحب فرزند شود. و آن فرزند وقتی بزرگ شد، باز پیر یا جادوگر پیدا می‌شود و او را با خود می‌برد و در ماجراهایی که بعداً به سر قهرمان می‌آید، به اختلاف یاور دلسوز او و یا دشمن خونی‌اش است.

در میان منظومه‌ها به انواع حماسی و قهرمانی نیز برمی‌خوریم که پر حجم‌ترین و معروف‌ترین آن‌ها داستان‌های کوراوغلو و نبی هستند. که هر دو حماسه‌های مبارزات قهرمانانی است که علیه خان‌خانی و فئودالیزم قیام کرده‌اند.

داستان قهرمانی‌های کوراوغلو بیشتر به سرگذشت بابک شبیه است که قرن‌ها پیش به استیلای عرب سرخ نکرد و تا آخرین قطره‌ی خون به مبارزه پرداخت. و شاید هم این داستان، حماسه‌های دلاوری‌های او است که بعدها با تحریفاتی به مزار دل‌ها سپرده شده است (هر چند اغلب حوادث و اتفاقات داستان، حکایت از عصری دیگر دارند. و آدمهای داستان هم گاهی شخصیت‌های تاریخی هستند.).

ساغالان گؤلو و ساغالان گندی

قدرت ابوالحسنی ساغالان

در روستای اویرگان (ابرغان) مرند که چسبیده به بیناوه (بناب) است، کوئوشنی وجود دارد که ساغالان گؤلو (استخر ساغالان) نامیده میشود. این توپونیم برای پژوهشگران و نیز اهالی منطقه میتواند جالب توجه باشد. نگارنده از چند سال پیش از موضوع مطلع بوده و توانسته اطلاعات اندک زیر را در مورد ساغالان گؤلو با پرس و جواز اهالی اویرگان بدست آورد.

اهالی اویرگان به آن منطقه سآلان و ساوالان گؤلو هم میگویند، مانند روستای ساغالان که این نامیده های بومی را دارد. سآلان، تلفظ ساغالان میباشد و چون در لهجه مردمان آنجا تبدیل حرف غ به و اتفاق میافتد، ساوالان هم یک تلفظ از شکل اصلی ساغالان خواهد بود. یعنی، نام اصلی آن استخر بایستی همان ساغالان باشد که با نام اصلی روستای ساغالان (سهلان) یکی میباشد. کلمه گؤل نیز نشان میدهد، باید قبل از آن کوئوشن استخری وجود داشته باشد که این منطقه نام خود را از آن اخذ کرده است. همچنین، چسبیده به ساغالان گؤلو منطقه دیگری بنام کند یثرب وجود دارد که مطابق شنیده ها و روایتها از اهالی مسن روستا مکان اولیه یا قبلی اویرگان بوده است.

اهالی اویرگان از افراد مسن شنیده اند، در حدود سیصد سال پیش عقربهای سیاه به روستایشان چنان

به راه ترکی مانا که خوب تر گویی،
تو شعر ترکی بروخوان مر او شعر غزی.

نام دومی یعنی «جوچی» در دیوان لغات الترك محمود کاشغری مذکور است. سومین عاشیق معروف دوران اولیه «دده قورقود» است که ۱۲ سروده‌ی منظوم و منثور او در سال ۴۴۶ هـ. تدوین یافته و با نام «کتاب دده قورقود» شناخته میشود. در آغاز کتاب از سوی مستنسخ گفته شده که وی در زمان حضرت رسول اکرم پیدا شد و برای تبلیغ اسلام میان ترکان دیار به دیار به سفرهای زیادی پرداخت. در این خصوص در مبحث تاریخ عاشق‌ها به تفصیل صحبت شد.

ساز عاشیقی

ساز عاشیقی کهن‌ترین آلت موسیقایی است. در موزه‌ی ایران باستان و در موزه‌ی لور مجسمه‌های کوچکی از سومربیان وجود دارد که ایستاده، ساز بر سینه فشرده‌اند و مشغول اجرای موسیقایی هستند که مشابه آن‌ها امروزه فقط در میان ترک‌های آذربایجان پیدا میشود. این ساز امروزه از ۹ سیم و ۱۸ پرده تشکیل میشود که ۷ پرده‌ی آن اصلی است و ۷ نیم‌پرده و ۴ پرده جواب از پرده‌های اصلی خوی و اخلاق عاشیق‌ها امروز بیشتر به اجداد معارف‌پرور و حکیم گذشته‌های دور آنان نزدیک شده است. عاشیق‌های امروز همه جا با لباس رسمی عاشیقی که از زمان شاه اسماعیل شکل گرفته ظاهر میشوند. این لباس، در واقع گونه‌ای پوشش جنگی قزلباش‌ها بود که امروزه توسط عاشیق‌ها حفظ شده است.

قایناق: برگرفته از کتاب (تاریخ و ادبیات موسیقی عاشیقلار)

نامهای ترکی در شجره طوایف روستای ساغالان

قدرت ابوالحسنی ساغالان

اگل اسامی موجود در شجره های طوایف روستای ساغالان عربی هستند و اسم علی بهمراه ترکیات آن بیشترین فراوانی را دارد. این مسئله به خاطر مذهب مردمانشان، شیعه، است.

به خاطر ترک بودن اهالی ساغالان نیز، اسامی ترکی یا نیمه ترکی با فراونیهای متفاوت در شجره های ساغالان مشاهده میگردد:

(الف) اسامی مردان:

آغا بابا، آغا کیشی، بؤیوک آغا، پولاد، تورکمان حسن، دورسون آلی (دورسون علی)، تانریقولو (تاریقولو)، قوچعلی، بایرام، قهرمان، محمد آغا، میرزا آغا، علی آغا، قولو، الله وئردی، باخشی علی (بخشلی)، حسین قولو، آغا علی، اومود علی، عیوض (نگارش صحیح این نام ائیوز است)

(ب) اسامی زنان:

خانیم، خانیم بالا، بالا خانیم، قوشو، زینب پاشا، سونا، سونا بیگیم، بیگیم، بالا بیگیم، شاه بیگیم، ماه بیگیم، سکینه خاتین، طوطی بیگیم، جئیران، خاتین، تران، کلکیک (کهلهیک)

شایان ذکر است، در ریشه چند طایفه مهم ساغالان به نامهای اصیل ترکی برخورد میگردد. اسم جد مولهای بومی ساغالان، آغا بابا بوده است. جد مشترک دو طایفه روستملی و ستارلی آغا کیشی نام داشته است. در ریشه طایفه تورکمان حسن اوشاغی، نام تورکمن حسن به چشم میخورد. دورسون آلی (دورسون علی) هم، جد طایفه دورسون آلی بوده است.

اوغوزان روستای ساغالان

در روستای ساغالان (سهلان) واقع در شهرستان تبریز طوایف مختلفی زندگی مینمایند. طبق معلوماتی که نگارنده تاکنون بدست آورده، طوایف حسینلی و تورکمان حسن اوشاغی روستای مذکور و احتمالاً طایفه جاودلی آن از اوغوزان میباشند.

حسینلی ها که از قره باغ به ساغالان آمده اند، خودشان را کوره سنی (کورا سنی) دانسته اند که کوره سنیها از ایل چپنی اوغوزها هستند.

هجوم آورده اند که محل روستا را مجبوراً حدود سه کیلومتر به سمت دیگر (مکان فعلی) منتقل نموده اند. شنیده اند، در حمله عقربها حتی عده ای به جاهای دیگر از جمله ساغالان کوچ کرده اند. در روستای ساغالان نیز گفته میشود که طایفه محمدی آن روستا از بینا و مرند آمده است. چون در ساغالان، اویرگان یک روستای کم شناخته بوده است، از اینرو احتمالاً طایفه محمدی همان کوچ کنندگان از اویرگان باشند که به بینا و بزرگتر و مشهورتر نزدیکش انتساب داده اند. از طرف دیگر، خانواده هایی با شهرت اسدزاده در اویرگان زندگی میکنند که از نسلهای قبلشان شنیده اند که آنها از ساغالان به اویرگان رفته اند. همچنین اظهار میدارند که در اویرگان به غیر از آنها ساغالان برای دیگران شناخته شده نیست.

گفتنی است، به دلیل حاکم بودن فرهنگ ترکی در گذشته سرزمین آذربایجان، نام یک روستا، بعنوان یک کووشن در یک روستای دیگر آن سرزمین ترک نشین زیاد مشاهده میگردد، مانند همین توبونیم مورد بحث ساغالان. توبونیمی که در مورد وجه تسمیه آن در ادامه نکاتی ذکر گردیده است.

با توجه به اینکه روستای اویرگان و همچنین اراضی ساغالان (ساغ آلان) گولو در جلگه (محل هموار) هستند، بنابراین وجه تسمیه آن به نظر میتواند، به معنی استخری که در جلگه قرار دارد باشد. همانطوریکه در مقاله ریشه شناسی نام روستای سهلان (ساغالان کندي) نیز به معنی روستایی که در دشت هموار قرار دارد، معناشناصی گشته است. علاوه بر آن توبونیم ساغالان میتواند، از نام قوم کهن ترک ساقا/ساکا که در آذربایجان زیسته است نیز اخذ شده باشد

منبع:

ریشه شناسی نام روستای سهلان، قدرت ابوالحسنی سهلان، ماهنامه ائل بیلیمی، چاپ تبریز، شماره ۷۸، سال ۱۳۹۵
منابع شفاهی اهل اویرگان، آقایان، جلیل علیزاده (متولد ۱۳۵۵)، اسکندر بابازاده (متولد ۱۳۶۱)، قربانعلی مرادی (متولد ۱۳۵۲) و علیرضا اسدزاده (متولد ۱۳۴۵).

آیسپترقه بىنر اينفورماسييا آخينى بىئينين شعبهلىرىن ده لازيمسىز زىبىل كىمى اوست- اوسته توپلانىر. چونكى اينفورماسييا آخينى سرعتلى اولدوغو اوچون بىئين صاف- چوروك ائتمەيە مجال تاپمير.

سوسيال شبکەلر، " او داغى دان" تىك- توک، لازيمسىز تىلئويزىيا وئيرىشلىرى، هانسىسا " اولدوزون" انتوكن حيات طرزى - اۋۇنندن ياشلى، يا جاوان حيات يولداشلارينين سياھىسى و س. گرگىسىز اينفورماسيالار بىئينى يورور.

بىئينى يوروغانلار دا نه اۋۇللىرى، نه ده باشقىلارى حاقىندا قرار وئرمە قابىلىتىن ده اولمۇرلار.

صونعى اينتئائىكتەن سوالا جاواب تاپاركىن اينسانلار عادى وضعىتى بئله آنالىز ائتمە گوجونو اللرى ايلە توكتىمىش اولورلار.

ژاپون عالىملرى تدقىقات نتىجەسىن ده بو دەشتلى فاكتىلارى تصديقىلە يېبىلر.

تلفون اوشاقلارىمىزىن سئويملى اويونجاغىدىر، تكى سىسىنى كىسىسىن.

سىسىنى ده كىسير، علمىنى ده، ساوادىنى دا ..

سونرا سۈپىلىرىك: آى معلم، فيلان قدر پول تؤكموش، بو اوشاغىن باشى نىيە بوش دور؟

چونكى سىيىغى يىندىي آندان كۆرپە تلفونا آلودە اولوب. اىللرلە ده بو آلودەچىلىك داوم ائدىب. بئينىه داخل اولان لازيمسىز اينفورماسيالار يادداشى ضعيفلەدىر.

اينسانلار دوشونجە قابىلىتىنى ايتىريپ مودئىن قولا چىورىپىرلەر. بارماقلارىمىز قلم يئرىنە داها چوخ تلفن توتور. ايندى گل بو بىنيلەنە نه ايسە ياز. يازا بىلچىكىمى، البته كى، يوخ. يازماق اوچون دوشونجە و يادداش لازيمدىر. دوشونجەمىزى ايتىريپىكىسە، پۇتىنسىال كۆللەرىك، يا دا كى، هانسىسا مئخانىزم طرفىن دن ايدارە اولونان جانلى روبوتلار.

نىيە اۇرۇمۇز اۇرۇمۇزه قارشى بو قدر قددارىق، اۇرۇمۇزه قىnimىك؟!

معاصر تىخنولوگىيانىن مثبت طرفلىنى گۈرك، نىيە آخى لازيمسىز طرفلىرىن دن لىميتسىز اىستىفادە ئىدك .. لازيمسىز اينفورماسيالارى بلوكلايىب دوشونجەمىزى ساغالداق، بىرپا ئىدك. اينسانلىغىن سونونو- فاجعەسىنى سرعتلىنديرميك.

جاوادلى ھا طاييفە اى هىستىند كە هەمزمان با حسینلى ھا از قره باغ به اين روستا آمده اند. شنىيەد شده است كە جد اين طاييفە نيز مانند جد طاييفە حسینلى، سنى بودە است! با اين اشارە ھا احتمال دارد جاوادلى ھا نيز كورە سنى باشىند. هر چند نگارنده از كسى صريحا در مورد كورە سنى بودن جاوادلىها مطلوبى نشنىيە است.

شاييان ذكر است كە حسینلى و جاوادلى از طوايف مهم و پر جمعىت ساغالان مىباشدند.

همچنین، طاييفە دىكىرى بنام توركمان حسن اوشاغى هم در ساغالان وجود دارد. كلمە توركمان جلوى اسم جد اين طاييفە (توركمان حسن) نشاندەننە توركمان (=اوغوز) بودن آنها مىباشد. مىگويند توركمان حسن از روستايى بنام توركمان واقع در مشهد (يا تربت حيدرە) به اين روستا آمده است.

بدىن ترتىب، حضور لاقل دو (يا سە) طاييفە ساغالانى از تبار اوغوزان در روستاي مذكور محىز مىشود. وجود اين اوغوزان در ساغالان نشان مىدهد، غير ترك خواندن اجداد همه آذربايجانىيە چە قدر بى اساس است.

كوتلۇي مانقۇر قلاشما- مەدون كۈلەلىك.

Kütləvi manqurdlaşma-modern köləlik
ÜLVİYYƏ ƏBÜLFƏZ QIZI

أولويه ابوالفضل قىزى

زىبىل يېشىكلرىنىن يانىن دان كىچىركەن هەچ سىزىن ده بىئينىنizدە توپلانان قالاڭ- قالاڭ زىبىللرىن اولدوغۇن دوشوندنۇزمو؟ بلکە، دوشوننلىرىنىز اولدو، بلکە ده، بو سوالا جاواب: "ابوالفضل قىزى ، سىنىن بىزىم بىئينىمizin اىچىن ده نه ايشىن وار؟"- سۈپىلەپىنلىرىنىز ده اولدو.

ناراحات اولمايىن، "بىئينىنizلە" آلىش- وئريشيم يوخ دور . سادەجە، فيكىرلىرىمەن گىريش حىصەسىنە تأثيرلى ادوياتلار علاوه ائدىرەم .

گوندەلىك لازيمسىز اينفورماسيالارىن سىزلىرە منفى تأثيرىنى، يقىن كى، بىليرسىز. او لازيمسىز نهنگ

آز صبرلى اولماغىمېزى بىلدىرىنده قان دوشوردو. دلى عباس همىشە ساكت، تەكىنلى صىحلە بارىشمىرىدى: —، نه آت-ماتت (آوروبا شوراسى). اۆز گوجومۇزله او تورپاڭى گئرى آلدىق، آلدىق، آلمادىق، جان دا دوشدوسە، آرودا-اوشاڭ بىلە توپورەجك اوزومۇز. اونسوز دا توپورورلار دە.

—نىيە توپورولر، بىلىرىسىنى؟ باخ، اوتورموشوق بوردا، ائودكىلر ئىلە بىلىرى كى، يىغىلىپ بوردا نزد آتىرىق، پيووه (آبجو) اىچىرىك. ائە قايىدان كىمى اوزومە دئىيرلر كى، ارمىنى بىزىم ائويمىزىدە اوتوروب كەف ئىلىپ، سىز چايخانالاردا، پيوخانالاردا كوللىنىسىنىز.

—حق دئىيرلر، واللە، حق دئىيرلر. باخ، آخشام دۇنورم ائە، اوست-باشىمدان آنچاق سىگارت، بىر دە سىزىنلە اىچدىبىم او بىر لېبان پيووه اىيى گلىرى. ايش يوخ، گوج يوخ. تورپاڭ قالىب آغىزى گؤئىيە، دشمنىن آياغى آلتىندا. من دە اليم جىيىمەدە ساللانا-ساللانا گىزىم، دولتىن وئردىي او حرام «ياردىما» گۈزومو دىكمىشىم. هر آيىن آخرىينى گۈزلىپىرم كى، او ياردىمىي ايتىن قاباغىننا آتان كىمى قاباغىمىزا آتاجاقلار...

دلى عباس سۈيىمە يە باشلايىردى. هر آغزىندان چىخان سۈيىشۇن دە نە سرحددى واردى، نە آبرى...

بعضا دە گۈرۈردون كى، دلى عباس دوردو، چىخدى گىشتىدى... گونلرلە چايخانا يا گلمىرىدى...

ژنرالىمىز پولاد هشىمۇو اولدورولۇن گۈن دلى عباس گىلدى، نە گىلدى... اونو اىچرى گىرن گۈرۈك، اوستومۇز جومدو. هانسى كى، بىز آت-لە (آورپا شوراسى) باغلى فىكىرىمۇزدا اونونلا همراي دئىيلدىك. الينى چىرىپدى مىزىن اوستونە:

— هە، نىچە سىنىز؟ آتت دئىينىز او گىدار ھانى؟ سنىن او بويىدا ژنرالىمۇزىن امرە تابع اولمايىب، دشمنىن اىچىنە گىرىپ، اونا كىيم اولدوغۇمۇزو گۈستەرىپ.

محمود كدرلە:

— اونا گۈرە دە اولدوردولار.

— اونو اۆزومۇزدىن اولانلار ئىلىپ... عباس چىغىردى. امرە تابع اولمايىب، دشمنىن اىچىنە گىرىپ، طلب ئىلىپ، محارىبە نى باشلاياق، دشمنى يورددان چىخاراق.

— تىكباشىنا اىشىن آخىرى دا بىلە اولدو. او بىزە چوخ لازىمىيەدى. اونون كىيمى حربچىلر ۴۰ اىلدىن بىر يئتىشىر.

حکایە - اویکو

HEKAYƏ - ÖYKÜ

سالاطین احمدلى

SALATIN ƏHMƏDLİ

برگردن : تاناي شرقى درە جك

SÜMÜYƏ DAYANMIŞ BIÇAQ

سومويە دايامىش بىچاق

ارمنستان-آذريايغان سرحددىنده گرگىنلىك داوام ائدىرىدى. آخشاملار اوشاقلارلا چايخانا يا يېغيشىرىدىق. آوريل دئوبىشلىرىندن سونرا هەنج راحتلىق تاپمىرىدىق. اىچىمۇزى نفتر ئىلە قارسىيىرىدى كى، بعضا سۈزومۇز اۆز آرامىزدا اختلافا چئورىلىپىرى، عصبلرىمۇزى جىلوولايا بىلەپىرىدىك. بىر گروه حكومتىن يئرىتىدىي سىاستى دىستكلىپىرى، سىلەپەنلىق تورپاقلارىمۇزىن آلينا جاگىنى، بىر

حاضرلانيشديق. ائله بير دسته ايله، والله، شوشاني بئله آلارديق. ايچيميزده او حس... - عبدالله باشيني بولادي. - اوريل حادته لرينه ترته خالامگيله گئتميشديم. عالم بير-بىرينه ديميشدى. اوردا منيمله حربي خدمته اولان عسگر يولداشلاريم واردى، بير يئره ييغىشمىشىدۇق. قرارا گلدىك كى، يوكسک رتبهلى بير حرbi فرماندەھە ياخىنلاشاق، بير گروهدا بېرىلشىپ، محاربە نىن بو آغىر گونلریندە نە لازىمسا، يئرinen يئتىرك.

عباس حوصلە:

- نولدو بىس؟ آخىرinen دئىيرم.

- نولاچاق؟ گئت باخ، نە قدر اوغوللاريمىزى معناسىز يئره توتوب داما باسىدilar، ايشىڭىچەلرە معروض قويدولار، نئچەسى ئۆزۈنە قىصد ائلدى. هەلە دە استىتقا داوام ائدىر. ائله بىل ايشە دوشوبىلر، نە قدر اىچىننە وطن سئوگىسى گوجلو اولانلار وار، بىر-بىر چىكىپ استىتقا آپارىلار، آز كىچىمير آخىرینا چىخىرلار.

- بىرلىيمىز يوخىدو، اونا گۈرە...

- عباس، سن دە بىلىرسن ژنرايمىز پولاد هشىممو بىزىم اوچون كىم ايدى.

بىردىن-بىرە دلى عباس چۈكىدۇ مىزلىرىن بىرينە. باشىنى مىزىن اوستونە قويدۇ، هؤنکوردو...

ائله بىر صحنه ياراندى كى، ھامىمەز اونون باشينا ييغىلدىق. نە دئمەيە سۆزۈمۈز واردى، نە دە اونا ياخىنلاشىپ تىكىنلىك وئرمەيە جىارتىمیز.

سامر بۇ سىسىزلىگى پوزدۇ:

- عباس، سامر اۇلسۇن، يالان دئمیرم، بىر پارتيزان دستەسى قوراق. بىزىم بۇ توپۇز بئلگەسى اونلارىن بورنۇن دىبىنەدەر. قان قوسدوراق دا اونلارا.

دلى عباس باشىنى قالدىرىپ اونا باخدى.

- سۆزۈندەن دۆنۈن؟

- سۆزۈندەن دۆنۈن كىشى دئىيل.

عبدالله ترس-ترس قارداشى سامىرە باخدى:

- بىرجه بۇ قالماشى.

بىز بۇ سرحد بئلگەلدن اونلارىن گونون گئى اسکىيە بورومسک، اونلار ترپن دئىيل.

عبدالله اوزونە غريبە بىر افادە وئردى:

- دىرىينى بىلمدىك... اۇزوموز بىلمدىك. او گىرمىشدى دشمنىن اىچىنە، يارىرىدى جبهە نى، نىھ آرخاسىنجا گئتمەدىلر...

- گوناھسىز يئرە اوشاقلاريمىز محو اولاچاقدى.

ا، منى دلى ئىلمىمەن، قربان وئرمدىك؟ ھە، وئرمدىك؟ پولاد بىر اوردونو آرخاسىنجا آپارا بىلە جك حرمەت و عزت صاحبىيەدى، اىگىدىدى، بىزىم كىمى آنا بالاغى آلتىندا گىزىلەن دئىيلدى.

عباس، دليلىينە سالما. باس كۈرۈيو. - ايلقار يئریندە فيسىلدادى. - باشا دوشوروك، تورپاق، يورد ايتىرمىسىن...

- من تكجه تورپاق، يورد ايتىرمىشىم. من كىشىلىك غرومۇ ايتىرمىشىم، ئۇدە بئۈيوكلىيەمۇ، حرمەتىمىي ايتىرمىشىم. من هە شەئىمىي ايتىرمىشىم. سەن نە وار؟ اوتورموسان يانىمىزدا...

- بۇرا منىم وطنىمىدىر، اورالار دا منىم وطنىمەن بىر پارچاسىدىر. ئۆيىم اوردا قورولمۇش اولمايا بىلر. اما اىچىمەدە بۇئۇ وطنىن ئۆۋى وار. اونون بىر كىپىچى سۈكۈلەنە منىم دە ئۆيىم باشىما اوچور. قارداشىمىي آوريل دئيوشلەرنىدە من قربان وئردىم.

- بىر باخ، گۈر، قاراباغدا دوغولماسا دا، او تورپاقلاردا بىزىم دوغمالاريمىز يىسلاحلى دشمنىن قاباغىنەدەر. - عاكىف اينجىك-اينجىك عباسا باخدى.

Abbas اۇزوندە دئىيلدى:

- اوندا نىي گۈزلىيىرسن؟ ھە؟ سونلارينى گۈرمورسەن؟ ھە قاپىدا بىر دول وار، هر قاپىدا بىر پاپاقسىز كىشىلر...

- عالى باش كىماندان...

Abbas دلى كىمى چىغىردى:

- يۇز نفر ييغىشىپ، گئدىپ او جىمهور باشقانى آپاراتىنин قاباغىندا دورسا، سىسيمەزى اونا چاتدىرسا، او دا اىچىمەزدە كى بۇ نفترىن تغيان ائتدىينى گۈرسە، بىلر كى، بىچاق سومويە دىرىنېب...

- عباس بونو دوغرو دئىير. جىمهور باشقانى آپاراتىنinin قاباغىندا گئىن كىمدىسە شخصى احتىاجلارى، شىكايتلىرى اوچون گىندىلەر...

- ٢٠١٣-جو اىلدىن خصوصى تعيناتدا خدمت ائتمىشىم. بىزى تابور فرماندەھى، باش چاوشوموز مكمل يئتىشىدى- مىشىدى. ھە معنوى، ھە دە روحى جەتىن چوخ مەكمەن

—بو نه ياخشى گلېپ بورا؟
نه فکرلشدىسه مطبخه دئندو. ياخشى بير چاي دىلدى، اوونون اوچون ده بير آرمودو استakan چىخارىپ پودنوسا قويدو. يانينا دا ياخشى نغول، شكر، لبلى قويدو.
استakanلارى پودنوسا يېغىلىقجا دوداغىنinin آلتىندا «منىم چايخاناما آوارا يېغاناغى دئىيردى. باخشىن گۈرسون بوردا نئجە اوشاقلار وار. بير اۇزوندن دئىننە بئش ده اونلاردان دئىسىن».

چايچى محرم اولجە سامووارى آپارىپ حيأطده، اوشاقلار باشىنا يېغىلىقىي صىنللرىن يانىداكى داشىن اوستونە قويدو. گۈزالتى برگشادا باخدى، اوشاقلار اونو ائلە احاطە يە آلمىشدى كى، سامووارىن جىزىلاتىسىنى بئلە سەزمەدىلر. برگشاد ايسە بونو گۈرموشدو. چايچى محرم پودنوسلا صىنلە ياخىنلاشاندا دىللىنى:

—امكان وئرين بىزىم محرمه.
«بىزىم محرم» سۆزو چايچى محرمىن اورىينە ياغ كىمى يايىلدى...

—خوش گلەمىسىن، برگشاد.
—خوش گونلو اولاق.
—آمين، آمين الله.

اوشاقلاردان بىرى جلد چايچى محرمه كمك ائتمك اوچون سامووارا ياخىنلاشىدى.

...آز كىچمەدى عالم قارىشىدى. دلى عباس يالان اولدو، برگشاد گئرچك. آرتىق پلان قورولدو. چايچى محرمىن مکانى اولدو «حربي كميسسارلىق». چايچى محرم ده اونلارا قوشلۇدۇ.

اوشاقلار دىيكلەرى كىمى، تىلمانگىلىن باغى اونلارين تىلەيم مرکزى اولدو. آرتىق آخشاملار، بعضا گونلرلە دە اوشاقلارنىن بوش واخت تاپان كىمى يوخا چىخماسىندا ئوين باشىپاپاقلىلارى دا ناراحات اولماغا باشладى. «حربي سرى»نى ائوه بئلە سىزدىرمىيان اوغوللارдан گىلىئىلىن آتالار محرمىن چايخاناسينا جومدولار. گونلرلە چايخانانىن قاپىسىنا وورولان قىفيلىدان دا هەنج نه آنلامادىلار.

آنلادىقلارى بىرجه بولۇردو كى، بولۇشاقلا گئرى دئوننە چىممەيدە قاچىرىدىلار.

اوزل قوه تلى برگشاد ياخشى بير حرbi گروھ ياردىب، آدىنى دا «جاناوار بئولويو» قويدو. عبدالله ايلە ئىلمىر

—اونو دا دوغرو دئىيرسىنىز. آخشاملار بورا يېغىلىماقدانسا، ياخشى حرbi تعليملىر كىچىملىيک. ياخشى بير بئلوك ياراتمالىيىق.

—كىيم بىزە او تعليملىرى كىچە جك؟
—تعليم لازىم دئىيل. آرامىزدا حرbi خدمتىدە اولمايان يوخدو.

—ياخشى تعليم گۈرمك اوچون اوزل قوه تلى برگشاد عمىدىن يارارلانماق اولار.

—برگشاد عمى بىزى دىنلىزم. عبدالله تمكىنلە:

—دېنلىر. ان آزىزدان اونا گۈره دىنلىر كى، استعفایا چىخاندان برى يېرىننە قرار توتا بىلەمىر. گون گۈزلەيىر...

عباس يېرىننە قالخىدى:

—من گەنديپ اونو بورا گتىرە جەيم. عبدالله گولومسىدە:

—دارقورساق اولما. بىر آز صىرىلى اول. صباح اونونلا دانىشا جاغام.

—هە، عبدالله ياخشىدەر، اونو دىنلىر.

—عبدالله، نه ياخشى اونونلا دوستلوق اىدە بىلەرىسن. برگشاد دا دلى دولو آدامدى.

عبدالله صمىمى باخىشلارلا عباسا باخدى:

—دىلىرلە منىمكى ياخشى توتوۋ.

عباس عبدالله يا ياخىنلاشىدى:
—سنه اينانيرام. صباح اونو بورادا گۈزلىيرىك، — دئىيب قاپىدان چىخدى.

برگشاد صباحى گون آخشام هەچ زامان سئومدىي، آخشاملار آنچاق، اۇزونون دئىبى كىمى، «كىند آوارالارى»نىن يېغىلىقىي چايخانايىا گىرنىدە اوزونو تورشوتدۇ.

—بو زىبىلى آز چكىن ده. آدام بورادا بوغولور، باييرا چىخىن، — دئىيب، بير صندل گۈتۈروب قاپىدان چىخدى. اوشاقلار دا بونا بند ايمىش كىمى ھەسى بير صندل گۈتۈروب باييرا چىخاندا چايخاناجى محرم دەمير صىنللارين چاققىلىتىسىندا سالونا بولىاندى. آز كىچمەدى، ايكى صندلى دا چكىب باييرا آتدىلار. چايخاناجى محرم هەچ زامان اونون چايخاناسينا تشرىف بويورمايان، آورىل دئيوشلىرىنىن قەرمانلارىندان بىرى اولان برگشادى گۈرنىدە دىلى توتولدۇ:

— ددم بىلىر؟
 — بىلىر، بىلىر.
 — كيم دئىيب اونا؟
 — هئچ كيم. سنى پوسوب، هارا گئتىيىنى اوپرىنىب. —
 برگشاد گولدو.
 صاحب ده گولدو:
 — قورخوب يقين دلىسيينين اليىندن بير خطا چىخار...
 — خالقىمین بىلە دلىرىنە جان قربان!
 برگشادىن سۈزۈنەن ھامى متاثر اولدو.

 بير گون سونرا برگشاد اون سككىز عسکريلە بىرلىكده
 جىبەدە ايدى. حرپى حصىدە اونونلا گۇرۇشنى فرماندە
 زامانىندا آد چىخارمىش جسۇر برگشادلا اوز-اوزە
 اوتۇرموشدو.
 — سىزى كشفييات بؤلمەلرینىن اىچىنده يئرلشدىرە
 بىلىرىك.
 — بىز بونا دا حاضرىق. بىز، انشالله، نه واخت بو عملیاتا
 قوشولۇرۇق؟
 — صباح خصوصى تعليمى كىچىرىلەجك، حرپى امكانلارينىز
 يوخلاناجاق، تعليماتا اوپۇنۇن حرکت ائدىجىك.
 — بىز خصوصى تعيناتلىلاردا يئترىنچە حرپى سرلىرى
 اوپرىنىشىك.
 — آنلادىم. اما سىز كۈنلۈلرسىنىز. يوخاريدان تعليمات
 گلىپ، يوخلانىشىدان كىچجىسىنىز.
 صىح تئىدن حرپى تعليمىلە باشلادىق. اونلارين مكمىلىگى
 اور كلىرىنچە اولدو. تعليمىدىن سونرا قرار وئرىلدى.
 — سىز كشفيياتا گئىنلرین اىچىنده يارالانمىشلارين، شەھىد
 اولانلارين اوزىنە گئىدجىسىنىز.
 برگشادى باخما ياراق كى، ياشا دولموشدو، اۋزوно «جاناوار
 بؤلوپو» ايلە، خصوصى تعيناتلىلاردا خدمت ائتمىش عسگەر
 دوستلارىبىلا بىرلىكده عملیاتا قوشدولار.
 تىرتى-آغدرە استقامىتىنده كشفييات بؤلمەسىنده يئر آلدilar.
 گئچە اىكن لازىم اولان اشىالارلا تامىن اولوناراق امرى
 گۈزلىرىدىلر. يوخاريدا كى يوكسكلېكىن دوشن گروھون
 يئرىنە اونلار گئتمەلى اولدوقلارينى بىلسەلر ۵۵
 گۈزلىرىدىلر. برگشاد كشفييات ادارەسىنин رئىسىنин
 امرىنى گۈزلىرىدى.

خصوصىلە چخويك و تعليمىلە داها آكتىyo ايدى. برگشاد
 اونلارى يئتىشىدىرىدى...
 دشمنىن جىبەدە گرگىنلىك ياراتماق اىستىدى ايلە باagli
 معلوماتلارى مطبوعاتدان بىلن برگشاد هاراسا گىدىب
 گلىرىدى.
 محاربە باشلاياندا ياراتدىغى «كۈنلۈل خصوصى تعيناتلى»
 دىستىلە بىرلىكده مكمل حرپه يىلىنىش كىندىن
 اوشاقلارىنى دا گئوتوروب حرپى كميسىسارلىغا گىتتى.
 برگشاد دشمنىن اىچىرىلىنە بىلە گئتمە يە، لازىم گلرسە
 ھر شئىھ حاضر بىر بۈلۈك يئتىشىدىرىدىنى، اونلارين عادى
 عسگەر اولمادىغىنى، بوتون عملیاتلارا حاضر اولدوقلارينى
 بىلدىرنەدە حرپى كميسىسار خفيفجه گولومسىدە:
 — بونلارين يانىندا برگشاد كىمى بىر جاناوار وارسا، طبىعى
 باخىرقى. مندىن خبر گۈزلىپىن.
 محاربە نىن اىكىنچى گۇنو برگشاد اونلارا حرپى
 كميسىسارلىغا چاغىرىلدىقلارينى ئودە بىلدىرمىسى
 تاپشىرىدى:
 — هر حالدا عائلە نىز بىلەلىدىر.
 — من ئودەن چىخاندا گىزىلچە چىخاجاگام. — عباس
 برگشادا باحدى.
 — نىيە؟
 — آنام... مندىن ۵۵ دلىدىر، دئىير سىن كىمىلىرىنى
 عسگەرلىيە آپارمازلا.
 برگشاد گولدو:
 — اوندا نىيە گىزىلدىرسن؟ ائلە دوشونەجك كى، دلىسن،
 گئرى قايىداجاقسان. حرپى كميسىسارلىغا چاغىرىلانلار
 ھامسى آپارىلمىرى كى...
 — آپارسالار، اوندا حرپى كميسىسara گۆز وئریب ايشيق
 وئرمىز.
 اوشاقلار گولوشدو:
 — سمايە؟
 — ھە، فرماندە. دئىيەجك كى، اونون باشى چاتميردى، بىلە
 بىلە كى، دلىدىر، نىيە گۈندەمىسىنىز؟
 برگشاد مىزىلداندى:
 — ايشيمىز وار دا بۇ دلى سمايە ايلە.
 — ياخشى، نىچە ايستىرسن؟! اونسوز دا ددىن يئتىيم بختىار
 بىلە.
 عباسىن گۈزلەرى بىلدى:

«جاناوار بۇلويو»نون بئش عسگرینى ساغ-سالامات گۈرنىدە درىندىن نفس آلدى.

دلى عباسىن اولدوغو بؤلمە يە ۵۳۰ دئىيلەن يوكىكلىگى آلماق اوچون امر گىلدى، سونرا سوقۇوشان استقامتىنەدە حرکت ائتمەلى ايدىلر. دستە يە يئنى قوشۇلانلاريندا اوزلرى كىمى اوركلى اولماسى اونو سئويندىرىرىدى. اونلار آرابىر بىر-بىرينى قوجاقلايىب «سەندن نە گۈزىل شەھىد ئىبىي گلىرى،» - دئىندە دلى عباس اوزوندن چىخىرىدى: - نە شەھىد؟ من دشمندىن قصاصىمىزى آلاماميش اؤلمك فكىرىنە دئىيلەم.

- سن دە دوغرو دئىيرىسن. بو غلبە نىن سونونا كىمى ياشامالىيىق، دؤيوشىملىكى...

- ان آزىندان شەھىد اولموش سلاحداشلارىمىزىن قانىنى يئرده قويمامالىيىق، اونلاردان انتقامىمىزى آلمالىيىق. - شەھىد اولاندا دا بىليرىك نىيىن اوغرۇندا شەھىد اولوروق.

عباسكىلىين دستە سىنه داياماق امرى وئىريلدى. ماشىنلارдан دوشوب خىلى يولو دا پىادە گئىتدىلر. دستەلەر آيرىلماق زامانى گىلدى. اوزل قوه لر اوردوپلا دؤبۈشە گىتىميردى، اونلار ساده، گروھلارلا اوستىرىنەدە اولان حربى لوازىماتلا، بىر دە يوكسک دؤيوش باجاريغىيلا ايرلىيىردى، ووروشوردو.

دلى عباسىن گروھو سوقۇوشانا دوغرو ايرلىيىردى. تالىش كىندى ياخىنلىغىندا ماشىنلارдан تۈكۈن، اوردان او طرفە ماشىن گئىتمىدىيىنى بىلەن حربچىلەر فرماندھىن امриلە ايكى گروھا بۇلۇنوب آغاچلۇقلارىن آراسىپلا، آرالى مساھەدە ئىلە احتىاطلا ئېرىملىيدى كى، يوكسكلەتكە كى ارمىلىرىن دقتىنى چىكمەسىنلەر.

گروھ حرکت انتدىكىجە بعضى پستلارين آرتىق آليندىغىنى، دؤيوش دوستلارىمىزىن او اراضىيە نظارت ائتدىيىنى گۈرددو كىجە دلى عباسىن اوربى داغا دئۇنوردو. پستلاردا محكملىنىش اور دوموزون حربى قوھلى افسانوى ايگىدىلىكلىرى ايلە تانىنمىش اوزل قوه لرى گئىيملىرىنەن تانىيىردىلار. اونلارى گۈرددو كىجە داها دا اوركلىنىرىدىلر. آرتىق هر كىس بىليرىدى كى، گوجلو، قوتلى خصوصى تعىناتلىلار اونلارين يانىندادى، داها دا اوركلىنىرىدىلر.

همىن پستلارين يانىندان كىچىپ امرە اساساً خىلى پىادە ايرلىلەين دستە يوكسكلەتكەن ياخىنلىغىندان آخان، اطرافى

نهايت، ايكى گروھا بۇلۇندولر. اونلارين بىر حصەسى تىرتى، يارىسى سوقۇوشان استقامتىنەدە عملىياتا باشладى. بىرگشاد اونلارين ھې بىرىنى سىنەسىنە باسىدى:

- انىشالە، گۈزىل سوراغىنیزى اشىيدە جم. سىزە گووهنىرم... دستە امرە اساساً بۇلەمەلرە آيىرلاراق يولا دوشىنەدە بىرگشاد دلى عباسىن دىيگر دستەدە يېر آدىغىنى گۈرۈب اونا ياخىنلاشدى:

- دلى قۆچوم. نفترىنى دشمنە ياغدىراندا دلى كىمى داورانما. صىرلە، صىرلە حرکت ئىلە.

- اولدو، فرماندە.

دئىيلەن اراضىيە چاتاندا ھەر شئى بىر-بىرينى قارىشىدى، آغىر دؤيوشلەر گىنديرىدى. تانڭلارин گۈرۈلتۈسۈ، خىمپارە لرىن وېيىلىتىسى دلى عباسىن بلە دە گۈزىلمىدى بىر صحنة اىدى. دشمن و دوست سئچىلە بىلەن ئىمەن بىر ميداندا دلى عباس اونلارى ئىلە گىيىملىنىن تانىدى. دلى كۈنلۈ يېرە سريلەميش شەھىدلەرىمىزى گۈرنىدە وولكان كىمى پوسكىردو. خىلى دشمن مئىتلىرى واردى. ايكى دؤيوشچومۇز خىمپارە يە توش گلمىشدى، يانىرىدىلار، دلى عباس كىمكە آتىلدى، ايكى يانان عسگرى يېرە يىخىپ تورپاقلا سۈندۈرمە يە چالىشاندا سامىر دە اونا كىمكە يئىشىدى...

ياخىنلىقدا بىر عسگر ايسە يانغىنinin شەتىنەن شەھىد اولموشدو.

Abbas دا، دؤيوش يولداشلارى دا قورخىمادان دشمن اوزرىنە گىنديرىدى. دلى عباسىن گۈزۈنۈن اۇنوندە خصوصى تعىناتلىلاردا بىرى سلاھىنى آياق اوستە آتا-آتا دشمنىن اوستونە گىنديرىدى. اونو ووردولار، چۈكىدۇ، اما يىخىلمادى، سىجىدەدە دوران كىمى دشمن گلولەلرینىن آتىنىدا هيكل كىمى دايامىشىدى. بلە دە ارمىلىر اونا اونلارلا گلولە آتىدى، اما يىخىلمادى. اونون شەhadatە قوووشما آتى عباسىن يادداشىنا ابدىلىك حك اولوندو. اوغوللارىمىز مردىكە دؤيوشوردو.

قانلى دؤيوش عسگرلىرىمىزىن غلبە سىلە بىتدى. دشمندىن آزاد ائدىلىميش اراضىلەرde قوپۇب قاچدىقلارى حربى تئخنىكايلا ياناشى جىدلەرى دە واردى... دلى عباس سانكى يوخودايىدى. ايندى آنلايىردى كى، بىرگشاددان نە قدر دىرىلى حربى تعليمىر آلىلار. بو دستە يە دوشىمۇش

گرگینلیک، آغیرلیق، دشمنه اسیر دوشممک اوچون چالیشیب داشی اوستوندن سالدی، آیاغی آغیر زده آلمیشدى، اوستوندکى بئزله دیزدن یوخارى سیخیب باغلادى، سورونه-سورونه یوخارى قالخدى... یوكسکلیکدە او بىرى طرفدن ده بئتىشن گروه بىرلشمىشدى، اوزل قوه تىلىرى گۈرن ارمىنلر سلاھىنى آتىپ قاچماغا چالىشىردى. البياخا دؤپوش گىئىردى، دشمن قوهلىرىنىن داغىلماسىنا امكىن وئرمەين اوزل قوه تىلىر اونلارين آتش آچدىقلارى نقطەلرى ده ضررسىزلىشىرىدىلر...

دلى عباس ميداندا نره دئۇمۇشدو، گۈزلىنىن اود ياغىردى، دشمن بايراغىنى ئىندىرىرken دشمنىن دمىرىن تمىزلەيىب، دشمن بايراغىنى ئىندىرىرken دشمنىن دمىرىن حاضرلايدىغى بايراغى دلى عباس سىيم كىمىم اىيىب يېرىنىن قوباراندا فرماندەھى گۆلمك توتدۇ. دلى عباس بىر اليندە بايراق، دىيگر الينى سىنهسىنە ووراراق دلى كىمى باغىردى:

چوخ شكر، الله! بو گونو نه قدر گۈزلىميشم. منه قىمت ائلدىن، الله!

فرماندە گولە-گولە اونا ياخىنلاشدى:

-شىر كىمى ووروشوردون. او ارمىننى گۈرددوم نىجە داغىتىدىن. سىزە دە، منىم قارتاللارىم، والله سىزە دە عشق اولسون. آسىن او بايراغى يېرىنە! - عباسا سارى چئورىلىدى. - سنه دلى عباس دئىنە دئن بى دلى عباس دشمن بايراغى سانجىلان دمىرى محجرى اللريلە موما دئندىن، يېرىنە بايراغىمىزى دالغالاندىران عباسدىرى.

فرماندەھىن گۈزو بئۈك بىر جانفشارلىقلا بايراغى دالغالاندىران عسگەرلەدە ايدى.

Abbas هەچ نه اشىتىمىرىدى، عباسىن يانار باخىشلارينا باخاندا عبدالله كىدى، چايخانانى، چايچى محرمىن سامووارىنىن دىزىلتىسىنى خاطرلادى. يورغونلوقدان، اما غلبە نىن وئرىدى سئونىج حسىندىن ممنۇن دؤيوشچولرلە بىرلىككە دالغالانان بايراغا باخان فرماندە قفيلىن اوجا سىسلە باغىردى:

-بو بايراغى دشمنىن اشغالىنىدا اولان بوتون تورپاقلاردا دالغالاندىرا جاغايىمiza آند اىچىرىك.

-آند اىچىرىك.

-آند اىچىرىك...

كوللوقلار باسمىش، بالاجا چاين يانىندا دايىنib ال-اوزۇنو يودولار و يولارينا داوم ائتدىلر. قاپقا拉 بولودلار گئيون اوزۇنو توتموشدو. ياغىش ياغىردى، پالتارلارى اىسلامىشىدى، اوستارىنىنداكى يوك آغىر اولسا دا يئرىرىدىلر. نهايت، فرماندە بىر داشلىقدا دايىنماق امرى وئرىدى. اون دقيقە كىچىممىش بى سىمچى فرماندەھى ياخىنلاشدى.

فرماندە، خبر وئىلدى كى، سىزىن دوردوغۇنۇز يئر دشمن طرفىينىن آغىر سلاحلارلا وورولاجاق.

فرماندە امر وئرىدى:

-گىدىرىك.

دستە قالخدى.

بئش-اون دقيقە يە اورانى ترك ائتدىلر. بىسىم چى اونو دا خبر وئرمىشىدى كى، آغىر سلاحلار ايلە هجوم اولانا كىمى گروھ او يوكسکلیكده اولمالىدىر. گرگىن، آغىر بىر يول ايدى. ساعتلارجا درەلرلە، تېھلەلە يئرىرىدىلر. دشمن اونلارى گۈرمەسىن دئىيە چراقدان دا استفادە ائدە بىلەمەرىدىلر. عباسىن اولدوغۇ گروھون وظيفەسى او پستا قالخماق، آرخادان گلن اوردونۇن تەھلوكىسىزلىيىنى تامىن ئىتمك ايدى.

داغىن يوكسکلېيىنە دوغرو خىلىي قالخمىشىدilar، سامر يورولوغۇندان دايىندى:

-سىز قالخىن، منىم طاقتىم توكنىب، - دئىدى.

- اوندا يواش-يواش دا اولسا قالخ، بىز اىرلىلىملىيک. - عباس نىڭانچىلىقلا اونا باخدى.

-ناراحات اولما، گلىرم.

صبح چاغىيىدى. آرتىق يوكسکلېيە بئش-اون متر قالمىشىدى. دشمن اونلارى گۈرمەسىن دئىيە سامرین يانىندا اولان رحىم اوزاندىغى يئرده قفىل چكدىيىن دشمن سوروشوب آشاغى دوشدو. سامر «رحىم» دئىيە-دئىيە اونا سارى قاچاندا قفىل ارمىنلارين آتىيغى مرمى دوشدو اورتالىغا، سامرین اوزۇنو سىيىرىپ كئچسە دە، اىرلى يئرىرىدى، سىنهسىنەدە آغرى، قولاغىندا جىنگىلىتى، ظللمە رحىمە كىمكە يئتدى. بو زامان دىيگر بىر خەمپارە گلىپ دوشدو يانىنا، قىريلان قايا پارچاسى آياغىنى يئردىن اوزدو. قالخماق اىستەيندە سىنهسىنەن دشمن داشى گۈرددو، سىسى اشىدىلەجك وضعىتىدە دئىيلدى. خەمپارە لرین سىسىنەن هەچ كىم هەچ نه اشىتىمىرىدى.

فرمانده گرگینلی آرادان قالدیرماق اوچونمو ندنسه:
واخت گلیب چاتیب، بو یوردو بو گون آزاد ائتمک
طالعیمیزه یازبلیسیا، بونو اندجییک. آرتیق بو دفعه گئرییه
دؤنوش يوخ. يا اولجییک، يا دا دشمنی بو یوردلاردان
تمیزلیجییک.

بو يولدا جانیمی وئرمەیه حاضرام.
من سیزین ایگیدلیبینیزه شوبىھە ائتمیرم، قارتاللاریم. بیز
دشمندن آزاد ائدیلن یوردلاریمیزین هر قارشىنى
قوروياجاغىق. ایندى اونلارین مئشەلدە تولكۇ كىمى
گىزلەندىي دېشىكلىر وار، اونلارى اوردان چىخارماق، بو
يئرلەدە ایزلەرنى بئله سىلمك بىزىم حربى بورجوموزدور.
بیز حاضرېق.

هئچ ندە بىر-بىرىمیزى گناھلاندىرماياق. ايللىرىمیز بوش
كئچمه يىبب. دشمن ائلىمیزه هجوم ائدندە بیز ترە
مستقىللەينى الده ائتمىش خلق ايدىك. بیز گۇرون، نئچە
جبەھەد ووروشوردوق، بىر ياندان روسىيە ، بىر ياندان
ارمنى، بىر ياندان ایچىمیزدەكى خايىنلەر، بىر ياندان
كئچمیش امپرييَا ھوسكارلارىنین جنایتلىرى، آزادلىق
اوغرۇندا يولوموزدا دوران مانعەلر، واحد اوردوموزون
اولماسامى... بوتون بونلار او زامان قىلى وطن عشقى ايلە
دئيوننلىرين آرزو لارينا بالتا چالدى. بیز هئچ دە دشمنىن
اشغالىينا بوبىن اىيىب اوتورماديق. دولتىمیز اۆزۈنۈن
اوردوسونو قوروب. بو گون او اوردونون عسگرلەرنىن نلرە
قادىر اولدوغونو گۈرۈرۈك. انشالله، بىزىم دە آرتىق او
بالتاني اونلارين بوبىنونا ائندىرىدىيمىز زامان چاتىب.

منىم گۈزۈم چۈلدە ايدى. قونشوموزدا بىر فاخرى دايى
واردى. باكىيا - اوغلۇنون يانىنا كۈچۈپ گىندىن سونرا
اونون حىاطىنەدە ايشىق يانمیردى. من آرابىر حصارىن
اوستوندن اونلارين حيطىنە باخاندا اوراداكي آغا جلاڭار منه
غريبە تأثير باغىشلايىاردى. ائلە بىلىرىدىم كى، هر آغاچ بىر
آدامدى، قوروپوب، هيكل كىمى دايانيب ايشىغى يانمايان
ائوه باخىر. اوشاقدىم، بىر-ايىكى دفعه گۈزۈمە غريبە شىئىر
دە گۈرۈنۈشىدۇ. حيطە ائلە بىل غريبە بىر كدر
چۈكموشدو.

آرابىر گىندىب اونلارين ايشىغىنى ياندىرىماق اىستىمىشىدىم:
آنام قويىمازدى:

اولماز. ايشىق پولو وار. هاردان اؤدىجىيىك؟

يېرىيئىردىن سىسلر او جالدى، داغلاردا عكس-صدا وئردى...
دلى عباس اۋزو نو اونتوموشدو، وقارلا بايراغا باخىردى.
تكىچە بو دىغالارا قالسايدى...

من حربى خدمتىمى باشا وورماغا بىر نئچە آى قالميش
محاربە باشلادى. ملى اوردۇنۇن عسگرى ايدىم. محاربە نىن
ائلە ايلك گونلەينىن بىز اولدوغوموز حربى حصەدن
ماشىنلارلا جبراپىلىن اشغالدان آزاد اولۇنۇش كىندرىنە
گىتىرىلدىك. گۈرددۈمۈز منظرەلەر دەشت ساچىرىدى. يول
بويو ماشىندا سىر ائتىيىمىز صەنھەل آدامى سانكى
واهمەيە سالىرىدى. هەريان خارابالىقىدى، داغىلىميش،
يانمیش، سۈكۈلمۈش ئولرىن آرابىر آغا جلاڭارين آراسىندان
بىزە سارى بويلانان خارابا دىوارلارينا باخماق اولموردو. ائلە
بىل اىچىمە نسە قىرىقلىق واردى، اۋزومۇ گناھكار
بىلىرىدىم. سانكى منىم مسئۇلىتىسىزلىكىم اوجباتىندان بو
يئرلە خارابازارا چئورىلىپ. يانىمدا او توران رشيد دە ائلە
بىل منىم دوشۇندو كلىرىمى دويموشدو:
—بىر باخ دا، گۈر بۇ وحشىلەر يوردو مۇزۇ نىچە خارابا قوپوب.
—داغىدىب، تالان ائدىب، اوستوندە دە او توروبلار. - پولاد
حرصلە دىللەندى.

—بىلكە ائلە بىز دە بىل اىشىدە گناھكارىق.
—ندى، يوردو مۇزۇ اۋزومۇز تالامىشىق؟
—اجلاقلارىن واختىندا درسىن وئرمىشىك.
—تكىچە بو دىغالارا قالسايدى نە واردى كى؟
—او دىغالارا كىم اولدوغومۇزۇ گؤستەرەلدىك.

—آتام قاراباغ اوغرۇندا دؤپۈشىدە شەھىد اولوب. دوز
دئمیرسەن. نە قدر گناھسىز انسانلارىن قانى آخىب.
—بىزىم اۆز گۈچۈمۈزە قالسايدى بۇ جور اولمازدى. دشمن
چاققال كىمى او لاشاندا اونا صاحب دوران امپرييَا واردى.
امكان وئرمىرىدىلەر كى، دشمنە كىم اولدوغومۇزۇ
گۈستەركە.

—نە جور اولسا دا اۋزومۇزە حق قازاندىرا بىلەرمە.
—من بۇ یوردلارين خارابا گۈر كەمىتە باخاندا هئچ نىھە حق
قازاندىرا بىلەرمە، - دئىدەم.

—هامىمېز ئولىدىك، دئىرەسەن؟
—دئمیرم ئولىدىك، محو اولايدىق، اما بۇ گوندە
گۈرمىيدىك بۇ يوردو.
—سەھو ائتمىشىكىمى، هر ندى بىلەرمە، بىزىم شىئىر كىمى
اوغلۇلارىمېز وار، بۇ قىصاچى گىچ-تىز اونلاردا قويمىا ياجاق.

يانديردی. ننم سيزيلدايا-سيزيلدايا دئييردى کى، «ايللردىر بونلارى قوروپوب ساخلاييردىم، ديرى يوخوموش كى»... من اوندا پيس اولموشدوم: بابام نيه بو پالتارلارى يانديرىپ؟ اوستونده گۈر نىچە اوردىن واردى.

بابان نه اندىيىنى اۆزو بىلىر، بالا. گۈرۇنور، او دا منيم كىمي دىرسىز اولدوغۇنو آنلايىب. بابا، ياندىرما اونلارى.

لازىمىسىز شېيلردىر. - بابام دوداغىنин آلتىندا مىزىلداندى.

بارى اوردىنلرى منه وئريدىن. سنين اوردىنلرىن بئله اولماياجاق. داها ياخشى اوردىنلرىن اولاچاق.

- كىم وئره جك اونو منه؟

بو اوردىنلرى وئرنلىن الى ايله قانى تۈكۈن اوغوللاريمىز... بىس بونلارى وئرن؟

بو اوردىنلرى کى، كىم بىزە وئرمىشدى، اۆزلىرى اوتو- دوقلارى آغاچىن كۈكونو قاضىيدىلار... بابام يانان پالتارلارين اوستونه بير قاب دا نؤيوت (نفت) تۈكۈب اورادان اوزاقلاشدى. ننم منيم قولومدان توتوب ائوه سارى چىكتى:

- گل برى، اوستونه اود دوشىر. بونلارين اودو اۆزونو ياندىرسىن. حاييف منيم امييم.

ننم اوندا «حاييف منيم امييم» دئىنinde دوشۇنوردوم کى، يقين ايللرلە عزيزلەيىب ساندىغىندا ساخلايدىغى بو پالتارلارين ياندىريلماسىنى نظردە توپور.

سونرالار بابام قاراباغ اوغرۇندا كۈنلۈل دستەل يارادىلاندا او دا يئنى يارانان ملى اوردويا قوشولدو. ارمىنلىرىن تورىاق ادعاسىينا قارشى ائله ايلك چىخانلارдан اولان بابام كۈنلۈل بىر دستە دوزلدىب قاراباغدا گئدن دئويوشلرده دشمنه قان اوددوردوغۇنون منه ننم دانىشىردى. ننم بابامىن داستان يازانىيىدى...

بابام آلدىغى يارالارдан دونياسىنى دىيشىدى. آتام ھمىشە دئييردى:

- بابانىز قەرمانىيدى.

من ائوين تك اوغلۇيدوم. آتاما منى حربى خدمتىن ساخلاتماق اوچون آنام دا چوخ تأثير گؤستردى. اما آتام

گۈندوزلر ده كىمسە سىز حيط منى سىخاردى. سونرالار اوغلو گىلدى، فاخرى دايى دا گىلدى، سون گونلارىنى ائويندە ياشادى، سن دئمە آغىرلاشىمىش، ائوينى ايستىيەمىش، آنام دانىشىردى:

فاخرىنىن نوهسى دئيير کى، بابام هر گون آغلاييردى، من گۈروردوم، دارىخىردى يوردو اوچون، ائوينى ايستىيەمىش، ايشىغىنى ياندىرماق ايستىيەمىش، گىچەلر ننم يوخوسونا گلىب اونو قىناييرمىش کى، «هامىنин ايشىغى يانير، سن نيه بورداسان؟ يورد-يوجا قوردوم کى، بايقوشخانايا چئورىلسىن؟»

باباسى اونا دانىشىرمىش. گلىن ده دئيير، ناچار قالدىق گىتىرىدىك. فاخرى دايىگىلىن حيطىنдин گلن ايشىق منه ائله راحاتلىق وئرىدى کى... ايندى حربى ماشىندا اوتوروب اليمده سلاح، گۈزۈمو دىكمىشدىم بو خارابا يئرلە، فاخرى دايىنinin يوردونو خاطرلاييردىم. الله ئىلمىميش بو يئرلە منيم ياشادىغىم كىندرل اولسايدى... بو اىچىمە دەشت سالىرىدى. بىر ائوين ايشىغىنىن يانماسىنا دۆزمىشدىم، بىر ائللين خارابا قالماسىنا هەچ دۆزمىدىم...

باشىمى چئورىدىم، گۈزۈمو يئرە دىكدىم...

خارابا يوردلار آراسىيلا حربى كولونوموز آغىر-آغىر گىتىرىدى... يوللار داغىلەمىش، آسفالتى بئله آلتى اوستونه چئورىلمىش توزلۇ يوللارلا يئرىدىكىچە آرابىر ده گۈزۈمون ائونونه كىنولاردا گۈردو يوم افغانستان دوشوردو. هەچ بىلىمیرم نيه افغانستان... بلکە بو دا يادداشىن هانسىسا كونجونه يېغىلەمىش خاطرلەردى... آتام افغانستاندا ووروشوب. شوروى دئوروندە، ٨٠-جى ايللەردى... بابام ھمىشە محاربە يە نفترت ائىرىدى. «آدام ووروشاندا دا بىلر نه اوچون ووروشور، نىيىن نامىنه دئيىشور». بابام او محاربەدە بىزىم كىچمىش شوروى حكومتىنinin آرخاسىنجا نلر دانىشمىرىدى... من اوندا بونلارى ناغىل كىمى قبول ائىرىدىم. بابام حربى پالتارىنى هله ده ساخلاييردى. ننم اونلارى ائله ازىزلىيىرىدى کى، «بو پالتار دىنى منه قايتارىب، بو پالتارى كىن اوز ائتسە ده منه جىت كۈنىيى قدر عزىزدىر» - دئييردى... سونرالار قاراباغدا باش وئرن حادىھلەر، شوروى اوردو سونون عسگەرلىرىنىن باكىدا بىزىم قانىمىزى تۈكۈمەسى باباما يامان تأثير ئىلمىشىدى. بىر سحر بابام او پالتارلارى حيطىن اور تاسىنا تۈكىدو، نؤيوت تۈكۈب

ئىمك گتىرىلدى. بىزه ارزاق و مهمات داشىنан ماشىنلارا مئشەدە آتش آچىلىدىغىنى بىلدىرىدىلر. فرماندە: -بو شوفسىزلىر هاراداسا اىكى كند آراسىنداكى او سىرك مئشلىكىدىرىلر. اورادان چىخا بىلمىرلر، يا دا آرازا سارى قاچىب ايرانا كىچمك نىتىندىدىرلر. اونلار ارزاق گتىرن ماشىندا عسگرلىرىمىزدىن بىرىنى يارالايبىلار، بىرىنى ده اولدوروبىلر. شوفر چوخ باجاريقلى اولوب، ماشىنى آرادان سوروب چىخا بىلىپ. اولا بىلىسىن كى، مئشەدەن چىخىب او داغىلىمىش ئولرده ده يېرلشىمىش اولارلار. بىز ھم مئشەنى، ھم ده او اىكى كندى نظارتە آلمالىيقيق. بىزىم ماشىنلارىمىز ھemin كندلەرلە اىكى كىلومترە ياخين مسافە قالاندا دايىندى. فرماندە: -بورادان او يانا پىادە گئىجىيك. دستەلەر بؤلۈنچىيك. دئورد استقامتىدە اونلارى احاطە يە آلاجاغىق. بىزىم دستەيە منى فرماندە سئىچدىلر. من اىگىرمى عسگرلە مئشە نىن ساغ طرفىندىن حرکتە كىچدىم. بىز كوللوقلار اولاندا آياق اوستە يېرىرىدىك، دوزنلىك اولاندا سورونوردوک كى، دشمن بىزى گۇرمەسىن. نهايت، مئشە نىن چوخ سىرك يېرىندىن دورىيىلە اطرافى نظردىن كىچىرنىدە قالىنىقىدا توستۇ گۈرددوم: -مئشە نىن سىخ يېرىندىن توستۇ قالخىر. -مئشە نى او دەلايبىلار؟ -او خشامىر. اولا بىلىسىن تولكودن-زاددان ووروبىلار، آجدىرلار، يېرىرىلر. -گولوشدوک. -گولمىين، سىرك مئشەدىر، بوردا تولكودن ساوابى نه او لاجاق كى، قالانلار دا توب-توفنگ سىسىندىن چوخدان قاچىب او زاقلارا... -اوندا اورانى احاطە يە آلاق. -احتىاطلى اولمالىييق. اولا بىلىسىن كى، ارزاق گتىرن شوفرىن بىزه خىر چاتدىرىدىغىنى بىلىرىلر. يالاندان اوردا او جاق قالايبىب، آرخادا پوسقو قوروب بىزى تلهىيە سالا بىلىرىلر. -نىيە؟ -سلامسىز، مهماتسىز، بو مئشەدە نه واختىداندىرىلار بىلىنىمیر. بونلار بو ساعت انسان اتى ده يېرىلىرى... -ھە، اونلارا نه وار كى، قانسىزدىرىلار...

سوسوردو. داشىگاھى بىتىرىدىم، حربى خدمتە يوللاندىم. آتام گلن چاغىرىش كاغىذىنى آناما گؤسترەمدى: -انسان بىر دفعە ده اولسا كىشىلىك درسى كىچمەلىدى. بو درسى اوردودا آلاجاقسان. نه من، نه آنان، نه ده باشقان دوغمالارىن او درسى سنه وئرمە يە جك. نئجه كى منه وئرمەدىلر. من بىلىرىم حرب ندىر، گىشت بىر آز محكملىن. اوندا آتامىن دا، منىم ده آغلىما گلمىزدى كى، محاربه باشلايىجاق. دشمنىن نفسىنinin دويماماسى، حىدىنى آشماسى بىزىم صبرىمىزى ده داشىرىدى. بىز ھر گون حربى خدمتىدە اولاركىن سرحد بؤلگەلىرىدىن آلدигىمىز خېرىلردىن غضېلىرىدىك. دشمنى بو يېرلەن قۇوماڭ اوچۇن ھر شئىھە حاضر ايدىك.

بودور، آرتىق او زامان گلىپ چاتمىشىدى. بىز محاربه يە گىنديرىدىك. شىمال بؤلگەسىنىدىن يولا دوشۇن كولۇنون آردى-آراسى كسيلىمىرىدى. بىز او يوللارلا ايرلىلىرىدىك. بىزىم كولۇن جبرايللىن بۇ خارابا كندلەرىنىن آراسىيلا حرکت ائتدىكىچە اىشيق گلن بعضى پستلارى گۈروردوک، اونلارىن يانىندان كىچىب گئىرىدىك. آرتىق او پستلار بىزىم اوردونون اليىندە ايدى. بىز ايرلى گىنديرىدىك.

-خىلى اراضىمىز آلنىب ... -آلنىب، آلنىب، اما ھله بورالاردا پورسۇقلار وار، اونلارى دا تمىزلملىيىك... -كىيمىسى سىلسىنلىدى.

گئچە نىن بىر يارىسى گلىپ تعىن اولۇنان يېرە چاتدىق. اوردا خىلى حربى تكنىكا، ماشىنلار واردى. گئجنىن توتقۇن كۈلگەسىنىدىن ده بۇنو گۈروردوک. بىزە اىكى ساعىتلىق دىنجلەمك امرى وئرىلىدى. ماشىندا دوشوب، ئىلە طبىعىتىن قويۇندا سلاھىمizza سۈيكتىب گۈزۈمۈزۈ يومىدق، تانك، بتر، ماشىن سىسىندىن ياتماق ممكىن دئىلىدى. گتىرىلىن حربى تكنىكالار ايرلىيە گۈندرىلىرىدى... صبح آچىلىرىدى... بىزى سىرايا دوزدولر. بىزىم بؤلمە جبرايللىن آرازىبىيو كندلەرى استقامتىنندە يۈنلىلىدى. بىزى ماشىنلارا يېغىدىلار. ساعت يارىمدان چوخ يول گئىتدىك. سونرا ماشىندا دوشدوک. خارابا كندلەر باخماق آرتىق عادى حال آدى. بىز ھemin كندلەرىن قىرسانلىقلارىندا گىزلىمىش اونلارلا ارمى فرارىلىرىنى ضرسىزلىشىرىدىك. آمان دىلەينى اولدورموردوک، مقاومت گؤسترەنин جانىنى آلىرىدىق. خىلى حربى اسىر واردى و اونلارى لازىم اولان يېردىه حربچىلىرىمىزە تقدىم ائتدىك. گونورتايا ياخين بىزە

اونلار بير-بىرىنە تعجىلە باخدىلار.

— اورادان خېرىمیز يوخدو. من آشبازىدەم، يئرآلما قويوسۇنون يئرىنى بىلىرىدىم. پىستان آرالى اىدى. ھەم دە اورادا اىكى گون قالدىق، دؤيوش سىنگىدى، سونرا چىخىدىق، هەچ كىمىدەن خېرىمیز يوخدور.

اوزلۇنىدىن دە حس اولۇنۇردو كى، اونلاردان خېرىسىزدىرلەر. اونلارى سلاھىن قاباغىنا قاتىپ عسگەرلىرىن يانىنا گىتىرىدىم. يئرآلما كىيسەسى چىنинدە اولان ارمى اسېرىنин گۈرکەمینە گولمەمك ممكىن دئىيلدى.

— بورالاردا باشقابىر سىس ائشىتىدىنىزىم؟
آشباز دئىلەسىر «يوخ» دئىنەدە او بىرى اسىر:
— وار، ائشىتىمىشىك.

من حرصىلە آشباز اسىرە باخدىم.
— اونلارين بىزە خىرى اولمازدى. چونكى يئرآلما بىز ھەلە بىر مەت دولاتا بىلىرىدىك.
— سونرا؟

— آرازى كىچىرىدىك او طرفە.
— نىھە ئىندىيە كىمى كىچىمىدىنىز؟

— ھەر گون بورادان حرې تكنىكا اىرلى يئرىپىر. بورالارا او قدر دە بلد دئىيلىك. من هەچ حرې حصەدن باپىرا او چىخىمازدىم.

— بو بىس؟

— من اونو گۈرنەدە گئىجە اىدى. زارىلىدىيىردى، ياخىنلاشدىم، اۋۇزمە قويويا آپاردىم. قويودا تك قورخوردوم.

— بونلارى نىھە ساغ قويوروق؟ — جمیل دئىيلەن دؤيوشچوموز حرصىلە اونلارا باخىرىدى.
— بونلار بىزە يئرآلما بىشىرەجك. — گولمەك منى توتموشدو.

بىز، دىئىيمىز كىمى، اولجە او توستو گلن سەمتىن خىلى آرالى اراضىلىرى يوخلادىق، سونرا ياخىنداكى تمام اوچورولموش، آنجاق ائزولو قالميش، خارابا ئولرى نظردن كىچىرىدىك. موسى اوزو كندە سارى اولان، بالاجا، اوچوق او طرفەن قارالتى گۈردو يوئىن بىلدىرىدى:

— گۈرددوم، تئز دە يوغا چىخىدى.

— تك ايدى؟

— ئائىلە بىل ھاردارسا اورالاردا يا اوزانىب، يا دا گىزلىنىب.
— نىھە اوردا؟

— تولكودور دە. بىلىر كى، بىز اىرى، سۆكۈك دىوارلارين آراسىنى يوخلایا جاڭىق. بىلە آلچاق، باغلى يئرلرى يوخ.
— فرماندە، اجازە وئرين گىئىدىم ...

— گۈزلىبىن، اۋۇرم گىئىدە جەھىم.

— فرماندە، اجازە وئرين ...

— من اوچونزولە گىئىدە جەھىم. بىر-بىرىمەمىزىن آرالى مسافەدە اولاجاڭىق. باخاق گۈرك پورسوق يوواسىنداڭىن نە چىخىر. من جلد اوج عسگەرە آرخامجا گلەمىي تاپشىرىپ كوللۇقلارين آراسىيلا يئرىدىم. بىز ھەمین سۆكۈك، آلچاق ئوپىن يانىنا چاتاندا ئوپىن آرخا طرفىنин بوش اولدوغونو گۈرۈپ، عسگەرلەر ئىمەلە گۈزۈلمە امرى وئىپ او سەمە كىچىدىم. اىكى دشمن عسگەرى يان-يانا اوزانمىشىدى. باشلارىنىن اوستۇنۇ ئائىلە بىر گۈز قىرپىمەندا آلدىم كى، قالخىماغا امكانلارى اولمادى.

— تسلىم اولۇرۇق، — دئىيب اللەرىنى قالدىرىدىلار.

— من اوشاقلارا اشارە ئىلدىم. يئرلەرنىدە قالسىنلار.

— روسجا اونلارا:

— نىنچە نفرسىنىز؟

— اىكىمەمىزىك.

— سوردا نئىنيرسىنىز؟

— دشمن گۈزۈلە يانىنداكى كىسە نى گؤستىرىدى.

— ارزاڭ اوچون گىئىتمىشىدىك.

— ھارдан آلدىنىز؟

— دوشۇندوم كى، بىزىمكىلەرنىن كىمىسىه وورمۇش اولاڭلار. سلاحى چىكدىم.

— يالواردى:

— ياخىندا پست واردى، اورادا، قويودا يئرآلما ماموز واردى...

— او يئرآلما هارا آپارىرسىنىز؟ — باشىملا مئشەيە اشارە

— ائتدىم. — او جاغى ياندىرىپ سىزى گۈزلىرىلر؟

اينده بيري جواب وئدى. آنلايمىم كى، بونلار دا ارمىدىر. آشباز ارمى اونلارين بئش نفر اولدوغونو دئدى. او، اميرملە چىخىپ اونلارا ياخىنلاشدى. ارمىلىر اونو دئىهسەن تانيمىشىدى، بيري سئمۇن دئىيپ اونو ايتىلمەدى دە. اونلار بىزدىن خېرىسىزدىلەر. باشلارينىن اوستۇنو كىسىرىنىدە بيري سلاخا ال آتدى. جىبىنەدە تاپانچاسى وارمىش. اوشاقلار گۈز آچماغا قويىدىلەر. آشباز سئمۇنۇ دا ائلە تاپانچالى يارالامىشىدى. آشباز اونون ضابط اولدوغونو دئىيە بىلدى. اونو قان آپارىرىدى. بوغازىندان وورمۇشدو. اۇلومونە تأسىفلەن دە اولدو... درحال همین يئردىن خىلى اوذاقلاشدىق. دشمن آتش سىسىنى ئاشىتىمىشىدى.

يىنيدىن مئشىيە گىرىدىك. صبحە ياخىن توستۇ گلن سىتمەدە مئشىنى بوخالدىق. امین اولدوڭى كى، اونلار مئشىدن چىخان فارىپلار اوپۇل.

بونونلا بئلە، ساغ جناحدان حرکت اىدىن گروھوموزلا بىرلىكىدە بوتون اىكى خارابا كىندى، ياخىنداكى او مئشىنى قارىش-قارىش گۈزىپ، تە Mizىلنىمىش اولدوغونو كماندانلىغا خبر وئرىدىك.

بىز آرخادان گلن قوهله اولدوغومۇز پستۇن بئش كىلۆمترلىكىندە يېلىشىدىنى بىلدىرىدىك. بىزىم بورادا قالاجايىمىزى بىلندە من فرماندەدە ياخىنلاشدىم.

-فرماندە، اجازە وئرين، بىز دە ايرلىكىك، دؤيوشلەدە اولا.

-سېز بىم دؤيوشمۇرسۇنۇز؟ بورا دا محاربه اوچاگىدىر دا.

-بىز دە دشمندىن آزاد اندىلەن...

-تىلەمان، سېز آرخادا قالىپ بو لىشلىرىن تۈر-تۈكۈنلىرىنى تمىزلىرىكەن حياتىنiziزنى نە قدر رىسک آتىندا قالدىغىنىي آنلامىرىسىنىز؟ اونلار چاققال سوروسو كىمي چۈللەر تۈكۈلوب، گىزلىنىب، جانلارى اوچون هر كسى اولدورورلار، اونلارى مەۋا اشتمىلە بىز حربى تىكىنائىن، ارزاق تكىنەسلىكىن يولۇنۇن تەلەوكەسىز اولماسىندا چالىشىرىق. بو، دؤيوش قدر جسارت، قابلىت طلب ائدىر. اونلار دشمنى اىرلى قۇوور، بىز قالان تۈر-تۈكۈنلىرى تە Mizىلىرىكىك، يولو آچىرىق، اوردويا حربى مەھمات و ارزاق چاتدىرماق غلبىنى شرطلىنىدىن عاملەرندىر...

-من دؤيوش...

-سەن دە، من دە، ھامىمىز دؤيوشوروڭ، وطن نامىنە، خالق نامىنە، غلبە نامىنە دؤيوشوروڭ. لازىم گىلسە، يئەنە علاوه قوه لازىم اولسا، گئىچىك اىرلى...

بىز وئريلەن امرى يئرىنە يېتىرمىكە ايدىك. محاربه نىن بىتىدىنى او زامان اشىتىدىك كى، بىز آرتىق قبادلىيَا گىلىپ چاتىمىشىدىق...

اونلارى دا گۇتۇرۇب گروھون يانىنا گلدىم. اوشاقلار اسىرلەر نفترلە باخىردىلەر. امكاللارى اولسايدى دىدىپ پارچالاپاردىلەر. اوشاقلارى اونلاردا بىر آز آرالايب پلانىمىزى دئىيم:

-اونلار بورادا اوچاق قالايب يېرآلما بىشىرەجكلر. مئشەدن، يا دا اطرافدا اولان ارمىلىر او توستويه گلەجك، بىز دە ايشىمىزى بىلەجىك.

-اونلارا اينانما.

-ايناندىم، اينانمادىم، اونلارى او پورسوق يوواسىندا توستويەلە چىخارارىق.

اكرام بىر آز اودون توپلايب گتىرىدى، اونلارين قاباغينا بىعىدى.

من اكراما اونلار ائشىدە-ائشىدە دئىيم:

-بىنلار يېرآلما بىشىرەجك. بىز دە آرالايدايق. اونلارى اولدورمېجىيەك. سۆز وئرمىشەم. اما قاچماغا جەد ائلىسلەر، يا دا باشقۇا بىر حرکت، گېرت گئتسىنلەر.

ارمنى اسىر روسجا ياخشى بىلەجىك. دئىيمىي آنلايب:

-اولدورمېيىن منى... بىزى... سۆز وئرىرم، تېپنەرم، بىر كلمە دە دئەرم...

-اۇزۇن بىل، ياشاماق اىستىيرىنسە، دئىيمە عمل ائلە.

اوچاغى قالايدىلار، توستۇ قالخدى، بىز پوسقۇدايدىق...

خىلى چكدى. اوچاق كۆزە دوشىنە يېرآلما لارى ارمى اوجاغا تۈكۈدۇ. بىز اطرافا دقت كىسىلىمىشىدىك. گۆزلەيىمىز كىمى اولدو. آز كىچمەمىش اىكى ارمىنinin كوللۇغۇن آراسىيلا اىيلە-اىيلە اونلارا سارى گىندىيىنى، سونرا ارمى اولدو قلارىنى گۇرۇب، قالاخىپ اونلارا ياخىنلاشدىغىنىي گۇرۇدوك. ارمى اونو نشان آدىغىمىزى بىلەيىندەن دىلى توولمۇشدو. آز سونرا اوچاغين يانىنداكى ارمى غرېبە بىر سىن چىخاردى. اون-اون بئش ارمى عسگەرى چىخدى، اوچاغا چاتىب، اورادان اللرى يانا-يانا يېرآلما لارى چىخارىپ يئمە يە باشلاياندا آرتىق كىمىسىن گلەمىيىنى باشا دوشۇدوك. اونلارى احاطە يە آدىق. سلاحسىز ايدىلەر. اما دىنج دورمادىلار، اللرىنى قالدىرىماغا امكان وئرمدىك. بىچىپ-تۈكۈدۈك. آشباز ارمىنې توخونمايدىق. او بىرىسى ايسە ائلە اونلارلا بىرلىكىدە مقاومت گۇستەرنە جەنمە واصل ائلدىك.

مئشەدن گلن توستۇ هلە دە قالخىرىدى. اورادا هلە دە ارمىنلىرىن اولا بىلەجىي استشنا دئىيلەدە. آخشام دوشىنە گىرىدىك خارابا كىندە، اورادا گئىجلەتكىك، صبحە ياخىن قولاغىما سىن دىدى. يانىمېزدان كىچىپ گىئەن كۆلگەلری گۇرۇدوك. من ارمىن پېچىلەدادىم:

-سوروش كىمىسىنiz؟ ارمىنچە سوروش.

آرتىق او بىلەرى كى، اونو اولدورمېجىيەك. امرى يئرىنە يېتىرىدى. اولجە ارمىنinin سىنى گلن كىمى آددىم سىلىرى ائشىدىلىم اولدو. آشباز ارمىنى بىر دە ارمىنچە اونلارا مراجعت

آوراسیيا تورك ادبیاتلارى قوروومونون، توركىيەدە آوراسیيا صنعت كولتور ادبیات درنه يىينىن، ايتالىيادا پابلو نئرودا مدنىت آسسوسىسياسىسىنин، فىلىپېپىن ده دونيا شاعرلى عائلەسى جمعىتىنин، آبىش-دا اوپا شاعرلر بىرلىكىن، چىلىدە ايسلا نەقرا دونيا شاعرلرى نومايىندىلىكىن، قازاخىستاندا دونيا مىللەتلەرى يازىچىلار بىرلىكىن، قىرغىزىستان مىللەلى يازىچىلار فوندونون و بىر سىرا باشقان بين الخالق ادبى تشكىلاتلارىن عضوودور. توركىيەدە تورك دونياسى آراشدىرمالارى وقفىتىن «آكادئمىك تارىھ و دوشونجىءى»، «آڭرا» علمى ژورناللارينin ائكسپېرىتى، «موسيكار» ادبى-علمى ژورنالىنин تورك خالقلارى ادبىياتى اوزرە مصلحت چىسىدیر. اثرلىرى ۳۵ دىلەدە، ۵۰-دك اؤلکەدە، او جملەدەن، آمریكا، آلمان، آلبانى، آرژانتىن، ايتاليا، ايسپانيا، ايندونزيا، بىتلچىكا، بوسنى هرسوقوبىن، رومانى، روسيي، لهستان، توركىيە، توركمەنستان، سعودىي عربستانى، صربىيا، چىلى، چىن، هندوستان، عمان، مقدونىيە، مکریك، مراكش، كوزوو، اوكرain، قىرغىزىستان، قازاخىستان، اوزبېكىستان، ژاپن، ويتنام، ونزوئلا، پرتغال، مصر، لبان، بنگladش و ب. اؤلکەلرده نشر ائدىلەپ. هەمین اؤلکەلردىن بىر چوخوندا بين الخالق سىيمپوزيوم، كنفرانس و ادبىيات فستىواللارينin ايشتىراڭچىسى اولوب، نفوذلۇ بين الخالق ادبى اؤدوللر آليپ. ۳۳ ايللىك امك فعالىتى آذربايجان دؤولت پئاداقۇرى اونيوئرسيتەتى، باكى دؤولت اونيوئرسيتەتى ايلە باغلىدىر. ۲۰۲۰-۲۰۱۸-جى ايللەدە آذربايغان جمهوريىسى جمهور باشقانى يانىندا آلى آتتىستاسىيا كمىتە سىينىن فيلولوگىيا علملىرى اوزرە ائكسپېرت شوراسىنин عضوو كىمى فعالىت گؤسترىپ. ۹ كىتابىن، ۵۰۰-دك مقالانىن مؤلفىدیر.

كتىباتلارى بونلاردىر: «دردىن پېچىلتىسى» (شعيرلى)، باكى، آدپ و، ۲۰۰۷؛ «سەۋىگىمدىن تانىياجاكلار» (شعيرلى) ازمير، كىباتك يايىنلارى، ۲۰۱۳؛ «سانا يازمادىغىم شعېر» (شعيرلى)، آنكارا، ساحل كىتاب، ۲۰۱۳؛ «بئۇوك نسلين لايىقلى يادىگارى» /آكادئمىك كمال طالىبزادە حاقىندا مونوقرافىيا، باكى، آدپ و، ۲۰۰۲؛ «ادبیات و تنقىيدىن ياردىجىلىق پروبلئملەرى» (مونوقرافىيا)، باكى، «آوروپا» نشرىياتى، ۲۰۰۹؛ «ادبیاتدان ابdiتە» (مقالەلر توبلوسو)، باكى، ئى س ئ ق نشرى، ۲۰۱۵؛ «آذربايغان نثرى و تنقىد» (مونوقرافىيا)، باكى، «علم و تحصىل» نشرىياتى،

شاعيريمىز-شاعيريمىز
ŞEİRİMİZ - ŞAIRİMİZ

ترانە توران رەحىملى TƏRANƏ TURAN RƏHİMLİ

برگردان : تاناي شرقى

قىسا اۆزكئچمىش ÖZKEÇMİŞ

ترانە توران رەحىملى (۱۹۷۰ باكى شهرىنده دوغولوب شاعر، ژورنالىست، ادبىاتشوناسىدیر. فيلولوگىيا علملىرى دوكتورو، دوچنت، آذربايغان يازىچىلار بىرلىكىن، آذربايغان ژورنالىستلر بىرلىكىن، آذربايغان آشيقىلار بىرلىكىن پۈزىپيا شعبەسى اوزرە، دونيا گنج تورك يازارلار بىرلىكىن مصلحت شوراسىنин، توركىيەدە قىدرس بالكانلار

عُؤمُور سرعت قاطاريدي ÖMÜR SÜRƏT QATARIDI

الله، مني كيم دى قووان?
كيم بو نفسىمى كىن?
عمرو كيم دى تلسدىرن?
كيم دى ايچىم ده تلەسەن?

ايللر سرعت قاتاريدي،
آى باشلايان كىمى بىتىر .
هفتەلر هئى ايتلشىر،
گونلر قووها قوودا ايتىر .

گئچە-گوندوز گۈزگۈرتى
زامان منه ساواش آچىر .
ثانييىلە يارىشىرام،
ساعتلار اليمدن قاچىر .

خاطرە يە هوپور آنلار،
ھر شئى دؤنوب كىچمىش اولور .
تلىسيك آچىلىرى سحر،
تئىز-تلىسيك وعدە دولور .

ايش-گوج جايىناغينا آلىب
لئى كىمى آپارىر منى .
اۋزومە قىيىمادىغىم واخت
اۋزومدن قوپارىر منى .

بو گونوم تئىز دونن اولور،
صاباحى قوجوب گئدىرم .
من حياتى ياشامىرام،
اوستۇن دن اوچوب گئدىرم .

يئنه يوخوم قاچاق دوشوب
YENƏDƏ YUXUM QAÇAQ DÜŞÜB
يئنه يوخوم قاچاق دوشوب،
بو گئچە - دۈزۈم گئچەسى .

٢٠١٧ (كتاب آذربایجان يازىچىلار بىرلىكىن فخرى فرمانى ايله تلطيف ائدىلىمىشىدىر)؛ «بنۈۋەشە يى بولودلار / دونيا پۈزىياسىن دان ترجمەلە /» (باکى، آدب و (آذربایجان دولت پداوقۇزى اونىورسىتە سى) نشرىياتى، ٢٠١٨)؛ "ھو آماتو پېرسىنۇ لا پېشترا" («من دە داشا دا سئوگى وار») آدلى شعيرلر كىتابى ٢٠٢٣-جو ايلده ايتالىيادا "جوسجىنۇ دى ايستئللىئ" نشرىياتى طرفين دن كلاودىيىا پىچىننۇن ترجمومەسى ايله نشر اولونوب .

او، ١-٢٠٠ ياخىن دونيا شاعرىنин شعيرلرینى تورك، روس و اينگىلىيس دىللەرین دن آذربایجان دىلىنە ترجمە ائدىب. ٢٠٢٤-جو ايلده او، ايتالىيان شاعرى كلاودىيىا پىچىننۇن آذربایجان كىتابىنى آذربایجاندا نشر ائتدىرىپ. ترانە توران رحىملى ٥-دەن چوخ نفوذلۇ بىن الخالق ادبى جايىزە يە، ٣٠٠ فخرى فرمان و دىپلوما لاييق گۈرولوب .

ائىلە سوسىدوم، داش بىلدىلر ELƏ SUSDUM DAŞ BİLDİLƏR

بو نە يئرىدى، بو نە دۈوران،
كىيم گۈئىدرىدى بورا منى؟
بىر يول گۈردو دىيو آداملار،
يوز يول چىكدى دارا منى .

دويدوقلارىم دويمادىلار،
درد يئدىرىپ دويمادىلار،
ايچىم دە يئر قويىمادىلار،
دئە، گىيزلىدىم هارا منى؟!

قالاق-قالاق درد يىغىرام،
ھر گون بىر اومىد يىغىرام،
داها اۋزومەن چىغىرام،
اۋزگەلر دە آرا منى .

باھارىمى قىش بىلدىلر،
نە ائتدىم چاشباش بىلدىلر،
ائىلە سوسىدوم داش بىلدىلر،
ھۈر دولر دىوارا منى .

داشا دانیشماق اوپرەدیر،
بىلمىر كور بختىن دىلىنى .

يئىيب بىتىرەجك منى
عمرون ان اوزون گئجهسى .

الله ين گۈزو اوستۇن ده،
قلبىن ده الله ايشىغى .
قوجالدىر، بؤيوتمۇر الله
ايچىن ده كى صاف اوشاغى .

اويانا جاق خاطرەلر،
ائەلە كى، اوياق بىلەجك .
كىچمىشىن كونج-بو جاغىن دان
كىملر تۈكۈلوب گلەجك .

سۆزۈن دن آسيلىپ اولور،
قويمۇر سۆزۈ بوغولماغا .
بئىزىپ كۈھنلىمىش عمردن
اولور تىزە دوغولماغا .

فيكريم، بئينىيم تو تمايا جاق
بو قدر قوناق-قارانى .
ايچىن دن بير جىغال چىخىپ
قارىشىدىرا جاق آرانى .

بؤيودوم BÖYÜDÜM

قالدىم يوللار آيرىجىن دا،
يولومو سئچىپ بؤيودوم .
ايچىمە دولان آغرىنىن
ايچىن دن كىچىپ بؤيودوم .

يئنه اوزو بوزاراجاق
كۈن گۈرمە ين آيىن، ايلين .
قىلىنجى قىن دان چىخاجاق
سۆزۈنۈ كىسىپ دىلىن .

دوشىدوم بىر قىريب ھوسە،
اوز تو تىدوم ايشىغا، سىسە،
چىكدىم باشا بىرنفسە
بو عشقى ايچىپ بؤيودوم .

اولوب گىندن آرزولارىن
قانى اوزومە دوراجاق ..
بو گئجنىن شىمالىن دا
بىر شعىرى آياز ووراجاق .

شاعرلر ŞAIRLER

گىردىم حىرتىن قولونا،
دالدىم عمرۇن ساغ-سولونا .
دردى گىئىنە-بولونا
بويوما بىچىپ بؤيودوم .

مىن ايل اوزونە يول گلىر
اوزونو بىلەنە كىمى .
بوز كە دىرىلىپ اولور
اجلى گلنە كىمى .

روحوم بوز كە تالاندى،
ميسرا علاردا دالدىلاندىم .
كۈكسومدە تونقال قالاندى،
يانمادىم، بىشىپ بؤيودوم .

ھۈرومچىك كىمى تور قورور،
تورونو ايچىنە يېغىر .
نە درد وار سىنە يە چكىر،
تو ستو لىنىپ شعىر چىخىر .

سن منىم شىكلىمى چكە بىلمىز سن SEN MƏNİM ŞƏKİLİMİ ÇƏKƏ BİLMƏZSƏN

داغنان، بولاقنان دردىلىشىر،
سيخىر قايانىن الينى .

حاقین وئریب آیین، ایلین،
اوپه سن اجلین الین،
اۇلوم عینادین دا ایکن .

گىئەسەن سونون گلممیش،
دوغماڭارىن ياد بىللمىش،
گۈزۈن دە هئچ كىيم اولمىش،
ھەر كىس حياتىن دا ایکن .

الله، منى گئچ بؤيوتدون ...

ALLAH MƏNİ GEC BÖYÜTDÜN

الله، منى گئچ بؤيوتدون،
نيه ال آتدييم گئچ اولدو .
گئجيكتىيم ھەر قايدا
ئىچە اومىدىيم ھئچ اولدو .

گئچ تانىدىيم سھوى، دوزو،
بو دونيانىن دئونوك اوزون،
قوينونا قىسىلىدىم سۈزۈن،
سۈزدە ايسىنىب گوج آلدىيم .

يورودوم ايشىغا، سسە،
ظولمتله نفس-نفسە،
اوزون يولو گلدىيم كسى،
يئنه حياتا گئچ قالدىيم .

دالدىيم بىر شىرىن ناغىلا،
قىيىمادىيم سحرى داغىلا،
آيىلىدىم يانا-ياخىلا،
دييولر اىچىن دە پوج اولدوم .

فلك نامرد اوپىنون دا،
دوزون كندىرىي بويىنون دا .
حاق دېيىب الى قويىنون دا
گۈزلەمكدىن آغاج اولدوم .

آغاچى چىرسىن، داشى چىرسىن،
يازدا بئلى سىننان قىشى چىرسىن،
دونيادا نە وار پىس ياخشى، چىرسىن،
سن منىم شكلىيمى چكە بىلمسىن .

اوخشاشا بىلرسىن قاش-گۈزۈمو دە،
رنگىنى تاپارسان ھە سۈزۈمۈن دە،
چىرسىن اىچىيم دە كور دۈزۈمو دە،
سن منىم شكلىيمى چكە بىلمسىن .

بو قىrip اوربى چىرسىن بلکە،
ايچىيم دەن حىرتى سۈكىرسىن بلکە،
روحومو رنگلەر تۈكىرسىن بلکە،
سن منىم شكلىيمى چكە بىلمسىن .

گۈزۈنون اۇنون دن صورتىم گىئتمىز،
اۆزۈمو گۈرمە يە قدر تىن يئتمىز،
عمر پايىن بىتر، او شكىل بىتمىز،
سن منىم شكلىيمى چكە بىلمسىن .

واختىن دا چىخىب گىئەسەن VAXTINDA ÇIXIB GEDƏSƏN

چىخىب گىئەسەن دونيادان،
دونيائىن يادىن دا ایکن .
كولونگ چالىب فازاندىغىن
حۇرماتىن آدىن دا ایکن .

گىئەسەن قوربان وئرمەدەن،
فلك سنى دئوپىرمەدەن،
بخت اوزونو چئوپىرمەدەن،
عمر-گون دادىن دا ایکن .
سۈگىنى دوزگون بؤلەسەن،
سۈزدە قالماڭى بىلەسەن،
سمايا قونوب اۋلسەن،
قارتال قانادىن دا ایکن .

دانىشاسان حاقىن دىلىن،

دوزگینن "شمس الله" ، چوخ قوصصه پىئمه
اىل چكىر دردىنى ، اىلله نه واركى

٢٠٢١ تهران يابين اورتا آيى

"ائتمه ده سن"

خربىن يوخدو گولوم، وزر و وبال اىتمه ده سن
يارالى باغريمى قان، هم ديلى لال اىتمه ده سن

باخىشىن جان آلاق ، عاشيقىنى دردە سالىر
گذر عمر كىمى ، قامتى دال اىتمه ده سن

ايىصافىن يوخدو مَگر ، سن آخى ظاليم بالاسى
قازميسان قبر منه ، جىسمىمى چال اىتمه ده سن

گولوشون دوغما دئىيل ، سانما كى من سهو إىدىرىم
ولا بىلمز گوزلىم ، سن منى قال اىتمه ده سن

گورورام دالداالانىب ، سن گىئنە ده يان گُرىپسەن
عهدى-پىمانى دانىب ، باشقما خيال اىتمه ده سن

يئنه "شمس الله" ياخىن عشوه گلىپ، ناز ائده لى
دئمە كى بىلمە يېرە م: غيرىلە حال اىتمه ده سن!

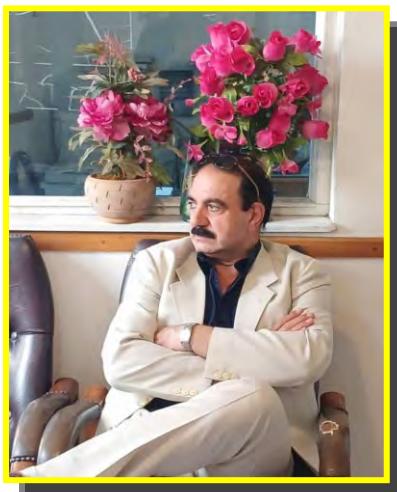
استانبول ٢٠٢٤ ، سنتىپاپرين ٢٦

حۇرمەتلى شاعير "كىيوان" جنابلارى ، قارداش تركىيە
اولكە سينە گلدىيگىمە گورە (نەنسە يوخوسۇز قالىرسان
قاغا) عنوانلى بىر گۈزل شعر و باشقما شعرلر ، بندە ئى
ناچىزە ايتاحف ائلە يېب ، اوْزومە وظيفە بىلاراخ شاعيرىن
محببەتىنин و شعرلىرىنин جاوابىندا، مندە بىلە بىر جاواب
يازدىم ، اولسونكۇ بو شعر ، هم شاعيرى هم ده باشقما
عزىزلىرىمى نىڭرانچىلىخدان چىخارتسىن.

عمرومۇ

آزىزلىن صبح دانى ، ياتيرام قاغا
اولدوزلار باتاندا ، باتيرام قاغا
داها مورادىما ، چاتيرام قاغا
عېث گئچىتىميرم ، قالان عمرومۇ
آنچاخ وطنىمى ، سئوبىرم دىيە
ھەردىن بىر حستىم ، يوكسلير گوئە
خوشبخت لىخ ، سۇز وئریب ، قاپىمى دۇيە
گولشىن ائلى يە جَك ، سولان عمرومۇ

شمس الله آقايى
ŞEMSULLA AQAYI

"ھەلە نە واركى"

جوور اتنەك اولوبدو ، فەلە يىن ايشى
بىلەمە ئەلەم ئەلەم ، نەدىر دېئشى
بوجور كە دولانىر ، چارخىن گەردىشى
درد دارده قارىشار ، ھەلە نە واركى

آرالى دوشموشىم ، دوغما ئەلەم نەن
طالعيم آيەردى ، نازلى گولوم نەن
سىز آللە كوسەمە يىن ، كوبىرك دېلىم نەن
دېلى قلبىن قولودو (quludu)، دىلە نە واركى

آى عاشيق سەن آللە ، قەلى هاوا چال
روحوما گل اوخشى ، جانىمي سەن آل
هنرىن واردىسا ، بەم دە هاراي سال
ذىل اوْزو هارايدى ، ذىلە نە واركى

دېلىقىمىن آى عاشيق ، نە يامان آغلىر
ارضروم گەدىيىن ، كەرىمىن باڭلىرى
مېپراپىن چارچاپاز ، سىنە مى داغلىرى
مېپراپا نە واركى ، تىلە نە واركى

دېبىرلر دوستلارىم ، نىسگىلەن دېمە
دردىنى سۈپىلە مە ، كىيمىسى يە كىيمە

بو هيجرانيين داشين آتسام
باخت يار اولسا سنه چاتسام
باش سيننه قويوب ياتسام
اوئرم سن نن اوئرى

شوکر اولسون دئميرم ، بو نه روزيگاردى
چونکو تانرى منه ، آرخادى باردى
"على پولات " تكين ، داياغيم واردى .
قويمارام باخت ائدە ، تالان عمرومۇ

چال باشينا آغ اوئرپىين
"شمس الـه" نين وئر ديلىپىين
آلماسان آله اوره يىين
اوئرم سن نن اوئرى

٢٠٢٣ اوكتىيابر آينىن ٥

"اينسانلىخلا ياشاها"

اوردا بوردا ، ئېييل گزىب ، دولانما
گۈز قىرىپىمى ، عومور چاتير ، باشاها
وار دووئته ، شان شوهرتە ، آلانما
گل شرفلە ، اينسانلىخلا ، ياشاها

اونون بونون ، وار يوخونو ، گل تىخما
يتىيم يئسىر ، دىيە سىنى ، گل بىخما
هر اويون نان ، فيرىلداخдан ، گل چىخما
گوردون دوندو ، گوللو يازىن ، قىشاها

گىچ اولمامىش ، گل ياخشىليخ ، ائتگىين
يوخسوللارىن ، سن دادينا ، يئتتگىين
احتياط ائت ، دوز يولنان ، گىئتتگىين
يوخسا دىئر ، آرزولارىن ، داشاها

اوئرى
او دونيانىن باشى ئىدىر
گلرم سەن نن اوئرى
ديزىن ديزىن سورونئرم
گلرم سەن نن اوئرى

حسرتىنى چىكە چىكە
درد سىنه مى سوڭە سوڭە
قان ياشلارى توڭە توڭە
گلرم سەن نن اوئرى

دونيانىن آن سعادتىن
بال شىكرين حلاوتىن
گول چىچىين طراوتىن
دىلرم سەن نن اوئرى

آى "شمس الـه" سانماگىين ، بىر داغسان
توتالىم كى ، سەن سونمى يىن ، چيراغسان
آنجاخ بىل كى ، بو دونيادا ، قوناغسان
قويمى گئتسىن ، عمرۇن گونون ، بوشاها

تەھران — پردیس ٢٤ سنتىيابرین ٩

"باش تاپانمادىم"

بىرىسى قان باغلير ، بىرى قان اكير
بىرى درد تۈردىر ، بىرى درد چكىر

آغزىمداكى ، شىريين دىل سەن
باغچاماداكى ، شىھلى گول سەن
اخير بىر گون ، اونو بىل سەن
اوئرم سەنن اوئرى
داغى داشى دەلە دەلە
گۈز ياشىنى سىلە سىلە
بۈرۈسامدا اوئلە اوئلە
گلرم سەن نن اوئرى

گول چىچك يېرىنە ، بىتىر خار آخى
دردىمى فەلە يە ، آچىپ دېئىرم
إشىتمىر سوْزومۇ ، اولوب كار آخى

غَم يوكو آپاران ، يورقون قاطارام
ايلان إللە چالىب ، مَيَر ياتارام
دېئىردىم دادىنا ، گَلىب چاتارام
كَسىب بَت بَرنى ، كولك قار آخى

سىنمدە وارىمىدى ، چوخ سُوْز دِئمە لى
هر اىشە باش آىيب ، دېئىرم بَلى
سierz آلاھ دِئمە يىين ، اولموشام دَلى
بِوْفا چئىخىبىدى ، بىزىم يار آخى

گورمە دىيم هىچ زامان ، جىبىمى دولو
چوخ گوردوم قىتىدېغى ، آز گوردوم بولو
اولسامدا طالعىن ، كوندىلى قولو(qulu)
ھەلە ياشاماغا ، اوامود وار آخى

يولداشىم اولوبدو ، ئىودە بوجاغىم
سوْنوبدو چىراڭىم ، يانمىر اوچاغىم
باختىم اوز (zta) دۇندارىب ، قوجالىخ چاغىم
اولوب "شمس اله" يَا ، دونيا دار آخى

تهران، ۱۴۰۱، دی ۱۵

شمس اله آقايى

خسروخانا مندە بئلە قىمت وئردىم
"بىر داش آلتدان يوز داش اوستن"
بىر داغىن كى آصلانى يوخ
او قايا كى ترلانى يوخ
بىر دوزون كى جىرانى يوخ
بىر داش آلتدان يوز داش اوستن

بىر عمر كى وفاسى يوخ
او حىيات كى صفاسى يوخ
بىر معشوق كى جفاسى يوخ
بىر داش آلتدان يوز داش اوستن

كىميسى اوجالىر ، كىميسى چوڭور
دونيانىن ايشىن نن ، باش تاپانماديم

بو نه ياشايشىدى ، بو نه شەھەردى
بىلىنمير كىم آغا ، كىمى نوکردى
ميسىگەر ايشىن ، دانىر دېير زەگرى
دونيانىن ايشىن نن ، باش تاپانماديم

گاھ گەجه ، گوندوزدو ، گاھ گوندوز ، گەجه
بىر آندا وار يو خو ، وئيرىمىم ھەچە
اولدورور سوروشمور ، دېرى نئچە
دونيانىن ايشىن نن ، باش تاپانماديم

"شمس اله" ناشى سان ، دولساندا ياشا
آتدىغىن اوخلارىن ، دېيدىمى داشا
آلتمىشى وورساندا ، سەن يىتىم باشا
دونيانىن ايشىن نن ، باش تاپانماديم

تهران، ۲۹/۲/۱۴۰۲

"شە دە دېير خەطريمه"

اولو شاعير ، خوش حالينا ، سەن كوچدون
ايىنىدى منىم ، مەئە دە دېير ، خەطريمه
سەن سولاردان ، من دونيادان ، بىزمىشەم
گول چىچكىدە ، شىئە دە دېير ، خەطريمه

سەن آلوودان ، من اورە ك دەن ، سونموشەم
باخت ياتىبىدى ، زىرۇھ لەردن ، پېئنمىشەم
سەن اوشاغا ، من يىتىمە ، دونموشەم
سۇز اىچىنە ، اح دە دېير ، خەطريمه

"شمس اله" يام ، پئر سالىب ئام ، دىدەمە
حاضير لاشىب ، ياريانينا ، گىئندىنە
"وطن اوغلۇ" ، ۋەقىل صىبىر ، گلنەدە
جوت ندىكى ، تەھە دېير ، خەطريمه

تهران — پردىس ۲۰۲۴ ایون آینىن ۲۲

وار آخى

آزىبىدى يولونو ، ايل لەر فصىل لەر

بۇيروندە آج سوسوز ، ياتان وار آخى
حارامدى دوستلارلا ، يئدىيىن كاباب
ناموسون عىصمتىن ، ساتان وار آخى

خَطَرِينَهْ دَيْمَهْ سَيْنَ ، دِيلَنْچِى قَارَدَاش
واخت اوْتَرْ گُونَ گَلَرْ ، پِشْمَان اُوارسان
إِشِيت " شَمْسُ الْهَ " نَى ، قَوِيمَا گِيجَ اُولَا
بِيرْ تِيكَهْ چُورُهْ يَهْ ، حَسْرَتْ قَالَارسان
چَارَخِينَ گَرْدِيشِينِى ، نَهْ بِيلِمَكْ اُولُورْ !
بِيرْ تُورْبَا سَامَانَا ، تُوتَكْ چَالَارسان

تهران ۱۴۰۲ شهریور

اکبر رضایی (سَسِیز) اردشیر اوغلو (مولان) همستر (اجتماعی یومور)

گلمىش يئنى اىلده بىزىم ايرانه همستر
سانكى سالاجاق هامىنى سامانه همستر

بوش جىبلرىمىز جانلانجاق پول ايله هر آن
حيران قالاجاقدىر اۆزۈ ، دورانه همستر

تبرىزدن آلىپ باش ، گىدىرى تهرانا سارى
بىل کى سالاجاق ولوله ، كرمانه همستر

سايمىرى بىرى بىلگىن يا ساوادىسىز يا مقاملى
حتى وئرە جك پوللارى ، چوپانه همستر

درد قالماياجاق سانكى بوتون دردلىرىمىزىن
حتى تاپاجاق يوسفى ، كىنعانه همستر

چوخ دادلى گلىپ ميدانا جولان ائله بىر چوخ
دوشموش بوتون ايران بويو اكرانه همستر
اوغلانلار آلىر (بنز) (بى ام و) گئجه چت ده
خوش عىشوه لى جوت گۆزلرى مرجانه همستر

بِيرْ آدَمْ كَى كَسَرَى يَوْخ
أوْ بِيرْ كَى أَثَرَى يَوْخ
بِيرْ سَئَوْگَى كَى كَوْسَرَى يَوْخ
بِيرْ داشْ آلتَدَانْ يَوْزْ داشْ اُوستَنْ

بِيرْ گُؤْزَلْ كَى وَوْقَارِى يَوْخ
أوْ دُوستُونْ كَى چَنْخَارِى يَوْخ
بِيرْ سُوْيُونْ كَى آخَارِى يَوْخ
بِيرْ داشْ آلتَدَانْ يَوْزْ داشْ اُوستَنْ

بِيرْ اوْجَاخْ كَى اِيسِتِيسِى يَوْخ
أوْ اُئُونْ كَى توْسَتُوْسِى يَوْخ
بِيرْ دُودَاخْ كَى پُوسَتَهْ سِى يَوْخ
بِيرْ داشْ آلتَدَانْ يَوْزْ داشْ اُوستَنْ

"شَمْسُ الْهَ " سَنْ ، تَلْلَى سَازِسَان
گَلْ (اُغُلْ) چِيچَهَلِي باهار يازسان
آيَرْ بَئَلَهْ ، شَعِيرْ يازسان
بِيرْ داشْ آلتَدَانْ يَوْزْ داشْ اُوستَنْ .

"دِيلَنْچِى"

بِيلِيرِسَنْ دُونِيادا ، دِيلَنْچِى قَارَدَاش
اوج جورا دِيلَه نَنْ ، دِيلَنْچِى وَارَدى
بِيرِيسِى يُوكْسُولْدُو ، دُوشُوبِ إِئُو بَهِ إِئُو
آلِينِى آچَارَاخْ ، يُوكْدَان دِيلَه نِير
بِيرِيدَه سَنِينْ تَكْ ، وَارَئِ اولِسَادَا
قَيْرَتَى يُوكْخُودُو ، تُوكْدَان دِيلَه نِير
بِيرِيدَه دُوشَرَكْ ، قَابِئِ بَهِ قَابِئِ
يُوكْسُول اينسانلارا ، حاخدَان دِيلَه نِير

گَلْ بُوزْمَه دُودَاغِينْ ، دِيلَنْچِى يُولْداش
چُوكْلَارِى آبِريسي ، گِئِتمَه سَيْن دِيَيَه
سِيرِرِينِى گِيزَلَه بِيرْ ، دردِين دِيَيَمِير
سَنِينْ شَرَفِينِه ، نَهْ گَلِيبِ آخَى ؟
قُونْشُون وَارْ چورَه بَى ، تَاپِيَبِ يَيَنْمِير

قلبينه گَلْمَه سَيْن ، يُولْچُو آركادَاش

اکبر رضایی (سَسِیز) اردشیر اوغلو (مولان)

قیزلار آراییر يالنیز او اوغلانلاری ایندی
بارماغلاری تئز تئز سالا جريانه همستر

سئوه سئوه

گل صابحا چوخلو اينام باللاما
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن
ياريم ائتمە محبتى سئوغىنى
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن

چالىشگىنان حياتىنinin دادىن آل
دمده دم اول ، دمى دملە دمە سال
حياتىندا سئوغىيە سايغىلى قال
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن

اوره يىنى گئنىش پايلا قانانا
سئوغى پايلا سنه ياخىن دورانا
خليالي اول كۈنۈل ياخان جانانا
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن

زنگ آچىرسان ، آچ دايامما صابحا
آچماساندا چوخ دانىشما آلاها
كىيم نه بىلىر صباح چىخا نه حالا
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن

گل ياشىياخ نفسيميز بىتمە دن
دوست تانىشلار چئورە مىزدىن ايتىمە دن
حيات بىزىم اليمبىزىدىن گئتمە دن
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن

"سَسِیز" ياشا ، هايلى كويلى دولاڭما
هر بير سۆزە دانىشىغا بولانما
ايسلانگىنان ياغىشىننان ، سولانما
بو آنینى ، ياشا سئوه سئوه سن

بىر قىز داها سئومىر ساواد اھلىن ، وورولوبدور
بارماغلارى تئز تئز ووران اوغلانه همستر

گؤردوك كى هوادارلارينا فرقلى باخمير
سالميش هامى نين حالىنى ميزانه همستر

شكراولسون آتىبىدىر هامى يوخسوللوغونا داش
قولخ كى قوياسوندا ، بىزى ويرانه همستر

أوغلان قىزى قويمور سۆزە باخسىن و دوشونسون
هەچ گلمىرى بىر آنلاغا ، فرمانه همستر

"سَسِیز" لىگىنن آلمىش اوركلرده كى عاغلى
سالميش كىشىنى آروادى عصيانه همستر

بارماغلامانى پىس بىلىرىك پىس دئميشىك بىز
هاممى بارماغلاييريق هر آنى پنهانى همستر

ال چك بىزىم ئىلدەن قوى بو حاليله قالاق بىز
آند وئرم سنى مسجدلە فرآنە همستر

بىل كى گلە جك گون كى آچىلسىن سۆزۈن اوستو
اوندا سالاجاقلار سنى زندانە همستر

هر دن دوشونوب اۋۇز اۋۇزومە من سانىرام كى
ائتمىش ھامىنى ھم دە لى ديوانە همستر

اين حاليله گئتسە وورا جاقدىر ضررین چوخ
بىل كى بىزىم ايمانە و عرفانە همستر

يئللر گتىرن ھر نە يى يئللر آپارار بىل
كىچمىش آتالار سۆز دئىيىب انسانە همستر
٢٠ خرداد ١٤٠٣

دوز ايلهام آليرام ياشاماق اوچون
روياندا قاليرام ياشاماق اوچون
های هارای ساليرام ياشاماق اوچون
اولدوچجا دوداغين سوزومون يئرى

گوزوم ياناغينا تيكيلير من سيز
يوخو يولارينا باخiram سن سيز
سن سيز قريبلر تك گزىب وطن سيز
يوخ اولور جانيمدا دوزومون يئرى

نئينيم ساچلارينا حورولور اليم
قاداقلاتىب يانير آغزىمده دىلىم
كويرك احوالىما سىزلاپىر ئەلىم
پوزولماز آى "كئيوان" ايزيمىن يئرى

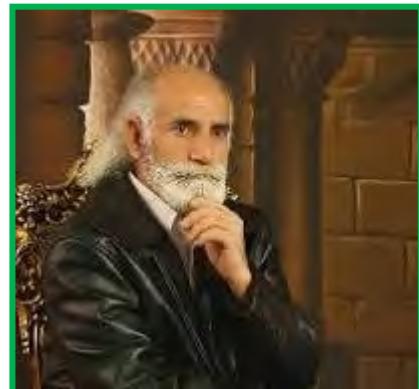
سحر خياوى

يوخوما گلمىشدىن بو آخشام يئنه
غرىب اوره بىمه چيراق گتىردىن
نه ياخشى، نه ياخشى منىم سئودىجەم
اۋزۇنۇ يوخوما قوناق گتىردىن.

گۆز-گۆزه باخارىن دانىشىردىق بىز
بال كىمى سوزوردو سۇي دوداغىندان.
قىزىب سوزجوكلىرىن حرارتىندان،
نارىن تر آخىردى آل ياناغىندان.

پ ب "كئيوان" حسين اوغلو

دويمور گوزو اينسانىن

سانكى دونيا سونا چاتىب دونوب اوزو اينسانىن
ياددان چىخىب گىچمىشلىرى تكىر اوزو اينسانىن
ائله توتوب دونيا مالىن يادا دوشمور اولومدە
بىر مىثال وار قارنى دويور دويمر گوزو اينسانىن

ياخچىلىغىن دادىن بىلن مىليوندان بىر يارانىب
چوخ چالىشما ثاپىماق چتىن آچىلماز سىر يارانىب
وطن دئىيب جاندان گەچىر ار اوغلو ار يارانىب
"على پولاد" ديل ازبرى قالار اىزى اينسانىن

"آيدىن" كىمى باشا دوشن قولو اولار ئەللرىن
يامان گوندە دانىشماغا دىلى اوilar ئەللرىن
ايشىگىلىرى آچماق اىچىن الى اوilar ئەللرىن
بىر موقدىس پىره دونر ياخچى دوزو اينسانىن

گوز گوردويون اونودانماز بئله اولوب ازىزدن
دويماق اولار هر بىر زاددان دويماق اولماز گوزلدن
"كئيوان" سورور ندن گىندير اوزل اينسان تىز الدن
آى "شمسىللە" سونمز اولور اورك كوزو اينسانىن
١٤٠٣/٨/١٠ تهران دماوند سرپندان

اوزومون يئرى

داغلارىن قارى تك آغ آپياڭ سىين
ازىزدن اولوبدور گوزومون يئرى
محببىت عشقىلە ياشادىر منى
قالدىقىجا سىينە ندە اوزومون يئرى

اسلام اسلام اف

گرچى عبايى-زهد ايله مىخارلر گزير،
كويين ده اى صنم، سنين اغيارلر گزير ...

وصل نگاره يتمميم ياردى كؤكسومو،
سينه‌مده كيم بىلىرى كى، نه آزارلر گزير ...

روى ترابى مكى اۋەپمكدى نىتىيم،
بىر يئر كى، عشق يار ايله زووارلر گزير ...

بولماز ايلاج دردine ترک نماز ائدن،
چونكى مقام سجده نى بىمارلر گزير ...

قافيل نه آنلاسین نيه دروپish بى كسم،
شام و سحر نگارىنى بىدارلر گزير ...

باد صبا كى، عطريينى فاش ائتدى عالمه،
روحوم چمن چمن نئچه گولزارلر گزير ...

اسلامه بسدى، كافى دى عشقىن، محببىتىن،
كۈنلۈم نه اۆزگە يار، نه دىلدارلر گزير ...

گۈزۈم قاماشدى او يارىن اوزون گۈرر-گۈرمىز،
گۈنسلە گۈز-گۈزە گىلسىن گۈزۈن گۈرر، گۈرمىز؟! ...

نه خوش كى، حالىما رؤيامى دىلىرىم بزەدى،
او توردو كؤكسومە درين حزن، گۈرر-گۈرمىز ...

آيىلدىم قىدىم ادب دن خيال يار ائدى،
قدملىرىن دن اۋېرىدىم اوزون گۈرر-گۈرمىز ...

يىلكلە سىز گمى يدىم، دالمىشىدىم سندە
قارشىندا دىنمىرىدىم، گلمىرىدىم دىلە
اىلە سندە باتماق اىستە بىرىدىم كى،
سئۇمىرىدىم يېتىشىم بىر دە ساحىلە.

قويموشدو چىيىنинه آغريلى باشىم
چكىرىدىم اىچىمە سىجاڭ سىسىنى
نه واختدان، نه واختدان آرزو لاپىرىدىم
قىزىل گول عطىرلى خوش نىسىنى.

دېيىرم كى يوخو اولمايايدى كاش
قول لارىم بوبۇندا بىر سارىلايدى
صوبىح اولدو، چاغىردى خوروزون بانى
نه اولار دان يئرى گئچ يارىلايدى.

دېيىرم يوخودان آيىلمايايدىم
ايستىرىدىم گۈزلەرن مازارىم اولسون
گۆم كۆچە-كۆچە درىن روحونو
دولاشىق يول لارىن گۈذارىم اولسون.

دېيىردىن: قەھرلى بۇ دونيامىزدا
محبىت، تانرىنinin مؤعجۇزەسى دىر
دونياني بىر دىوان سانا ساق آىر،
سئۇيىشمك، شعرىنinin سون دىزەسى دىر.

دېيىردىن: دونياني نه توب، نه توفنگ،
يالنىز جا سئوگىمېز نجات وئەجك.
دونيادا محبىت وېرىدىمېز اولسا،
بىش سئوگى اكىب او مود درەجك.

آيىلدىم يوخودان هراسان بىردىن
أۋپۇيۇن ساچلارىم چىچكلىرىدى
باھار بويلانىرىدى پنجرەمېزدىن
ائو بوتۇن قىزىل گول اىيىسى وئېرىدى ...
@qanadli_duyqular

قاپاغىنچا هئى سوزوم هئى
قاچىم يوخولو-يوخولو

نگارى گۈرمەسنى ئېمىد وصلىين اۇلدورما،
بەھىشىتە يول تاپار عاشيق اىزىن گۈرر-گۈرمىز ...

بارىنېب نوروندان اوردا
اۋز رۇلۇمو تاپىم نوردا
اۋزقىندىن اۋزقۇنە، نور دا-
ساچىم يوخولو-يوخولو

منى جەنمە بنزىتسەلر عجب سانما،
قاچار بوسىنەمىن ھەرىكىم كۆزۈن گۈرر-گۈرمىز ...

آى يۇن قاوازاغا دۇغروم
ھەر گئچە قان اۇلۇر باغرىم
دۇنەسنى اوزەجك آغرىم-
آچىم يوخولو-يوخولو

رە محبىتى گئىتدىم دىزىن-دېزىن، عجا،
تائىر بوسىنە ئەلىپ دىزىن گۈرر-گۈرمىز؟ ...

دەئ کى، او دىلبرە، اسلامە بىر نظر قىلىسىن،
سېغاللاسىن منى ھەردىن حزىن گۈرر گۈرمىز ...

يعقوب نىكزاد

يامان آغىر گىلدى داشىن،
بازارىن سوبوق باشينا
يونگول چكىلىدى قادىنلىيغىنин دىئرلى قاتى
اوزولدو ويجدان لار
قۇندارما فيرتىنالار قوپدو كوچەلرده،
يارامادى آزادلىيغىن گۈزلىينه گىلەلىيىن،
حالل بىر پاي-
كىمىسىن ئىيندن گله بىلمەدى،
گولوشونو يازسىن
چكىسىن آدىنى.
چىيىنلىينى چكدى كامئرالار دا
كتىلدىن بىخىلان رؤيالىرىنا.

سحر-سحر دؤى قاپىمى
آچىم يوخولو-يوخولو
عزىزلە بىب اربابىمى
قوجوم يوخولو-يوخولو

قولاغىما اينجە سىسىن
آخىب آدىمى سىسىن
گلەمىشىم بارىشاق دئىسىن
اوچوم يوخولو-يوخولو

ائى بۇ يو قدر يۇل دؤى
أئويمىن ھەر كونجۇنە دى

قايساق لاندى تپىك يارالارى دوشلرىنده
ياساسىز ياس قوندو گلىنلىيىنه
اولوم چؤكتو
ماتم موتىيوى آچدىيلار اوستوندە
ميتىنگ قوردولار
قاپاز سالدىيلار يولونا
ديرى، دىرى اولدوردولر چاغداشلىيغىنى
سويدولار آرزولارىنى
ايلىم - ايلىم ايتيردىيلر رئاللىيغىنى ...
ياراشيقسىز اولوم جانا سينمەدى
واختسىز آيرىليق
باھارسىز پايز.

<https://t.me/Adabiyyatsevanlar>

سلیمان عبداللاھ ئەمەن
SÜLEYMAN ABDULLAYEV DƏN ŞEİRLƏR
غروب و اختینین شعیری
QURUB VAXTININ ŞEİRİ

داها فرقى يوخدور نئچەدىر ساعت،
آخشاممى، صباحمى، گون اورتادىرمى؟
هر گون بؤيويورمو قلبىن دەكى چات،
سوسان دا تانرييما سسىن چاتىرمى؟

ديمىز هر كوسن دە بختى سۈيىمە يە،
طالع دە درد بىچىب غم اكمىيىن دە .
نه دوشور سىتىقىيىب سىنە دؤىيمە يە،
يوخدور بىر معناسى آه چىكىيىن دە .

ايىقىدى بىر پارا قودوز
اوركىرى گۇئورمەدى ملک دادلى گۇرۇشونو
تئلينه زىللەندى قارا قاباق لار
آغىر آياقلار
اوزونه دونوقدو چىركىن باخىشلار
آنماچىسىز كىمسەلر
توخوندولار قوناقلىيغىنا
توخاندىيلار بۇي، بۇخونونا.
شوتودولار اوستونه سىرتىلمىش اىبلىس لر،
بارىش پالتارىيندا
گۇزلىيىنه گوللە آچدىيلار
چئويردىيلر باشىنا دوغرو او لاى لارىنى
گولۇشونو اوغورلادىيلار آمانسىز.
قوربانلىق اولدۇن قوردلارا پارام، پارچا
اودا چكىلىدى خىنالى اللرىن
انىك بارماق لارىن
يايلىيغىنى سووردولار شەوتىجەسىنە.
دىكلەدى مىن قوتىسال بايراق اوركىلدە،
ياشىل اينانج
گۇيىسل ھاراى.
خزلەندى باھار قوخۇلۇ تىللەرن
پىچاق چكىلىدى سىغاللانمىش سىسىنە
آرىنمىش دىلىيە
بولودلارا سىغيشىمادى اوستونلوبۇن
قورخۇ چكدى دويفولارىن،
قانلى آنلار.

ھۇروپۇندن باغانلىدار سئۇينجىنى تىنچەلر دە
آسدىيلار آدىنى
كسدىيلر آماجىنى
سىسىن تۈكۈلۈدۇ قىزىتلىرە
سرگىلىنى باخىشلارين دوراق لاردا
شكىلىن قالارقى لاشدى كائناندا
اولومون حياتدا
تارىخە يوووشدو كولكلى ساچلارىن،
دوغرادىيلار دوغرو لوغۇنۇ
قانىن چىكىمەلر لە گىزدى شهرى

ایشیق بیر او میددیر يول اوستون ده کی،
یاخشی دوست گونج دیر یامان گون ده کی .
تانری هنیرینی کسمه سین تکی،
کوللردن تؤربر کؤزو اولان کس .

یاریلان زامانین با غری دیر ائله،
سون زنگ سون گئروشه چاغری دیر ائله .
عمر- گون دئدیین آغری دیر ائله،
بیر تار یاراسینی گؤزو اولان کس .

آخار کئپو آلتدان چوخ سولار، اما،
هر کسین ایمتا حان گونو وار، اما ..
هر کس صیفتینی تور شودار، اما،
قوووشار حاقینا اوزو اولان کس .

بۇتون قاچىشلارىن ...

BÜTÜN QAÇƏŞLARIN...
بۇتون قاچىشلارىن بير سون متزىلى،
بۇتون متزىللرىن او داباشى بير .
گؤزه تۈكۈلەسى تور پاغى، گىلى،
باشا دوشولەسى لەد داشى بير .

دونيادى دوغمالى، يادلى، ياغىلى،
عليين ده آرسىنин بؤلە سن ائله .
بئىنinin ده فيرلانان كوت سىن عقلى،
دوروب وطن دئىه ئۆل سن ائله .

درده گىندىن يولون ھامىسى كىسە،
گۈزۈنە چات دوشىر، اورىيىنه خال .
حسابا گلمىرىمىش آدى حاق نسە،
نه چوخ دو جاوابى اولمايان سوال .

ايلىر قار- بوران دان چىخارماز قىشى،
يئنى لەن هر ايلىدە حسرت تومو وار .
بۇتون دوروشلارىن بير يىخىلىشى،
بۇتون قاچىشلارىن بير اوچرومۇ وار .

حياتدا هر زامان دوز اولمۇر كى، يول،
هر وداع بير عمرۇن يولاي يېرىدى .
بو دا كېچىب گئدر، بير آز ساكيت اول،
غروب گونش اوچون يولاي يېرىدى .

من چوخ دان تانىشام آيرىيليقلارا،
سيينيق اورييمى سىن ده قىر ائله .
خاطىرلا بو سؤزو دوشىن ده دارا، -
ياشاماق دئدېيىن آغرى دير ائله .

وار اولماغىن شعىرى

VAR OLMA Ə |İN ÇEİRİ

ديوارلارا دىرماشان سارماشىقلار بوتالى،
گوموشو دامجىلاردا گۈز ياشى صافلىغى وار .
منزىل باشىنا چاتماق سئل-سو يولو توتالى،
بئرین رحمى بللى دير، گؤيون اينصافلىغى وار .

هر بو تۈددەن سونرا يا هر نسە قالىر قالىق،
نه بالىق سئوداسى دير، نه ياخشى ليق، نه خالىق .
چۈككىلىك دن باشلايار زىروه آدلى او جالىق،
درەلرىن ماريان، داغلارىن قافلىغى وار .

گۈйلە گىندىلر بىلر ھاوسى دير بونىيىن،
كىيمىن دوشونجەسى دير، قافاسى دير بونىيىن ...
اوزە چىخار نە واختىسا داواسى دير بونىيىن،
مردله توربا تىكىن كىيمىن اجلالىغى وار .

پىس آداملا سات دىلار يىنە يالانا دوزو،
يا خشىلار اوچون ده وار بونىيىن حاق اوزو .
ھر شئى حاق- حسابلا دير، ھر شئىن ئۆز اولچوسو،
گىرينج قالدىغى يولون بير گون ارافلىغى وار .

اۆز و اولان كىس

ÖZÜ OLAN KƏS

اۆزونە چكىلە گرگ آرادا،
سيغىينا آدىنا اۆز و اولان كىس .
بئرین ده دئمىي با جارا بىلە،
دوغرو دانىشماغا سؤزو اولان كىس .

حسین شرقی درجک سوی تورک بیر مزار داشینا سیغار

علی داشقین
Prof .Dr.Ali DAŞQIN
قابار...

چیخدیم شؤیله گوزه ل هاوادا
راست گئلدیم بیر مزارلیغا
یورو دوم دوشونرک، مزار لارا باخا- باخا
چوخ دا ایلگینچ یازیلار،
تاخیل دی گۆزلریمه ...
بیر یو خسولون،
بیر او سیزین مزاریندا یازیلییدی
« منیم ده بیر اویم وار شوکور او لوسون الله آیما ... »
گیتدیم بیر باشقما مزارا بیر زنگینین مزارلییدی
« الله ایم من بو دونیادا
ھئر شئی پارا ایله یا پابیلدیم،
پارایلا ساتین آلبیلدیم
اما اۇلۇم مله يىنى، پارایلا راضى اندىمدىم ... »
یورو دوم بیراز داهما، بیر سونرا کى مزارا
بئل لى کى قلبى قىرىك،
بیر كولون مزارلییدی
اوونون دا مزار داشیندا
« البت قیامت گونو وار
او دەشتلى گوندە،
آھىم سیزدن چىخاجاق» یازیلییدی ...
ایرلیله دىم بیراز داهما،
بیر گىچ اوغلان مزاریندا
« الله آ حمد او لوسون كى،
سیزده پىشمان او لا جا قسىنیز
بیر بىرینىز ایله مەربانجا يولا گىدىن
بىر بىرینىز اوزوب اينجي تىمىن ... »
آدىملا دىم يىنه، قىېرلە باخا- باخا
ياتىبور موش آز ايىرده، مزاریندا بىر آنا
« الله آ آند ئئریم كى
من د سونرا ايىي باخىن، چولوغوما چوجو غوما ... »
بیراز داهما يورو رايىن،
راست گئلدىم بير ده لىنىن
دوشوندورن مزارينا
« من ده لى دئىيل ايدىم، عاغىلى گئلدىم دونيا يا،
عاغىلى ياشىپور دوم
سیز عاغىلى او لمایىنجا، منى ده لى كىمى گۆردونۇز ... »
گىدە گىدە باختىم كى، بير كۆرپە چوجوك مزارى
« نە گۈزى كى؛ بويومدىم

بئل _ قازما وور ماقدان، يازىق آللريم
بىر ئۇمۇر باشا _ باش چالاردى قابار.
آل خمير، قارىن آج، گئچىرىدى گونون
آغرينى باغرىما قالاردى قابار!...

اووجومون اىچىندىن گۆر دوم بير گئچە
قووزانىر سىزىلتى، آخىر قانلى ياش
آللريم آغلابىر، گۆزلريم كىمى
بىر قابار او جادان، بىر قابار يواش!...

گۆزلريمە چارپدى سولو بير قابار
گۆرتۈرۈب تاخچادان بىر سىگار ئىشدىم!
آختارىب سانجاڭاغى تاپدىم بوجاقدان
گۆزلريمى يوموب، قابارى دئشدىم!...

دئدىم: قوى داغىلىسىن ظولمۇن چار داغى
قالماسىن آلىمده بىر جە قابار دا!
باسدىم آللريمى ئۆللەدە قارا
او تانىب، باشلا يىب آرىدى قاردا!...

ندن قار او تانسىن، من او تانما يىم؟!
دئىركىن، يئرىدىم دەلىزە سارى.
يئتر بىلمە مزلىك ايندىيە كىمى
دوشونوم بىر كىمە؟ ايندى دن بارى!...

نه گۈزىل، نه گۈزىل اسىرىدى يىتللىر،
گۈللەر بىشىينىدە يېرغا لانىرىدى ...

قوشلار يئنى يئنى جە-جە ووروردو،
اوولاقلار، يايلاقلار يو خوبىدو ھەلە؛
چاي اوز ياتاغىبىلا تانىش اولوردو،
آه، دنيا قالسايدى... - قالمازدى بئلە ...

درەلر-تىپەلر شكىللنىرىدى،
يئر يئرە بر كىيگىر، گۈئى چككىيەردى...
ھەر يئر تېتىزىدى، ھەر شئى يېتىئنى،
بولودلار، بولودلار نسە دئىيردى ...

ايلىك كىشى - ايلىك قادىن گىلدى گۆز-گۆزە،
شىمىشكىلر، شىمىشكىلر بئلە ياراندى...
ايلىك دفعە اوزاندى اللر اللرە
بارماقلار تو خوندو، آى پارالاندى ...

آبىشىرون، ۱۱ اوچاق ۲۰۱۹

من دە اولدوم گون گىلمىدى
بلکە من دە بويوبىپ كۆتو اينسان اولا جاقدىم ...»
ايشته بويدو اينسانلارىن، بىر قېرىستان حىكايە سى ...
ھە مازارىن آيرى حزنو، آيرى دير حكايە سى ...
نېجە فرقلى حىاتلار وار
٨٠، ٧٠، ٥٠... ياشاسا دا او زون ايللەر
باشادىغىن اونجا ايللەر
بىر مزار تاشىينا سىغار ...

اكبر قوشالى

ئەKBەR QÖŞALIDAN ŞEİRƏR

دېوانى

DİVANI

گاه اسرىدين، گاه سوساردىن - حاللارىن حال دېيىلدى،
تك سندىنمى بو دنیادا اهدو - پئيمان ائىلەين؟
ھە سۈزۈندەن توک چكىرسىن، قوسور چىخىر بىر بىر،
سن دېيىلدىن ياردان گلن سۈزو فرمان ائىلەين؟

يئنه سئوگى سئوگىدى، يئنه دنیادى دنیا،
يالان سىسىدى گلىر ھەرنىن: يئنى دنیادى دنیا...
آخر گئىدip بىر يار سئودىن، آدى دنیادى،
دنىا، او دا دئىدى: نە گئچ گىلدىن، آ، جانى جان ائىلەين؟ ..

گئت، گئت، ائى الى قىلمى، دردىنى فاش ائىلمە،
ھە گىلچۇن، ھە گىئىنچۇن گۈزۈن ياش ائىلمە.
تانرىيىا باغلا قلبىنى... قلبىنى داش ائىلمە،
يئنه او دو، يالنىز او دو دردە درمان ائىلەين .

2019-اون ايلىك شعرى

2019-UN İLK ŞEİRİ

ياغىشلار، ياغىشلار ياغىردى نازلا،
چىچكلىرى، چىچكلىرى سىغاللانىرىدى:

گلمیشم
GƏLMİŞƏM
 بیر قالام کؤسۈوەم-اوادام،
 بوکولموش قولام-قانادام .
 چوخلارینا هلە يادام،
 بير آز اوزاقدان گلمىشم .

تاپدانسام دا تورپاق كىمى،
 دۆزدوم هر دردە داغ كىمى ...
 ياشىل اوزلۇ يارپاق كىمى
 كۈكدن-بوداقدان گلمىشم .

كورون آوازى-سسىيىم،
 خان آرازىن بستەسىيىم .
 «قاراباغ شىكىستەسى»يم،
 دىل دن-دوداقدان گلمىشم .

بلد اولسام دا «آرخينا»،
 قارىشمامىشام آخينا .
 اصلىيم بللى دىر چوخونا،
 حالال تورپاقدان گلمىشم .

آلنىيم آچىقدىر، اوزوم آغ،
 نه آستارام، نه ده ياماق ...
 سۆز مولكونه مىن ايل قاباق،
 يا دا باياقدان گلمىشم .

سئوينجلى-قىلى يووايام،
 نه جىنگىم، نه ده داوايام .
 بىر اوどوم سويايم، هاوايام
 صافلاشىب حاقدان گلمىشم .
 ٢٢٠٨،٢٠٢٣

سن يىرە باسېرسان، آياقدى، دئىيب،
 منجه، بۇ آياقلار اوچماق اوچوندو...
 بئله آياقلارين عشقىنە قالخىب،
 آلدانىب آچىلىر قار چىچىكلرى ...

٠٧٠٢،٢٠١٩

اسماعىل مرحانلى ايمانزاده
İSMAİL MƏRCANLI İMANZADƏ

ياشاديم
 YAŞADIM

باخان كىمى بخت اوزومە قىيقاجى،
 بىلدىيم يوخ دو تنهالىغىن علاجى .
 خاطرهلر ھم شىرىيەنىش، ھم آجى،
 ھردىن دۇنوب اوتن آندا ياشادىم .

قوشا گۈرдوم بعضا سئوينجلە قمى،
 هضم ئىلدىيم ھم آرتىغى، ھم كمى .
 حاقلى-حاقسىز داشلادىلار كۈلگەمى،
 ظولمت دونلو بير عنوان دا ياشادىم .

بلد اولدوم سرت اوزونە محنتىن،
 حالاللىقلا باش گىرلەمك چوخ چتىن ...
 آرخاسىنجا سوروندىم شەرتىن،
 تكجه تمىز آددا-سان دا ياشادىم .

آوازىمىدى ورقىرددە اكدىيىم،
 اىلک عشقىممىش گۈز ياشىما بوكتۇيۇم .
 مىصراع-مىصراع شكىلىنى چكدىيىم
 آى-اولدوزلۇ آسمان دا ياشادىم .
 ٢٢٠٣،٢٠٢٤

٢٠٢٣-جو ايلده مؤلفين «پايز قوخولو نعمه‌لريم» آدلی ايلك كيتابي ايشيق اوزو گوروب. و بو ياخيندا درج اولونان «روحومون ذرره‌لري» مؤلفين سايجا ايكنجى كيتابى دير

عاشيقه ملحوم جان... AŞIQƏ MƏLHƏM İ CAN

عاشيقه ملحوم جان، شهدي-شكرا، جان ياخيشين، قيمتى تختى - سليمانا دير يان باخيشين.

بنزرى وار بىلەسەن، چاخماغا گۆز قاره‌سىنин، آتشىن ياخماگى دير هر بئله كىپرىك چاخيشين.

سن خدا، باخما سويوق، شاختا-بوران، قار گتىرير، قلبىمین پنجره‌سىن ده چكىلىر بوز ناخيشين.

قاره، زىل گۆز لرىنىن آسيمانىن دا گئجه دير، گول كى سن، هر گولوشون چشميمه اولدۇز تاخيشين.

ايى اوزوندە آچىلان گول، ساچىلان لعل يمن، غمزەلدن تۈكۈلۈر هر طرفە لعل ياخيشين.

يار، قاخىنج ائيلمىيin، لوطفونو، بىل، ياخشى دئىيل، قلبىمى داغ-داغ ائدىب، عشقىمە مىنت قاخيشين.

آنلاماق اولمادى كى، سىررىنى، اى صورتى نور، زىنبى چو خمو چكى جاذىبىنە سىرر آخىشين...
٠٦١١٢٠٢٤

رئوف الياس اوغلو
RAUF İLYAS OĞLU
الينجه
ƏLİNCƏ

معجزه‌لر مکانى دير بو يئرلر، اصحابى كف بىر حىكمت دير بو يئرلر اينسانلارى ايگىد، مرددى دئىيرلر قورور دويどوم ائل - اوبارى گۈرونجه، قدىم قالام، قان يادداشىم الينجه

زىنب جمال الددين حاقيندا ZEYNƏB CƏMALƏDDİN HAQQINDA

زىنب جمال الددين (نوروز او) ٣١ اوكتىابر ١٩٦٢-جى ايلده قوبا شهرىن ده آناندان اولموش دور. ايلك تحصىلينى قوبادا ٤ سايلى اورتا مكتبى ده آلىب. داها سونرا عائلەسى باكىيا كۈچدوپون دن تحصىلينى باكى دا ١٩٦٥ سايلى اورتا مكتبى ده داوم ائتدىريپ، ١٩٨٠-جى ايلده مادون اولوب و داها سونرا باكى نفت تىكتىكомуونو بىتىرىپ. هؤوسان قصبه‌سىن ده يېرلىشىن «نور» علمى-تىقىقات اينستيتون دا چېرتىۋۇچۇ-كونسٹروكتور، باكى ائلەتكىتىك آوتوماتلارى زاودون دا مەندىس-تەخنولوق، رئىسپولىكا ت س-دا آپارىجى محاسىب وظيفەسىن ده چالىشمىش دير. حال- حاضردا اۆزىل سىكتوردا محاسىب ايشلىر .

ايکى اوللادى وار، عالي تحصىلىدىرلر. اۆزىل سىكتورلاردا چالىشىرلار .

كلاسىكىلىرىمىز، شىفاھى خالق ادبىياتينا و فولكلارا مكتب ايللىرىن دن بؤيوك ماراغى اولموش و سونرالار اۆزو ده موختليف ژانرلاردا شعىرلر يازمىش دير .

زىنب جمال الددين شعرلىرى «سئوغى»، «مەھستى شاعرلر مجليسىنinin ژورنالى»ندا، «آزاد قلم»، «ادبى اينجىلر» آدلى ادبى-بىدېيى، پوبلىسيستىك ژورناللاردا، «كور-آراز»، «شرقىن سىسى» و «حيدر زىروهسى» ادبى- بىدېيى، علمى-پوبلىسيستىك تۆپلولاردا، «ۋەئىياسار»، «ادبىات و اينجه صنعت»، «ظفر قالاسى»، «مستقىل آذربايجان»، «آتىرىبىت» «Вышка» و دىگر قىتلارده اوخوجولارا تقدىم اولۇنمواشدور .

باکى دان تبرىزه سلام گۇندرىن،
دۇستلارىن يولونو بورا دۇندرىن .
بو قىلى راۋۇفو بىر آز دىن دېرىن،
سۇيىلە بو معرفىت سن دە هاردان دىر؟

رئوف الياس اوغلو

RAUF İLYAS OĞLU

كندىم من دن يامان كوسوب

KENDİM MƏNDƏN YAMAN KÜSÜB

او تو ز ايدىر يول گۈزلهين
كندىم من دن يانان كوسوب،
سلام وئردىم، هئچ آلمادى،
سلامىن دا من دن كسىب .

ئىچە ايدىر يوللار باغلى،
نيه منى قىنامادى .
اورىيمىز قىمى، داغلى،
كندىم منى تانيمادى .

آدام قاياسى كىچىلىپ،
داغىيمدا تېه او توروب .
هر طرفى قاراتىكان
گندالاش كوللاش توتوب .

قارتاللار بىم هئچ قىي وورمور
ھكىرى چوخ سىزقا آخر،
لېلىك باغدا يووا قورمور،
كندىم هىرت ايلە باخىر .

قايىتمىشام گۈزل كندىم،
گل باغيشلا منى نولار .
بيزى يورددان قوپارانى
ربىيىم آغىر دردە سالار .

واڭزالى سىسى او جالسىن،
ھر ئەلىم دە، ھر او بام دا .
اۋز كندىنى قويوب قاچماز،
وطن سئون بىر آدام دا .

اوجاقلارا يوللار چكى كىشىلە،
اوزوم، اريک، بوسنان اكن كىشىلە .
هانى ئەل دردىنى چكى كىشىلە؟
مجليس قورار دوست جولفايا گلينجە،
قدىم قالام، قان يادداشىم علينجە .

توران ئەلى بىرلشمەدى واختىن دا
عصيان ائتدى تىمورلنگىن تاختىينا،
ايimpئرييا شريك اولدو باختىنا
قان آغلابير قلبىم اونو گۈرونجه .
قدىم قالام، قان يادداشىم علينجە !

دوشمنلىرىم چوخ اولسا دا او ساي دا،
جولفامىزىن يارىسى قالىب بو تايادا،
بؤلونسە دە كىيمە وئرىب دىر فايادا؟
اونوتماياق قان يادداشىم، علينجە .
قدىم قالام، جان سيرداشىم، علينجە !

٥٠ ايون ٢٠٢٣

رئوف الياس اوغلو

RAUF İLYAS OĞLU

سۇيىلە بو محبت سن دە هاردان دىر

SÖYLƏ BU MƏHƏBBƏT SƏNDƏ

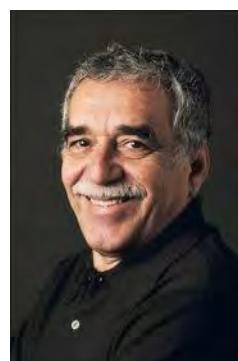
HARDANDIR

سنин دوشونجنه حيران قالميشام،
سۇيىلە بو محبت سن دە هاردان دىر؟
او تايلى دوستلارдан نايран قالميشام،
سۇيىلە بو سخاوت سن دە هاردان دىر؟

زنجان تورك ئەلىنىن او يلاق يئرى دىر،
اولو بابالارين يايلاق يئرى دىر .
او تايىن، بو تايىن اولمز شعىرى دىر،
سۇيىلە بو ديانىت سن دە هاردان دىر؟

خىر خواه دوستلارى اونوتماق اولماز،
اصل گۈزللرىن چۈھەرسى سولماز .
ياقوتسان، مىرووارى، يادا كى، آلماز،
سۇيىلە بو مهارت سن دە هاردان دىر؟

گابریل گارسیا مارکز

* شبکه اینترنت چیست؟

- جایی است که در آنجا می‌توانیم چیزهایی مثل خبر و کتاب را بخوانیم، موسیقی بشنویم، فیلم ببینیم و با دوستان جدیدی آشنا بشویم در این دنیای مجازی همه چیز وجود دارد !!
* مجازی یعنی چه؟؟؟

سعی می‌کردم با ساده‌ترین کلمه‌ها به او توضیح بدهم هر چند که میدانستم زیاد متوجه نمی‌شود، فقط می‌خواستم بعد با آسودگی غذایم را بخورم

- چیزهای مجازی یعنی چیزهایی که نمی‌توانیم آنها را لمس کنیم یا با حواسمن آنها را تجربه کنیم اما در همین دنیای مجازی می‌توانیم به تخیلات خودمان باور داشته باشیم

* چقدر خوب من هم مجازی را دوست دارم

- ببینم پسر تو معنی مجازی را فهمیدی؟

* آره آقا من در دنیای مجازی زندگی می‌کنم

- مگر تو هم کامپیوتر داری؟

* نه اما دنیای من همین طور است مثل یک دنیای مجازی... مادرم هر صبح تا دیروقت بیرون از خانه کار می‌کند. من هر روز مواطبه برادر کوچکم هستم و هر وقت گرسنه یا تشننه باشد من به او آب میدهم و به دروغ به او می‌گوییم که آش است، خواهرم هر روز بیرون میرود و می‌گوید که تن فروشی می‌کند اما وقتی بر می‌گردد می‌بینم که تن اش وجود دارد، پدرم خیلی وقت پیش زندانی شد، من قبل افکر می‌کرم که خانواده یعنی جایی که همه باهم در یک خانه زندگی می‌کنند و غذای زیادی دارند، فکر می‌کرم که هر روز می‌توانم به مدرسه بروم و دکتر بشوم... آقا این یک دنیای مجازی است نه؟؟؟

رایانه‌ام را خاموش کردم و نتوانستم مانع ریختن اشک هایم بشوم ، پس از اینکه پسرک غذایش را خورد حساب کردم و پولی به او دادم، او لبخندی به من زد که در تمام زندگیم خیلی کم لبخندی مثل آن را دیده بودم، گفت:

* منونون آقا ... شما آدم خوبی هستید.

احساس کردم ما هر روز مدت زیادی در دنیای مسخره مجازی زندگی می‌کنیم اما به خیلی از حقیقت‌های بی‌رحم اطراف توجهی نمی‌کنیم !!

@yekansasi98

